DARWINİSTLER NELERİ DÜŞÜNMEZLER

De ki:"Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar." (Fatır Suresi, 40)

İÇİNDEKİLER

Giriş

Darwinistler Mucize Arayışındadırlar

Darwinistler Neleri Düşünmezler?

Darwinistler, Moleküler Evrimin İmkansızlığını Düşünmezler

Darwinistler, Yeryüzündeki Canlıların Olağanüstü Nitelik ve Davranışlar Sergilediklerini Düşünmezler

Darwinistler, Bir Bitkinin Mucizelerle Yaratılmış Olduğunu Düşünmezler

Darwinistler, Evrenin Oluşumu Üzerinde Düşünmezler

Darwinistler, İnsanın Muhteşem Yaratılışını Düşünmezler

Darwinistler, Kabataş Devrinin Bir Yalan Olduğunu Düşünmezler

Darwinistler, Ruhun Varlığı Üzerine Düşünmezler

Darwinistler, 150 Yıldır Öne Sürdükleri Tüm İddiaların Geçersiz Olduğunu Düşünmezler

Darwinizm'in Dünyayı Aldatmasının Psikolojik Nedenleri

Bilimsel Gösteri Yapmaları,

Bazı Profesör ve Bilim Adamlarının Teoriyi Savunmaları,

Allah İnancını Kabul Etmekte Zorlanmaları

Sahte Deliller Öne Sürmeleri, Okuyucunun Güvenini
İstismar Etmeleri

Materyalizmin Mantık Örgüsünün Yüzeysel Olması

Darwinizm'in ve Evrimin Temel Açmazlarını Gözardı
Etme Yöntemi

Görsel Telkinlerle Darwinist Büyüyü Yaygınlaştırmaya Çalışmaları

Maymunun İnsana Olan Bazı Benzerliklerini Kullanmaya
Çalışmaları

Evrimin Kalabalık Bir Kadro Tarafından Savunulması

Darwinistlerin Çırpınışları, Yaratılış Gerçeğine Hizmettir

Yeryüzü Aniden Yaratılışın Delillerini Verir, Evrim ise Delilsizdir

GİRİŞ

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

Tüm alemlerin Hakim'i olan Allah, iman eden kullarına, yarattıkları üzerinde düşünmelerini öğütler. Bunun en önemli nedenlerinden biri, yerde, gökte, Allah'ın yarattıklarının tümünde, Allah'ın varlığına ve üstün yaratışına dair deliller bulunması ve tüm bunları görmenin, iman eden bir insanı Allah'a daha fazla yaklaştırmasıdır. Yüce Allah'a iman eden bir insan, gördüğü bir çiçek tomurcuğunda, mikroskop altında incelediği tek bir hücrede, dallarını göğe uzatmış muhteşem görünümlü bir ağaçta, kabuğunun içinde paketlenmiş meyvelerde, birbirinden güzel hayvanlarda ve tek bir tohum tanesinde Rabbimiz'in gücünü ve büyüklüğünü görecektir. İşte bu nedenle, Allah'ın varlığına inanan bir insanın, karşılaştığı güzellikler hakkında düşündükçe inancı pekişecek, imanı güçlenecektir. Çünkü tüm varlıkları, alemlerin Rabbi olan Allah yaratmıştır ve yeryüzünün her yerinde O'nun kudreti hakimdir.

Birçok insanın, gördüğü varlıklar, incelediği detaylar, öğrendiği bilgiler üzerinde düşünmemesinin, daha doğrusu düşünmekten kaçınmasının ise genellikle nedeni şudur: Allah'ın varlığını görmek istememek! Bu kişilerden kimi genetikçidir, bilim adamıdır; kimi DNA'yı keşfetmiş bu nedenle Nobel ödülüne layık görülmüştür; kimi gezegenlerin yörüngelerini keşfetmiş, bunun üzerine sayısız hesaplama ve çalışma yapmıştır. Kimi ise atomun derinliklerine inmiş, gözle görülmeyen atomaltı parçacıklarını tespit etmiştir; kimi botanikçidir, tek bir polenin kilometrelerce yol katederek aynı bitki türünü döllediğini çok iyi bilir; kimileri de insanın sahip olduğu tek bir beyin hücresinin büyük bir mucize olduğunun farkındadır; kendi bedenindeki, hayvanlardaki, bitkilerdeki, çevresinde bulunan tüm varlıklardaki mükemmellik onun sürekli olarak karşısındadır.

Bu insanların bazılarının önemli bir ortak özelliği vardır: Gördükleri, çok iyi tanıdıkları ve inceledikleri şeyler üzerine düşünmezler. Çünkü bu kişiler; kompleks sistemler, birbirinden hayranlık uyandırıcı yapılar üzerinde düşündükleri takdirde Allah'ın varlığını ve yüceliğini de görmüş olacaklardır. Bunu yaparak, Allah'ın üstün sanatını ve yarattıklarındaki muhteşem eserleri takdir etmiş olacaklardır. Hayatlarını son derece basit ve sıradan amaçlar için yaşarken, Allah için yaşamanın gerekliliğini fark etmiş olacaklardır. Her yerde yalnızca Allah'ın mutlak varlığı ve hakimiyeti olduğunu görecek ve -isteseler de istemeseler de- Allah'ın yarattığı kadere tabi olarak yaşamakta olduklarını kabullenmiş olacaklardır. İşte bu nedenle, kendi varlığını üstün görerek büyüklenen, canlıların yaratılmadıklarını savunarak Allah için yaşamaktan kaçan, ahirete inanmak ve onun için çabalamak yerine dünya hayatı ile tatmin olmayı isteyen insanlar, düşünmemeyi tercih ederler. Onlar için, düşündükçe karşılaşacakları gerçeklerden uzaklaşabilmenin tek yolu, düşünmemektir! Dünya tarihinin en büyük kitle aldatmacasının sahibi olan Darwinistler, bunun en başta gelen örneğidir.

Bu kitabın konusu, Yaratılış gerçeğine karşı savaş açmış bulunan, evrenin her noktasında tüm ihtişamı ile sergilenen kompleksliğe ve güzelliğe "tesadüf" yakıştırması yapan ve sırf Allah'ın varlığını reddedebilmek için bilinçsizliğin, şuursuzluğun, rastgeleliğin; şuur, akıl, nizam, düzen,

anlayış ve güzellik meydana getirdiğini savunmaktan çekinmeyen Darwinistlerin "düşünmediklerini" gözler önüne sermektir. Onların düşünmeyerek üstünden geçtikleri, evrim teorisi tarafından açıklanmış gibi gösterdikleri ama asla detayına girmedikleri konuları ortaya koyup, gerçekte teorinin tüm konularda delilsiz, çaresiz ve aciz kaldığını gösterebilmektir. Darwinizm aldatmacası, Darwinistlerin, insanları da kendileri gibi düşünmemeye yöneltmeleri ve dünyadaki yaşamın çok basit bir açıklaması varmış telkinini yoğun olarak yapmalarından kaynaklanmaktadır. Ama artık birçok insan, Allah'ın varlığının delillerini gösteren kitaplar, konferanslar, video filmler vesilesiyle Darwinizm aldatmacasının farkına varmış bulunmaktadır. Bu kişiler içbir şeyin, "tesadüf" şeklinde basit bir açıklamasının olamayacağının bilincindedirler. Tüm evrendeki olağanüstü gerçekler üzerinde düşünmeye, bunların varlık, mükemmellik ve komplekslik sebeplerini araştırmaya başlamışlardır. Yaşadıkları hayatın, Darwinistlerin telkin ettikleri şekilde "basit" olmadığını fark etmişlerdir. Düşünmeyenler, artık yalnızca Darwinistlerdir.

Allah'ın varlığının sayısız delillerinden sadece birkaç tanesini ön plana çıkarmak ve bunlardan herhangi birinin bile Darwinistler tarafından açıklanamadığını gösterip sergilemek, Darwinizm'in artık etkisini kaybettiği şu dönemde oldukça büyük bir önem taşımaktadır. Darwinistlerin neleri düşünmediklerini incelerken, geçtiğimiz yüzyıl boyunca tüm dünyayı aldatmayı başarmış Darwinist bilim adamlarının ve tüm diğer evrim teorisyenlerinin gözlerini, kulaklarını, akıllarını nelere kapattıklarını görmüş olacaksınız. Bu gerçek onların, bilimsel delillerle değil, yalnızca uydurma bilgilerle ve aldatmaca ile hareket ettiklerini, insanlarla bir buçuk yüzyıldır alay ettiklerini, feodal, bağnaz bir inançla hareket ettiklerini kesin olarak kanıtlamaktadır.

Düşünen bir insanın karşılaşacağı gerçek şudur: Her şeyin sahibi olan Allah, gökte ve yerde olanların tümünü, tek bir emir ile, bir kerede yaratmıştır. Darwinistler ise, yaratılmış tek bir taneye, tek bir hücreye, tek bir kuş tüyüne açıklama getirebilmiş değillerdir; gözlerini gerçeklere kapatıp düşünmedikleri sürece de, Allah'ın dilemesi dışında, açıklama getirebilmeleri imkansızdır. Allah'ın muhteşem eserleri, Yaratılış gerçeğini her geçen gün çok daha güçlü şekilde kanıtlamaya devam edecektir. Üstün ve Güç sahibi olan Allah, tüm varlıkların Sahibi ve kusursuzca Yaratanıdır.

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir. Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Lokman Suresi, 26-27)

Bediüzzaman Said Nursi de Allah'ın muhteşem yaratmasıyla ilgili olarak bir sözünde şöyle demektedir:

Şu mucize-i kudrete hangi sebep gösterilebilir? Hadsiz derecedeki acip (şaşılan, hayret uyandıran, benzeri görülmeyen) şu sanatları neye isnad edebilirsin?1

I. BÖLÜM
Darwinistler Mucize Arayışındadırlar

Evrim kaydı hala şaşırtıcı bir şekilde boşlukları izleyen sıçramalarla doludur ve ilginç bir şekilde, şu anda Darwin'in zamanında olduğundan daha az sayıda geçiş formu örneklerine sahibiz. Şunu demek istiyorum ki, fosil kayıtlarında Darwinci değişimin klasik örnekleri, örneğin atın Kuzey Amerika'daki evrimi, elimizdeki bilgiler arttıkça değiştirilmek veya çöpe atılmak zorunda kalmıştır. Elimizde nispeten az veri olduğu dönemlerde güzel bir gelişme gibi görünen şey artık çok daha kompleks ve çok daha az yavaş-gelişimseldir. Yani Darwin'in problemi hafiflememiştir.2

Chicago Üniversitesi'nden evrimci paleontolog David Raup

1859 yılında, büyük bir cehalet ortamında geliştirilen evrim teorisi, o ana kadar insanların duymadıkları bir iddia ile ortaya çıktı. Bu iddia, tüm canlı varlıkların, herhangi bir bilinçli müdahale olmadan, tamamen tesadüfi doğa olaylarının sonucunda geliştikleri ve yine tesadüfen birbirlerinden evrimleştikleri şeklindeki inanılması imkansız varsayımdı. Charles Darwin, teorisinin anafikrini oluşturan "canlıların başka canlılara dönüşebileceği" yönündeki iddiasını hayali senaryolarla şekillendirerek "Türlerin Kökeni" kitabını yazdı ve bu yanılgıdan yola çıkarak canlıların "yaratıldıkları" gerçeğine karşı sonuçsuz bir çabaya girdi.

1800'lü yılların bilimsel cehalet ortamında kuşkusuz ki Darwin'in bu inanılmaz iddia için ortaya sunabileceği herhangi bir kanıt yoktu. İddiası, hiçbir bilimsel metot ile test edilebilmiş değildi. Bu iddiayı kanıtlaması gereken en büyük kaynak, yani fosil kayıtları, teorinin lehine tek bir delil bile sunmamıştı. İşte bu nedenle Darwin, teorinin gelecekte bir zamanda mutlaka kanıtlanacağına inanmak istemişti. Bir mucize beklemişti. Bu mucize, ona göre, bu hayali teorinin gerçekleşmiş olduğunu bir şekilde kanıtlayacaktı.

Ardından onun takipçileri mucize arayışlarını sürdürdüler. Fakat bu defa, gerçekleşmesi gereken mucizenin çapı çok daha fazla büyümüştü. Bilimsel gelişmeler, canlı organizmalardaki kompleks yapıların detaylarını göstermiş, daha önce tanınmayan moleküler sistemler ortaya çıkmış, DNA gibi olağanüstü yapıları gözler önüne seren genetik bilimi gelişmiş ve yeryüzünde Darwinistlerin açıklaması gereken sayısız tür keşfedilmişti. Tüm bunların yanı sıra, fosil kayıtları evrimin öngördüğü yarı gelişmiş canlılardan tek bir örnek bile vermezken, tarihte yaşamış ve hatta ara geçiş formu olarak tanıtılmış türlerin, hiçbir değişime uğramamış olarak günümüzde de yaşamakta olduğunu göstermişti. Evrim teorisi, Darwin'in döneminden bu yana açıklaması gereken hiçbir iddiaya cevap verememişti. Teori tam anlamıyla delilsizdi.

Darwin'in başlattığı mucize arayışı, onu takip eden günümüz evrimcileri için hala devam etmektedir. O dönemden bu yana, evrim teorisinin lehine hiçbir gelişme olmamış, tam tersine teorinin geçersizliği sayısız delille kesin olarak ilan edilmiştir. Ama Darwinistler mucize beklentilerinden hiç ödün vermemektedirler. Evrimcilerin karşısında açıklamaları gereken milyonlarca soru vardır. Birbirlerinden evrimleştiğini iddia ettikleri canlıların olağanüstü komplekslikteki, üstün hassasiyete sahip sistematik yapılarının nasıl ortaya çıkmış olduğu sorusu onlar için cevapsızdır. Hayali evrimsel mekanizmaların nasıl işlediğini, nasıl yoktan canlı varlık oluşturabildiği ve var olan bir canlıyı nasıl yapısal olarak tamamen farklı başka bir canlıya dönüştürebildiği açıklanmış değildir. Darwin'in evrim teorisi, tek bir canlının tek bir proteinine açıklama getirememektedir. İşte bu şartlar altında, yıllardır süren beklentileri kendilerine

hüsrandan başka bir şey getirmemiş olan günümüz Darwinistleri, mucizelere olan mutlak ve mecburi bağımlılıklarını sürdürür ve açıklamasız kaldıkları konularla ilgilenmezler. Yalnızca bunların kaynağının mucizeler olduğunu iddia ederler. Sayısız canlı türündeki üstün özelliklerin mucizelerle oluştuğunu söylerler. Mucizeleri kim gerçekleştirdi sorusuna ise "tesadüf" derler. Haşa Allah'ın adına tesadüf yakıştırması yaparlar. Şu anda şahit olduğumuz görkemli ve insanı hayranlık içinde bırakan muhteşem canlılığın, mucizeler meydana getiren tesadüflerin eseri olduğunu savunurlar. Birbirinden güzel kelebekleri, kaplanları, kuşları, kedileri, penguenleri, filleri, çileği, şeftaliyi, menekşeyi, gülü, olağanüstü güzellikteki ormanları ve üstün nitelikleriyle, düşünen, gören, yorum yapan, anlayan kusursuz anatomik yapısı ile insanı oluşturan gücün, mucizeler meydana getiren tesadüfler olduğunu ileri sürerler.

Amaçları, Allah'ın adını anmamaktır. Bir olağanüstülük olduğunun, inceledikleri her canlıda bir mucizenin hakim olduğunun farkındadırlar. Ancak bunu Allah'ın mucizesi olarak görmek ve bunu kabul etmek onlara güç gelmektedir. Kendilerini ilahlaştırdıklarından, Allah'a kul olmayı kabullenemediklerinden, apaçık olan bu mucizeye gözlerini yumarlar ve her türlü bilinçli, kontrollü ve amaçlı müdahalede bulunmaktan yoksun olan başıboş olayları, yani tesadüfleri kendilerince bir yaratıcı güç gibi ilan ederler.

Buradaki amaç, yaşadıkları "Allah ya varsa" korkusunu ortadan kaldırmak (Allah'ı tenzih ederiz), ahiretteki sonsuz hayat ve hesap günü fikrinden uzaklaşmak ve bundan insanları uzaklaştırmaktır. Aksi takdirde evrim teorisinin iddiaları, aklı başında hiçbir insan tarafından savunulabilecek iddialar değildir. Mantıklı hiçbir insan, bir canlının hücresinde dahi bilinç hakim olduğunu göre göre, bunun bilinçsiz süreçler sonucunda ortaya çıktığına inanamaz. Akıllı bir insan, hayatı boyunca Darwinizm telkini almamış olsa ve kendisine günün birinde Darwinist iddialar anlatılmış olsa, kuşkusuz bunları son derece saçma bulacaktır. Darwinizm propagandasına maruz kalmamış olsa, bu insan, yeryüzündeki canlılığı yaratan bir gücün var olduğunu ister istemez kabul edecektir. "Canlıların yaptıklarında, yaşamlarında, bedenlerinde bir şuur var" diyecektir. Tüm bunları yapan üst bir şuurun varlığını inkar edilemez bir gerçek olarak açıkça görecektir.

Ancak Darwinizm propagandası, henüz okul çağlarından itibaren tüm bu gerçekleri söylemeyi çocuklara ve gençlere yasaklamaktadır. Henüz ortaokul yıllarından itibaren tek ses olarak savunulan evrim teorisinin mantıksızlığı ve bilimsel geçersizliği hiçbir şekilde sorgulanamamaktadır. Eğer bir insan, evrimin aksini savunduğunda sorgulanıyorsa, detaylı araştırmalar yapacak imkanı yoksa, tek yanlı olarak karşılaştığı her ortamda Darwinizm propagandasına maruz kalıyorsa, bunun aksini anlatan kitaplar evine ya da kütüphanelere sokulmuyorsa, bu durumda Darwinistlerin istedikleri gibi, büyülenmiş bir topluluğun üyesi olması kaçınılmazdır.

Darwinistler, son derece mantıksız olan evrim masalını insanlara yaymak için onları büyülerler. Açıklayamadıkları her şeyin kaynağının tesadüf mucizesi olduğunu öne sürerler. Açıklayamadıkları o kadar çok şey vardır ki, tek ve en kesin çözüm olarak bunların detaylarını "düşünmemeyi" tercih ederler. Düşünmeyerek, kendilerini ve etraflarındaki insanları bir büyünün içine çeker, kendilerini ve çevrelerini aldatmaya devam ederler. Ama bu aldanış ve büyünün etkisi, şuurlu bir insan için oldukça kısadır.

Yüce Allah Kuran'da insanları, yerde ve gökte yaratılmışlar üzerine düşünmeye çağırır. Eğer bir insan, tüm varlıkların Rabbimiz'in üstün eserleri olduğunu görebiliyor ve buna inanıyorsa, bu

eserler üzerine düşünmek onun ufkunu ve anlayışını daha da açacak, Yüce Yaratanımıza olan yakınlığını ve ahiret inancını daha da pekiştirecektir. Böyle bir insan, araştırıp üzerinde düşündüğü her şeyde bir sanat ve akıl olduğunu görecek, Rabbimiz'in üstün aklını, muhteşem sanatını ve gücünü daha iyi kavrayabilecektir.

Düşünmeyen bir topluluk için, mantıksız ve delilsiz olan evrim teorisine inanmak, onun propagandası ile büyülenmek kolaydır. Oysa düşünen insanlar, bütün alemlerin; övgülerin en güzeline layık olan, celalet ve ululuk sahibi Allah'a ait olduğunu açıkça göreceklerdir.

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)

II. BÖLÜM
Darwinistler Neleri Düşünmezler?

Eğer aklın evhamda (kuruntularla) boğulmamış ise anlarsın ki; bir kelime-i kudreti (kudret kelimesi), mesela balarısını, ekser (pek çok) eşyaya bir nevi küçük fihriste yapmak; ve bir sahifede, mesela insanda, şu kitab-ı kainatın ekser meselelerini yazmak; hem bir noktada, mesela küçücük incir çekirdeğinde, koca incir ağacının programını derc etmek (içine almak) ve bir harfte mesela kalb-i beşerde (insan kalbinde), şu alem-i kebirin (kainat) safahatında (safhalarında) tecelli (ortaya çıkan) ve ihata eden (içine alan, kuşatan) bütün esmasının (isimlerin) asarını (eserlerini, izlerini) göstermek ve bir mercimek tanesi kadar mevki tutan kuvve-i hafıza-i insaniyede (insanın hafızasında) bir kütüphane kadar yazı yazdırmak ve bütün hadisat-ı kevniyenin (varlıkla ilgili olayların) mufassal fihristesini (izahlı, geniş malumatlı fihristini) derc etmek (içine almak), elbette ve elbette Halık-ı Küll-i Şey'e (her şeye gücü yeten, her şeyin Yaratıcısı olan Allah) has ve bu kainatın Rabb-i Zülcelali'ne (celal sahibi ve her şeyi terbiye eden Allah) mahsus bir hatemdir (mühürdür).3

Bediüzzaman Said Nursi,

Darwinistler Moleküler Evrimin İmkansızlığını Düşünmezler

Darwinistler, mutasyonların canlıları geliştirdiğini, onlara yeni organlar ve özellikler kattığını iddia etmenin, depremlerin bir şehri modernleştirdiğini iddia etmek kadar akıl dışı olduğunu, genetik bilgiyi artıran yararlı mutasyonların hiç gerçekleşmediğini ve asla gerçekleşemeyeceğini düşünmezler.

Ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler.4

Fransız Bilimler Akademisi eski başkanı, evrimci Pierre-Paul Grassé

Darwinistler gözyaşlarında bulunan 'lizozim' enziminin birçok bakteri türünü parçalayabilme ve mikropları öldürme özelliği sayesinde gözleri türlü hastalıklardan koruduklarını, lizozim maddesinin binaların temizliğinde kullanılan dezenfektan maddelerden bile daha etkili olduğunu ama buna rağmen bu maddenin insan gözüne zarar vermediğini, bunun Allah'ın tüm insanlar için yarattığı bir nimet olduğunu düşünmezler.

Darwinistler canlılığın cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia ederken 19. yüzyılda Louis Pasteur'ün "Hayat ancak hayattan gelir" tezini ispatladığını, cansız maddelerin hayat oluşturabildikleri iddiasını bilimsel olarak çürüttüğünü düşünmezler.

Darwinistler insan vücudunda birkaç kesme şeker büyüklüğü kadar yer kaplayan hipotalamusun, insanın oluşumu için üreme bezlerinin gelişmesi gerektiğini hesaplayıp, buna bir zaman verip ve tam o dönemde o hormonu salgılaması gerektiğini; gözü, kulağı, dili hatta beyni bile olmayan bu et kütlesinin zamandan haberdar olarak aradan geçen seneleri hesaplamasının ve buna uygun ayarlamalar yapmasının kör tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler insan vücudundaki fonksiyonların tam gerektiği hızda ve tam gerektiği sürede yerine getirilmesinin enzimlerin katkısıyla olduğunu, bu görevleri şuursuz atomlardan oluşan enzimlerin kendi başlarına öğrenemeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, milyarlarca harften oluşan bir metin yazısının insan tarafından hiç hata yapmadan kopyalanmasının mümkün olamayacağını, oysaki enzimlerin DNA'yı kopyalarken milyonlarca harfi hatasız olarak bir araya getirmelerindeki akıl ve kusursuz organizasyonun Allah'ın varlığının açık delili olduğunu düşünmezler.

İnsan DNA'sı, bir bilgisayar programı gibidir, ancak bizim şu ana kadar üretebildiklerimizden çok çok daha gelişmiştir.5

Microsoft'un başkanı ve yöneticisi Bill Gates

Darwinistler, "bilim adamlarının yaptıkları deneyler, yaşamın kimyasal reaksiyonlarla kendi kendine başlayabileceğini göstermiştir" diye iddia ederler, ancak bunu gösteren tek bir deneyin bile olmadığını, üstelik bilimin, bunun teorik düzeyde bile mümkün olmadığını ispatladığını düşünmezler.

Darwinistler, yaşamın kökenini açıklayan önemli bir bulgu gibi gösterdikleri Miller deneyini yapan Stanley Miller'in kendi oluşturduğu, ilkel Dünya atmosferi ile ilgisi olmayan suni koşullarda bu deneyi gerçekleştirdiğini, ayrıca deneyinde sadece aminoasit sentezlendiğini ve herhangi bir şekilde aminoasit oluşmasının, kesinlikle canlılık oluşması anlamına gelmediğini düşünmezler.

Aminoasitler proteinlerin yapı taşları olabilirler ancak yapı taşlarıyla bir araya getirilmiş bir yapı arasında dünyalar kadar fark vardır. Nasıl ki birkaç tuğlanın keşfi az ötede bir evin bulunduğunu göstermez, aynı şekilde bir aminoasit yığını da yaşamın gerektirdiği, protein gibi büyük ve özelleşmiş moleküllerden uzun uzun yollar uzaktadır.6

Astronom ve evrimci Paul Davies

Darwinistler, tek bir canlı hücrenin oluşması için yüzlerce farklı proteinin, DNA kodlarının, bunları yorumlayan enzimlerin, seçici geçirgen bir hücre zarının, kısacası çok kompleks bir mekanizmalar bütününün oluşması gerektiğini, böyle bir sistemin tesadüfen oluştuğuna inanmanın tek kelimeyle imkansıza inanmak olduğunu düşünmezler.

Darwinistler DNA'nın, canlılardaki bütün detayları içeren bir bilgi olduğunu, bu dev molekülün, "nükleik asit" adı verilen dört farklı molekülün art arda dizilmeleriyle oluştuğunu, bu dört molekülün, dört harfli bir alfabe gibi, vücutta üretilecek tüm organik moleküllerin bilgisini sakladığını yani bu moleküllerin rastgele değil, belirli bir bilgiye göre dizildiğini, bu bilginin de kendi içinde cümlelere, paragraflara -genlere- ayrıldığını, her genin, vücuttaki farklı detayları -örneğin şeker yendiğinde bunu hücrelerin içine alacak olan insülin hormonunun formülünü veya gözdeki şeffaf kornea hücrelerinin yapısını- tarif ettiğini, DNA'da yer alan bu muazzam bilginin Darwinizm'in tesadüf iddialarını çürüttüğünü düşünmezler.

Çekirdekteki 46 kromozomun her biri, bir insan ile ilgili tüm bilgileri taşıyan genlere sahiptir. Darwinistler, insan vücudunda bulunan bütün organların, hücrelerde yer alan genlerin tarif ettiği bir plan çerçevesinde inşa edildiklerini, örneğin, vücutta derinin 2.559, beynin 29.930, gözün 1.794, tükürük bezinin 186, kalbin 6.216, göğsün 4.001, akciğerin 11.581 gen tarafından kontrol edildiğini düşünmezler.

Darwinistler, doğada 200'ün üzerinde aminoasit bulunduğunu ancak canlıları oluşturan yararlı proteinlerin her zaman için bu aminoasitlerin sadece 20 tanesinden oluştuğunu, böyle bir seçimin tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, proteinlerin canlılık için son derece önemli olan moleküler şekillerinin temel belirleyicisinin proteinleri oluşturan aminoasitlerin sıralaması olduğunu, tek bir aminoasit bir

sonraki aminoasite uygun bir sıralamada birleşmezse proteinin tüm işlevini yitireceğini, proteinleri oluşturan aminoasitlerin nasıl her seferinde uygun dizilime ulaştıklarını düşünmezler.

Darwinistler, protein üretiminin yapılabilmesi için DNA'dan alınan bilginin doğru olarak kopyalanması ve bunun için de öncelikle DNA molekülünün merdiven gibi birbirine dolanmış kollarının ayrılmaları gerektiğini, bu ayırma işleminde görevli olan moleküllerin bunu biliyor olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, çamurlu bir suda kendiliğinden bir proteinin oluşmasının, bunun hemen arkasından diğer proteinlerin oluşmasının, daha sonra bunların bir araya gelerek, hücreyi oluşturup bir canlı organizma meydana getirmelerinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Konu yaşamın kökenleri olduğunda birkaç somut gerçekle yetinmek zorunda olmamız utanç verici bir durum. Yeryüzünde yaşamın ilk kez ne zaman ve nerelerde ortaya çıktığı konusunda üstün körü bir bilgiye sahip olsak bile, söz konusu bu sürecin nasıl geliştiğine ve yaşamdan yoksun, bir öbek kimyasalın nasıl apansız bir araya gelerek ilk canlı hücreye dönüştükleri konusuna gelince kala kalıyoruz.7

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisi

Darwinistler, DNA'da herhangi bir basamaktaki, örneğin 1 milyar 719 milyon 348 bin 632'nci basamaktaki bir harfin yanlış kodlanması gibi bir hatanın bile, hücre için, dolayısıyla insan için korkunç sonuçlara yol açabileceğini, dolayısıyla bu kodlamanın tesadüflerle açıklanmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, ortamda bütün gerekli nükleotidlerin bulunduğunu, bunların aralarında bağlanması için gereken bütün kompleks moleküllerin ve bağlayıcı enzimlerin hepsinin hazır olduğunu farz etsek bile, bu nükleotidlerin istenen sırada dizilmesi ihtimalinin 41000'de bir, diğer bir ifadeyle, 10600'de bir (yani matematikte sıfır) ihtimal olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, değil milyonlarca basamaktan oluşan DNA molekülünün, DNA'yı oluşturan 200.000 genden tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşabilme ihtimalinin imkânsız olduğunu ve bilimin bunu ispat ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, hücrenin içinde; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar; üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası; bir bölgeden diğerine hammaddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları; dışarıdan gelen hammaddeleri işe yarayacak parçalara ayrıştıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler olmadan çalışamayacağını, dolayısıyla hücrenin tesadüflere yer vermeyecek mükemmellikte bir yaratılış harikası olduğunu düşünmezler.

Darwinistler canlılığın mutasyonlar sonucunda evrimleştiğini iddia ederken mutasyonların %99'unun canlılara zarar verdiğini düşünmezler.

Bir televizyonun devrelerinde meydana gelecek bir rastlantısal değişimin görüntüyü geliştirmeyeceği gibi, hayatı oluşturan ve yüksek seviyede entegre olmuş kimyasal işlemler sisteminde meydana gelecek bir değişimin de yaşamı zarara uğratacağı kesindir.8

Radyasyon ve mutasyon uzmanı James F. Crow

MIT'de (Massachusetts Institude of Technology), Elektrik Mühendisliği Fakültesi Profesörü Murray Eden, 'Neo-Darwinist Evrimin Bilimsel Teori Olarak Yetersizliği' başlıklı makalesinde, adaptasyon amaçlı bir değişimi meydana getirmek için altı mutasyon gerekiyorsa, bunun tesadüf eseri ancak bir milyar yılda bir gerçekleşeceğini, eğer iki düzine gen dahil olacaksa, bu durumda

Dünya'nın yaşından daha uzun bir sürenin, daha doğrusu 10,000,000,000 (on milyar) yıla ihtiyaç olacağını göstermiştir.9

İngiliz bilim yazarı Gordon Rattray Taylor

Darwinistler canlılığın kör tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ederken ortalama büyüklükteki bir protein molekülünün tesadüfen oluşma ihtimalinin 10300 de bir ihtimal olduğunu düşünmezler.

Darwinistler işlev gören bir proteinin tesadüfen oluşması için ise 10950 de bir ihtimal gerektiğini hiç düşünmezler.

Darwinistler bu ihtimalleri değerlendirirken, matematikte 1050'de 1'den küçük ihtimallerin pratikte "sıfır ihtimal" kabul edildiğini düşünmezler.

Darwinistler 19. yüzyıl teknolojisi ile su dolu bir balon olarak gördükleri ve tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri hücrenin bilim adamlarının benzetmesiyle, New York şehri kadar kompleks bir yapıya sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler milimetrenin 100'de biri büyüklüğündeki hücrelerimizin içindeki "mitokondri" denen enerji santralinin, bir petrol rafinerisinden ya da bir hidroelektrik santralinden daha kompleks olduğunu düşünmezler.

Darwinistler şuursuz tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ettikleri, insan bedenindeki 100 trilyon hücrenin her birinde mevcut olan DNA moleküllerinden tek bir tanesinde bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak bilgi bulunduğunu düşünmezler.

Darwinistler, hücrelerin, göz, saç, kemik, deri, mide veya başka bir alanda özelleşmelerini DNA'yı oluşturan şuursuz atomların nasıl belirlediğini düşünmezler.

Darwinistler, tek bir bakterinin DNA'sının, her biri 100.000 kelimelik 20 romana denk bir bilgi içerdiğini düşünmezler.

Darwinistler, moleküllerin şuurlu bir varlık gibi kararlar aldıklarını, iş bölümü yaptıklarını, yaptıkları işlerde tasarruflu davrandıklarını düşünmezler.

Darwinistler, ünlü bir moleküler biyolog olan Profesör Michael Denton'un "Hücrenin yakınına gelip onu incelediğimizde, üzerindeki milyonlarca küçük kapıyla karşılaşırız. Ve eğer bu kapıların herhangi birinden içeri girersek, olağanüstü bir teknoloji ve bizi şaşkınlığa düşürecek bir komplekslikle yüz yüze geliriz."10 sözünü düşünmezler.

Evrimde açıklanması en zor olan kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl olup da organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunamamıştır. Bir hücreliler ve çok hücreliler bu karmaşık yapıyı tümüyle taşırlar, herhangi bir şekilde daha basit yapılı organelleri olan ya da bunlardan birinin daha ilkel olduğu bir gruba veya canlıya rastlanmamıştır. Yani taşınan organeller her haliyle gelişmiştir. Basit ve ilkel formları yoktur.11

Prof. Dr. Ali Demirsoy

Darwinistler, karbondioksit, üre gibi zararlı maddelerin vücuttan atılması, kanda taşınan atık ve yararlı maddelerin birbirlerinden ayırt edilmesi ve bu maddelerin doğru yerlere ulaştırılması gibi hayati işlemleri, bilinçsiz kan hücrelerinin kendi başlarına gerçekleştiremeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, kandaki taşıyıcı proteinlerden biri olan albümin molekülünün, yağları, zehirleri, ilaçları, besin maddelerini nasıl birbirinden ayırt edebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, albümin gibi atomlardan oluşmuş şuursuz bir molekülün karaciğeri, safrayı, mideyi tanıyıp, taşıdığı maddeleri şaşırmadan, yanılmadan, hiç hata yapmadan her seferinde doğru yere ve ihtiyaç oranında bıraktığını düşünmezler.

Darwinistler, vücuda giren virüs, bakteri gibi yabancı maddelerin kanda bulunan antikor ve lökosit adı verilen savaşçılar tarafından zararsız hale getirildiğini düşünmezler.

Darwinistler genetik kopyalamanın yine bir hayvandan alınan hücreyle yapıldığını, yoktan birşeyin var edilmediğini, hatta bunun yaratılışa bir delil olduğunu düşünmezler.

Darwinistler her şeyin maddeden ibaret olduğunu söylerken DNA sarmalının içerdiği "bilgi"nin madde olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalinin, 1040.000 'de 1 yani imkansız olduğunu düşünmezler.12

Darwinistler, tek bir yumurta hücresinin bölünerek, birbirlerinden farklılaşmış sayısız hücreyi meydana getirdiğini, bu hücreler arasında mükemmel bir iletişim ve işbirliğinin var olduğunu ve bunun bilim adamlarının akıl erdiremediği olaylardan biri olduğunu düşünmezler.

Darwinistler Sitokrom-C isimli proteinin, belli bir aminoasit dizilimine sahip olduğunu ve bunun tesadüfen oluşma ihtimalinin, bir maymunun daktiloda hiç yanlış yapmadan insanlık tarihini yazma olasılığından daha az olduğunu 13 düşünmezler.

Darwinistler, her şeyin tesadüfen oluştuğunu öne sürerken hücre içinde bulunan DNA'daki bilginin bile hala insanlar tarafından tam olarak çözülemediğini düşünmezler.

Darwinistler hücrenin bilgi bankası DNA'nın, canlılarda adeta mimar, mühendis, koku eksperi, botanikçi, laborant, iç mimar, desinatör, ressam, doktor ve daha saymakla bitiremeyeceğimiz bir çok usta sanatçı ve bilim adamının görevini üstlenen bir planlama merkezi olarak görev aldığını düşünmezler.

Evrimde bir "ilerleme" olmuş mudur? Günümüzdeki bitkiler ve hayvanlar, kendilerinden önce gelenlerden daha mı gelişmiştir, ya da en azından daha mı komplekstir? Elbette hayır. Tabi ki bakterilerin, devekuşu ya da filden daha az hareketli parçadan oluştuğu için daha basit bir canlı olduğu doğrudur, fakat DNA'sı filinki kadar zengindir ve bulunduğu koşullar içinde bir omurgalı kadar başarıyla işlev yapar. Hatta bazı bakterilerin 3 milyar yıl öncesine kadar izlenebilecek kesintisiz bir nesil olmaları nedeniyle, diğer birçok canlıdan daha iyi bir iş başardıkları söylenebilir. Çünkü birçok canlı formu ya öldüler, ya da yok oldular, veya bununla karşılaşacaklar.14

Evrimci Deniz biyoloğu Richard Ellis

Darwinistler, proteinlerin, tüm canlılığın bilgisini taşıyan DNA molekülünün kopyalanması ve bilgi üretmesi, hücre bölünmesini sağlaması gibi hayati işlemleri nasıl bilmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri şuura ve akla sahip olmayan proteinlerin, ekipler halinde çalışarak hücrenin tüm kimyasal parçalarını inşa ettiklerini, aynı zamanda gerektiğinde parçaladıklarını ve bu küçük parçaları kullanarak hücrenin kullanacağı basit bileşiklere ayırdıklarını düşünmezler.

Darwinistler, görme işleminde yer alan sayısız proteinin tümünün görevini yapabilmesi için en uygun moleküler yapıya sahip olmaları gerektiğini ve bunun asla tesadüfen gerçekleşemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, retinanın koni hücrelerindeki moleküllerin bir araya gelerek renkli görmeyi sağlayan proteinleri nasıl oluşturabildiklerini, bu proteinlerin nasıl olup da milyonlarca yıldır yaşayan insanlarda aynı yapıya sahip olduğunu ve eksiksiz şekilde görevlerini yerine getirdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, moleküllerin, iddia ettikleri şekilde tesadüfen bir araya gelerek, gözü ultraviyole ışınlarının zararlı etkilerinden koruyan melanin proteinini nasıl oluşturabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, proteinlerin, doğada bulunan 200'den fazla aminoasit arasından yalnızca 20 tanesinden oluşmakta olduğunu ve böyle bilinçli bir ayrıma hiçbir şekilde açıklama getirememiş olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, canlı yapılarda nasıl tek bir tane bile sağ elli aminoasit bulunmadığını, böyle bilinçli bir ayrımın nasıl meydana gelebildiğini düşünmezler.

Moleküler evrim, evrimsel akrabalıkların ortaya çıkarılması için neredeyse paleontolojiden daha üstün bir metot olarak kabul edilmeye başlandı. Bir moleküler evrimci olarak bundan gurur duymam gerekirdi. Ama aksine, türlerin düzenli bir gelişme kaydettiğini göstermesi gereken moleküler benzerliklerin pek çok istisnası olması oldukça can sıkıcı görünüyor. Bu istisnalar o kadar çok ki, gerçekte, istisnaların ve tuhaflıkların daha önemli bir mesaj taşıdıklarını düşünüyorum.15

South Carolina Üniversitesinden Biyokimya ve Moleküler Biyoloji Profesörü Christian Schwabe

Darwinistler, proteinlerin oluşabilmesi için, doğadaki 200'den fazla aminoasit çeşidi arasından 20 tanesinin doğru olarak seçilmesi, her birinin sol-elli olması ve doğru dizilimde bulunmaları gibi birkaç aşamalı bilinçli seçilimin nasıl meydana geldiğini düşünmezler.

Darwinistler, proteinlerin sadece sol-elli aminoasitlerden oluşması ihtimalinin 10210'da 1 olduğunu, böylesine büyük bir sayının "sıfır" ihtimale denk geldiğini ve dolayısıyla tesadüfen gerçekleşmesinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, görme ya da işitme kabiliyetleri olmayan, şuursuz atomların bir araya gelmesiyle oluşan aminoasitlerin, nasıl canlılar için son derece gerekli olan, mükemmel yapılara sahip proteinleri oluşturabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri aminoasitlerin, nasıl her protein için farklı bir dizilimde sıralanmayı bildiğini ve bu dizilimleri nasıl hatasız biçimde oluşturduğunu düşünmezler.

Darwinistler, son derece küçük olan protein molekülünün içindeki atomların, nasıl bir plana uygun olarak dizilmekte ve sonra nasıl yine bu düzene uygun olarak bükülüp kıvrılmakta olduklarını, bu özel yapının her protein için ayrı ayrı belirlenmiş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler kör tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ettikleri sinir hücresinin, neden kokuyu elektrik sinyaline dönüştürme ihtiyacı duyduğunu düşünmezler.

Darwinistler, vücutta demir oranı yükseldiğinde vücudun demir üretimini durdurmaya nasıl karar verdiğini, nasıl bilinçli davranabildiğini ve bu bilinci evrim teorisinin hiçbir şekilde açıklayamadığını düşünmezler.

Başlangıçta ilkel çorbada meydana gelen ilk hücreden Homo sapiens'in muhteşem inceliklerine doğru ilerleyen hayatın evrimi –herkesin bildiği gibi – daha fazla kompleksliğe doğru

ilerleyen uzun bir yolculuktur. Fakat bu herkesin bildiği konuda bir sorun vardır ki… bu da, doğru olduğunu gösteren hiçbir kanıt bulunmamasıdır.16

Discover dergisinin kıdemli editörlerinden Lori Oliwenstein

Darwinistler, çamurlu bir suyun içinde tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri proteinin nasıl meydana geldiğini, ikincisinin de oluşarak nasıl onunla birleştiğini, üçüncünün de bunlara nasıl eklendiğini ve bu imkansız sistemin bu şekilde nasıl devam ettiğini ve en sonunda tüm bunların bir araya gelerek tesadüfen bir hücre haline gelip canlanmasının mümkün olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, tamamen bilinçsiz süreçlerle oluştuğunu iddia ettikleri hücrenin içinde nasıl çekirdek oluştuğunu, oluşsa bile bunun nasıl canlandığını açıklayamadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, anne karnında, bilinçsiz embriyo hücrelerinin dağınık bir haldeyken nasıl bir araya gelmeye karar vererek, yan yana sımsıkı bir duvar gibi birleştiklerini ve hiçbir şekilde kanın sızmadığı çok sağlam bir boru sistemi olan damarları oluşturduklarını düşünmezler.

Darwinistler, nefes borusunun üzerinde yer alan, küçük bir dokudan oluşan kapakçığın yutkunurken otomatik olarak nefes borusunu kapattığını, bu sayede yemek yerken nefes borusuna su veya yiyecek kaçmasının engellenmiş olduğunu ve yutkunma işleminden sonra kapakçığın nefes borusundan hava geçmesini sağlamak için tekrar açıldığını, böyle bir mekanizmanın tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, basit bir salgı zannedilen tükürük salgısının gerçekte çok hassas oranlara sahip çeşitli kimyasal maddeler içerdiğini, tat veren moleküllerin tükürük içinde çözülerek dilin üzerindeki tad algılayıcı sinir uçlarıyla birleştiğini, ancak bu şekilde yediğimiz yiyeceklerin tadını alabildiğimizi ve moleküler düzeyde son derece hassas olan bu olağanüstü sistemin kesin olarak tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, vücudumuzda bulunan yaklaşık iki yüz çeşit hücrenin içindeki tüm proteinlerin yapısında ve şeklinde hiçbir hatanın olmadığını ve her bir proteinin kendi yapacağı görevi eksiksiz şekilde bildiğini, bunun hiçbir şekilde tesadüfen olamayacağını düşünmezler.

"Moleküler düzeyde, her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Dolayısıyla moleküller, aynı fosiller gibi, evrimci biyoloji tarafından uzun zamandır aranan teorik ara geçişlerin olmadığını göstermiştir... Moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin "atası" değildir, diğerinden daha "ilkel" ya da "gelişmiş" de değildir... Eğer bu moleküler kanıtlar bundan bir asır önce var olsaydı... organik evrim düşüncesi hiçbir zaman kabul görmeyebilirdi."17

Moleküler Biyolog Michael Denton

Darwinistler, vücutta herhangi bir protein ihtiyacı olduğunda yine protein olan bazı habercilerin, adeta bilinçli bir şekilde nereye başvurmaları gerektiğini bildiklerini, tüm vücutta ilgili yeri bulabildiklerini, ihtiyaç mesajını doğru yere doğru şekilde iletebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri insan vücudu içinde, birbirlerini hiçbir şekilde görmeyen, birbirlerinin nerede olduklarını bilmeyen hücrelerin, birbirleriyle, olağanüstü yapıdaki hormonlar yoluyla nasıl iletişim kurabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, RNA polimeraz enziminin, hücre içindeki işlerin aksamaması, ihtiyacın doğru karşılanması, kısacası hücre yaşamının devam edebilmesi için doğru proteinin üretilmesini sağlamak amacıyla DNA'dan doğru bilgiyi seçerek alabilme bilincine sahip olduğunu, şuursuz, rastgele olayların ise bilinç meydana getirmesinin elbette imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, söz konusu RNA polimeraz enziminin seçimini, DNA gibi olağanüstü bir molekülün sahip olduğu 3 milyar harf arasından yaptığını ve uygun protein için yaptığı bu harf seçiminde hiçbir zaman hataya düşmediğini düşünmezler.

Darwinistler, protein üretiminin yapılabilmesi için DNA molekülünün merdiven şeklindeki kollarının açılması gerektiğini, RNA polimeraz enziminin gerçekleştirdiği bir ayrılma sırasında özel bir enzimin de açılmış olan sarmalın iki ucunu tutarak sürtünmeye engel olduğunu, başka özel enzimlerin sarmalların birbirlerine dolaşmasını engellediğini ve daha pek çok enzimin devreye girdiği bu kopyalama işleminin her safhasında bilinç hakim olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, DNA'nın kopyalanması için enzimlere ihtiyaç olduğunu, enzimlerin yaşam bulması için de DNA'ya ihtiyaç olduğunu, dolayısıyla bu ikisinin aynı anda aynı yerde bulunması gerektiğini, Darwinizm'in tesadüflerle aşamalı evrim iddiasına göre ise bunun mümkün olamayacağını düşünmezler.

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları son derece ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.18

Evrimci mikrobiyolog Dr. Leslie Orgel

Darwinistler, insan vücudunda ilgili enzimin, ilgili yerde bulunması gerektiğini nereden bildiğini düşünmezler.

Darwinistler, yeni üretilmiş birçok proteinin, hücre içinde birçok moleküler makine ile hareket ettiklerini, bu makinelerin bazılarının proteini tuttuğunu ve ulaşması gereken yere kadar götürdüğünü ve ulaşması gereken yeri asla karıştırmadığını düşünmezler.

Darwinistler, insülin proteininin vücuttaki şeker fazlasını depolama emrini verdiğini ve böylelikle gerektiği anda kanda ve depoda şeker bulunduğunu, aksi takdirde hücrenin şeker ihtiyacı karşılanamadığında ölümün kaçınılmaz olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, adrenalin hormonunun, ancak olması gereken yapıya sahip olduğunda kas, kalp ve kan hücreleri tarafından tanınabileceğini, bu hücrelerdeki faaliyetleri uyarabileceğini ve böylelikle de vücudun fiziki baskılara karşı korunabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, hücre içinde, 80'in üzerinde ribozom, 20'nin üzerinde aminoasit habercisi olan moleküller, bir düzinenin üzerinde yardımcı enzim, 100'ün üzerinde son işlemleri gerçekleştiren enzimler, 40'ın üzerinde RNA molekülü olmak üzere yaklaşık 300 makromolekülün protein sentezinde bir koordinasyon içinde çalıştıklarını düşünmezler.

Darwinistler, Yeryüzündeki Canlıların Olağanüstü Nitelik ve Davranışlar Sergilediklerini Düşünmezler

Darwinistler, olta balığının kafasından çıkan ve avlanmak için kullandığı uzantıyı kendi kendine var edecek bir yeteneğe sahip olmadığını ve böyle bir olayın tesadüfen meydana gelemeyeceğini ve balığın hayatını devam ettirebilmesi için bu oltanın mutlaka ilk andan itibaren var olması gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, her yeri buzlarla kaplı kutuplarda yaşayan penguenlerin -40oC'ye düşen soğuk ve hızı 100 km'yi bulan kutup fırtınaları içinde 4 ay boyunca hiçbir şey yemeden kuluçkaya yatmalarındaki olağanüstü fedakarlığı düşünmezler.

Darwinistler, işçi arıların kendi can güvenliklerini düşünmeden hayatları pahasına, içinde yaşadıkları topluluktaki diğer arıların güvenliğini sağlamak için iğnelerini düşmanlarına batırarak ölümü göze almalarını tesadüflerle açıklamanın imkânsızlığını düşünmezler.

Darwinistler, avlarını yakaladıklarında sivri ve keskin dişleriyle parçalayan timsahların nasıl olup da yavrularına en ufak bir zarar vermeden ağızlarındaki koruyucu kesede taşıdıklarını düşünmezler.

Darwinistler, milimetrenin 1/3000'i kalınlığındaki yusufçuk böceğinin kanatlarının bu denli ince olmasına rağmen nasıl uçarken yırtılmadığı ve mükemmel bir siteme sahip olduğu üzerinde düşünmezler.

Darwinistler, yusufçuk böceğinin gövdesinin üzerindeki çapraz iki çift kanat sayesinde böcekler için şaşırtıcı sayılabilecek bir hıza, saatte 40 km'ye nasıl ulaştığını düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz atomlar ve tesadüflerin oluşturduğunu iddia ettikleri ateşböceklerinin yüzde yüzlük bir verimle nasıl ışık ürettiklerini düşünmezler.

Darwinistler, vücudunda üstün bir kimya uzmanı gibi düşmanları için 100 derecelik kimyasal bir silah oluşturan bombardıman böceğinin bu yakıcı madde ile nasıl kendi vücuduna zarar vermediğini düşünmezler.

Darwinistler, bir kelebeğin hayatta kalabilmek için kendini daha iyi kamufle edebileceği kuru bir yaprak görünümüne sahip olmasının tesadüflerle oluşmasının imkansızlığını düşünmezler.

Darwinistler, canlıların koku alma ve koku hafızasına sahip olma sisteminin evrenin her alanında görülen üstün plan ve mükemmel düzenlemenin sınırsız örneklerinden biri olduğunu, kusursuz sistemleri ise asla tesadüflerle açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, örümceğin ağ yapabilmesi için mimari bilgi, hesap yeteneği, yakalayacağı avın hızı ve ağırlığı gibi pek çok detayı bilmesi gerektiğini ve bunu aklı olmayan bir varlığın tesadüfler sonucunda kazanacağını iddia etmenin mantık dışı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, doğadaki yaratılış üstünlüğünü, var olan mükemmel sistemleri, aklı, ilmi ve benzersiz sanatı tesadüfler ile hiçbir zaman açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, fillerin ve gergedanların derilerindeki parazitlerden kurtulmak için çamurda banyo yaptıklarını, antiseptik yapıdaki killi toprak ile yaralarını tedavi ettiklerini, toprakta bulunan bir maddenin antiseptik özelliğinin olduğunu hayvanların kendi başlarına bilmelerinin imkanı olmadığını, doğadaki tüm canlıların Allah'ın ilhamı ile hareket ettiğini düşünmezler.

Evet madem her şeyin kıymeti ve dekaik-ı san'atı (sanat incelikleri) gayet yüksek ve güzel olduğu halde; müddeti kısa, ömrü azdır. Demek o şeyler nümunelerdir, başka şeylerin suretleri hükmündedirler. Ve madem müşterilerin nazarlarını (gördüklerini), asıllarına çeviriyorlar gibi bir vaziyet vardır. Öyle ise, elbette şu dünyadaki o çeşit tezyinat (süslemeler); bir Rahman-ı Rahîm'in rahmetiyle, sevdiği ibadına (kullarına) hazırladığı niam-ı Cennet'in (Cennet nimetlerinin) nümuneleridir, denilebilir ve denilir ve öyledir.19

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, fillerin en önemli özelliği olan birbirlerine bağlılıklarının, fedakarlık ve yardımlaşmalarının, sürüde yeni doğmuş bir filin bütün filler tarafından sevgi ve şefkatle

karşılanmasının ve tüm canlılardaki fedakarlık örneklerinin ve işbirlikçi davranışların, 'doğanın yalnızca bir savaş yeri' olduğu iddialarını açıkça ve kesinlikle geçersiz kıldığını düşünmezler.

Darwinistler, bir aylık yolculuk sırasında yere hiç inmeden 15.000 km uçan albatrosların, göçleri sırasında Dünya'nın çevresini dolaşan kırlangıçların, 3.000 km'lik bir mesafeyi kat edebilen çekirgelerin, doğumlarından kısa bir süre sonra 6.000 kilometrelik yolculuğa çıkan yılan balıklarının tamamının bu yöntemleri kendi kendilerine bulamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, akla ve şuura sahip olmayan karıncaların Güneş'in yönünü kullanarak yollarını nasıl bulduklarını düşünmezler.

Darwinistler bir sineğin, başının sağ ve sol taraflarında 4000'er ayrı bölme bulunan, toplam 8000 bölmeli petek gözlere sahip olduğunu, bu 8000 bölmenin her birinde, görüntüyü farklı açılardan gören birer mercek olduğunu ve bunun tesadüflerle gerçekleşmesinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, balarılarının peteklerini inşa ederken tam olarak 109 derece 28 dakika ve 70 derece 32 dakikalık iki açı kullandıklarını, bu hesapta en ufak bir sapma olmadığını, peteklerin uçlarının ise 13'er derece yükseltilerek inşa edildiğini, bu eğim sayesinde balın, petekten dışarıya akmadığını, dünya üzerindeki bütün arıların bu hesaplamayı bildiklerini ve eksiksizce uyguladıklarını düşünmezler.

Darwinistler, bütün ömrünü su içinde geçirmesine rağmen sudaki havayı kullanamayan su örümceğinin, yaşayabilmek için su yüzüne çıkıp sonra tekrar aniden suya dalışı sırasında, ayaklarında ve vücudunun çeşitli yerlerinde asılı kalan irili ufaklı hava kabarcıklarını kullandığını düşünmezler.

Darwinistler, örümcek ağında bulunan fibroin proteinlerinin bükülme özelliğine sahip olduklarını, bu özelliğin, ağlara takılan avların kaçmasını engellediğini ve ağın dayanıklılığını artırdığını, bu özel yapının asla tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, tüm kurbağaların büyük gözlere ve göz kapaklarına sahip olduklarını, bir çoğunun da gözlerini yağlayacak ve temizleyecek özel bir zara sahip olduğunu ve ayrıca karadayken suyu kolay bulmalarını sağlayacak, mavi ışığa duyarlı göz yapılarının bulunduğunu, tüm bunların tesadüflerle gerçekleşmesinin imkansız olduğunu hiç düşünmezler.

Darwinistler, canlılığın şuursuz tesadüfler sonucunda oluştuğunu iddia ederken, ışıktan maksimum verim elde eden ve neredeyse hiç enerji kaybetmeyen ateş böceklerinin ürettikleri kadar verimli bir ışığın, bilim adamlarının yıllardır sürdürdükleri araştırmalara rağmen laboratuvar ortamında dahi üretilemediğini düşünmezler.

Darwinistler içgüdü olarak adlandırdıkları canlılardaki akılcı davranışların ve fedakarlık özelliklerinin tesadüfen ortaya çıktığını iddia ederlerken, bu içgüdü kavramının canlılarda ilk olarak nasıl meydana geldiği, nasıl yönlendirildiği ve nesiller boyunca nasıl devam ettiği konularında açıklamasız kaldıklarını düşünmezler.

Darwinistler yeryüzündeki tüm canlıların özelliklerini, "tabiat ana" adını verdikleri hayali bir güç tarafından edindiklerini iddia ederken, aslında ilahlaştırdıkları "tabiat ana"nın taş, toprak, çimen, ağaç ve çiçeklerden oluştuğunu, akıl ve bilinçten de yoksun olduğunu düşünmezler.

Güçlü olan hayatta kalır iddiasında bulunan Darwinistler, düşmanlarına karşı son derece yırtıcı olabilen aslanların yavrularına karşı neden son derece şefkatli olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, doğadaki canlıların kendi kendilerini tedavi etmesinin tesadüfen gelişmiş bir özellik olduğunu iddia ederlerken, Bezuar keçisinin yılan ısırdığında hiçbir tereddüte düşmeden

sütleğen bitkisine yöneldiğini, yılan zehirine karşı sütleğen bitkisinin etkili olacağını nasıl bildiğini düşünmezler.

Darwinistler bir dinozorun sineği yakalamaya çalışırken kanatlandığını iddia ederken, sineğin zaten mükemmel bir kanat ve uçuş sistemine sahip olarak saniyede 1000 kere kanat çırpıyor olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, kuşların daha az enerji harcamak için "V" şeklinde uçmalarının, kör tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, vücut sıcaklığı 40oC olan penguenlerin, dışarıdaki -40oC'lik sıcağa uyum sağlayabilmeleri için derilerinin altında bulunan yağ tabakasından yararlandıklarını ve tesadüflerle asla oluşamayacak bu özel donanım sayesinde 80oC'lik sıcaklık farkından olumsuz etkilenmediklerini düşünmezler.

Darwinistler, gün boyunca saniyede 500 ila 1.200 kez kalbi çarpan sinek kuşunun bu sırada oluşması gereken ısıdan dolayı nasıl yanıp kül olmadığını, gece ise aynı kuşun kış uykusuna yatmış gibi, nabzının durmasını ve hatta hiç nefes almıyormuş gibi olmasını açıklayamazlar. Darwinistler, bu şekilde kuşun, her yıl 365 kez adeta kış uykusuna yatmasındaki mucizeyi düşünmezler.

Darwinistler, kutuplardaki buzlu sularda yaşayan balıkların, derilerindeki buz kristallerinin sıcaklığını -20oC'ye düşüren bir proteini üreten gene sahip olduklarını ve bu protein sayesinde buz kristallerindeki oksijen moleküllerini kullanabildiklerini ve donmaktan kurtulduklarını düşünmezler.

Darwinistler, suda yüzen kuşların tüylerinin su geçirmezliğini sağlamak için, kuyruğun bedene bağlandığı yerde gagalarıyla kolaylıkla tüm tüylerine sürebilecekleri bir yağ bezi bulunduğunu, bu bezin nasıl oluştuğunu düşünmezler.

Darwinistler bitkisel maddelerle beslenen hayvanların midelerinde sindirim özsularının varlığının bu besinleri sindirebilmek için yeterli olmadığını ve bu nedenle bitki ile beslenen hayvanların midelerinde besinleri parçalayacak özel bakteriler bulunduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bir bukalemunun bulunduğu ortama göre rengini nasıl değiştirdiğini, dıştan kendisini göremeyen bu canlının ortamla aynı rengi nasıl oluşturabildiğini, tesadüflerin şuursuz bir hayvana, korunma amaçlı renk değiştirme yeteneği veremeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, Dünya üzerinde yaşamın oluşumunu sağlayan temel öğelerden biri olan azot döngüsünün ancak mikroskoplarla görebildiğimiz küçücük bakteriler vesilesiyle sağlandığını düşünmezler.

Darwinistler, kirpi balığının bağırsaklarında yaşayan bakterilerin ürettiği, balığın kaslarına kadar yayılan zehirin, nasıl olup da balığa zarar vermediğini, balığın bunu düşmanlarından korumak için kullanabileceğini nereden bildiğini düşünmezler.

Darwinistler, doğadaki pek çok canlının kendilerini düşmanlarından korumak için nasıl taklit yaptıklarını (kamuflaj) ve Allah'ın onlara verdiği bu özellikleriyle soylarının günümüzde de hala var olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tüm canlılardaki fedakarlık örneklerinden biri olan, annelerin yavrularına gösterdikleri şefkat ve koruma gibi özelliklerin Darwinist mantıkla açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, canlıların asla tesadüflerle ortaya çıkamayacak kadar kusursuz ve son derece karmaşık bir yapıya sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, koloniler halinde yaşayan karıncaların, çok güçlü bir iletişim ağına sahip olduklarını, besinlerini üretip depolarken, bir saldırı halinde yavrularını gözetip, kolonilerini koruyup savaştıklarını, bu küçük canlıların adeta bilinçli hareket ettiklerini düşünmezler.

Darwinistler, ıstakoz gözünün mikroskop altında incelendiğinde kusursuz bir grafik kağıdına benzediğini ve ıstakozların kırılma değil yansıma prensibiyle gördüklerini düşünmezler.

Darwinistler, bakterilerin kış süresince suyun dibine çöken organik atıkları ayrıştırarak minerallere dönüştürdüklerini ve böylece yazın doğanın canlanması için besin hazırladıklarını düşünmezler.

Darwinistler; yirmi üç kuş cinsinden şarkı öğrenme yeteneğine sahip olan üçünün (papağan, ötücü kuşlar ve sinek kuşu) evrimcilerin hayali akrabalık ilişkilerine göre birbirlerinden çok uzaklarda bulunmalarının evrimci senaryoları çürüttüğünü, tesadüflerin böylesine kompleks yetenekleri, değil üç farklı kuş türüne, tek bir türe bile kazandırabileceğini düşünmenin tamamen akıl dışı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, ateş böceklerinin yanı sıra çeşitli deniz altı canlılarının da kendi ışıklarını kendilerinin ürettiğini, her birinin ışığı üretim şekilleri, kullanım alanları, süreleri ve üretilen ışığın cinsi gibi özelliklerinin birbirinden çok farklı olduğunu ve bu hayvanlarda bulunan ışık üretebilen ve bu üretimi yaparken canlının kendisine hiçbir zarar vermeyen kompleks yapıların da tesadüfler sonucunda ortaya çıkmasının mümkün olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, gözle görülmeyen bakterilerin yüzeylerinde elektrik sinyalleri yayan ve algılayan mekanizmaların var olduğunu, bu mekanizmalar sayesinde birbirlerine bilgi aktardıklarını, akıl ve zeka gerektiren bu davranışların tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler iyi bir iletken olan suyun içinde yaşayan ve bir insanı öldürecek kadar güçlü elektrik şoku verebilen elektrikli yılan balıklarının, suya elektriği ilk bıraktıkları andan itibaren kendilerinin de bu şokun etkisiyle çarpılmamak için bilinçli bir şekilde önlem almaları gerektiğini nasıl olup da bildiklerini düşünmezler.

Darwinistler okyanusta yaşayan bir ıstakoz türünün, toplu gruplar halinde kıskaçlarını kullanarak bir denizaltının gürültüsünü bile perdeleyecek yükseklikte oluşturdukları ses ile avlarını sersemlettiklerini, kendilerinin de bu gürültülü ortamdan hiç etkilenmediklerini düşünmezler.

Darwinistler eşek arılarının, yavrularını uzun süre beslemek için bir tırtılı öldürmeden felç ettiklerini, tırtılın ölmeyeceği kadar zehiri doğru noktaya verebilmeleri için neredeyse bir cerrahın tıp bilgisine sahip olmaları gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, diatom olarak adlandırılan tek hücreli, mikroskobik yosunların usta birer mimar gibi denizde kendilerine camın yapı taşı olan silikadan evler inşa etmelerindeki hayranlık uyandırıcı şuuru ve söz konusu yeteneği gözle göremeyeceğimiz bu canlılara ancak sonsuz kudret sahibi Allah'ın öğretmiş olabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, 1-2 cm. boyundaki kör termitlerin nasıl olup da 4-5 metreye varan, bazen birkaç tanesi bir arada bulunan minyatür şehirler inşa ettiklerini, nasıl bu kadar üstün bir bilinç düzeyi gösterdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, doğal aşamalarla tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri termitlerin kolonilerinde bulunan kusursuz havalandırma sistemlerini, ihtiyaca göre düzenlenmiş bölümleri (çocuk odaları, kuluçka odası, kraliçe odası vs.) ya da tarım alanlarını bu şuursuz canlıların nasıl inşa ettiklerini düşünmezler.

Darwinistler, milyonlarcasının bir arada yaşadığı termit kolonilerindeki oturmuş düzenin nasıl kurulduğunu, her termitin ne yapacağını nasıl bildiğini, nasıl sürekli bir yardımlaşma içinde olduklarını ve bunu hiçbir Darwinist mekanizmanın asla gerçekleştiremeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler termitlerin kolonilerinde birden fazla kral ve kraliçe adayının olmasının yuvadaki disiplinin bozulmasına ve koloni içinde karmaşa doğmasına neden olacağını nereden bildikleri ve yuvada sadece bir tane kral ve kraliçe bulunması için nasıl olup da geniş çaplı önlemler aldıkları üzerinde düşünmezler.

Darwinistler, böceklerin bitkiler için birer polen taşıyıcısı olduklarını, Allah'ın böcekler ve çiçekleri tam bir uyum içinde yarattığını düşünmezler.

Darwinistler, bir hayvanın yalnızca kendi çıkarını savunduğunu iddia ederken bir penguenin henüz yumurtada olan yavrusunu korumak için dört ay boyunca açlığa ve soğuğa karşı savaşmasını hiç bir şekilde açıklayamaz ve canlılara böylesine bir fedakarlığı ilham edenin Allah olduğunu düşünmezler.

Dördüncü Esas: Hem anlarsın ki: Şu dünyadaki müzeyyenat (süsler) ise Cennet'te ehl-i iman için rahmet-i Rahman'la iddihar olunan (biriktirilen) nimetlerin nümuneleri, suretleri hükmündedir.20

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, Tayland ormanlarında yeni doğmuş yavru leylekler için en büyük tehlike olan kavurucu sıcaklara karşı anne ve baba leyleklerin kanatlarını açarak kızgın güneşe kendilerini siper etmelerini, leyleklerin yavrularına gösterdikleri özen, bağlılık ve fedakarlığın tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, kamuflajın ne işe yaradığını bilecek bir akla sahip olmayan kutup kuşlarının, mevsimlere göre, bulundukları çevrenin değişimlerine uygun olarak tüylerinin rengini ayarlamalarının rastlantılarla izah edilemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, doğanın sadece çatışma ve mücadeleden ibaret olduğunu, canlıların vahşi ve bencil bir yaşam sürdürdüklerini iddia ederken, kimi hayvanların yavrularını düşmanlardan korumak için yaralanmış taklidi yapmalarını, kendi yaşamlarını tehlikeye atmaktan çekinmemelerini, şefkat ve merhamet duygusuna sahip olmalarını tesadüflerle izah edemeyeceklerini düşünmezler.

... hayvanlar aceleyle bir araya getirilmiş, geçmişten yamalanarak gelmiş, kabaca düzenlenerek hantallaşmış gülünç canavarlar olmalıydılar. Fakat avlanmakta olan bir çitanın son derece zarif hareketlerini, dağ kırlangıcının aerodinamik güzelliğini veya yaprak görünümlü böceğin aldatıcı detaylarına yönlendirdiğimiz merak dolu dikkatimizi bu beklentimiz ile nasıl bağdaştırabiliriz?21

Evrimci biyolog Richard Dawkins

Darwinistler, insanın gözleri renkleri ayırt etmek için yalnızca üç fotoreseptöre bağlı iken mantis karidesinin gözünde on altı reseptör olduğunu, bu canlının ultraviyole ışınlarını bile algılayabildiğini ve bunun hiçbir şekilde tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, işçi arıların yeni doğmuş larvaları son derece dikkatli ve özenli bir şekilde beslediklerini, öyle ki, tek bir larvanın büyüme dönemi boyunca yaklaşık 10.000 kere işçi arılar tarafından ziyaret edildiğini ve bunu tesadüflerin hiçbir canlıya yaptırmayı asla başaramayacağını düşünmezler.

Darwinistler, her larvanın farklı dönemlerinde farklı şekilde beslendiğini ve işçi arıların bu konuda hiçbir hataya düşmeden tüm larvalara büyüklüklerine göre besin verdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, larvaların 7. günlerinde yemek yemeyi kestiklerini, bakıcı arıların larvaların bulundukları hücrelerin ağızlarını mumdan yapılmış, hafif kubbeli bir kapak ile tamamen kapattıklarını, larvaların da kendi ürettikleri bir madde ile bulundukları odaların etrafında koza örerek kendilerini buraya hapsedip pupa evresine geçtiklerini ve tüm bunların larvaların gelişiminin tam olarak 7. gününde olması gerektiğini, bütün bunları istisnasız olarak, hem larvaların hem de bakıcı arıların nasıl olup da bildiğini düşünmezler.

Darwinistler, arı larvalarının ördükleri kozanın içinde bulunan "fibroin" isimli proteinin kuvvetli bir bakteri öldürücü ve enfeksiyon giderici olduğunu ve kozanın bu özelliği sayesinde larvaların mikroplardan korunduklarını düşünmezler.

Darwinistler, gözü, kanadı, beyni olmayan, henüz dış dünyayı hiç görmemiş, nasıl şartlarda bir yaşam süreceğinin farkında olmayan bir larvanın, kendi kendine karar verip, bakterilere karşı korumalı, özel formüle sahip bir maddeyi nasıl oluşturabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, pupa evresindeyken kozanın içindeki arının kullanacağı özel yapılı kanatların, yapacağı işlere uygun yapıdaki gözlerinin, düşmanları için kullanacağı iğnesinin, salgı bezlerinin, balmumu üretmesini sağlayacak mekanizmasının ve üreme sisteminin, polen toplamaya yarayan tüylerinin, kısacası bütün vücut sistemlerinin eksiksiz olarak geliştiğini ve tüm bu özelliklerin geliştiği üç haftanın sonunda arının kozadan çıkmaya hazır olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, dünyanın her yerinde, arıların, birbirlerinden habersiz olmalarına rağmen, daima aynı şekilde petek yaptıklarını, aynı şekilde bal topladıklarını, aynı haberleşme ve yuva sistemine sahip olduklarını, hep aynı iş bölümüne sahip olduklarını ve bunun asla tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, arı kuşlarının nasıl olup da 10 gramdan daha az bir yakıtla Meksika Körfezi'ni (1500 km) geçebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, termit kulelerinde bulunan iklimlendirme ve havalandırma sistemlerinin, donanım ve enerji sarfiyatı bakımından mükemmel olduğunu, canlıların bu üstün mimarlık özelliğini hiçbir şekilde tesadüfen kazanamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, kutup balıkları ve kurbağaların uygun olmayan iklim şartlarından dolayı kendilerini dondurmalarını ve sonra yeniden hayata dönmelerini ve bu dönem boyunca donmanın etkisiyle organlarının hasara uğramamasını hiçbir şekilde açıklayamadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, arıların, kaplumbağaların ve kuşların haritaları olmadan uzun mesafeli yolculuklar yapabilme özelliklerini, bu özellikleri hayvanlara ilham edenin ise Yüce Allah olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, yaprakların fotosentez işlemi ile yılda 300 milyar ton şeker üretimi yaparak dünyanın en büyük kimyasal işlemini gerçekleştirdiklerini ve böyle bir işlemin laboratuvar ortamında bilinçli koşullar altında bile gerçekleştirilemediğini düşünmezler.

Darwinistler, Ornia ochrea adlı sinek türünün, kulaklarının arasında yarım milimetrelik bir mesafe olmasına rağmen sesin kaynağını tüm canlılardan dahi iyi tespit edebiliyor olmasını, böyle olağanüstü bir yeteneği, bilinçsiz tesadüflerin gerçekleştiremeyeceğini ve yine aynı küçük sineğin tüm özellikleri ile onu yaratan sonsuz ilim ve kudret sahibi Yaratıcımızın üstün yaratma sanatını sergilediğini düşünmezler.

Tabiiyyun (naturalizm), maddiyyun (materyalizm) felsefesinden doğan zalim bir akım, âhirzamanda gittikçe maddiyatçı felsefe aracılığıyla yayılarak kuvvet bulup, Allah'ın hakimiyetini inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zabitan (subaylar) ve efrad (fertler) onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna (türlü türlü) hâkimiyet verir. Öyle de: Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları (fertleri), birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet (terbiye) verir... Bir sineğe mağlub olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın uluhiyet (ilahlık) dava etmesi, ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur."22

Darwinistler, bazı ilaçların yapımında da kullanılan tek hücreli mantarlar olan küflerin, tesadüfen ortaya çıkamayacağını, Allah'ın yaratmasıyla var olduklarını düşünmezler.

Yeryüzündeki tüm canlıların evrim geçirdiğini iddia eden Darwinistler, birbirlerine hiç ihtiyaç duymadıkları halde, toprağın oluşumunu sağlamak için bir araya gelen mantar ve alglerin ortak yaşam ürünü olan likenlerin tesadüfen ortaya çıkamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, kas sistemleri olmadığı halde üzerlerine konan böceği avlamak için hızla yapraklarını kapatan, avladıkları böceği sindirecek enzimleri üreten, herhangi bir beyne, göze ve şuura sahip olmayan etobur bitkilerin, tesadüfen gelişen doğa olayları sonucu oluştuğunu söylemenin mantıksızlığını düşünmezler.

Darwinistler, ördeklerin suyun yüzeyinde kalmalarını sağlayan sebebin havayı vücutlarında taşımaları olduğunu, vücutlarında küçük balonlara benzeyen hava kesecikleri bulunduğunu, ördeğin suya dalmak isteğinde bu hava keseciklerindeki havayı dışarıya boşalttığını, bu özelliklerin ördeğe, tüm varlıkları yaratan Yüce Allah tarafından verilmiş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, 0,5 hektarlık bir çiftlik toprağında, yaklaşık olarak birkaç ton bakteri ve 1 ton mantar, 100 kg tek hücreli protozoan hayvanı, yaklaşık 50 kg maya ve aynı miktarda alg (su yosunu) bulunduğunu, bu varlıkların her birinin yaşadıkları topraklara oldukça büyük faydalar sağladıklarını ve son derece kompleks olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, mikro canlıların Allah'ın yaratmasındaki üstün akıl, sanat ve kudreti nasıl yansıttığını, bunları şuursuz tesadüflerle açıklamaya çalıştıkça nasıl büyük bir çıkmaza düştüklerini düşünmezler.

Darwinistler, ne kadar renkli bir dünyada yaşadıklarını, çevrelerinde böyle bir renk çeşitliliğinin nasıl olduğunu, renklerin olmadığı bir dünyanın nasıl olabileceğini hiç düşünmezler.

Darwinistler, bakterilerin, havadan nitrojeni (azot) alıp onu yapı taşlarımız olan nükleotidlere ve aminoasitlere dönüştürdüklerini ve bunun yeryüzünde, insan da dahil başka hiçbir canlının gerçekleştiremeyeceği gerçek anlamda hayranlık uyandırıcı bir işlem olduğunu düşünmezler.

Darwinistler birkaç cm'lik beyni basit sinir düğümlerinden oluşan kraliçe arının kendi iradesi ve aklıyla, petek hücrelerinin ne için inşa edildiğini kavramasının ve bunları hiç birbirine karıştırmadan, en uygun yumurtlamayı yapmasının nasıl mümkün olduğunu düşünmezler.

Darwinistler yaratıldıkları ilk andan itibaren yüz milyonlarca yıldır hiç bir değişim geçirmeden var olan yusufçukların en iyi helikopterlerden bile daha iyi manevra yapabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, Bir Bitkinin Mucizelerle Yaratılmış Olduğunu Düşünmezler

Her bir kelimesi bir kitabı ve her bir harfi bir satırı içerisinde tutan bir kitabın, katipsiz (yazıcısız) vücudu (ortaya çıkması) mümkün değildir. Kainat kitabı da Nakkaş-ı Ezelinin (evveli olmayan, her şeyi en güzel şekilde işleyen Allah) vücub-u vücuduna (var olmasına) bağlıdır.23

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, gelincik çiçeklerinin polenlerini, polen taşıyıcı böceklerin en fazla olduğu saatlerde yaymalarını, biyolojik saatleri ile kendi çiçeklenmelerinin gelişimini sağladıklarını tesadüflerle açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, mısır ve fasulye bitkilerinin düşmanlarından korunmak için yapraklarında özel bir salgı salgıladıklarını, bu salgı ile parazit yaşayan eşek arılarını bulundukları yere toplayarak adeta paralı asker gibi kullandıklarını, bu savunma stratejisinin herhangi bir şuura sahip olmayan bitki tarafından gerçekleştirilmiş olmasının mümkün olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, çoğu küçük tahta parçalarına benzeyen tohumlardan nasıl belli bir süre sonra 4-5 metre uzunluğunda ve yüzlerce kilo ağırlığında dev ağaçlar oluştuğunu düşünmezler.

Darwinistler, güllere renklerini veren, yapraklarındaki kıvrımları belirleyen, çiçeğinin yapraklarının kadifemsi yumuşaklığını, dünyanın neresine giderseniz gidin aynı muhteşem gül kokusunu belirleyen bilgilerin gülün genlerine nasıl yerleştiğini, bunun bütün bitki türleri için geçerli olduğu gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler kuru sopaya benzeyen asma dallarından tatlı ve su dolu kesecikler halinde üzümlerin nasıl çıktığını, üzüm kabuklarını fındık kabuklarından farklı kılanın, bu iki meyvenin renklerini, tatlarını, kokularını, içindeki vitaminleri, birinin sulu birinin kuru yapılarda olmasını sağlayanın tohumların genlerindeki bilgiler olduğunu, her zaman fındık tohumlarından fındıkların, üzüm tohumlarından ise üzümlerin çıktığını düşünmezler.

Şartlar uygun olmadığı için on yıllarca hatta yüzyıllarca uyku durumunda kalan ve sonra filizlenebilen tohumlar vardır. Darwinistler, yer değiştirme gibi bir alternatifleri olmayan bitkilerin zor koşullarda yaşamlarını sürdürebilmelerini sağlayan böyle bir mekanizmanın varlığını nereden bildiklerini düşünmezler.

Darwinistler toprağın genel olarak çürütücü, parçalayıcı özelliğinin olduğunu ancak toprağın içindeki tohum ve milimetrenin yarısı inceliğindeki köklerin, toprakta hiçbir zarar görmediklerini aksine toprağı kullanarak sürekli gelişip büyüdüklerini düşünmezler.

Darwinistler, toprağın altında filizlenmekte olan tohumların yüzeye çıkış yolları kapatılsa da önlerine çıkan her engelin etrafından dolaşacak kadar uzun filizler çıkartarak ya da büyüdükleri yerde baskı yaratarak her halükarda gün ışığına ulaşmayı başardıklarını düşünmezler.

Fotosentez oldukça karmaşık bir olaydır ve bir hücrenin içerisindeki organelde ortaya çıkması olanaksız görülmektedir. Çünkü tüm kademelerin birden oluşması olanaksız, tek tek ortaya çıkması da anlamsızdır.24

Prof. Ali Demirsoy

Darwinistler, bir yaprağın sadece 1 milimetre karesinde 500 bin adet klorofil bulunduğunu, bir başka deyişle, fotosentez için gerekli olan ve insanların hiçbir şekilde laboratuvarlarda elde edemedikleri bu muhteşem molekülün, nasıl olup da bir yaprağın içinde milyonlarca sayıda bulunabildiğini düşünmezler.

Darwinistler, son derece kompleks bir işlem olan fotosentez işleminin rastlantılar sonucu gelişemeyeceğini, bir hücre tarafından sonradan öğrenilemeyeceğini, yeryüzünde yaşayan ilk bitki hücrelerinin fotosentez yapmak için özel olarak tasarlanmış olduklarını, yani bitkileri, fotosentez yeteneğiyle birlikte Yüce Allah'ın yaratmış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, yeryüzünde yeşil bitkilerin dışında fotosentez yapabilen alglerin, %30 oranında karbondioksit gazını içine çekerek, gezegenin %70'lik oksijen ihtiyacını nasıl karşıladığını düşünmezler.

Adi bir muntazam makine, intizam ve mizanlı (dengeli) heyetiyle şeksiz (şüphesiz), bir mahir (hünerli) ve dikkatli ustayı gösterdiği gibi; kainatı dolduran hadsiz (sonsuz) zihayat (canlı) makineler de, her birisi binbir mücizat-ı ilmiyeyi (ilmi mucizeleri) gösteriyorlar. Elbette yıldız böceğinin ışığına nisbeten güneşin ziyası (ışığı) derecesinde ilmin cilveleri ile o zihayatlar (canlılar), usta ve sermedi (ebedi) sanatkarlarının vücub-u vücuduna (var olmasına) ve mabudiyetine pek parlak şehadet ederler (şahidlik eder).25

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler aynı özelliğe sahip toprağa ekilmiş ve aynı güneşten ışık alan, aynı su ile sulanan tüm bitkilerin kendi özelliklerine göre renklerinin, kokularının ve şekillerinin farklı olmasının Allah'ın yaratma sanatına bir delil olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tahta görünümlü bir cisimden, "tohum"dan, tam ayarında şekerleriyle, özel kokularıyla, lezzetleriyle meyvelerin çıkması için gereken bilgilerin tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, akçaağaç gibi bazı ağaç türlerinin sıcakta saatte yaklaşık 265 litre su kaybettikleri halde susuz kalmadıkları olağanüstü bir kök sistemine nasıl sahip olduklarını, böyle bir sistemin kör tesadüflerin eseri olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, polenlerin bitkinin üreme hücrelerini içerdiğini, bu hücrelerin ise dış etkilerden zarar görmeden canlılığını koruyabilmesi için mükemmel bir ambalaj sistemine sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, polenlerin dış kısımlarının organik alemde bilinen en dayanıklı madde olan "ekzin" ile kaplı olduğunu, bu sayede yüksek basınç ve sıcaklıktan korunan polenlerin hangi metotla taşınırlarsa taşınsın, ana gövdeden kilometrelerce uzaklıkta dahi canlılıklarını sürdürebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, yeryüzünde 500.000'den fazla bitki çeşidi bulunduğunu, bu bitki türlerinin her birinin kendi içinde özel tasarımlara ve türlerine özgü sistemlere sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin fotosentez için gerekli maddeleri topraktan alabilmek amacıyla kök sistemine ihtiyaç duyduklarını, bu mekanizmayı ise bitkilerin tasarlamış olmasının mümkün olamayacağını düşünmezler.

Hiçbir hücre, biyolojik bir işlevi, sözcüğün gerçek anlamında "öğrenme" olanağına sahip değildir. Bir hücrenin solunum ya da fotosentez yapma gibi bir işlevi doğuşu sırasında yerine getirebilecek konumda olmayıp, daha sonraki yaşam süreci içinde bunun üstesinden gelebilecek duruma gelmesi, bu işlevi sağlayacak beceriyi edinmesi olanaksızdır.26

Alman biyolog Hoimar Von Ditfurth

Darwinistler, bitkilerin her türünün kendine has koku, tat, renk gibi özellikler içerdiğini, tek bir bitki hücresinin dahi zaman içerisinde tesadüfler ile meydana gelemeyecek kadar kompleks bir sisteme sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, havada bu kadar çok polen dolaşırken, nasıl olup da bir bitki çeşidinin polenlerinin başka bir bitki türü tarafından tutulmadan sadece kendi türünden bitkilere ulaştırılmakta olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bilim adamlarının laboratuvar ortamında tam manasıyla gerçekleştiremedikleri "fotosentez" işleminin, bilince sahip olmayan bitkiler tarafından düzenli olarak gerçekleştirildiğini düşünmezler.

Darwinistler, çöl bitkilerinin, kuraklık durumunda, tohum halinde uykuda kalarak kendilerini susuzluktan koruduklarını, yağmurdan sonra çok çabuk bir şekilde tohumlarını açıp yeşerdiklerini, şuuru olmayan bitkilerin bu planı nasıl yaptıklarını düşünmezler.

Darwinistler, bir tohumun, oluşturacağı ağacın şeklini, biçimini, rengini, meyve verecekse meyvesini, açacak olan çiçeğini, çiçeğin kokusunu ve bu ağacın sahip olduğu diğer tüm detayların bilgisini bilmekte olduğunu düşünmezler.

Evet baharımızda yer yüzünü bir mahşer eden (toplayan) , yüzbin haşir (toplanan) nümunelerini icad eden Kadîr-i Mutlak'a (Kudret Sahibi Allah), Cennet'in icadı nasıl ağır olabilir? 27

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, tek bir tane tohumun, bir süre sonra kendi kendine 4-5 metre uzunluğunda yüzlerce kilo ağırlığında dev bir ağaç haline gelişini ve bunun aşamalı evrim senaryolarının hiçbiri ile açıklanamadığını düşünmezler.

Darwinistler, tohumun bir bitkiyi veya dev ağaçları ortaya çıkarabilmek için yalnızca kendi içinde hazır bulunan besini, toprak, su ve güneş ışığını kullandığını ve bunun sonucunda cilalanmış kabukları, eşsiz kokuları, mükemmel tatları ile birbirinden güzel meyvelerin nasıl ortaya çıktığını düşünmezler.

Darwinistler, kozalaklı ağaç yapraklarının, nasıl olup da soğuğa karşı özel bir tedbir mekanizmasına sahip olduklarını, üzerlerindeki mumlu yüzeyin suyun buharlaşmasını engellediğini ve yaprağa dayanıklılık kazandırdığını düşünmezler.

Darwinistler, bir çiçeğin kırmızı renginin, yapraklarındaki kıvrımlarının, sahip olacağı yaprak sayısının, yapraklarının yumuşaklığının, kadifemsi yapısının, sahip olacağı kokunun, bir meyvenin üzerindeki cilalı kabuğun, içindeki çekirdeklerin sırasının, sapının dayanıklılığının, kısacası bitkilerle ilgili her detayın embriyoya yerleştirilmiş olduğunu, hiçbir tesadüfün bu kadar detaylı bilgileri, küçük embriyonun içine toplama gücünün olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bir tohumun embriyosunun gelişene kadar özenle korunması gerektiğini, bunun için farklı türlere göre değişiklik gösteren tohum kılıflarının bulunduğunu ve bitkinin bulunduğu çevre şartlarına göre bu kılıfın dayanıklılığının özel olarak belirlenmiş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri bir tohumun, çevresindeki düşmanları uzaklaştıracak özel bir sistem ile donatıldığını, kimilerinin acı bir madde ile kaplı olduğunu ve bunu kendi içindeki bilgilerle ürettiğini düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitki türlerinin tohumlarının dış zarlarında jölemsi bir maddenin bulunduğunu, kompleks şekerlerden oluşan bu maddenin su ile karıştığında kolayca şiştiğini ve bu sayede tohumun nemli maddelerin üzerine yapışabileceğini, bunun da filizlenme sırasında çok etkili olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitki türlerinin tohumlarının dış zarlarındaki bu jölemsi maddenin, o bitki tohumunda bilinçli olarak üretilmiş olduğunu da düşünmezler.

Darwinistler, fasulye tanesinin, yani tohumunun anne bitkiye olan bağlantı noktasındaki 'micropyle" adı verilen, bebeklerdeki göbek bağına benzetilebilecek özel geçiş yerinde yumurtacığın içindeki dişi üreme hücresini döllemeye yarayan tüplerin bulunduğunu, aynı zamanda zamanı geldiğinde suyun bu delikten geçerek tohumun filizlenmesini sağladığını düşünmezler.

Darwinistler, Zanonia bitkisinin havada uçan tohumlarının ağırlık merkezinin son derece eşit ölçülerde dengelendiğini, bu özel dengeye göre tohumların uzak noktalara da fırlatılabildiğini ve bu özel düzenin hiçbir şekilde tesadüflerle meydana gelemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, tere benzeri bitkilerin tohumlarının hidrofob (su geçirmeyen) bir cila ile kaplı olduğunu, bu cilanın onların suyun yüzey gerilimini kullanmalarını ve dolayısıyla batmamalarını sağladığını ve söz konusu tohumların ancak böyle bir sistem sayesinde ırmakları yüzerek geçebileceklerini düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitkilerin kurak mevsimlerde hayatta kalmak için uyku haline geçmeleri gerektiğini bildiklerini ve bunun için de sahip oldukları suyu, dokularından genetik bir kontrol sonucunda kaybettiklerini, sahip oldukları absisik asit adlı bir hormon vesilesiyle tohum içindeki hormonların uyku durumunda yavaşladığını, solunumun azaldığını, beslenmenin ve büyümenin olmadığını, bunun üstün bir bilinçle gerçekleşmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, hava şartları kötüye gittiğinde, toprak altındaki bir tohumun bundan nasıl haberdar olduğunu ve filizlenmeyi geciktirmek için nasıl önlem almaya karar verdiğini düşünmezler.

Meselâ, bahar mevsiminde cennet hurileri tarzında bütün ağaçları sündüs-misal libaslar (giyecekler) ile giydirip, çiçek ve meyvelerin murassaatıyla (değerli taşlarıyla) süslendirip hizmetkâr ederek onların latif elleri olan dallarıyla, çeşit çeşit en tatlı, en musanna (süslü) meyveleri bize takdim etmek; hem zehirli bir sineğin eliyle şifalı en tatlı balı bize yedirmek; hem en güzel ve yumuşak bir libası (giyeceği) elsiz bir böceğin eliyle bize giydirmek; hem rahmetin büyük bir hazinesini küçük bir çekirdek içinde bizim için saklamak; ne kadar cemil bir kerem (güzel bir lütuf), ne kadar latif bir rahmet eseri olduğu bedaheten (apaçık) anlaşılır. Hem insan ve bazı canavarlardan başka, Güneş ve Ay ve Arz'dan tut, tâ en küçük mahluka kadar her şey kemal-i dikkatle (tam bir dikkatle) vazifesine çalışması, zerrece haddinden tecavüz etmemesi (haddini aşmaması), bir azîm (kararlı) heybet tahtında umumî bir itaat bulunması; büyük bir celal (güzellik) ve izzet sahibinin emriyle hareket ettiklerini gösteriyor. Hem gerek nebatî (bitkisel) ve gerek hayvanî ve gerek insanî bütün vâlidelerin (annelerin) o rahîm şefkatleriyle ve süt gibi o latif gıda ile o âciz ve zaîf (zayıf) yavruların terbiyesi, ne kadar geniş bir rahmetin cilvesi işlediği bedaheten (açık bir şekilde) anlaşılır.28

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, Arktik tundralarındaki Lupin bitkisinin, hava tahmini yaparak eğer şartlar olumsuzsa çimlenmediğini ve toprak altında bir nevi uykuya geçerek havaların düzelmesini beklediğini, uygun ortam gelene kadar gerekirse yüzlerce yıl bekleyerek, şartlar düzeldiğinde kaldıkları yerden gelişmeye devam ettiklerini düşünmezler. (www.evrimmasali.com)

Darwinistler, filizlenen bitkinin köklerinde yerçekimi sinyallerini algılayan hücrelerin, yukarıya doğru yükselen kısmında ise ışığa duyarlı hücrelerin bulunduğunu, yerçekimi ve ışığın,

köklerin ve filizin büyüme yönünü belirlediklerini, farklı yöne doğru bir eğilme meydana geldiğinde büyümeyi tekrar dikey yöne doğru düzelttiklerini düşünmezler.

Darwinistler, ışığı besine çeviren fotosentez sistemleriyle, hiç durmadan enerji ve oksijen üreten, doğayı temizleyen, ekolojik dengeyi sağlayan mekanizmalara sahip olan yaprakların, şuursuz tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, güneş enerjisini kimyasal enerjiye dönüştürerek bütün canlılar için temel besin kaynağı olan karbonhidratları üreten bitkilerin, bu işlemi saniyenin milyarda biri kadar kısa bir sürede yapmayı nasıl başardıklarını düşünmezler.

Darwinistler, merkezi sinir sistemi ve bunu kontrol eden bir beyinleri olmayan bitkilerin, toprağın içinden belirli oranlarda mineralleri ve suyu alarak, havayı ve güneş ışığını kullanarak insanlar için besin üretmelerindeki mükemmelliği düşünmezler.

Darwinistler, herhangi bir akla sahip olmayan akçaağaçların ürettikleri, -insanların ürettikleri böcek ilaçlarından çok daha etkili olan- tanen maddesiyle, zararlı böceklere karşı bir koruma sağlamalarının rastlantılarla açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkinin bütün sistemlerinde mevcut olan indirgenemez komplekslik özelliğinin evrim teorisi ile açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitkilerin üremeleri için gerekli olan polenlerin, rüzgarla taşınma esnasında, yüzlerce kilometre uzaklıktaki kendi türlerine ait bitkilere nasıl ulaşabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, suyla temas eder etmez çimlenmeye başlayan tohumlar içinde bir istisna olan Hindistan cevizi palmiyesi tohumlarının, dayanıklı kabukları sayesinde suda yaptıkları 80 günlük uzun yolculuğa rağmen çimlenmemelerinde ve bu şekilde nesillerini devam ettirebilmelerinde bir olağanüstülük olduğunu düşünmezler.

Madem muntazam bir fiil failsiz olmaz. Manidar bir kitap katipsiz olmaz. Sanatlı bir nakış nakkaşsız olmaz... Elbette şu kainatı dolduran ef'al-i hakimanenin (hükmeden işlerin) bir faili ve yeryüzünün mevsim bemevsim tazelenen hayret-feza nukuşlarının (hayret veren nakışlarının), manidar mektubatının (mektuplarının) bir katibi, bir nakkaşı vardır.29

Darwinistler, ağaçların, hiçbir pompa veya hidrofor sistemi olmadan ihtiyaçları olan suyu metrelerce uzunluktaki en uç dallarda bulunan yapraklara kadar ulaştırabilmelerinin tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, ağaçların sadece sonbaharda yapraklarını dökmek için hücrelerinde gerçekleştirdikleri karmaşık biyokimyasal olayları hangi irade, akıl ve bilinçle meydana getirdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, çınar ağaçlarının bünyelerinde barındırdıkları zehri, kendilerine zarar vermeden, bulundukları topraktaki yabani otlardan korunmak için toprağa aktarmalarındaki üstün ve akılcı sistemin tesadüfen asla oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin, düşmanlarına karşı kendilerini koruyabilecek pek çok savunma mekanizması ile birlikte yaratılmış olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, bir yaprağın, hasar gördüğü yerden jasmonik asit salgılayarak diğer yaprakların saldırıdan haberdar olmalarını ve savunmaya geçmelerini sağlamasını, evrim teorisiyle açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Bütün meyveler ve içindeki tohumcuklar; hikmet-i Rabbaniyetin birer mucizesi, sanat-ı İlahiyenin (İlahi sanatların) birer harikası, rahmet-i İlahiyenin (Allah'ın sonsuz rahmetinin) birer

hediyesi, vahdet-i İlahiyenin (Bir olan Allah'ın) birer bürhan-ı maddisi (maddeye ait delili), ahirette eltaf-ı İlahiyenin (İlahi lütufların) birer müjdecisi, kudretinin ihatasına (tam kavranmasına) ve ilminin şümulüne (kaplamasına) birer şahid-i sadık (doğru, dürüst şahit) oldukları gibi; şunlar, alem-i kesretin (tüm varlıklar aleminin) aktarında (her tarafında) ve şu ağaç gibi tekessür etmiş (çoğalmış) bir nevi alemin etrafında, vahdet ayineleridirler (Allah'ın Birliğinin yansımalarıdır). Enzarı kesretten vahdete (bakışları çokluktan tekliğe) çeviriyorlar.30

Darwinistler, bitkilerin ve bitki yapraklarının üstün bir serinleme mekanizmasına sahip olduklarını ve bu sistemi kör tesadüflerle izah edemeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, yaprakların, üst yüzeylerindeki kütiküla adı verilen bir tür su geçirmez, koruyucu cila sayesinde su kaybını minimuma indirebilmelerini evrimle hiçbir şekilde açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, çöl bitkilerinin suyu buharlaştırmaktan çok suyu muhafaza edecek, çöl ortamına uygun özelliklere sahip olmalarının, tesadüflerle açıklanmasının mümkün olmayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitkilerin dış yüzeylerinin odunsu ve kuru maddeyle kaplı olmasına rağmen, suyu pompalama mekanizmaları sayesinde bünyelerinden tonlarca su geçirebilmelerini ve bu mekanizmanın yokluğunda yeryüzündeki yaşamın devamının olamayacağını düşünmezler. (www.bitkidunyasi.net)

Darwinistler, aynı toprakta yetişmesine, aynı su ile sulanmasına rağmen, benzersiz renk, farklı koku ve tatlara sahip bitkileri, insan ruhuna en hoş gelecek şekilde Allah'ın yarattığını düşünmezler.

Darwinistler, kapkara bir çamurun içerisinde yetişen meyvelerin, bir kimyager gibi topraktan sadece insanlar için gerekli olacak mineralleri özümseyip almalarının evrimle hiçbir şekilde açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, hiçbir düşünme yeteneği olmayan bazı ağaçların savunma taktiği kullanarak, sonbaharda kendilerini zararlı böceklerden korumak için yapraklarında özel kompleks boya molekülleri (pigment) üreterek, göz alıcı renklere büründürmelerinin tesadüfen olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, soğuk iklim koşullarında yaşayan ağaç yapraklarının üzerlerinin mum benzeri bir madde ile kaplı olmasını ve bu yüzden yaprakların su kaybetmeden yaşamlarını sürdürebilmelerinin kör tesadüflerle izah edilemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, kar yükünden zarar görmemesi için evlerin çatılarını koni biçiminde inşa eden mühendislerin, aslında Allah'ın yarattığı kozalaklı ağaçların şekillerinden ilham aldıklarını ve doğada mühendislere ilham veren daha pek çok akılcı yapının bulunduğunu, bunların hiçbir şekilde tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin, yaşamaları ve nesillerini devam ettirebilmeleri için sahip oldukları biyolojik saatin varlığının evrim teorisi ile açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, Edinburg Üniversitesi Hücre ve Moleküler Biyoloji Enstitüsü üyesi olan Anthony Trewavas'ın Nature dergisinin 21 Şubat 2002 sayısındaki "Bitkilerdeki Bilinç: Akıldan Yoksun Beceriler" başlıklı makalesindeki: "Bitki hücreleri birbiriyle kimi zaman proteinleri ve hormonları; kimi zaman nükleik asit, karbonhidrat ve şekerleri; kimi zaman da kimyasal ve elektriksel sinyalleri kullanarak haberleşirler. Bireysel bitki hücrelerinin çok miktardaki bu bilgiyi nasıl barındırdıkları anlaşılamamaktadır..." itirafının kendi teorilerini çürüttüğünü düşünmezler.

Başını kaldır, gözünü aç! Şu kainat kitab-ı kebirine (büyük kitap) bir bak; göreceksin ki; o kainat hey'et-i mecmuası (tamamı) üstünde, büyüklüğü nisbetinde bir vuzuh (netlik) ile hatem-i vahdeti (Tekliğin mührünü) gösteriyor.31

Darwinistler, Lotus bitkisinin, üzerindeki toz taneciklerini, düşen yağmur damlalarını hareket ettirerek temizlemesindeki şuurun tesadüfle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin düşmanlarından korunmak için insanları bile aldatacak mükemmellikte taklit yeteneğine sahip olmalarının evrim teorisi ile açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, muhteşem matematiksel bir altın oranı ifade eden ve Fibonacci serisi olarak bilinen özel dizilime, bitkilerde sıkça rastlanmasının evrimle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, Evrenin Oluşumu Üzerinde Düşünmezler

Darwinistler, evrendeki çok sayıda irili ufaklı gezegenin her birinin uzaydaki konumlarının ve hareketlerinin sayısız detaylarıyla özel olarak ayarlanmış olduğunu, sadece gezegenlerin konumlarındaki milimetrik bir değişimin bile evrendeki iç içe geçmiş bütün dengeleri altüst edebileceğini düşünmezler.

Darwinistler, Ay ile Dünya arasındaki mesafenin, Dünya'daki hayatın devamı ve birçok yaşamsal dengenin sağlanması açısından son derece önemli olduğunu ve bu mesafedeki en küçük bir farklılığın bile hayati olumsuzluklara sebebiyet vereceğini düşünmezler.

Darwinistler, eğer Dünya'ya ulaşan Güneş enerjisinde %10'luk bir azalma olsa yeryüzünün metrelerce kalınlıkta bir buzul tabakası ile örtüleceğini düşünmezler.

Şu koca güneş gök denizinde Şems-i Ezeli'nin Nur (her zaman var olan sonsuz nur sahibi Allah) isminden tecelli eden bir lemasının (ışığının) katremisal (damla gibi) bir ayinesidir (aynası, görüntüsüdür).32

Şu kainatın lambası olan güneş, kainat sahibinin vücuduna ve vahdaniyetine güneş gibi parlak ve nurani bir penceredir.33

Darwinistler Dünya'nın ekseninde 23o27´lık bir eğim olmasa, kutuplarla ekvator arasında atmosferin oluşumunu engelleyecek derecede aşırı sıcaklık olacağını ve yaşamın varlığının imkansız hale geleceğini düşünmezler.

Darwinistler atmosfer basıncı şu anki değerinden bir kat daha fazla olsa, atmosferdeki su buharı oranının azalacağını ve Dünya üzerindeki karaların tamamının çölleşeceğini, bunun sonucunda da yaşamın imkansızlaşacağını düşünmezler.

Darwinistler yaklaşık 15 milyar yıl önce tek bir noktada meydana gelen büyük bir patlama ile içinde yaşadığımız evrenin ortaya çıktığını; ancak büyük bir patlamanın aslında büyük bir karmaşaya neden olması gerektiğini, maddenin atom veya atom altı parçacıklar olarak uzay boşluğunda "rastgele" dağılmaları gerektiğini, ama böyle olmadığını, bunun yerine son derece sistemli ve düzenli bir evrenin ortaya çıktığını yani yaratıldığını düşünmezler.

Darwinistler, Güneş'te meydana gelen patlamaların açığa çıkardığı enerjinin oldukça büyük olduğunu, tek bir patlamanın Hiroşima'ya atılanın benzeri olan 100 milyar ton atom bombasının gücüne eşit olduğunu, bu yakıcı etkinin de atmosfer aracılığıyla Dünya'ya en ideal şekliyle ulaştığını düşünmezler.

Darwinistler, oksijenin yakıcı bir element olduğunu ve aslında bizim bedenimizi de yakması gerektiğini, bunu engellemek için, oksijenin atmosferdeki formu olan O2'nin dikkat çekici bir biçimde "asal" kılındığını, yani kolay kolay reaksiyona girmediğini düşünmezler.

Şu dünyanın sekeratını (sonunu), âyât-ı Kur'aniyenin (Kuran'ın ayetlerinin) işaret ettiği surette tahayyül etmek (hayal etmek) istersen, bak: Şu kâinatın eczaları (parçaları), dakik, ulvî (yüce) bir nizam ile birbirine bağlanmış. Hafî (gizli), nazik, latif bir rabıta (bağ) ile tutunmuş ve o derece bir intizam içindedir ki; eğer ecram-ı ulviyeden (yıldızlardan) tek bir cirm (tek bir tanesi), "Kün" ("Ol") emrine veya "Mihverinden çık" ("Yörüngenden çık") hitabına mazhar (sahip) olunca, şu dünya sekerata (can çekişmeye) başlar.34

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, hücre zarından ağaç kabuğuna, göz merceğinden bir geyiğin boynuzlarına, yumurta beyazından yılan zehirine kadar son derece farklı organik yapıların hepsinin karbon temelli bileşiklerden oluştuğunu, karbonun hidrojen, oksijen ve azot atomlarıyla çok farklı geometrik şekil ve sıralamalarda birleşerek son derece farklı maddeler meydana getirdiğini, karbonun bu özelliğinin Dünya üzerinde yaşamı mümkün hale getirdiğini düşünmezler.

Darwinistler, suyun bilinen tüm sıvıların aksine, + 4°C dereceye ulaştıktan sonra beklenmedik bir biçimde genleşmeye başladığını ve böylece dışarıdaki sıcaklık sıfırın altına düşünce buzun suyun yüzeyinden donmaya başladığını, bunun denizin derinliklerinde yaşayan sayısız canlının yaşamının devamına olanak veren bir özellik olduğunu düşünmezler.

Su, katrandan 10 milyar kat, gliserolden bin kat, zeytinyağından yüz kat ve sülfürik asitten de 25 kat daha akışkandır. Darwinistler suyun bu akışkanlığının dolaşım sisteminin verimli çalışabilmesi açısından çok önemli olduğunu, eğer suyun akışkanlığı katranınkine benzer bir değerde olsa, hiçbir kalbin, içeriği büyük ölçüde sudan oluşan kanı pompalayamayacağını düşünmezler.

Darwinistler evrenin sonsuz olmadığını, sıfır hacme sahip tek bir noktanın patlamasıyla yoktan var olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, evrenin oluşumuna sebep olan Büyük Patlama'nın tüm evreni kapsayan ve olağanüstü bir hassasiyete sahip bir düzen meydana getirdiğini ve bunun yalnızca Allah'ın izniyle gerçekleştiğini düşünmezler.

Darwinistler termodinamiğin ikinci kanununun bir gereği olarak, evrende doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin zamanla bozulmaya uğradığını ve dolayısıyla evren ve içindekilerin gitgide bir sona doğru ilerlemekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı, eğer milyar kere milyarda bir oranda (1/1018) bile farklı olsaydı, evrenin ortaya çıkamayacağını düşünmezler.

Galaksimizdeki yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir (48.280.000 km). Darwinistler, eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı gezegenlerin yörüngelerinin istikrarsız hale geleceğini, eğer biraz daha fazla olsaydı gezegenlerin etrafa dağılacaklarını, dolayısıyla evrende kusursuz bir yaratılış olduğu gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler, eğer yerçekimi sabiti şimdikinden biraz daha büyük olsaydı, evrendeki büyük yıldızların hepsinin birer kara deliğe dönüşmüş olacağını düşünmezler.

Darwinistler, atomun yalnızca 0.0000001'lik hacminin içinde olağanüstü kompleks atomaltı yapılar olduğunu ve bunların son derece kritik bir hassasiyet ve düzen içinde hareket etmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, fosfor, karbon gibi atomların tesadüfler sonucunda bir araya gelerek, yıldırımlar, volkanlar, ultraviyole ışınları, radyasyon gibi doğal olaylar sonucunda kendilerini kusursuzca organize ederek proteinleri, hücreleri, balıkları, kedileri, tavşanları, aslanları, kuşları, insanları ve tüm canlılığı meydana getirdiklerini iddia ederken, bunların bilinçsiz, akılsız, yeteneksiz, bilgisiz ve cansız olduklarını düşünmezler.

Evrenin yoğunluğu, genişleme hızı, yıldız sistemlerinin, galaksilerin özellikleri, çekim güçleri, yörüngeleri, hareket biçimleri, hızları, içerdikleri madde miktarı, hepsi son derece ince hesaplar ve hassas dengeler üzerine kuruludur. Aynı şekilde Dünyamız, Dünyamızın çevresini saran atmosfer, insanın yaşamına en uygun yapıdaki yeryüzü, bunların tümü olağanüstü bir

yaratılış örneğidir. Ancak Darwinistler bu hesaplardaki ve dengelerdeki çok ufak bir oynamanın tüm evrenin düzenini altüst edeceğini düşünmezler.

Darwinistler, suyun şu andaki fiziksel ve kimyasal özelliklerinin veya Dünya'nın atmosfer yapısının ya da ısısının şimdikinden çok az daha farklı olması durumunda "bulut" diye bir şey olamayacağını ve bulut olmadığı durumda da yeryüzünde tatlı su kaynaklarının var olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, her yıl yağan yağmurun yeryüzündeki hayatın devamı için belli bir ölçüde olmasının, şeklinin ve hız limitinin ayarlanmış olmasının evrim teorisiyle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler; Güneş Sisteminin galaksi merkezi etrafındaki dönüş süratinin saatte tam 720.000 km olduğunu, 200 milyon yıldızı bünyesinde barındıran Samanyolu Galaksisinin uzay içindeki hızının saatte 950.000 km olduğunu, böylesine karmaşık ve süratli bir sistem içinde hiçbir sorun ve çarpışma yaşanmadan Allah'ın kurduğu kusursuz dengeye göre yaşadığımızı düşünmezler.

Darwinistler, cansız, şuursuz atom yığınlarının, Dünya'yı, gezegenleri, Güneş Sistemini, çiçekleri, meyveleri, ağaçları ve bunlar ile tam bir uyum içinde yaşayan insanı, tesadüflerle oluşturamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, evrende var olan irili, ufaklı çok sayıda gezegenin uzaydaki hareketlerinin kritik konumda önem taşıdığını, uzaydaki konumlarının ve hareketlerinin gelişigüzel olmadığını, evrendeki bu dengeleri Allah'ın mükemmel şekilde yarattığını düşünmezler.

Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Casiye Suresi, 13)

Darwinistler, İnsanın Muhteşem Yaratılışı Üzerinde Düşünmezler

... işte bütün bu haller, iki kere iki dört eder derecesinde kat'i (kesin olarak) gösterir ki, şu saray-ı acibin (hayret verici saray) ustasına; yani, şu garip alemin sahibine her şey musahhardır (itaatkardır). Her şey O'nun hesabına çalışır. Her şey O'na bir emirber (emir alan) nefer (asker) hükmündedir. Her şey O'nun kuvvetiyle döner. Her şey O'nun hikmetiyle tanzim olur. Her şey O'nun keremiyle (lütfuyla) muavenet (yardım) eder. Her şey O'nun merhametiyle başkasının imdadına koşar, yani koşturulur. Ey arkadaş! Haddin varsa buna karşı bir söz söyle![35]

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, parmak ucunda yükselme hareketi yapılırken dokulara, damarlara ve kaslara hiçbir zarar vermeden hidrolik bir kriko görevi gören ayakların tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, internet teknolojisinin veya basit bir telefon santral sisteminin dahi tesadüfen oluşamayacağını, bunun mühendislik, tasarım, bilgi, bilinç, akıl ve teknoloji gerektirdiğini bildikleri halde, beyindeki gibi olağanüstü kompleksliteki sistemin oluşmasının tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Tesadüflerin birbiri üzerine eklenerek bir organizma var ettiğini öne süren Darwinistler, ancak tüm organları birden var olduğunda çalışabilen insan vücudunun kusursuz işleyişi üzerinde düşünmezler.

Darwinistler, sürekli kanın içinde dolaşmasına rağmen, sadece damarlardan birinde kanama olduğunda harekete geçip pıhtılaşmayı sağlayan trombin proteininin rastgele değişimler sonucu meydana geldiğini iddia etmenin akıl dışı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tıraş bıçağını dahi tahrip edebilecek kadar güçlü olan mide asitlerinin, midenin kendisine nasıl olup da zarar vermediğini düşünmezler.

Darwinistler, anne karnında ortak bir ana hücreden çoğalarak meydana gelen hücrelerin, bölünme süreci içinde zamanla farklılaşıp ayrı ayrı dokuları, organları oluşturduğunu; dolayısıyla tek bir hücreden insanın burnunun, elinin, böbreğinin oluştuğunu ve bu organları oluşturan hücrelerin gerektiği kadar çoğalıp, tam bir el oluştuğunda veya düzgün bir burun oluştuğunda çoğalmayı durdurduklarını düşünmezler.

Darwinistler, anne karnındaki gelişme sırasında milyarlarca hücrenin her birinin kendisine ait olan yere yerleştiklerini, örneğin beyin hücrelerinin aralarındaki gerekli bilgi iletişimini sağlayacak şekilde yaklaşık 120 trilyon elektrik bağlantısı kurduklarını, bu mükemmel elektronik donanımda tek bir hata yapmadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, insan bedenindeki ortalama 5 milyar kılcal damarın toplam uzunluğunun 950 km'yi bulduğunu, bu damarların en incelerinden 10.000 tanesi yan yana getirildiğinde ancak bir kurşun kalemin kurşun kısmını doldurabileceklerini ve bu daracık kanallardan bir ömür boyu kan akmasını bilinçsiz tesadüflerin asla gerçekleştiremeyeceğini, bunun Allah'ın yüceliğinin apaçık bir delili olduğunu düşünmezler. *(www.yaratilismuzesi.com)*

Darwinistler, bu cümleyi okurlarken gözlerinin yaklaşık 100 milyar işlem yaptığını ve dünyanın en mükemmel sistemlerinden birine Allah'ın dilemesi ve rahmeti ile sahip olduklarını düşünmezler.

Hiç mümkün müdür ki: Ölmüş, kurumuş koca Arzı ihya eden (dünyayı canlandıran) ve o ihya içinde her biri beşer haşri (toplanması) gibi acib (acayip) , üçyüz binden ziyade enva-ı mahlukatı (çeşitli canlıları) haşr ü neşredip (yayarak) kudretini gösteren ve o haşr ü neşr içinde nihayet (sonsuz) derecede karışık ve ihtilat (farklılık) içinde, nihayet derecede imtiyaz (ayrıcalık) ve tefrik (ayırım) ile ihata-i ilmiyesini (ilmen her şeyi kuşattığını) gösteren ve bütün semavî (gökyüzü ile ilgili) fermanlarıyla (emirleriyle) beşerin haşrini (toplanmasını) va'detmekle bütün ibadının (bütün kullarının) enzarını (nazarını) saadet-i ebediyeye (ebedi mutluluğa) çeviren ve bütün mevcudatı başbaşa, omuz omuza, elele verdirip emir ve iradesi dairesinde döndürüp birbirine yardımcı ve müsahhar kılmakla azamet-i rububiyetini (Allah'ın terbiye edicilik sıfatının büyüklüğünü) gösteren ve beşeri, şecere-i kâinatın (kainat ağacının) en câmi' (pek çok anlamları ve gerçekleri içinde toplayan) ve en nazik ve en nazenin (ince), en nazdar (nazlı), en niyazdar (dua eden) bir meyvesi yaratıp, kendine muhatab (hitab) ittihaz ederek (kabul ederek) her şeyi ona müsahhar kılmakla, insana bu kadar ehemmiyet verdiğini gösteren bir Kadîr-i Rahîm (her şeye gücü yeten mutlak merhamet sahibi Allah), bir Alîm-i Hakîm (her şeyi bilen ve her şeyi hikmetle yaratan Allah), kıyameti getirmesin? Haşri yapmasın ve yapamasın? Beşeri ihya etmesin (insanı diriltmek) veya edemesin? Mahkeme-i Kübrayı (ahirette hesap vermek) açamasın? Cennet ve Cehennem'i yaratamasın? Hâşâ ve kellâ (asla)!..[36]

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, küçücük bir çizikten dolayı insan parmağından sızan bir damla kanın içinde yaklaşık 250 milyon alyuvar, 400 bin akyuvar ve milyonlarca trombosit olduğunu, kanın özelliklerine sahip molekülleri üretmenin ve onları bir arada işlevsel kılmanın büyük bir mucize olduğunu, kanı en ince detayına kadar Allah'ın kusursuzca yarattığını düşünmezler.

Darwinistler, insanın bir yeri kesildiğinde kanının pıhtılaşabilmesi ve insanın kan kaybından ölmemesi için gerekli olan 20 farklı enzimin aynı anda var olması gerektiğini ve bunun hayali evrim mekanizmalarıyla asla açıklanamadığını düşünmezler.

Darwinistler, pıhtılaşmayı sağlayan 20 çeşit enzimin görev alma sırasını belirleyen yöneticinin kim olduğunu, şuursuz atomların bu hayati sıralamayı kendi başlarına yapamayacaklarını ve bu sorunun cevabını Darwinist açıklamalarda asla bulamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, kandaki taşıyıcı proteinlerin vücuttaki diğer yüzlerce çeşit hücrenin ihtiyacı olan maddeleri paketler halinde neden taşıdığını ve bunu hangi bilinç ile yaptığını düşünmezler.

Darwinistler, kan hücrelerinin, vücuda giren oksijen moleküllerini tanıyarak özel olarak ayırt edip seçtiklerini, bunu vücudun tüm hücrelerine taşıdıklarını, ihtiyaca göre hücrelere dağıttıklarını, böyle seçici ve bilinçli bir sistemin asla bilinçsiz tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, taşıyıcı kan hücresinin kemik iliğinde doğmasına rağmen insan vücudunu nasıl bu kadar iyi tanıdığını, böbreklerin ihtiyaç duyduğu maddeleri, nasıl hiçbir zaman beyne götürmediklerini ve nasıl olup da üstün bir akılla hareket etmekte olduklarını tesadüflerle açıklayamadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, tesadüflerle meydana geldiğini iddia ettikleri insan bedenindeki yüz trilyon hücrenin her gün eksiksiz biçimde kontrol edilmekte olduğunu, hücrelerdeki hataların giderildiğini, ihtiyaçların karşılandığını, atıkların taşındığını ve bu sistemin hataya imkan vermeyecek şekilde son derece kontrollü gerçekleşmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, "en ilkel canlı yapı" olarak tanımladıkları bir virüs ya da bakterinin, hiç tanımadıkları insan vücudunu etkisiz hale getirebilmek için, milyarlarca hücrenin içerisinden antikor ve lökosit adı verilen savunma sistemi elemanlarını son derece sistemli ve akılcı bir şekilde ele geçirmeyi nasıl öğrenmiş olabildiğini düşünmezler.

İnsan vücudunun ya da beyninin son 100,000 yıl içerisinde herhangi bir değişikliğe uğradığını gösteren tek bir delil yoktur. Bu başarılı ve yaygın türler için standart sayılan stasis hadisesidir, fakat (genellikle yanlış anlaşıldığı üzere) sürekli ve kademeli değişim beklentisine karşı üretilmiş garip bir istisna değildir. Bundan on beş bin yıl kadar önce Lascaux ve Altamira mağaralarında resimler çizen Cro-Magnon insanları bizleriz – bu eserlerin hayret verici zenginliği ve güzelliği de, Picasso'nun kendisiyle tıpatıp aynı beyne sahip atalarından zihinsel olarak daha ileri olmadığını çok açık sebeplerle ve sezgilerle ortaya koyuyor.[37]

Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould

Darwinistler, şuursuz evrimsel süreçlerle geliştiğini iddia ettikleri insan bedeninde, tek bir kasın çalışması sonucunda oluşan ısının kasa zarar vermemesi için vücutta bir sistem olduğunu, kanın, ısı dağıtım mekanizması ile bu ısıyı vücuda dağıttığını ve böyle bir sistemin asla tesadüfen meydana gelemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri kandaki farklı hücrelerin görevlerini nereden bildiklerini, nasıl hiçbir işlemde hata yapmadıklarını ve nasıl görevlerini bir ömür boyu aksatmadan devam ettirdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz tesadüflerle oluştuğunu iddia ettikleri kan içinde, her saniye 2.5 milyon alyuvar üretiminin yapılması gerektiğini, aksi takdirde kanın akışkanlığının azalması sonucunda damarların tıkanıp, kalbin çalışmasının zorlaşacağını ve bu hayati dengenin asla tesadüfi süreçler ve olaylar sonucunda gerçekleşemeyeceğini düşünmezler. *(www.evrimefsanesi.com)*

Darwinistler, insan gözünün retinadaki görüntüyü, saniyenin onda biri kadar kısa bir sürede oluşturduğunu, görüntünün yalnızca 1 milimetrekare genişliğinde bir alanı kapladığını ve insan gözünün son teknolojiye sahip 64 adet bilgisayardan çok daha hızlı ve kullanışlı bir mekanizmaya sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, iskelet sistemindeki kemiklerin birbirlerine tam olarak uyumlu ve belirli uçlardan birbirlerine tutturulmuş kemiklerden oluştuğunu, her biri farklı fonksiyonlara sahip olan kemikler sayesinde hareket etmenin, koşmanın, yürümenin mümkün olduğunu, iskelet sistemi ile bir kere daha Allah'ın yaratma sanatının yüceliğini gözler önüne serdiğini düşünmezler.

Darwinistler, gözün ağ tabakasına ters olarak düşen ışığın, beyinde üç boyutlu ve düz bir görüntü haline getirilmesinin olağanüstü bir komplekslik ve mükemmel tasarım sergilemekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bir insan beyninde ortalama 100 milyar nöron olduğunu, eğer bu 100 milyar nöronu her saniye birer tane olmak üzere saymak isteseydik, o zaman bütün bu sayım işleminin 3.171 yıl süreceğini, eğer bu 10 mikronluk 100 milyar nöronu tek bir çizgi haline getirebilseydik, bu uzunluğun da tam 1000 kilometre olacağını düşünmezler.

Darwinistler, insan burnunda 1000 civarında değişik koku reseptörü olduğunu, insanın bu 1000 değişik reseptörün kombinasyonlarıyla 10.000'den fazla farklı kokuyu aygılayabildiğini, bunun da burundaki muhteşem koku alma sistemiyle gerçekleştiğini düşünmezler.

Darwinistler, insan derisindeki alıcıların belirli bir süre sonra beyne, cilde temas eden madde ile ilgili sinyalleri göndermeyi durdurması ile insan cildinin kendisiyle temas halinde olan maddeye karşı alışkanlık kazandığını ve onunla ilgili his sinyallerini zamanla iletmemeye başladığını, bunun da insan için ne kadar gerekli ve önemli olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tek bir cümleyi okumanın sadece birkaç saniye sürdüğünü, oysa insan vücudundaki enzimlerden sadece bir tanesi görevini yapmasa, bu cümleyi okumanın 1500 yıl süreceğini düşünmezler. *(www.evrimcilerinitiraflari.com)*

Enzimler, hücreleri hareketlendirip reaksiyonları başlatmak ve hızlandırmakla görevlidirler ve tek bir enzim bir reaksiyonu 1010 defa yani 10 milyar kere hızlandırabilir. Darwinistler, eğer enzimler kendi görevlerini yerine getirmeseler, siz bu cümleyi okuyana kadar sizi yaşatan pek çok reaksiyonun da devreye girmeyi bekleyeceğini ve birbirinden habersiz ve hareketsiz hücrelerin teker teker ölmeye başlayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, sinir uyarılarının saniyede yaklaşık 9 kilometre gibi bir hızla vücudumuzda ilerlediğini ve böylelikle birçok tehlikeden korunmuş olduğumuzu düşünmezler.

Darwinistler, 1 litre kanda 1 gramın milyonda birinden daha az sayıda hormon bulunduğunu ve sayıları bu kadar az olmasına rağmen hormonların vücudumuzun tüm hayati fonksiyonlarında yer aldıklarını düşünmezler.

Darwinistler, kalbimizin her gün vücudumuzda 19.308 km boyunca 36 milyar litre kan pompaladığını düşünmezler.

Darwinistler, kanın, günde yaklaşık olarak 300 kere böbreklerden geçtiğini düşünmezler.

Darwinistler, okuduğumuz her saniyede, retinamızın tıpkı bir bilgisayar gibi 10.000.000.000 (10 milyar) hesaplama gerçekleştirdiğini düşünmezler.

Darwinistler, vücudumuzun yaklaşık 5.6 litre kana sahip olduğunu, bu 5.6 litre kanın her dakika tam 3 kere vücudumuzu dolaştığını bir günde yaklaşık 19.000 km yol aldığını düşünmezler.

Darwinistler, göz kırpmayı sağlayan kasın vücuttaki en hızlı kas olduğunu, bu kasın saniyede gözümüzü 5 kere kırpmamızı sağladığını bu sayede günde yaklaşık 15.000 kere göz kırptığımızı düşünmezler.

Darwinistler, ortalama ağırlıktaki bir vücudun her yanını kaplayan damarların içinde mutlaka 5 litre kanın dolaşması gerektiğini, bu miktarın bir kısmı, örneğin bir litrelik bölümü eksilirse geri kalan kanı hareket ettirmenin zorlaşacağını, eğer kan, damarları dolduramazsa bu durumda ince damarların birbirlerine yapışacağını, kan dolaşımının duracağını ve hücrelerin hızla ölmeye başlayacağını, hücrelerin oksijensizliğe dayanma sürelerinin ise sadece bir-iki dakika kadar olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, kendisi de et olan midenin, etleri sindiren asitler salgılarken, kendi kendisini sindirmemesinin nasıl mümkün olduğunu ve bunun tesadüf iddiası ile bağdaşmadığını düşünmezler.

Darwinistler, karaciğerin tek bir hücresinde birbirinden karmaşık 500 farklı işlemin gerçekleştirildiğini, milisaniyeler içinde kusursuz aşamalarla gerçekleşen bu işlemlerin büyük bir bölümünün laboratuvar koşullarında dahi taklit edilemezken, tesadüflerle gerçekleşmesinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Bir insanın bir buçuk kilo ağırlığındaki beyni, bildiğimiz kadarıyla evrendeki en düzenli ve kompleks ayarlamadır.[38]

Biyokimyager ve bilim yazarı Isaac Asimov

Darwinistler, canlı vücudundaki gereksiz, hatalı veya hastalıklı hücrelerin kendi kendilerini öldürdüklerini, bazı ölen hücrelerin diğer hücreler tarafından hala işe yaradıkları için özellikle temizlenmediklerini, şuursuz hücrelerin akıllı birer varlık gibi hangi ölü hücreleri yok ederek hangilerini bırakacaklarına ne şekilde karar verdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, hipofiz bezi adı verilen nohut büyüklüğündeki, küçük, pembe renkli bir et parçasının vücudumuzdaki tüm hormonları ve hormonal sistemi kontrol ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, hipofiz bezinden salgılanan büyüme hormonunun, trilyonlarca hücrenin bir düzen içinde bölünmelerini ve büyümelerini kontrol ettiğini, bedenin ve tüm organların hangi aşamaya geldiğinde büyümelerinin durması gerektiğine yine bu küçük et parçasının karar verdiğini düşünmezler.

Darwinistler, anne sütünün yeni doğmuş bebeğin tüm ihtiyaçlarını karşıladığını, bebek maması üreten şirketlerin anne sütünün bir benzerini hala üretemediklerini düşünmezler.

Darwinistler, hipotalamusta bulunan algılayıcı hücrelerin yirmi dört saat boyunca vücuttaki su miktarını kontrol ettiklerini, eğer bir düşüş tespit ederlerse hemen buna önlem aldıklarını düşünmezler.

Darwinistler, gözün tesadüfen meydana geldiğini öne sürerken indirgenemez komplekslikte bir organ olduğunu ve 40 temel parçasının hepsinin bir arada var olmadan ve uyum içinde çalışmadan gözün işlevini yerine getiremediğini, bunun da evrim teorisinin en temel iddialarını ortadan kaldırdığını düşünmezler.

Darwinistler, insan gözünün en gelişmiş kameradan çok daha gelişmiş bir görüntü ve netlik sağladığını düşünmezler.

Darwinistler, insan beynindeki her bir nöronun diğer nöronlarla binden 10 bine kadar bağlantı yaptıklarını (sinaps), bunun bir nöronun aynı anda 10 bin farklı nöronla iletişim kurabilir anlamına geldiğini düşünmezler. Darwinistler, insan beyninin içindeki sinapsların sayısının 1 katrilyon olduğunu ve bunun da yaklaşık 1.000.000.000.000.000 haberleşme demek olduğunu, bunun tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, dünyanın en hızlı insan yapımı bilgisayarları ortalama olarak saniyede 10^9 işlem yaparken, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri beynin hızının aynı işlem için 10^{15} olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüflerin, hayranlık uyandırıcı bir iletişim ağı kuracak şekilde sinir hücrelerini organize etmelerinin kesinlikle imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, savunma sistemi hücrelerinin "antijen" adı verilen bazı mikroplar ve yabancı maddelere karşı "antikor" adı verilen maddeler üreterek onları yok etmeye ya da çoğalmalarını önlemeye çalıştıklarını, bu antikorların sahip oldukları en önemli özelliğin doğada var olan yüz binlerce birbirinden farklı mikrobu tanıyıp, kendilerini onları yok etmeye yönelik olarak hazırlayabilmeleri olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, laboratuvarda oluşturularak insan vücuduna yerleştirilen yapay antijenleri bile tanıyan antikorların bulunduğunu düşünmezler.

Darwinistler, antikorların yabancıya karşı kullanılacak etkili silahları da anında tespit edip üretebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, insanın sahip olduğu böbreklerin, yaklaşık 10 cm büyüklüğünde, 100 gram ağırlığında olduğunu; bedenimizin yaklaşık 1 milyondan fazla mikro arıtma tesisini bu 10 cm içinde barındırdığını ve bize hayat veren her şeyi taşıyan kanın, bu mikro arıtma tesislerinde sürekli olarak temizlendiğini düşünmezler.

Darwinistler, insanların dev makineler ve teknolojiler kullanmalarına rağmen, böbreklerin muhteşem sisteminin bir taklidini bile yapamadıklarını düşünmezler.

İnsanlığın temel ırklarına baktığımızda, hiçbir yardım almadan, açıkça görülebilen pek çok farklılık buluruz. ... Bütün bu farklılıkların genetik olarak belirlendiği büyük bir ihtimaldir ama bunlar basit bir şekilde belirlenmemişlerdir. Örneğin, deri rengi söz konusu olduğunda, pigmentasyon varyasyonunu sağlayan en az dört gen farklılığı bulunmaktadır.[39]

Evrimci genetikçi Luigi Luca Cavalli-Sforza

Darwinistler, insan vücudunda, ne zaman hücre üretilmesi ne zaman hücrenin yok edilmesi gerektiğinin insanın iradesi ve bilgisi dışında kusursuz bir zamanlama ve düzen içinde işlediğini düşünmezler.

Darwinistler, sinirler arası sıvıda yüzerek elektron taşıyan enzimler, günün birinde mesajı ilgili yere götürmek yerine, rastgele dağıtmaya karar verseler, beyindeki bu karmaşanın tüm algı sistemini altüst edeceğini dış dünya ile olan bağlantıyı felce uğratacağını düşünmezler.

Darwinistler, kemikte yer alan osteoklast isimli hücrelerin kemiğin biçimini ve boyunu değiştirmeleri, kemik yüzeyindeki çıkıntıları küçültmeleri, osteoklast kemikte yıkımlara yol açarken osteoblast hücrelerinin de iskeleti oluşturmak üzere kemik üretmeye başlamaları gibi kusursuz bir düzenin her insan bedeninde mükemmel şekilde gerçekleşmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ettikleri kemik hücrelerinin vücuttaki her kemik parçasının sertliğini, uzunluğunu, şeklini, girinti ve çıkıntılarını, birbirleriyle kesişeceği yerleri inşa eden hücreler olduğunu ve hiçbir zaman hata yapmadıkları gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler, insanın gelişiminin bir ölçü ile olması, boyun uzaması, el ve ayakların belli oranda büyümesi ve gerekli ölçüye ulaştığında her birinin durmaya karar vermesi gibi bilinçli bir sistemin asla bilinçsiz süreçlerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, gözle görülemeyen moleküllerin insanı yaşatmak için durmaksızın çalıştıklarını düşünemezler.

Darwinistler, insanın milyonlarca ansiklopedi sayfasına sığacak kadar bilgiyi barındıran DNA molekülünün, fosfor, karbon, azot, hidrojen ve oksijen gibi şuursuz atomlardan oluştuğunu düşünmezler.

Darwinistler; vücutta günde 260-400 milyar kadar kan hücresi üretildiğini, ana merkez olan kemik iliğinde gerçekleşen bu üretimin, "kök hücre" adı verilen özel bir hücrenin değişik bölünme yeteneklerine bağlı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfler sonucu oluştuğunu söyledikleri kanın, günümüzün en ileri teknolojilerinin kullanıldığı laboratuvarlarda bile bir benzerinin oluşturulamadığını düşünmezler.

Darwinistler, kanın pıhtılaşması sayesinde, hasara uğrayan bir damarda meydana gelebilecek olan kan kaybının en aza indirilmiş olduğunu, eğer pıhtılaşma olmasaydı en ufak bir yaralanmanın bile ölümle sonuçlanabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, kanı pıhtılaştıran protein olan trombinin, kanın içinde dolaşmasına rağmen geçtiği yerleri nasıl olup da pıhtılaştırmadığını düşünmezler.

Darwinistler, insan bedeninin tek bir adım atmak için bile ayak ve sırtta bulunan 54 kasın aynı anda çalışmasını gerektiren mükemmel bir sisteme sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, soluduğumuz havada çok sayıda zararlı madde ve mikrop bulunduğunu, nefes borusundaki tüycükler sayesinde bunların birçoğundan korunduğumuzu düşünmezler.

Darwinistler, vücuttaki yaklaşık 200 farklı tipteki hücrenin, temelde aynı mekanizmalara sahip olmalarına rağmen, çok farklı görevleri olduğunu, örneğin bir karaciğer hücresi milisaniyeler (saniyenin binde biri) içinde 500 farklı kimyasal işlem gerçekleştirirken, bir kalp hücresinin ömür boyu elektrik üretmesindeki olağanüstülüğü düşünmezler.

Darwinistler, midenin besinleri sindirirken yaptığı çalkalama hareketleri esnasında bağırsaklara sürtünmekten korunabilmesi için dış dokusunda "periton" isimli bir zar olduğunu ve bu zarın salgıladığı kaygan sıvının, mide ve bağırsaklara "dıştan yağlama" olarak nitelendirilecek bir işlem yaparak bu organların kayganlaşmasını sağladığını ve böylece söz konusu organların çalışırken birbirlerine sürtünerek zarar görmelerinin önlenebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, kalbin günde 8000 litre kan pompaladığını, uyurken bile yetişkin bir insanın kalbinin saatte 340 litre kan pompalayabildiğini düşünmezler.

Darwinistler, her insanın vücudunda bulunan 5 ila 6 litre arası kanın ortalama vücut ağırlığının %7-8'ini oluşturduğunu, kanın içinde bulunan hücrelerin yan yana dizildikleri takdirde 96.500 km'lik bir çizgi oluşturabileceğini ve bunun Dünya'nın çevresini iki kez dolaşmaya yeteceğini düşünmezler.

Darwinistler, kemik iliğinde üretilen her on bin hücreden sadece bir tanesinin kök hücre özelliği taşıdığını, bu özel hücrenin görünüşte diğer hücrelerden hiçbir farkı olmamasına rağmen

vücut içindeki ihtiyaçları belirleyerek farklı hücreler meydana getirebilme üstünlüğüne sahip olduğunu, oluşturdukları bu yeni hücrelerin vücut içinde hasara uğramış hücrelerin yerini nasıl aldıklarını düşünmezler.

Darwinistler, insan elinin su içmekten araba kullanmaya, yazı yazmaktan dikiş dikmeye kadar sayısız fonksiyonu yerine getiren mekanizmasının, 27 kemik ve bunlara yön veren mükemmel bir kas ve sinir sistemiyle donatıldığını, bir insanın hayatı boyunca elini en az 25 milyon kez açıp kapadığını ve böyle bir mekanizmanın yapay olarak bile oluşturulamadığını düşünmezler.

Darwinistler, kalbin doğumdan ölüme kadar hiç durmadan kan pompaladığını ve bu pompanın vücudumuzun ihtiyaçlarını karşılayabilmek için kendi elektrik sistemini kullanarak çalışmaya başladığını, bir saatlik sürede orta büyüklükteki bir arabayı, yerden yaklaşık 1 m. yüksekliğe kaldırabilecek kadar enerjiyi nasıl ürettiğini düşünmezler.

Darwinistler, insan daha anne karnında küçük bir cenin iken kalbin birden nasıl atmaya başladığını, bu andan itibaren bir dakika bile dinlenmeksizin kasılıp gevşeyerek kanın vücutta dolaşmasını sağladığını, hayatımızın her anında bilgimiz, irademiz ve kontrolümüz dışında bizim için kan pompaladığını düşünmezler.

Darwinistler, kalbin dış tabakasında, bu organın rahat çalışması ve darbelerden korunması için iki katlı bir zarın bulunduğunu, bu zarların arasının kaygan bir sıvıyla kaplı olduğunu ve kalbin bu sayede ömür boyu durmaksızın kasılıp gevşeyebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, kalbi oluşturan parçalardan birinin dahi kendi kendine oluşmasının kesinlikle mümkün olmadığını ve dolaşım sistemi olmayan, pompalayacak kanı bulamayan bir kalbin ne kadar mükemmel özelliklere sahip olursa olsun hiçbir işleve sahip olamayacağını düşünmezler. Yine Darwinistlerin kendi iddialarına göre işlevi olmayan bir organın ortadan kalkması gerektiğini dolayısıyla kalp gibi kompleks bir organın hiçbir şekilde tüm özellikleriyle tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, kalbin kasılması için elektrik sinyaline ihtiyaç olduğunu, kasılmayı sağlayan hücrelerin elektrik olmadan çalışamayacaklarını, gerekli elektriği bir et parçası olan kalbin nasıl üretebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, keratin proteininin, saç ve tırnak gibi birbirinden tamamen farklı özelliklerde olan yapıları yaşam boyunca sürekli olarak nasıl oluşturabildiğini ve nasıl hiç hata yapmadığını düşünmezler.

Darwinistler, pürüzsüz ve esneyebilir yapıdaki insan derisi ile sert ve dayanıklı kemikleri aynı anda oluşturan kolajen isimli bir proteinin, tesadüfen oluştuğunu iddia ederken, bu proteinin insanın tam ihtiyacı olacak bölgelerde adeta bilinçli bir şekilde gerektiği gibi şekillenmekte olduğunu ve kimi yerlerde deriyi kimi yerlerde ise kemiği oluşturabildiğini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüflerle geliştiğini iddia ettikleri beynin, hiçbir sinir birbirine karışmadan, hiçbir aksaklık olmadan nasıl işlevini sürdürmeyi başardığını düşünmezler.

Darwinistler, rastgele hareket ettiğini iddia ettikleri atomun gözyaşı bezini nasıl oluşturduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bilinçsiz süreçlerle oluştuğunu iddia ettikleri kaşın uzadıktan sonra bilinçli şekilde durma kararını nasıl aldığını düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri kirpiklerin, belli bir boydan sonra adeta bilinçli bir şekilde uzamayı durdurduğunu, buna rağmen saçların ise hangi bilinçle uzamaya devam ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri bir bedenin neden beyne, göze, kemik sistemine, eklemlere ihtiyaç duyduğunu, hücre çekirdeğine, mitokondriye, DNA'ya nasıl sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, damar dokularını anlatan ve içinde bol bol Latince terimlerin bulunduğu konuşmalar yapabilir, kitaplar yazabilirler, ancak bu hücrelerin nasıl bir düzen içinde bir araya geldikleri sorusunun cevabını hiçbir zaman veremez ve bu konuyu düşünmezler.

Darwinistler, midedeki bir takım hücreler besinleri parçalamak için asit salgılarken, bu hücrelerin yanıbaşında bulunan başka hücrelerin de yapışkan bir sıvı salgıladığını, mukus adı verilen bu sıvının midenin yüzeyini örterek mide duvarını asitlere karşı bir kalkan gibi koruduğunu ve enzimlerin mideye zarar vermesini engellediğini düşünmezler.

Darwinistler, tıraş bıçağını tahrip edebilecek güçte olan mide asitlerinin mideyi çok kısa bir süre içinde tahrip edeceğinden, bu maddenin değil milyonlarca yıl, 2–3 gün hatta daha kısa bir süre için bile midede beklemesinin imkansız olduğunu, asidin ve mideyi asitten koruyacak mukusun beraber var olmaları gerektiğini düşünmezler.

Boş midenin içinde "pepsinojen" isimli, sindirme özelliği olmayan bir enzim bulunur. Ancak mideye besinlerin gelişiyle birlikte, mide hücreleri HCL (hidroklorik) asit salgılamaya başlar. Bu sıvı boş midede bulunan pepsinojenin yapısını aniden değiştirir ve bunu "pepsin" isimli, çok güçlü bir parçalayıcı enzime dönüştürür. Bu da midedeki besinleri hemen parçalar. Darwinistler, mide boşken tamamen zararsız olan bir sıvının, midenin dolmasıyla birlikte çok güçlü bir parçalayıcıya dönüşmesinin bilinçsiz tesadüflerle ortaya çıkamayacağını düşünmezler. *(www.evrimefsanesi.com)*

Darwinistler, midenin en dış yüzeyini kaplayan periton isimli zarın salgıladığı kaygan sıvının mide ve bağırsaklara "dıştan yağlama" olarak nitelendirilecek bir işlem yaparak bu organların kayganlaşmasını ve böylece çalışırken birbirlerine sürtünerek zarar görmelerini önlediğini düşünmezler.

Darwinistler, incebağırsağın küçük bir bölgesinde, var oldukları süre boyunca yalnızca B-12 vitaminini yakalamakla görevlendirilmiş özel bir hücre grubunun trilyonlarca molekül içinden B-12 vitaminini ayırt edip yakalayarak, bunların kan dolaşımına geçmesini sağladıklarını, böylece kan yapımı için kemik iliğine ulaşmalarına vesile olduklarını, gözleri, elleri veya bir beyni olmayan bu bağırsak hücrelerinin B-12 vitamininin insan vücudu için taşıdığı önemi nasıl bilip, bunu trilyonlarca molekül arasından seçip ayırabildiklerini düşünmezler. *(www.insanmucizesi.com)*

Darwinistler, karaciğerin, midenin yağları parçalamadığını bilir gibi hareket ettiğini, bu nedenle safra isimli bir salgı üreterek yağlı besinler ince bağırsağa ulaştıkları anda, en doğru zamanda, en doğru yere yağları parçalayacak bu özel sıvıyı salgıladığını düşünmezler.

Darwinistler, göze renk veren melaninin, retinanın dokusuna uygun olmayan, ona zarar verecek farklı renkleri de filtre ederek ekstra bir koruma sağladığını, melaninin bunu nasıl yapmaya karar verdiğini düşünmezler.

Darwinistler, Kabataş Devrinin Bir Yalan

Olduğunu Düşünmezler

Darwinistler, Taş Devri diye tanımladıkları ve hayali "ilkel insanların" yaşadıklarını iddia ettikleri bir dönemde, insanların günümüzdekinden farksız bir medeniyete sahip olduklarını, o dönemdeki insanların da çatal kaşık kullanan, misafirlerini ağırlayan, düzenli bir hayat sürdüklerini ispat eden deliller olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, M.Ö. 10 binli yıllarda kullanılmış olan kemikten yapılmış düğmelerin, dönemin insanlarının kıyafet kültürüne sahip olduklarının ispatı olduğunu, düğmeyi kullanan toplumun dikişi, kumaşı, dokumacılığı da bilmesi gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, 95 bin yıllık flütün, bundan on binlerce yıl önce yaşayan insanların da gelişmiş müzik kültürü olduğunun ispatı olduğunu, "ilkel insan" diye bir kavramın olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, M.Ö. 10 binli yıllarda insanların bakır tığ kullanmakta olduklarını, bakırdan tığ yapan bir toplumun bakır cevherini tanıması, bu cevheri kayanın içinden çıkarmayı başarması ve bunu işleyebilecek teknik imkanlara sahip olması gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, "ilkel bir dönem" olarak kabul ettikleri ve ismini "cilalı taş devri" olarak koydukları dönemden kalma taşların yüzeyindeki parlaklığın, ciladan kaynaklanmadığını, çünkü cilanın binlerce yıl boyunca muhafaza edilmesinin mümkün olmadığını, bunun, çelikten yapılmış keski ve işçilik malzemeleri kullanılarak taşların yontulması yoluyla büyük bir ustalıkla gerçekleştirilmiş olması gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, *Scientific American* dergisinin 1852 yılında yayınlanan 5 Haziran tarihli sayısında haber verilen 100 bin yıllık metal kabın, çinko ve gümüşün kullanıldığı bir alaşımdan yapıldığını, üzerindeki ince işçilikteki çiçek buketlerinin, üzüm asması ve taç desenlerinin üstün bir sanat eseri olduğunu, bu kabı yapan kişilerin metal alaşımları yapan, metalleri işleyebilen gelişmiş bir kültür birikimine sahip insanlar olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, bakır cevherinin metale dönüşümü için gerekli olan sıcaklığın 1084.5^{o}C olması gerektiğini, bu esnada ateşe hava akımı sağlayan bir cihaz ya da körük kullanılması gerektiğini, bakırla işlem yapan bir toplumun, bu ısının sağlanabileceği bir fırını inşa etmiş olması, ayrıca bu fırında lazım olacak pota, maşa gibi aletleri de yapmış olmasının gerekli olduğunu ve dolayısıyla geçmişte yaşamış bu derece kapsamlı bilgiye sahip olan kişilerin ilkel insanlar olamayacaklarını düşünmezler. *(www.kabatasdevri.com)*

Darwinistler, arkeolojik bulgular neticesinde elde edilen 100 bin yıllık metal kap kalıntısı, 2.8 milyar yıllık metal küreler, 300 milyon yıllık olduğu tahmin edilen demir çömlek, 27 bin yıllık kil parçaları üzerinde bulunan tekstil kalıntıları, magnezyum, platinyum gibi Avrupa'da birkaç yüzyıl önce eritilmesi başarılan metallerin bin yıllık kalıntılardaki izleri gibi sayısız buluntunun, evrimcilerin iddia ettiği "ilk çağ dönemleri" aldatmacasını ortadan kaldırdığını düşünmezler.

Darwinistler, eski insanlara ait bulguların önemli bir kısmının, evrimci bilim adamları tarafından ya göz ardı edilmiş ya da müzelerin bodrumlarına saklanmış olduğunu, gerçek insanlık tarihi yerine, evrimcilerin hayal ürünü hikayelerinin, insanlık tarihi şeklinde toplumlara tanıtıldığını düşünmezler.

Darwinistler, "taş devri olarak iddia ettikleri" dönemlerde, beyin ameliyatları yapılmasının, "insanların sanatı bilmediklerini söyledikleri" dönemlere ait kazı alanlarında ise süs eşyaları ve boya hammaddeleri bulunmasının, insanın ilkel olduğu bir dönemin yaşanmadığına dair önemli birer delil olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, arkeolojik bulguların gösterdiği gerçeğin, insanın var olduğu günden itibaren kültürel anlayışa sahip olduğu, bu anlayışta zaman zaman ilerlemeler, zaman zaman gerilemeler, keskin değişimler yaşanmış olmasının mümkün görüldüğü, ancak bunun, evrimsel bir süreç yaşandığı değil, kültürel bir gelişim ve değişim yaşandığı anlamına geldiğini düşünmezler.

Darwinistler, geçmiş insanların geride bıraktıkları arkeolojik izlerle, evrimcilere göre olması gereken anatomik ve biyolojik izlerin birbirleriyle tutarsız olduğunu, bu durumun Darwinizm'in bu konudaki iddialarını bir kez daha geçersiz kıldığını düşünmezler.

Darwinistler, Ruhun Varlığı Üzerine Düşünmezler

Tabiyyun, Maddiyun (darwinist, ateist, materyalist) felsefesinden tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı nemrudane, (inkarcı akım) gittikçe Ahir zamanda felsefe-i maddiye (materyalist felsefe) vasıtasıyla intişar ederek (yayılarak) kuvvet bulup, uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkar edecek bir dereceye gelir.[40]

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, tüm hayatları boyunca beyinlerinin içinde elektrik akımlarının oluşturduğu görüntülerle muhatap olduklarını ve bu görüntünün dışarıda var olan aslına hiçbir zaman ulaşamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, duydukları seslerin, gördükleri insanların, duydukları kokuların yalnızca beyinlerinde oluşan bir algılar bütünü olduğunu, bunların maddesel varlığını hiçbir zaman ispat edemeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, dış dünyayı "Algılayan kim?" sorusuna cevapsız olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, beynin içinde oluşan üstün kalitedeki sesin yalnızca elektrik sinyallerinden oluşmuş olduğunu ve bunun tesadüflerle kesin olarak açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, materyalizmin, insanın zihnindeki algılayan varlığı açıklayamadığını, insana ait üstün "bilince" bir izah getiremediğini düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz atomların tesadüfen oluşturduklarına inandıkları, dünyanın en kompleks yapılarının başında gelen insan beyninin, insan için mükemmel netlikte ve canlılıkta bir dünya oluşturduğunu ve bu üstün mekanizmanın hiçbir şekilde taklit edilemediğini düşünmezler.

Ancak bilincin beyinden kaynaklanan birşey olduğunu kabul etseniz (ki bunu pek de herkes böyle kabul etmiyor) ve bilinçli tecrübeyle ilişki ortaya koyan bir beyin faaliyeti örneği bulsanız dahi, hala bir problemle karşı karşıyasınızdır. Bir nöron kitlesinin faaliyetleri neden herhangi bir his vermelidir ki? Neden parmağınıza bir şey batırmak acı hissi verir? Neden bir gül kırmızı görünür?

Buna bilincin 'zor problem'i adı verilmiştir.[41]

New Scientist dergisi

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri beynin en hızlı bilgisayarlardan yüzlerce kat daha hızlı ve daha kompleks şekilde işlediğini ve beynin işlev sisteminin benzerinin elektronik alanda gerçekleştirilebilmesinin mümkün olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, insanı insan yapan vasıfların, insana ait duygu, düşünce, his, sevgi, inanç gibi kavramların beynin içindeki nöronların aktivitesi olmadığını, tüm bunların maddesel hiçbir açıklamasının bulunmadığını düşünmezler.

Darwinistler, sevinen, şaşıran, düşünen, yorum yapan, tahlil eden, duyduğu sesleri tanıyan, hatırlayan, bir çiçeğin görüntüsünden, kokusundan zevk alan varlığın insanın ruhu olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tüm delilleriyle var olan insan ruhu karşısında materyalizmin yok olup gittiğini ve Darwinizm'in insan ruhuna hiçbir şekilde açıklama getiremediğini düşünmezler.

Darwinistler, sevgi, vefa, dostluk, dürüstlük gibi kavramların, hiçbir materyalist kavram ile açıklanamayacağını, hayali evrimsel mekanizmaların tüm bunlara hiçbir şekilde açıklama getiremediğini düşünmezler.

Bir kodlama sistemi, her zaman için zihinsel bir sürecin ürünüdür. Bir noktaya dikkat edilmelidir; madde bir bilgi kodu üretemez. Bütün deneyimler, bilginin ortaya çıkması için, özgür iradesini, yargısını ve yaratıcılığını kullanan bir aklın var olduğunu göstermektedir... Maddenin bilgi ortaya çıkarabilmesini sağlayacak hiçbir bilinen doğa kanunu, fiziksel süreç ya da maddesel olay yoktur... Bilginin madde içinde kendi kendine ortaya çıkmasını sağlayacak hiçbir doğa kanunu ve fiziksel süreç yoktur."[42]

Alman Federal Fizik ve Teknoloji Enstitüsü yöneticisi Prof. Dr. Werner Gitt

Darwinistler, tesadüflerin şuuru olmadığını, sanat ve estetik meydana getiremeyeceğini, duyan, gören, koklayan, hisseden, akıllı ve şuurlu, güzellikten, sanattan, bilimden anlayan insanları oluşturamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, beynin içinin karanlık olmasına rağmen oraya ulaşan elektrik sinyalleri ile oluşan görüntünün renkli olmasındaki mucizenin tesadüfle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, beynin yapısını göz önüne alarak hafıza gibi bir fonksiyonunun nasıl ve nerede bulunduğunu ve gerektiğinde nasıl devreye girdiğini düşünmezler.

Darwinistler, gece gözleri kapalı uyurlarken, nasıl 1300-1400 gramlık bir sinir yumağı olan beynin içindeki kapkaranlık mekanda güneş ışınlarıyla parıldayan bir gökyüzü gördüklerini, yağmurdan ıslanıp üşüdüklerini, bir gülün mis gibi kokusunu içlerine çekebildiklerini, lezzetine doyamadıkları yemekler yediklerini düşünmezler.

Genetik kodun içerdiği bilgi, tüm bilgi veya mesajlarda olduğu gibi, maddeden yapılmış değildir. Anlam, kodun sembolleri veya alfabesinden kaynaklanan bir özellik değildir. Genetik koddaki mesaj veya anlam, madde-dışıdır ve fiziksel veya kimyasal özelliklere indirgenemez, 'materyalizm koddaki anlamı açıklamaz'.[43]

Yazar Dean Overman

Darwinistler, 150 Yıldır Öne Sürdükleri Tüm İddiaların Geçersiz Olduğunu Düşünmezler

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle

bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.[44]

Charles Darwin

Darwinistler, evrim teorisinin lehinde, tek bir ara geçiş formu fosili bile bulunmadığını düşünmezler.

Darwinistler, yeryüzü katmanlarının çok büyük bir bölümünün araştırıldığını, ele geçen fosillere ve paleontoloji bilimindeki ilerlemelere rağmen, delil olarak sunabilecekleri tek bir tane bile evrimleşme örneği ile karşılaşılmadığını düşünmezler.

Darwinistler, milyonlarca yıllık fosillerin yaşayan örnekleri ile günümüzde karşılaşmanın, evrim teorisinin geçersizliğini bir kez daha gözler önüne serdiğini düşünmezler.

Darwinistler, evrim teorisini desteklemek için yaptıkları her araştırmada hüsrana uğradıklarını, elde ettikleri her bulguda evrimi reddeden kanıtların ortaya çıktığını, fosil kayıtları ile canlılığın yüz milyonlarca yıl önceden, yani ilk yaratıldıkları andan beri aynı olduklarını, bilimin gösterdiği gerçeklerin, evreni ve canlıları Allah'ın yarattığını ispatladığını düşünemezler.

Canlı fosillerinin, dünya üzerinde bir evrim süreci yaşandığını kanıtladığını zanneden Darwinistler, gerçekte bütün fosillerin Darwin'in teorisiyle tamamen zıt bir "doğa tarihi" ortaya çıkardığını; canlı türlerinin evrim sürecinde kademe kademe ortaya çıkmadıklarını, bir anda kusursuz halleriyle yaratıldıklarını kanıtladığını düşünmezler.

Kambriyen Patlaması, Darwin'in (1859) "Avrupa'daki tabakalarda farklı türlere ait canlı gruplarının aniden belirmesi; ve neredeyse günümüzde bilindiği gibi Kambriyen katmanları altında zengil fosil yataklarının neredeyse hiç bulunmaması hiç şüphesiz en ciddi sorunlardan birisidir," diye yazarak ifade ettiğinden beri bilim adamlarının ilgisini çekmiştir.[45]

Evrimci deniz biyoloğu Richard Ellis

Darwinistler, Kambriyen kayalıklarında bulunan salyangoz, trilobit, sünger, solucan, denizanası, deniz yıldızı, yüzücü kabuklu, deniz zambakları gibi kompleks omurgasız türlerine ait fosillerin, kendi iddialarının aksine canlıların bir anda ve hiçbir ataları olmaksızın ortaya çıktığını kanıtladığını, bunun da Darwin'in "evrim ağacı" efsanesini yıktığını düşünmezler.

Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir... Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir.[46]

Paleontoloji profesörü T. Neville George

Darwinistler, "Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır"[47] sözünün evrim teorisinin kurucusu Charles Darwin'e ait olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, insanda ve diğer canlılarda işlevsiz, "körelmiş" organlar olduğunu iddia ederler ve bu organların o dönemin ilkel bilim düzeyinden güç bulan bir hurafe olduğunu, Darwin'in ve onu izleyenlerin "körelmiş" saydıkları bu organların gerçekte önemli fonksiyonlara sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, DNA'nın bir kısmının işlevsiz, "Hurda DNA" olduğunu zannederler ve bu iddialarının, bilimsel cehaletten kaynaklandığını, zaman geçtikçe ve bilim ilerledikçe hem organların hem de genlerin tümünün işlevsel olduğu gerçeğinin ortaya çıktığını düşünmezler.

Darwinistler, bir canlı türü içinde yaşanan "varyasyonu" (çeşitliliği) -örneğin Galapagos Adaları'ndaki ispinozların farklı gaga yapılarını- çok güçlü bir evrim kanıtı zannederken, gaga yapılarındaki farklılıklar gibi türün kendi genetik bilgisi dahilindeki değişimlerin yeni biyolojik bilgi eklemeyeceğini, yani yeni organlar üretemeyeceğini; dolayısıyla evrime delil olmayacağını düşünmezler.

Darwinistler, meyve sinekleri üzerinde yapılan deneylerde gerçekleştirilen mutasyonlarla sadece sakat ve kısır bireylerin üretildiğini, hiçbir yararlı mutasyon gözlemlenmediğini, uzman bilim adamlarının kontrolündeki mutasyonlarda dahi yeni türler üretilememesinin, evrimin değil, evrimin olmadığının delili olduğunu düşünmezler.

Size daha önce hayvanlar arasında vahşi rekabetler yaşandığı mı söylenmişti? Belgesellerde korkunç müzikler eşliğinde kanlı kavga sahneleri mi seyrettiniz hep? Güçlünün zayıfı ezmesi "doğal" olandır diye mi öğretildi size? Hatta madem ki doğanın yasası budur insanlar için de böyle olmalı mı dendi utanmadan? Aslında hayvanlarda tür içi kavgalar sanılanın aksine nadiren ölümle sonuçlanır. O da genellikle kazara meydana gelir, örneğin kavga sırasında geyiklerin boynuzları birbirine takılıp dolanacak olursa her ikisi de açlıktan ölebilir, ya da toz duman arasında yüksek bir uçurumdan birlikte aşağıya düşebilirler. Bunun dışındaki kavgalar genellikle gözdağı verme biçimindedir ve oldukça kısa sürer. Taraflardan biri karşısındakini yenemeyeceğini anlayınca çekilip gider. Kazanan şöyle bir parça böbürlenir ama hayatını bununla övünerek geçirmez, sakince uyukladığı yere ya da uğruna kavga ettiği eşinin yanına döner.[48]

Evrimci biyolog A. Murat Aytekin

Darwinistler, atın atası olarak gösterdikleri bazı canlıların gerçekte atlardan çok daha yaşlı olduklarını, yani bu canlıların aralarında evrimcilerin iddia ettikleri gibi bir geçiş olamayacağını, at serisi iddiasının tam bir bilimsel fiyasko olduğu gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler, insanla diğer canlıların embriyolarının anne rahminde (veya yumurtada) sözde aynı "evrim süreci"ni geçirdiklerini, hatta insan embriyosunun sonradan kaybolan solungaçlarının olduğunu iddia eden Haeckel adlı evrimci bilim adamının embriyo çizimlerinde sahtekarlıklar yaptığını, embriyoları değiştirerek, birbirine benzer göstermeye çalıştığını, yaptığı sahtekarlığı kendisinin de itiraf ettiğini, dolayısıyla bunun bilim dışı bir aldatmaca olduğunu düşünmezler.

İnsanın maymunlarla ortak bir atadan geldiğini ve "sözde maymun adamlara" dair fosil kalıntılarının ve izlerin olduğunu iddia eden Darwinistler, insanın sözde atası olduğu iddia edilen fosillerin tümünün ya soyu tükenmiş bir maymun türüne veya farklı bir insan ırkına ait olduğu gerçeğini düşünmezler.

İngiltere'nin ünlü "Sanayi Devrimi Kelebeklerinin", doğal seleksiyonla evrimin yaşanmış bir kanıtı olduğunu zanneden Darwinistler, bu hikayenin de tam bir bilim sahtekarlığı olduğunun anlaşılmasından sonra sözde delillerinden birinin daha geçerliliğini yitirdiği gerçeğini düşünmezler.

Asıl sorun, ara geçiş aşamalarının adaptasyon açısından değer taşıyıp, taşımadığıdır. Doğal seleksiyonun işlemesi için, ara geçiş aşamalarının daha faydalı bir başarı sağlaması gerekir. Bu nedenle sadece ayıklamanın faaliyet yaptığı bir modelde, yarım bir kanat ne işe yarar diye sormak yerinde olacaktır. [49]

Evrimci genetik profesörü Gabriel Dover

Darwinistler, bugün astrofizik, fizik, biyoloji gibi farklı bilim dallarının, evrende ve doğada rastlantılarla açıklanması imkansız bir düzen olduğunu açıkça gösterdiğini ve bunun da "Yaratılış Gerçeği"ni kanıtladığını düşünmezler.

Darwinistler, canlı türlerindeki farklı organların aşama aşama ortaya çıktığını iddia ederken, örneğin bir sürüngenin ayaklarının aşama aşama kanatlara dönüştüğünü savunurlar, ancak yarı ayak yarı kanat halindeki bir organın işe yaramayacağını ve böyle sakat bir canlının değil milyonlarca yıl birkaç hafta bile hayatta kalamayacağını dolayısıyla böyle bir evrimleşmenin imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, evrim teorisinin 1800'lü yılların teknolojik ortamında ortaya atılmış köhne bir teori olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, türlerin birbirinden evrimleştiğini iddia ederken fosil katmanlarında bunu destekleyecek tek bir delil bile elde edilemediğini düşünmezler.

Darwinistler, canlı türlerinin birbirlerinden uzun zamanlar içinde evrimleşerek çoğaldıklarını iddia ederken bugün bilinen temel canlı kategorilerinin (filumların) tamamının, hatta soyu tükenmiş daha fazlasının, yeryüzünde yalnızca tek hücreli canlıların hüküm sürdüğü bir zamandan hemen sonra, yaklaşık 530 milyon yıl önce, "Kambriyen Devri" adı verilen jeolojik devirde aynı anda ve aniden ortaya çıktıklarını düşünmezler.

Darwinistler, ünlü fosil *Archaeopteryx*'in, uçucu, gerçek bir kuş olduğunun anlaşıldığını ve onun atası olarak gösterilecek hiçbir sürüngenin de bulunamadığını, bu gerçeklerin ortaya çıkmasıyla, Darwinistlerin kuşların sürüngenlerden evrimleştiği şeklindeki iddialarını destekleyebildikleri tek bir delillerinin dahi kalmadığını düşünmezler.

Darwinci evrim, doğal seleksiyon denilen dolaylı ve sonuç vermeyen bir mekanizmayla çalışır.[50]

Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould

Darwinistler, fosil kayıtlarının, canlıların milyonlarca yıldır hiçbir değişime uğramadıklarını ispat ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, 19. yüzyılın ilkel bilim anlayışıyla hayali bir varsayım olarak öne sürülen evrim teorisinin bugüne kadar hiçbir bilimsel bulgu veya deney tarafından doğrulanmamış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, *Archaeopteryx*'in sürüngenler ile kuşlar arasındaki "kayıp halka" olduğunu iddia ederken *Archaeopteryx*'in tüm özellikleriyle tam bir uçucu kuş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, *Archaeopteryx*'in tam gelişmemiş bir kuş olduğunu öne sürerken *Archaeopteryx* ile aynı dönemde hatta ondan daha erken dönemlerde kuşların yaşadığını düşünmezler.

Darwinistler, Kambriyen devrinin, evrim teorisinin temel iddiası olan "uzun zaman içinde tesadüfler yoluyla kademe kademe gelişim" kavramını ve sıçramalı evrim iddiasını kesin olarak yıkmış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, Allah'ın varlığını ve yaratışını inkar ettikleri için yeryüzünün bir anda, son derece farklı vücut yapılarına ve karmaşık organlara sahip birçok canlı ile dolmasının elbette ki bu canlıların yaratılmış olduklarının delili olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, kanatların kusursuz yapısının nasıl olup da birbirini izleyen tesadüfi mutasyonlar sonucunda meydana geldiği sorusunu hiçbir zaman cevaplayamadıklarını, kısacası bir

sürüngenin ön ayaklarının, genlerinde meydana gelen bir bozulma (mutasyon) sonucunda asla kusursuz bir kanada dönüşemeyeceğini düşünmezler.

Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in Türlerin Kökeni'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen **tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir. Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir.**[51]

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden paleontolog Niles Eldredge ve antropolog Ian Tattersall

Darwinistler, 360 milyon yıl öncesinin Karbonifer döneminin fosil kayıtlarında aniden beliren, her biri çok mükemmel sistemlere sahip bitki türleri çeşitliliğinin evrimcileri tekrar nasıl bir çıkmaza soktuğunu, bu döneme ait bulunan çok fazla çeşitte bitki fosilinin bugün yaşayan bitki türlerinden hiçbir farkı olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, tarafından "körelmiş organ" olduğu söylenen bazı organların, örneğin appendiksin, insanın atası olduğu iddia edilen canlılarda bulunmamasının çok önemli bir mantık hatası içerdiğini, bunun bilimsel olarak da yanlış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, denizden çıkan balığın sürüngen olarak evrimleştiğini ve bu hayali evrim sürecinin milyonlarca yıl aldığını iddia ederken bir balığın sudan çıkınca birkaç dakikadan fazla yaşayamayacağını, hemen öleceğini düşünmezler.

Darwinistler, yaklaşık 150 sene önce "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz?"[52] diye soran Darwin'in zamanından sonra bile hala tek bir ara geçiş formu bulunamadığını düşünmezler.

Darwinistler, Darwin'in yaklaşık 150 sene önce yazdığı *Türlerin Kökeni* adlı kitapta "Teorinin Zorlukları" başlığıyla yazdığı bölümde bahsedilen çelişkilerin hala geçerli olduğunu, yıllar geçtikçe ve bilim geliştikçe bu çelişkilerin çok daha fazla artmış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, doğal seleksiyon yoluyla hiçbir yeni canlı türü üremediğini düşünmezler.

Darwinistler, mutasyonlar yoluyla hiçbir yeni canlı türü üremediğini düşünmezler.

Evrimsel biyoloji ve paleontoloji alanlarının dışında kalan çok sayıda iyi eğitimli bilim adamı, ne yazık ki, fosil kayıtlarının Darwinizm'e çok uygun olduğu gibi bir yanlış fikre kapılmıştır. Bu büyük olasılıkla ikincil kaynaklardaki olağanüstü basitleştirmeden kaynaklanmaktadır; alt seviye ders kitapları, yarı-popüler makaleler vs... Öte yandan büyük olasılıkla biraz taraflı düşünce de devreye girmektedir. Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama yine de iyimser bir bekleyiş devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir.[53]

Science dergisi

Darwinistler, çift yönlü hava akışına sahip olan sürüngen akciğerinin, tek yönlü hava akışına sahip olan kuş akciğerine evrimleşmesinin imkansız olduğunu, çünkü bu iki akciğer yapısının arasında kalacak bir "geçiş" modelinin mümkün olmadığını, akciğeri tam çalışmayan, yani nefes alamayan bir canlının da birkaç dakikadan fazla yaşayamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, sürüngen çenesinin ve sürüngen kulağının aşamalı olarak memeli çenesine ve kulağına dönüştüğünü iddia ederken bunun nasıl gerçekleştiği sorusunun kesinlikle cevapsız olduğunu, özellikle tek kemikten oluşan bir kulağın üç kemikli hale dönüşmesinin mümkün olmadığını ve bu sırada sesleri duyma işlevinin devam etmesinin de imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, yüzyılı aşkın bir süredir "evrim delili" olarak gördükleri varyasyonların, gerçekte "türlerin evrimi"yle hiçbir ilgisi olmadığını, örneğin ineklerin milyonlarca yıl boyunca farklı eşleşmelerle çiftleştirilip farklı inek cinsleri elde edilebileceğini ama ineklerin hiçbir zaman başka bir canlı türüne, örneğin zürafalara ya da fillere dönüşmeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, canlıların benzer görünümlü, yani homolog organlarının hiçbir şekilde evrime delil teşkil etmediğini, homolog organların ortak ataya işaret ettiğine dair iddianın Darwin'den günümüze kadar hiçbir somut bulgu tarafından doğrulanamadığını, bunu destekleyen hiçbir fosil kaydına rastlanmadığını düşünmezler.

3. BÖLÜM
DARWIN'IN DÜNYAYI ALDATMASININ PSİKOLOJİK NEDENLERİ

Sadece tüm canlılığı birbirine bağlayan büyük bir benzerlik şablonu bulunduğunun tahmin edilmesi evrimi ispatlamaz, ancak bilim bizim (evrimcilerin) evrenin nasıl inşa edildiği ve nasıl davrandığı hakkındaki tespitlerimizi yalanlayarak ve çürüterek ilerler…[54]

Evrimci paleontoloji profesörü Niles Eldredge

Darwinizm, son derece ilkel bir mantık örgüsü üzerine kuruludur. Başta Darwin olmak üzere, tüm Darwinizm taraftarları çok yüzeysel bir anlayışla hareket ederler. Detaylara girmez, detaylar üzerinde araştırma yapmak, ayrıntılardaki muhteşem sistemler üzerinde düşünmek istemezler. Mantıkları son derece basittir: "İlk başta atom vardı, o patladı, art arda gelen tesadüfler neticesinde evren oluştu" derler. Ancak, son derece kompleks bir yapıya sahip, günümüzde dahi tüm parçacıklarının nasıl hareket ettiği tam olarak anlaşılamamış olan atomun nasıl ortaya çıktığını hiç düşünmezler.

Son derece hassas sistemlere sahip devasa galaksilerin ve üzerinde yaşadığımız Dünya'ya ait özel şartların iddia ettikleri gibi tesadüfen nasıl oluşabileceğini sorgulamazlar. "Bir çamurun içinde kendi kendine protein oluştu, sonra bu protein karar verip hücreyi oluşturdu" derler. Oysa hücrenin, indirgenemez komplekslikte muhteşem bir yapısının olduğunu ve günümüz teknolojisiyle bile oluşturulamadığını düşünmezler. Hücrenin içinde, protein dışında sayısız kompleks yapının da aynı anda ortaya çıkması gerektiğini, DNA gibi son derece kompleks bir molekülün de aynı anda meydana gelmesi gerektiğini hesaba katmazlar. Darwinistlerin bu derece yüzeysel olmalarının ve derin düşünmemelerinin en başta gelen nedenlerinden biri, Allah'ın üstün gücünü ve sanatını görmezlikten gelip, tesadüfleri kendilerine sözde ilah edinmiş olmalarıdır.

Evrimci mantığa göre etrafınızda gördüğünüz her şey kör tesadüflerin ürünüdür. Elektron mikroskobunda hücreyi inceleyip DNA'nın yapısını keşfeden, gen haritasını çıkaran bilim adamları, dünya siyasetine yön veren politikacılar, içinde yaşadığımız şehirler, sahip olduğumuz medeniyet, ağaçlar, çiçekler, kuşlar, sinekler, kelebekler, arılar, timsahlar, kediler, kaplanlar, aslanlar, balıklar kısaca evren ve içindeki her şey, evrimci mantığa göre uzun zaman dilimleri içinde arka arkaya oluşan tesadüflerin eseridir. Tesadüf, Darwinist zihniyet için adeta büyülü bir kelimedir. Bir Darwinist'e soracağınız hemen her sorunun cevabı, "tesadüfler, bu konuyu halletti" olacaktır.

Tesadüflere olağanüstü bir güç atfeden Darwinistler, Darwinizm'in sırlarını bilen derin alimlerin var olduğunu zannederler. Bu kişilerin bir gün çıkıp bütün bilgileri ortaya dökeceklerini, şimdiye kadar tespit edilememiş bilimsel delilleri ortaya çıkaracaklarını ve bu şekilde evrimin kesin olarak kanıtlanacağını zannederler. Oysa böyle bir şey yoktur. Bu, Darwin'den miras kalan bir beklentiden ibarettir. Darwin de teorisini büyük bir mantık zafiyeti üzerine kurgulamış ve teorisinin açmazlarını ortadan kaldırabilecek delillerin bir gün bir şekilde mutlaka bulunacağını hayal etmişti. Bu beklenti, tıpkı günümüz Darwinistlerinin beklentileri gibi boşa çıkmış, evrim teorisi 21. yüzyıl bilimine ve teknolojisine rağmen ispatlanamamış, tam tersine yalanlanmıştır. Ancak bu gerçek Darwinistler tarafından göz ardı edilir. Çünkü Darwinist bilim adamları için asıl olan, teorinin ispatlanamamış olmasına rağmen bir şekilde ayakta tutulmasıdır. Önemli olan, bilim

ve bilimin gösterdiği gerçekler değil, adeta bir din gibi benimsenen Darwinizm'e olan bağlılıktır. Amerikalı profesör Phillip Johnson ise, Darwinizm'e olan bağlılığın gerçek yüzünü şöyle açıklar:

Modern bilimin liderleri, kendilerini bir Yaratıcı'nın var olduğunu kabul edenlere karşı girişilen bir savaşın öncüleri olarak görmekteler... Darwinizm ise, bu savaşta yeri doldurulamaz bir ideolojik rol oynamaktadır. ***İşte bu nedenle, bugün bilim çevreleri, Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine amaç edinmişlerdir.*** *Bilimsel araştırmaların kuralları da, bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir.*[55]

Amerikalı profesör Phillip Johnson

Bunun için en sık başvurulan yöntem ise, defalarca deşifre olmuş bilimsel sahtekarlıklar, yalanlar ve aldatmacalardır. İnsanların büyük bir çoğunluğunun, evrim teorisinin bilimsel bulgular karşısında yenilgiye uğradığını bilmemelerinden faydalanılarak, sahte deliller ortaya sürülür. Bu uydurma deliller adeta reddedilmesi mümkün olmayan bilimsel veriler gibi tanıtılır. Bir dizi yalan ve aldatmaca, doğruluğundan şüphe bile edilmemesi gereken bilgilermiş gibi sürekli gündemde tutulur. Bu esnada, ortaya konulan iddiaların sorgulanmasına bile gerek yokmuş izlenimi uyandırılır. Bir süre sonra insanların önemli bir kısmı bu telkinlerin etkisi altına girer ve evrim teorisini bilimin sözde ayrılmaz bir parçasıymış gibi değerlendirmeye başlar.

Bu yoğun propaganda nedeniyle insanların bir kısmı, halen, evrimin yaşandığını gösterebilecek tek bir ara fosil bile olmadığını bilmemektedir. Bir kısmı ise ara fosillerin olduğunu, ama bir yerlerde saklandığını zannetmektedir. Pek çok kişi, soyu tükenmiş olan *Archaeopteryx*'in günümüz kuşları gibi bir kuş olduğunu bilmemekte, bunu ara fosil zannetmektedir. Bazı insanlar, yıllarca, sözde evrimin delili bir ara fosil gibi sergilenen *Coelacanth*'ın, hala günümüz denizlerinde yaşamakta olan kompleks özelliklerde bir dip balığı olduğunun anlaşıldığından haberdar değildir. Bazı insanlar ise bir çamur birikintisinin içinden günün birinde tek hücreli canlıların oluştuğunu zanneder, hatta bazıları su birikintisinin içinde bir süre sonra kendi kendine kurbağa oluşabileceğine bile inanır. Bir kısım kişiler de, Darwinistlerin telkinlerine aldanarak, sürüngenlerin sinek avlarken kanatlanıp kuşa dönüştüğünü zannederler. Ama, Darwinist telkinler nedeniyle, sürüngenin avlamaya çalıştığı sineğin mükemmel bir sistemle kanatlarını saniyede 500 kere çırparak zaten uçmakta olduğunu düşünmezler. Çünkü Darwinizm "mümkün olduğunca düşünmemek" üzerine inşa edilmiş bir ideolojidir. İnsanları da düşünmemeye, detaylara dikkat vermemeye, sadece körü körüne söylenenlere inanmaya sevk eder. İşin aslı ise, ancak bu konudaki gerçekler ortaya çıkarıldığında anlaşılabilmektedir. Fosil kayıtları ortaya konduğunda, hücrenin yapısı gözler önüne serildiğinde, paleontoloji, biyoloji, anatomi, zooloji, botanik, biyogenetik, biyomatematik gibi sayısız bilim dalının keşifleri gösterildiğinde, insanlar, Darwinizm'in gerçek yüzünü görmekte, yıllardır maruz kaldıkları telkinlerin birer masaldan ibaret olduğunu hemen kavramaktadırlar.

Görüldüğü gibi, Darwinizm'in dayanak noktası spekülasyonlar, sahte deliller ve tesadüfen gerçekleştiği iddia edilen hayali mucizelerdir. Darwinizm, büyük bir kitle aldatmacasıdır. Tüm insanlara karşı oynanan büyük bir oyun, büyük bir yalandır. Toplumlar bu asılsız teoriye aldatıcı telkinlerle inandırılmış, akıl almaz yalanlarla ikna edilmişlerdir. Ta ki, gerçekler ortaya çıkarılıncaya, evrim teorisinin asılsızlığı ve aldatıcılığı insanlara tüm delilleriyle tanıtılıncaya kadar. Bugün artık insanlığın büyük çoğunluğu, evrim teorisinin hiçbir bilimsel vasfı olmadığını; bilimsel bulguların, evrenin ve tüm varlıkların Yüce Rabbimiz'in eseri olduğunu bir kez daha ispatladığını kesin olarak görmüştür.

Peki yaklaşık 1.5 asırdır devam eden bu oyunun insanlar üzerinde etkili olmasının sebepleri nedir? Darwinizm'in insanlar üzerinde etkili olmasının nedenleri psikolojiktir. Darwinizm, bir kısım medyayı da kullanarak, adeta bir büyü etkisi yapmış, bir tür kitle hipnozuyla toplumları etkisi altına almıştır. Teorinin ilk ortaya atıldığı yıllarda karşılaştığı tepki, tamamen psikolojik yöntemlerle bir süre sonra sindirilmiş ve kitleler zamanla aklın vmantığın asla kabul edemeyeceği iddiaları normal görmeye, hatta bunları kabullenmeye başlamıştır. Başka bir koşul altında olsa gülünç bulunacak mantıksız hikayeler, bilimsel birer gerçek gibi algılanmıştır. Evrim teorisinin sunulma şekli ahlaki prensipleri tanımamakta, saygı, dürüstlük, bilimsellik, doğruluk gibi kavramları kabul etmemektedir.

Darwinizm'in dünyayı aldatmasının psikolojik nedenlerini şöyle sıralayabiliriz:

Bilimsel Gösteri Yapmaları

Evrimci biyoloji spekülatif delillerle büyük darbe almıştır. Anatomik ve ekolojik bilgiler kaydedilir ve daha sonra bu kemiğin neden belirli bir şeye benzediği ya da neden canlının burada yaşadığı hakkında tarihi veya uygun açıklamalar kurgulanmaya çalışılır. Bu spekülasyonlar 'senaryolar' olarak adlandırılmıştır. Aslında çoğu zaman horlanarak ve haklı gerekçelerle, 'masal' olarak da tanımlanırlar. Bilim adamları 'bu hikayelerin masal olduğunu bilmektedirler; ne yazık ki (bu masallar) mesleki metinlerde son derece ciddiye alınırlar ve doğru kabul edilirler.'[56]

Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould

Darwinistlerin en bilinen aldatmaca yöntemlerinden birisi, evrimin sözde bilimsel bir kavram, evrim teorisinin de bilimin desteklediği bir teori olduğu yalanıdır. Evrim teorisi, bilim tarihinde bir dönüm noktası olarak tanımlanır ve evrim teorisine karşı çıkanlar da "bilim karşıtı" olarak lanse edilir. Oysa bu, büyük bir aldatmaca, gerçeklerle hiçbir şekilde örtüşmeyen bir gösteridir. Evrim teorisi, materyalist felsefenin bir zorunluluğu olarak ortaya çıkmış bir dogmadır. Darwinizm ise bir tür şaman dinidir. Şamanizm nasıl doğadaki bazı güçlere tapınmayı temel alıyorsa, Darwinizm de aynı şekilde doğaya tapınır. Doğayı, kendince "efsanevi ve esrarengiz güçleri olan" bir varlık olarak tanımlar. Taşın toprağın, Güneş'in, şimşeğin, rüzgarın bir araya gelerek tesadüflerin etkisiyle canlılığı meydana getirdiğine inanır ve toplumlara bu yalanı telkin eder. Darwinizm'in yöntemi, bilimsel deliller sunarak teorinin geçerli olup olmadığını tartışmak değil, bilimsel ifadeler kullanıp gösteri yaparak teorinin doğru olduğu izlenimini oluşturmaya çalışmaktır.

Bütün Darwinist yayınlarda, evrimin bilimsel bir teori olduğu söylenir. Ama Darwinizm'in öne sürdüğü herhangi bir iddiaya getirilebilmiş bir tane dahi bilimsel delil bulunmamaktadır. Darwinizm, tek bir hücrenin nasıl ortaya çıktığını açıklayabilmiş değildir. Sözde tesadüflerin eseri olarak ortaya çıkan bu hücreden, binlerce farklı canlı türünün hangi mekanizmalarla oluştuğunu delillendirebilmiş değildir. Canlıların birbirlerine hayali dönüşümleri iddiasını, tek bir örnek üzerinde bile gösterebilmiş değildir. Balıkların sürüngenlere, sürüngenlerin kuşlara dönüştüğünün uzun uzun anlatıldığı evrim masallarını ispatlayan hiçbir bulgu yoktur. 150 yılı aşkın süredir yapılan kazılarda, bir tane bile bu hayali sürecin izini gösterecek ara form fosiline rastlanmamıştır. Dahası evrim teorisi, genetik biliminin ortaya koyduğu yenilikler konusunda da sessizdir, açıklamasızdır, delilsizdir. Kısaca evrim teorisi, bilimsellikten son derece uzaktır. Bilim, evrim

teorisini yalanlamaktadır. Astronomi, biyoloji, paleontoloji, jeoloji, fizik, kimya, jeofizik, embriyoloji vb. birer bilimdir. Darwinizm ise bilim değildir, ilkel bir Şaman dinidir. Buna rağmen Darwinistler, telkinlerini ikna edici gösterebilmek için bilimi alet edinirler. Darwinistlerin bilimi kullanma yöntemleri ise tanıdıktır:

1. Öncelikle bilimsel konuların halk tarafından anlaşılmasının mümkün olmadığı, ancak bir avuç sözde seçkin insanın bilimi anlayabileceği telkininde bulunurlar,

2. Bu telkini pekiştirmek için yazılarında ve konuşmalarında halkın çoğunluğu tarafından bilinmeyen bilimsel terimler kullanırlar,

3. Uzun karmaşık formüller, Latince terimler ve ifadeler, ağır ve anlaşılmaz bir dil kullanarak son derece önemli bir konudan bahsediyormuş izlenimi verirler. Anlattıkları, bilimle tamamen çeliştiği halde, bilmeyenlerin bunu bilimin bir parçası zannetmesini sağlarlar,

4. Darwinist bilim adamlarından, profesörlerden, evrimci yayınlardan sık sık alıntılar yaparak, bilim dünyasının tamamının evrime inandığı imajını oluşturmak isterler. Böylece, bilimle evrimin çeliştiği gerçeğini gizlemeyi umarlar. Amaç, "Bu teori bilimsel bir gerçek ve tüm bilim otoriteleri tarafından kabul ediliyor" izlenimi verebilmektir. Phillip E. Johnson, Darwinistlerin bu yöntemlerini şöyle özetler:

(Evrim) Teori büyük ölçüde söz sanatına özgü ikna etme yöntemlerine dayanan bir propaganda kampanyasıyla ayakta tutulmaya çalışılmaktadır: Gizli varsayımlar, üzerinde konuşulan sanki kanıtlanmış gibi varsayılan ifadeler, belli belirsiz tanımlanmış ve tartışmanın ortasında anlamı değiştirilmiş terimler, hayali düşmanlara saldırılar, seçmece kanıtların alıntıları ve benzeri. Teori aynı zamanda kültürel itibarıyla korunmaktadır.[57]

Phillip E. Johnson

Oysa ne Latince terimler, ne karmaşık cümleler, ne de evrimci birkaç profesörün sürekli ön plana çıkarılıyor olması, evrim teorisinin içinde bulunduğu çıkmazı ortadan kaldırabilir. Belki bir müddet daha evrimin bilim karşısında aldığı yenilgi örtbas edilebilir, ama gerçekler en sonunda ortaya çıkacaktır. Çünkü evrimci kaynakların hiçbirinde evrimi savunmak için kullanılabilecek bilimsel bir veri yoktur. Darwinist dergilerde, kitaplarda, gazetelerde, televizyon programlarında, konferanslarda, sadece farklı evrimcilerin farklı senaryoları dile getirilir. Ancak neticede bunlar birer varsayımdan, daha doğrusu spekülasyondan ibarettir. Bu kişilere, anlattıkları hikayenin bilimsel dayanağını sorduğunuzda, bu iddialarını hangi bilimsel bulguların desteklediğini görmek istediğinizde, alacağınız cevap büyük bir sessizlikten ibaret olacaktır.

Bir kez daha ifade etmek gerekir ki, Darwinistlerin kullandıkları ağır, anlaşılmaz dil ve teknik üslup, evrim teorisinin lehinde hiçbir delil sunmaz. Bu yöntemin kullanılmasının tek sebebi göz boyamak, "evrim bilimseldir" aldatmacasını zihinlere yerleştirmektir. Ancak evrim teorisinin gerçek mahiyeti anlaşıldıkça ve bir aldatmaca üzerine kurulu olduğu insanlara gösterildikçe, artık bu sahte yöntemler de geçerliliğini ve etkisini yitirmektedir.

Nutfeden yaratılmış olan insan Allah'ın ayetlerindendir... Önceden halinin ne idiğini sonra ne olduğunu düşün! Acaba ins (ins) ve cin biraraya gelseler nutfeden bir göz, yahut kulak, yahut akıl, yahut kudret, yahut ilim veya ruh yaratabilirler miydi? Ondan kemik, damar, sinir, deri, kıl vesaire yapmaya muktedir olurlar mıydı? Bunlar bir tarafa Allah yarattıktan sonra insanın keyfiyyet ve mahiyetini, varlığının künhünü (bir şeyin aslı, cevheri, özü) anlamak isteselerdi bundan da aciz kalırlardı... Allah'ın lütuf ve keremine, o muazzam kudrete ve hikmete bakınız, insanı nasıl kucaklıyor. Ne derece hayreti mucibtir ki (icab eden), duvarda bir resim veya güzel bir

hat yahut nakış gören kimse durur, hayranlıkla onlara bakar, sanatkarın onları nasıl yaptığını düşünür, yaptığı işin ne kadar büyük bir sanat ve maharet olduğunu ifade eder de şu muazzam kainata ve Allah'ın mahlukatına (yarattıklarına) baktığı halde, onları ve Allah'ın sanat ve hikmetini düşünmekte gaflet eder.[58]

İmam Gazali

Bazı Profesör ve Bilim Adamlarının Teoriyi Savunmaları

Bazı bilim adamlarının Darwinist olması, insanların sanki tüm bilim dünyası evrime inanıyormuş, dolayısıyla evrim bilimsel bir teoriymiş gibi yanlış bir kanaat edinmesine sebep olabilir. Gerçekten de bilim dünyası içinde Darwinist telkinlere kapılmış çok sayıda insan vardır. Ancak bunların büyük kısmının Darwinizm'e olan bağlılıkları bilimsel bir yaklaşımın sonucu değildir. Evrim teorisinin materyalizme ve ateizme sağladığı dayanak, bu kişilerin Darwinizm'i ideolojik kaygılarla sahiplenmelerine neden olmaktadır. Bu insanlar Darwinizm'in geçersizliği ortaya konduğunda, materyalizmi yaşatmanın mümkün olmadığını bilmekte, bu nedenle de akla, bilime ve mantığa aykırı olmasına rağmen var güçleriyle Darwinizm'i savunmaktadırlar. Darwinizm'in materyalist kaygılarla desteklendiğini, Phillip Johnson, Marksist zoolog Richard Lewontin'in iddialarını değerlendirdiği bir yazısında şöyle açıklamaktadır:

Darwinizm, felsefi olarak tarafsız olması gereken (bilimsel) kanıtlara değil, materyalizme olan "a priori" (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) sadakate dayalıdır. *Felsefeyi bilimden ayırdığınızda, kibir kulesi yıkılıverir. Toplum bunu tam olarak anladığında, Lewontin'in Darwinizm'i, bilimsel müfredattan silinmeye başlayacak ve tarihin tozlu raflarında Lewontin'in Marksist görüşlerinin yanında yerini alacaktır.*[59]

Phillip Johnson

Bu gerçeği bilmeyen halkın önemli bir kısmı da söz konusu kimselerin, bilime olan sadakatleri nedeniyle evrimi savunduklarını sanmaktadır. Oysa Darwinistlerin sadakati bilime değil, materyalizme ve evrim dogmasınadır. Biyokimya profesörü Michael Behe, bilim dünyasının materyalist dünya görüşü nedeniyle evrime sahip çıktığını ve bilimin halka nasıl yansıtıldığını şöyle ifade eder:

Evrenin nasıl çalıştığıyla ilgili neredeyse ***tüm bilgiler, ayırt edilmeden, önce katı bir materyalist filtreden geçirilir.*** *Daha sonra halka sunulur... Bilimsel literatür tamamen bu anlayışı yansıtır. Çalışmalar çoğunlukla, hem genelde hem de özel konularda, doğanın bilinen ve emin olunan işleyişinden bahseder. Okul kitapları bu kanaati öğrencilere ileterek görevlerini yerine getirmiş olurlar. Bu tanımlamalar, boşluklardan veya cevaplanamayan sorulardan hiç bahsetmez. Bunun yerine, her şeyin bilindiği, en azından hemen her şeyin bilindiği ve laboratuvarlarda test edildiği izlenimi verilir.* ***Eğer teoriye uymayan bir kanıt varsa, o zaman da teoriden değil kanıttan şüphe edilir... Sorun, mantıklı iddialara dayalı olmayan, sosyal baskıyla yaygınlaştırılan materyalizmdir.***[60]

Biyokimya profesörü Michael Behe

Michael Behe'nin sözünü ettiği sosyal baskının, yoğun olarak yaşandığı asıl yer ise akademik dünyadır. Dünyanın pek çok ülkesinde okullarda ve üniversitelerde Darwinist akademisyenler desteklenmekte, Allah inancına sahip bilim adamlarının ise akademik kariyerleri engellenmeye çalışılmaktadır. Darwinizm'i reddettikleri için çoğunun kitapları, makaleleri bilimsel yayınlarda yer almamakta, bir taraftan da hiçbir doğruluk ifade etmediği halde "gericilikle" suçlanmaktadırlar. Çoğu Batı ülkesinde eğer bir bilim adamı akademik kariyer yapmak istiyorsa, Darwinci safsatalara göz yummak, hatta bunları ister istemez savunmak zorundadır. Aksi takdirde akademik kariyerinde yükselmesi, hatta bulunduğu üniversitede kalıcı olması dahi çok zordur. Evrimci bilim adamları akademilerde, üniversitelerde bir çeşit "diktatörlük" oluşturmuşlardır.

İnançlı bilim adamlarının Yaratılış'ın bilimsel delillerini ortaya koymaları, bilim dünyasının çoğunluğu, özellikle de materyalist düşüncenin hakim olduğu kurumlar ve akademiler tarafından tepkiyle karşılanmakta, ancak ateizm veya materyalizm propagandası yapılmasına asla karşı çıkılmamaktadır. Bu da, bazı bilim adamlarının evrimin geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, gelecek endişesi ve kariyerlerini kaybetme korkusuyla seslerini yükseltmemelerine neden olmaktadır.

Görüldüğü gibi bilim dünyasının evrime verdiği desteğin arkasında ya ideolojik kaygılar ya da baskı ve sindirme yöntemleri yer almaktadır. "Bilim dünyası evrimi savunuyor, demek ki evrim, test edilmiş, doğruluğu bilimsel verilerle tespit edilmiş bir teoridir" düşüncesi ise büyük bir aldanıştır. Bu aldanış, Darwinistlerin uyguladığı psikolojik mücadele tekniklerinin bir sonucudur ve gerçekleri yansıtmamaktadır. Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, Darwinistlerin ısrarla iddia ettikleri gibi bilim dünyasının tümü evrimci değildir. Tüm baskı ve yıldırma metotlarına rağmen, evrim karşıtı olduğunu açıkça ifade eden sayısız bilim adamı, akademisyen ve profesör bulunmaktadır. Bu kişiler evrim teorisinin açmazlarını ortaya koymakta, gerçekleri halka ulaştırmaya çalışmaktadır. Üstelik Darwinist büyünün etkisinden kurtulan bilim adamlarının sayısı gün geçtikçe de artmaktadır.

Darwinizm, Darwinist bilim adamlarının dünya çapında etkili olma çabalarına rağmen çöküntüye uğramıştır. Bunun en önemli sebebi, teorinin bilimsel delilsizliğinin, evrimci bilim adamlarının varlığına karşın, açıkça gündeme getirilmiş, dünyaya ilan edilmiş, bu yalan ve aldatmaya karşı tüm insanların uyarılmış olmasıdır.

Bağdat'ın karşı sahilinde oturan Ebu Hanife'nin tartışma saatinde yerini almamış olması, dehrinin (Allah'a inanmayan tartışmacı) ve kalabalığın zihninde değişik soruların şekillenmesine neden olur. Herkes merak içindedir... "Neden gelmedi? Gelmeyecek mi? Korktu mu? Delil mi bulamadı?" vb. sorular.! İmam-ı Azam, belirlenen saatten bir müddet sonra gelir. Dehri, son derece moral kazanmış, küfür ve gururu daha da artmıştır...

Ebu Hanife, özür dileyerek gecikmesinin sebebini anlatmaya başlar: "Karşı sahilden bu tarafa gelebilmek için bir vasıta bulamadım. Beklemeye başladım. Belki bir kayık veya sal gelir de onunla giderim diye düşünüyordum. O esnada ağaçların birdenbire devrildiğini gördüm. Devrilen ağaçların kendiliğinden kereste, kerestelerin kendiliğinden kayık olduğuna şahit oldum. Yine kendiliğinden bir kürek ve yelkenin vücud bulduğunu gördüm. Sizlere karşı daha fazla mahcub düşmeyeceğimden sevinerek, kayığa atladım. Kayık kendiliğinden beni buraya getirdi..." Dehri ve dinleyenler bu sözlere bir mana veremezler. Tabiatçılığı savunan, her şeyi tabiatın var ettiğini iddia eden tartışmacı, böyle bir olayın, anlatıldığı tarzda gerçekleşmesinin mümkün olmadığını söyler. Büyük İmam tebbessüm ederek şöyle der: "Bir küçük kayığın bile kendiliğinden, yapıcısı ve sanatkarı olmadan meydana gelebileceğini kabul etmediğiniz halde, nasıl oluyor da, bu muazzam kainatın bir yapıcısı, bir Yaratıcısı olmadan kendiliğinden vücud bulduğuna inanıyorsunuz? Kainat kainatın değil, Allah'ın eseridir. Bütün bunca belgeler ortada iken, Allah'ın varlığı ile ilgili bir tartışma ve münazara başlatmak gereksizdir.[61]

İmam-ı Azam Ebu Hanife

Allah İnancını Kabul Etmekte Zorlanmaları

Evrendeki hassas dengelerin ve canlılardaki kompleks yapıların tesadüfen meydana gelmiş olmasının imkansızlığını gören bir insan, aynı zamanda tüm bunların üstün bir Aklın, yani Allah'ın eseri olduğunu da anlayabilir. Ama insanların bazıları, cahilce düşünceler, yanlış kanaatler ve sapkın mantık örgüleri nedeniyle Allah inancını kabul etmekte zorlanırlar. Bu durumun en önemli sebeplerinden biri, kendilerini adeta üstün bir varlık olarak görmeleri ve kendilerinden üstün bir Yaratıcı'ya inanıp ona ibadet etmekte tereddüt etmeleridir. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Bu tereddütlerinin temelinde, ahiretin ve hesap gününün varlığını düşünmekten korkmak, bu gerçeğin insana yüklediği sorumluluklardan kendince kaçmaya çalışmak vardır. Her şeyin hakimi ve üstün güç sahibi olan Yüce Allah'a inanmak ve O'nun Yüce varlığını kabul etmek, ahiretin varlığını da kabul etmeyi ve beraberinde de Allah'a ibadet etmeyi gerekli kılar. Bu gerçeğe inanan bir insan, dünyada tüm yaptıklarından sorumlu olduğunu bilecek ve buna göre yaşayacaktır. Nefsinin bencil taleplerinden sakınacak, iradesini kullanacak, her koşulda vicdanlı ve güzel ahlaklı olmaya gayret edecektir. Bir insanı hem manen hem de madden zenginleştiren ve güzelleştiren, kalitesini ve asaletini artıran bu durum, bazı insanlar için zor görünmektedir. Oysa asıl zor olan, yaratılışına aykırı olarak, vicdanını göz ardı etmek, sürekli vicdanına baskı uygulayarak yaşamaktır. Günümüzde birçok insanın yaşadığı acı ve sıkıntıların kaynağı, vicdanlarını köreltip sürekli nefislerine uymaları ve nefsin telkinlerinin neden olduğu zorluklardır.

Darwinistler ise, bir yandan kendileri Allah'a iman etmekten kaçınmakta, bir yandan da bazı insanların sahip olduğu bu yanlış psikolojiyi amaçları doğrultusunda kullanmaktadırlar. Kendi nefislerini haksız yere yücelterek kendilerince sahte bir üstünlük kazanmakta, gücün, kudretin ve izzetin asıl sahibi olan Allah'a inanmayı, O'na ibadet etmeyi reddetmektedirler. Büyük bir cehaletle kendilerini ilahlaştırdıklarından (Allah'ı tenzih ederiz) ve her olayı kendi kontrollerinde zannettiklerinden, kadere tabi oldukları gerçeğini bir türlü kavrayamaz, bu gerçeği mümkün olduğunca düşünmek istemezler. Her şeyin başıboş geliştiğini iddia ederek, kendilerinin de sözde başıboş bir ortamda kontrolsüz yaşadıklarını kabul etmek isterler. Ahiret gerçeğini göz ardı ettiklerinden, sonsuz zannettikleri, daha doğrusu öyle olmasını istedikleri dünyada, sonsuza kadar var olacaklarını ya da öldüklerinde tamamen yok olacaklarını düşünürler. Böylece ölümü ve ölümden sonra karşılaşacakları hesap gününü hiç düşünmediklerinde, bu gerçekle karşılaşmayacaklarını sanırlar. Küçük bir çocuğun mantık örgüsünü andıran bu yaklaşımın, kendilerini yaşamları boyunca rahat ettireceğine inanırlar.

Canlılığın ve yaşamın kör tesadüflerin eseri olduğu iddiasındaki evrim teorisi ise, bu zihniyetteki insanlar için önemli bir dayanak noktası oluşturmaktadır. Kendilerince canlılığın kökenine Yaratılış dışında bir açıklama getirdiklerini zannederler ve bu zanna büyük bir güçle bağlanırlar. Öyle ki bir müddet sonra, bu yalana kendileri de inanır, tüm saçmalıklarını gördükleri halde evrimi savunmaya devam ederler. Çünkü evrimi kaybetmeleri demek, tüm yaşamlarını üzerine inşa ettikleri felsefelerini, hayat görüşlerini kaybetmeleri demektir. Darwinizm'in geçersizliğini kabul etmeleri demek, evrenin meydana gelişinin ve canlıların oluşumunun tek açıklamasının Yaratılış Gerçeği olduğunu kabul etmeleri demektir. Bu ise, sorumsuzluğu ve başıboşluğu savunan Darwinist ideoloji ile tam anlamıyla çelişmektedir. Darwinist ve materyalist bilim adamlarının bu batıl bakış açısını, Delaware Üniversitesi'nden parçacık fizikçi Stephen M. Barr şu sözlerle dile getirir:

Pek çok (materyalist, Darwinist) bilim adamı, bilimin ilerlemesiyle gün geçtikçe, evrenin ve insanlığın "amaçsızlığının" ve maddesel güçlerin ve kör tesadüflerin ürünü olduklarının daha açık anlaşılacağına inanmaktadır. Pek çoğu bilimin bize öğretmesi gereken dersin bu olduğunu düşünmektedir. Bu düşüncenin önde gelen temsilcilerinden zoolog Richard Dawkins, 'Gözlemlediğimiz evrenin neticede hiçbir tasarıma, amaca, iyiliğe, kötülüğe sahip olmayan, amaçsızlık dışında hiçbir özelliği olmayan bir evren olduğunu kabul ettiğimizde, umduğumuz tüm özelliklere sahip olacaktır' diye yazmaktadır. Evrenin amaçsızlığını ve bunun insanlar için hiçbir şey ifade etmemesi gerektiğini sıkça dile getirenlerden biri de, zoolog Stephen Jay Gould'dur. Gould, insan ırkının evrimsel tarihin çılgın bir kazası olduğunu ve yaşam ağacında ince bir daldan ibaret olduğunu söylemektedir. Bertrand Russel ise, "Durgun bir suda meydana gelen bir kazadan başka bir şey değiliz" demektedir.[62]

Delaware Üniversitesi'nden parçacık fizikçi Stephen M. Barr

Oysa gerçek şudur: Darwinistler, isteseler de istemeseler de, Allah'ın kendileri için belirlemiş olduğu kadere tabidirler. Yeryüzündeki tüm varlıklar öyledir ve Allah'ın kendileri için seçip beğendiği hayatı yaşamakta, O'nun verdiği rızıkla hayat bulmaktadır. Darwinistler, inkar etse de etmese de ahiret vardır ve Darwinistlerin her biri, tüm diğer insanlar gibi hesap günü Kudret Sahibi Rabbimiz'in huzurunda sorguya çekileceklerdir. Dünyada ne kadar sorumsuz ve rastgele yaşadıklarını iddia ederlerse etsinler, ahirette, yaşadıkları her anın hesabını vereceklerdir. Dolayısıyla, dünyada Allah inancını kabule zorlanmaları ve bunun için farklı yollarla kendilerini aldatma yoluna gitmeleri bir çözüm olmayacak, bu yöntemleri onlara bir fayda sağlamayacaktır.

Bugüne kadar Darwinizm'in içinde bulunduğu çöküşü gören binlerce insan kendisini bu büyünün etkisinden kurtarmış, gerçeklere yönelmiştir. Darwinistler de, yanlışta ısrar etmek yerine, doğruya yönelmeyi artık kabul etmeli, hatasını anlayıp kabul etmenin güzel bir davranış olacağını görmelidirler. Dünyada imkan varken hatalı tutum ve davranışlarını değiştiren insanlar, ahirette Rabbimiz'in rahmetini ve merhametini umabilirler.

Birçok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin teorisine dilleriyle hizmet ediyor olmalarının tek nedeninin, bu teorinin bir Yaratıcı olduğunu reddetmesi olduğunu kabul etmek zorundayız..[63]

Evrimci Antropolog Michael Walker

Madem dünya var. Ve dünya içinde bu âsârıyla (eserlerle) hikmet ve inayet (yardım) ve rahmet ve adalet var. Elbette dünyanın vücudu gibi kat'î olarak âhiret de var. Madem dünyada her şey bir cihette o âleme bakıyor. Demek oraya gidiliyor. Âhireti inkâr etmek, dünya ve mâfîhayı (içindekileri) inkâr etmek demektir. Demek ecel ve kabir insanı beklediği gibi, Cennet ve Cehennem de insanı bekliyor ve gözlüyor.[64]

Bediüzzaman Said Nursi

Sahte Deliller Öne Sürmeleri, Okuyucunun Güvenini İstismar Etmeleri

Londra Ulusal Galerisi'nin resimli, tam bir kataloğunu alın. Bunu küçük parçalara bölüp, sonra Trafalgar Meydanı'ndaki galerinin merdivenlerinden rüzgara bırakın. Birkaç hafta bekleyin ve sonra meydanı dolanıp hayatta kalan kağıt parçalarını toplayın. Sonra da bulduğunuz

parçalardan resim sanatı tarihinin rekonstrüksiyonunu yapmaya çalışın. Eğer akımlar, stiller, tarzlar, ressam isimleri ve diğer tüm bilgilerden oluşan tutarlı bir hikaye üretmeyi başarabilirseniz, o zaman büyük olasılıkla siz bir paleontologsunuz.[65]

Nature dergisinin editörü evrimci Henry Gee

Evrim teorisi, bilimsel olarak herhangi bir dayanak bulamadığından, herhangi bir delille desteklenmediğinden, Darwinistler çözümü sahte deliller kullanmakta bulmuştur. Darwinizm tarihinde, geçersizliği kesin olarak anlaşılmış oldukça fazla sayıda sahte delil vardır. Bunlardan en ünlüleri, insan kafatasına orangutan çene kemiğinin eklenmesiyle oluşturulan ve yıllarca insanlara bir ara geçiş örneği olarak sunulan Piltdown adamı sahtekarlığı, tek bir domuz dişinden yola çıkılarak çizilen Nebraska adamının kafatası ve rekonstrüksiyon çizimleri, kafese konup ara geçiş formu olarak sergilenen Ota Benga isimli Afrikalı yerli, iskeletine tüy eklenmiş dinozor fosilleridir. Tarihin en önemli bilim sahtekarlıklarına imza atan evrimciler, bu sahte delilleri ve hayal ürünü hikayeleri, insanları, evrim masalına inandırabilmek için kullanırlar. Sahte deliller üretmekten çekinmemeleri, büyük bir yalanı tartışmasız bir gerçek gibi sunmaları, Darwinizm'in nasıl bir zihniyete sahip olduğunu göstermesi açısından da önemlidir. Bu sahtekarlıkların ortaya koyduğu bir diğer gerçek ise, evrimcilerin, teorinin ilk ortaya atıldığı günden beri aslında büyük bir çaresizlik içinde olduklarıdır. Bu çaresizlik, onları yalanlara ve sahtekarlıklara sürüklemiştir.

Sahte deliller üretmekte ve bunları kamuoyuna sunmakta sakınca görmeyen Darwinistler, halkın bilime olan güvenini istismar etmeyi de olağan karşılarlar. Yayınladıkları yazılarda, makalelerde, kitaplarda, düzenledikleri sergilerde sürekli halkın güvenini suistimal ederler. Kamuoyunda yaygın olan bilime ve bilim adamının tarafsız ve ön yargısız olacağına dair kanaati, evrim aldatmacasını devam ettirebilmek için kullanırlar. Bunu yaparken de, toplumun büyük bir kesiminin bilim adına öne sürülen konuları inceleme, araştırma ve sorgulama imkanının olmamasından faydalanırlar. Evrimi destekleyen bir tane bile fosil olmadığını, 21. yüzyıl teknolojisine sahip laboratuvar koşullarında dahi hücrenin oluşturulamadığını, canlılığın cansızlıktan meydana gelemeyeceğini, kendileri düşünmedikleri gibi insanların da düşünmesini istemezler. İnsanların bu gerçekleri düşünmesini engellemek için de sürekli varsayımlara dayalı hikayeler ortaya atar, bu kurgularını sahte delillerle süsler ve hiç olmayan birşeyi varmış gibi telkin ederler.

Bir başka yöntem ise, evrimci yayınlarda doğru ve gerçek bilgilerin evrimci yalanlarla birlikte sunulmasıdır. Okuyucular, biyolojik ve tıbbi konulardaki mantıklı ve geçerli açıklamaları okurken, bir anda kendilerini bu yapının tesadüflerle nasıl oluştuğuna dair uydurma bir bilgiyi de okurken bulurlar. Örneğin, genetik hakkında bir bilgi verilirken, aktarılan teknik bilgiler mantıklı ve doğru olmasına karşın, tüm bunların evrimle oluştuğu açıklaması doğru değildir. Verilen teknik bilgilerle ilgili kanıtlar ve gözlemler varken, bu sistemin ve yapının evrimle oluştuğuna dair hiçbir delil yoktur. Ancak okuyucu, bu iki bilgiyi birlikte, iç içe okuyarak bir kanaat edinmiş olur. Evrimin, genetik bilimi kadar kanıtlanmış ve doğru bir teori olduğunu zanneder. Oysa gerçekler bu şekilde değildir. Aslında evrimi yalanlayan bilgiler ve bulgular, Darwinistler tarafından evrimi destekler gibi gösterilmektedir. Bu, psikolojik bir kandırmacadır.

21. yüzyıl, Darwinistlerin bu psikolojik mücadeleyi kaybettikleri, tüm kandırmacaların son bulacağı bir dönem olacaktır. Darwinizm'in bilim üzerindeki oyunları etkisini yitirmeye başlamıştır. Özellikle son 20-30 yıldır tüm dünyada büyük bir değişim yaşanmaktadır ve bu değişim bilim dünyasında da etkisini göstermektedir. Başta Amerika'da olmak üzere birçok ülkede

bilim adamları, Yaratılış'ın bilimin gösterdiği tek gerçek olduğunu kabul etmeye başlamışlardır. Darwinist büyü bozulmakta ve materyalizm, bugüne kadar en çok kullandığı silah olan bilim tarafından yok edilmektedir. Stephen Barr'ın da söylediği gibi, bilimin insanlara gösterdiği sonuç, Allah'ın varlığıdır ve bu gerçek gün geçtikçe çok sayıda insan tarafından fark edilmektedir:

Bilim bizi bir maceraya çıkardı. Silahlarla değil, ancak teleskoplarla, parçacık hızlandırıcılarla, matematiğin sembol ve işaretleriyle bizi hiç bilmediğimiz kıyılara, yabancı ve fantastik yerlere ulaştırdı. Ancak ufuğa baktığımızda, yolculuğumuzun sonunda, aslında en başından beri bildiğimiz ve tanıdığımız bir yere ulaştığımızı görüyoruz. Doğruyu arayışımız bizi her zaman, en sonunda Allah'a ulaştırmaktadır.[66]

Parçacık fizikçi Stephen M. Barr

Darwinizm ve Materyalizmin Mantık Örgülerinin Yüzeysel Olması

Materyalizm, maddenin mutlak varlığı kavramı üzerine kuruludur. Bu yanılgıya göre, yalnızca madde vardır ve maddenin üzerinde hiçbir bilinçli müdahale söz konusu değildir. Sözde her şey başıboş ve kontrolsüz gelişmektedir. Buna insanın kendi yaşamı ve seçimleri de dahildir. Hiçbir bilimsel dayanağı ve geçerliliği olmayan bu dünya görüşü, insanın her şeyin sözde rastgele geliştiği bir dünya içinde yaşadığı ve dolayısıyla hiçbir sorumluluk taşımadığı iddiasındadır. Bu mantık dışı iddiayı kendince pekiştirmek için seçilen temel yöntem ise, detayları düşünmemek ve her olayı yüzeysel değerlendirmektir. Darwinist ve materyalist bakış açısı için, "Neden ve nasıl?" sorularının cevabı yoktur. Çok kısa ve sade bir mantık yürütmeyle varılabilecek akılcı sonuçlar dahi göz ardı edilir. Sadece sürekli telkin edilen sloganlar vardır. Bu sloganlar, dayanak noktaları, açıklamaları, içerdikleri gerçek anlamlar sorgulanmadan ve düşünülmeden koşulsuz kabul edilir.

Materyalizmin ve elbette Darwinizm'in, en bilinen ve en gündemde tutulan sloganlarından biri ise, "Yaşamın bir mücadele alanından ibaret olduğu" yalanıdır. Buna göre, dünyada var olan tek şey yaşam mücadelesidir ve her insan bu hayali mücadeleye uyum sağlayabilmek ve güçlü olarak ayakta kalabilmek amacıyla elinden gelen her şeyi yapmalıdır. Kendisi de sözde bir tür hayvan olan insan, vefa, sadakat, güven, vicdan, dostluk, fedakarlık, saygı gibi ahlaki değerlere sahip olmak zorunda değildir. Tam tersine mümkün olduğunca acımasız, sevgisiz ve bencil olmalıdır. Güçlenebilmek için zayıf olanı ezmeli, eğer gerekiyorsa kendisi hayatta kalabilmek için diğerlerini yok etmelidir. Üstelik eğer insan, herşeyin kör tesadüflerin eseri olduğu bir ortamda yaşıyorsa (ki bu asla doğru değildir), ölümü, ölümden sonrasını, ahireti düşünmek zorunda da değildir. "Mutlak madde" yalanına sığınıp, ahiret ve hesap günü aklına geldiğinde dahi, akılcı ve mantıklı olarak düşünmekten kaçınacak, kendisini sorumluluktan kurtardığını zannedecektir.

Oysa, eski Yunan'dan bugüne kadar gelen ve 19. yüzyılın köhne bilim ortamında ortaya atılan Darwinizm'le destek bulan materyalizm, tüm iddialarının geçersizliği ispatlanmış bir ideolojidir. Astronomi, fizik, kimya, nükleer fizik, parçaçık fiziği, biyoloji gibi birçok bilim dalı maddenin ezeli ve ebedi olmadığını, evrenin yoktan var edildiğini, evrendeki hassas dengelerin kör tesadüfler sonucu ortaya çıkamayacağını, hiçbir şeyin başıboş gelişmediğini, fiziğin ötesinde metafizik gerçeklikler olduğunu ispatlamıştır. Ancak materyalistler ve Darwinistler bu bilimsel gerçekler üzerine düşünmek, ön yargısız olarak durumu değerlendirmek yerine, yüzeysel bir yaklaşımla, aynı içi boş kavramları tekrar etmeye devam ederler. Örneğin, genetik ve paleontolojinin tam tersini ispatlamasına rağmen, insanın sözde maymun atalarıyla ilgili hikayeler anlatıp dururlar. Yarı maymun yarı insan resimleri çizer, bu hayali varlıkların günlerini nasıl geçirdiklerine dair hikayeler anlatır, ama bir kere bile bu hikayenin bilimsel bulgularla çelişip çelişmediği üzerinde düşünmezler. Amaç, insanın sözde sorumsuz bir hayvan olduğu yalanını devam ettirebilmektir.

Oysa insan sorumsuz yaratılmamıştır. Bu dünyada imtihan olmaktadır ve yapıp ettiklerinin tümünden sorguya çekilecektir. O, Allah'ın yarattığı bir kuldur ve Allah'a karşı sorumludur. Başıboş değildir, çevresindeki olaylar rastgele gerçekleşmemektedir. Gördüğü ve duyduğu her şey, kendi imtihanının bir parçasıdır. Ölümünden sonra, ahiret gerçeği ile buluşacak ve hatalarını telafi edebilmek için şu anki imtihan ortamına bir daha asla dönemeyecektir. İmtihanı boyunca yaptıkları karşısına getirilecek, hakkında adaletle hükmedilecek ve sonsuz cennet ya da sonsuz

cehennem hayatını yaşamaya başlayacaktır. İnsan, Allah'a hesap verecek olan bir varlıktır. Diğer canlılardan farklı olarak, ruh sahibi olarak yaratılmıştır. Allah, bu gerçeği ayetlerde şu şekilde haber verir:

Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

Evrimin Temel Açmazlarını Gözardı Etme Yöntemi

Evrim teorisi savunucularının kullandıkları en önemli yöntemlerden biri, canlıların yaşam şekilleri gibi detaylar üzerinde demagoji yapmak, fakat evrimin asıl açıklaması gereken temel konuları gözardı etmektir. Örneğin evrimciler, "Neandertal adamı konuşabiliyor muydu?" gibi başlıklar atarak bu konu üzerinde kendi senaryolarını oluşturur, sayfalarca veya konferanslar boyunca bu senaryoları detaylandırarak anlatabilirler. Amaçları, okuyucunun dikkatini dağıtmak ve Neandertal adamının insanın sözde ilkel atası olduğunun çoktan ispatlandığı, geriye sadece konuşup konuşmadığı gibi bir detayın kaldığı izlenimi oluşturmaya çalışmaktır. (Neandertaller, günümüz insanlarından farksız soyu tükenmiş bir insan ırkı olduğundan, kuşkusuz insan gibi konuşmaktadırlar.) Ancak evrimciler, örneğin "ilk canlı hücrenin" nasıl meydana geldiği konusunda suskundurlar. Evrimci kaynakların hiçbir yerinde ilk DNA'nın veya göz gibi kompleks yapıların nasıl meydana geldiği konusuna değinilmemiştir. Zaten bu konulardan bahsetmeleri de mümkün değildir, çünkü evrim teorisinin bu tip kompleks yapıların oluşumuna dair bir açıklaması veya üretebileceği bir senaryo yoktur. Kompleks yapılar, gözlemlenebilir ve üzerlerinde deneyler yapılabilir niteliktedir. Dolayısıyla, evrim teorisyenlerinin konuyla ilgili ortaya atacakları her asılsız senaryo, laboratuvarlarda kolaylıkla yalanlanmaktadır. Bu gerçeğin farkında olan evrimcilere göre kullanabilecekleri en etkin psikolojik yöntem, bunların tümünün açıklandığı izlenimi vermeye çalışmak ve demogojiye açık, detay konular üzerinde yoğunlaşmaktır.

Oysa Darwinistlerin, temel konuları açıklamaktan kaçınmaları ancak konu hakkında yeterli bilgisi olmayan insanlar üzerinde etkili olabilecek bir yöntemdir. Günümüzde ise, özellikle evrim teorisinin geçersizliği konusunda toplumlar ciddi şekilde bilinçlenmiş, evrimin henüz daha "ilk hücre" konusundaki çaresizliğini tüm açıklığıyla görmüşlerdir. Dolayısıyla, söz konusu demagojiler, artık geçerliliğini yitirmiştir. İnsanlar artık, her şeye açıklama getirdiği iddiasında olan evrim teorisinin delillerini beklemekte, fakat bunlar ortaya çıkmadıkça, dünya çapında gerçekleştirilen bu büyük aldatmacanın gerçek yüzünü görmektedirler. Kudret sahibi Yüce Allah, elbette tüm tuzakları ortadan kaldıracaktır. Allah, bu gerçeği ayetinde haber vermiştir:

... Gerçekten Allah, kafirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (Enfal Suresi, 18)

Görsel Telkinlerle Darwinist Büyüyü Yaygınlaştırmaya Çalışmaları

Darwinistlerin ellerinde, kendi teorilerini destekleyecek bir tane bile bilimsel delil yoktur. Evrimcilere göre milyonlarca yıl boyunca gerçekleşmiş olması gereken hayali evrim sürecinin fosil kayıtlarında sayısız delili, sayısız kalıntısı bulunması gerekmektedir; ama fosil kayıtlarında söz konusu hayali sürecin varlığını gösteren "bir tane bile" fosil bulunmamaktadır. Fosil kayıtlarındaki bu delilsizlik Darwinistler açısından o kadar dramatiktir ki, canlıların milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadıklarını, yani yaratıldıklarını gösteren sayısız fosil bulunmasına rağmen, Darwinistlerin buna karşılık gösterebilecekleri tek bir ara form örneği bile bulunmamaktadır. İşte bu delilsizlik, Darwinistleri söz konusu "hayali fosiller varmış izlenimi vermeye" yöneltmiştir. Darwinistler gerçek deliller sunamadıklarından, çözümü görsel telkin metotlarıyla insanları aldatmakta bulmuşlardır. Bunlardan bir tanesi rekonstrüksiyonlardır.

Rekonstrüksiyon, "yeniden inşa" anlamına gelir ve bir kemik parçasından canlının hayali resminin veya maketinin yapılmasıdır. Rekonstrüksiyonda, çeşitli zamanlarda bulunan çeşitli fosil bulguları, tamamen taraflı bir şekilde yorumlanır, tümüyle çarpıtılarak, örneğin, bu canlının hayali bir ailesi oluşturulur ve sosyal hayatı tasvir edilir. Oysa burada söz konusu detaylı rekonstrüksiyonun malzemesi kimi zaman yalnızca tek bir azı dişi ya da bir kol kemiğidir. Oluşturulan çalışma tamamen sanatçının hayal gücüne kalmıştır, dolayısıyla söz konusu yeniden inşa hiçbir bilimsel delile dayanmamaktadır. Şimdiye kadar medyada görülmüş olan hayali "maymun adamların" tümü, aslında birer rekonstrüksiyondur.

Bir kemik parçası, farklı sanatçıların farklı yorumları ile değişik canlılara benzetilebilir. Çünkü kemik parçasına bakarak, canlının yumuşak dokularını belirleme imkanı yoktur. Zaten çoğu zaman evrimcilerin ellerine geçen fosil parçaları, yalnızca yüz kemiklerinin bir kısmı, vücut iskeletinin bir parçası, hatta bazen tek bir kemik, daha da şaşırtıcı olanı, bazen tek bir "diş"tir. (Nebraska adamı ve ailesinin sosyal yaşamı, tek bir dişe dayanılarak yapılmış bir rekonstrüksiyondur. Herhangi bir bilimsel delil olmamasına, fosil izinden söz konusu canlıya ait hiçbir belirleyici nitelik bulunmamasına rağmen söz konusu "dişe" Nebraska adamı ismi konmuş ve bu hayali maymun adamın, hayali ailesi oluşturularak sözde sosyal yaşamı da resmedilmiştir. Kısa bir süre sonra bulunan dişin bir yaban domuzuna ait olduğu saptanmış ve bu büyük aldatmaca, evrim sahtekarlıkları tarihinde yerini almıştır. Bu örnek, Darwinistlerin rekonstrüksiyonlar yoluyla ne kadar büyük sahtekarlıklara yönelebileceklerinin önemli bir örneğidir). Dolayısıyla evrimciler tarafından yapılan rekonstrüksiyonlar, tümüyle onların istedikleri şekilde, yorumladıkları biçimde oluşturulan çizimler ve maketlerdir. Söz konusu rekonstrüksiyonların, bilimsel olarak hiçbir değeri ve geçerliliği yoktur. Evrimi ispat yönünde herhangi bir katkısı da yoktur. Bunların tümü, insanları, geçmişte yarı insan yarı maymun şeklinde varlıkların yaşadığına inandırmak amacıyla kurgulanmış hikayelerdir.

Şu önemli bir gerçektir: Darwinistler her ne kadar çeşitli rekonstrüksiyonlarla göz boyamaya çalışsalar da, evrimi geçerli kılabilecek tek bir delil bile olmadığı sürece, kullandıkları aldatma yöntemlerinin bir anlamı yoktur. Rekonstrüksiyonlar, belli bir dönem içinde insanlar üzerinde etkili olmuş olabilirler. Artık insanlar, gazete ve dergilerde gördükleri maymun adamların, yalnızca birer hayal ürünü olduğunun farkındadırlar. Çünkü artık konu hakkında kapsamlı bilgiye sahiptirler. Evrimcilerin iddialarına, bu iddiaların geçersizliğine ve bunlara verilebilecek tüm

cevaplara hakimdirler. Söz konusu maymun adamların gerçekte yaşamadıklarını bilmektedirler. İnsanların da, tüm diğer canlılar gibi evrim geçirmediklerini, gördükleri resimlerin bilimsel olarak geçerli olmadığını anlamışlardır. Dolayısıyla evrimcilerin kullandıkları tüm sahte yöntemler, artık geçersizdir.

Maymunun İnsana Olan Bazı Benzerliklerini Kullanmaya Çalışmaları

Darwinistlerin, kullandıkları en önemli yanıltma metotlarından biri de, maymunun insana olan bazı benzerliklerini ve maymunların zeki davranışlarını kullanma yöntemidir. Hayvanat bahçelerinde veya doğal ortamlarda gördükleri maymunları, insana olan benzerliğine bakarak ve bazı zeki davranışlarını temel alarak, "Biraz gelişse, tıraş olsa, iyi beslense rahatça insan olur" gibi yüzeyzel bir mantıkla düşünerek değerlendirme yapabilirler. Sonra öne sürdükleri bu teori üzerine sahte deliller ve senaryolar üretmeye başlarlar. Oysa insan ve maymun arasındaki dev anatomik farklılıkları kendileri de bilmektedirler. Ancak yüzeysel düşünme, onları bu gerçeklerden uzaklaştırır. Gerçeklere ve bilimin ortaya koyduğu bulgulara değil, inanmak istedikleri şeye inanır, insanları da bu yönde aldatma yoluna giderler.

İnsanla maymun arasındaki benzerliği kullanma yöntemi, biyoloji, genetik ve anatomi bilmeyen, konu hakkında kapsamlı bilgi sahibi olmayan bazı insanlar üzerinde de etkili olur. Darwinistler maymunların davranış özelliklerini ve genel görünümlerini konu ederek, çeşitli evrim hikayelerini halkın bu kesimi üzerinde kullanırlar. Canlıların yapılarındaki komplekslik üzerinde düşünmeyen, herşeyi çocuksu bir düz mantıkla açıklamaya çalışan Darwinizm için insanın hayali maymun ataları senaryosu oldukça önemli bir malzemedir.

Ancak gerçek şu ki, insanla maymun arasında, hiçbir şekilde aşılamayacak çok derin farklılıklar vardır. Dev anatomik ve genetik farklılıkların yanı sıra, maymun bilinç açısından bir köpekten veya attan farksızdır. Ve ne kadar eğitilirse eğitilsin, ne kadar zaman geçerse geçsin, bilinç düzeyinde bir gelişme olmayacak, insana hiçbir şekilde benzemeyecektir. Maymunlar, karşılarında gördükleri hareket ve tavırları taklit edebilme yeteneğine sahiptirler. Verilen eğitimler doğrultusunda, eşyaların şekillerini ve renklerini ayırt edebilir, zekice tepkiler gösterebilirler. Ama bu, günün birinde insana dönüşmelerini sağlamaz. Eğer böyle olsaydı zeki olduğu bilinen diğer hayvan türlerinin de zamanla insan olmaları gerekirdi. Örneğin papağanlar da eğitildikleri takdirde kareyi yuvarlaktan, kırmızıyı maviden ayırt edebilmekte, kendisinden istenilen şekilde eşyaları yerleştirebilmektedir. Üstelik papağanların maymunlara ek olarak bir de, sesleri taklit ederek konuşma yetenekleri vardır. Bu durumda, Darwinistlerin mantıksız iddialarına göre, papağanların insana dönüşme ihtimali çok daha yüksek olmalıdır.

Darwinistler, yüzeysel düşünce anlayışlarının ürünü olan bu imkansız senaryoyu destekleyebilmek için sayısız yalan ve sahte delil ile kamuoyunun karşısına çıkmak zorunda kalırlar. Ama elbette, aklını kullanan insanlar, bu konuda sığ ve yüzeysel düşünmemekte, araştırmaların ve bilimsel delillerin sonucunda ortaya çıkan gerçekleri görmek istemektedirler. Bilimin gösterdiği gerçek ise, insanın, sahip olduğu kompleks özellikler ve üstün nitelikteki bilinci ile, bir anda, yoktan yaratılmış olduğudur. Yüce Allah ayetlerde şöyle buyurur:

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damlasını bir alak (embriyo)

olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne Yücedir. (Müminun Suresi, 12-14)

Evrimin Kalabalık Bir Kadro Tarafından Savunulması

Darwinistlerin insanları aldatma yöntemlerinin en ünlüsü ve belki de en büyük yanılgılarından biri, çoğunluk oldukları iddiasıyla yola çıkmalarıdır. Darwinistler, bilim adamlarının ve toplumların büyük çoğunluğunun evrime inandığını savunarak bu teorinin geçerli olduğu telkinini vermeye çalışırlar. Türkiye'deki evrimci bilim adamlarından Boğaziçi Üniversitesi felsefe profesörü Arda Denkel, "Evrimi bu kadar insan kabul ediyor, dolayısıyla teori elbette doğrudur" diye yapılan telkinin asılsızlığını ve mantıksızlığını şu şekilde açıklamıştır:

Evrim kuramını, çok sayıdaki saygın kişinin, kuruluşun evrimciliği benimsemiş olması mı kanıtlayacak? Yoksa mahkeme kararlarıyla mı doğru kılınacak bu kuram?... "Ülkemizde de Evrim Kuramı, bütün önde gelen bilim insanları, TUBA ve TUBİTAK başkanları, rektörler ve dekanlar tarafından desteklenmektedir." Böylesine saygın kişiliklerin desteği tabii ki çok iyidir. Ancak doğruluğu sağlayan şey, saygın ve yetki sahibi kişilerce doğru bulunmak mıdır acaba? Bir tarihsel olguyu anımsatmak isterim. Galileo Galilei, döneminin bütün saygın kişilerine, hukukçularına ve özellikle de bilim adamlarına karşı tek başına karşı çıkıp doğru olanı söylüyor ve savunmuyor muydu? Engizisyon mahkemelerinin öbür eylemleri de, ortaya buna benzer görünümler koymamış mıydı? Toplumda saygın ve vasat olan çevreleri arkasına almak, ne doğruluk yaratan, ne de bilimsellikle doğrudan ilgili olan bir şeydir.[74]

Darwinizm'in bir zamanlar bir çoğunluk tarafından kabul edilmiş ve savunulmuş olması, insanların kendilerine anlatılanlar üzerinde fazla düşünmemelerinden, evrimin yüzeysel açıklamalarını yargılamadan kabul etmelerinden ve "evrimci olmayan bilimsel değildir" telkini ve tehdidinin insanlar üzerinde oluşturduğu çekinme hissinden kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla evrime kalabalık bir kadronun inanıyor olmasının veya inanıyor görünmesinin sebebi, teorinin bilimsel doğruluğu değildir. Evrim teorisi, bilimsel anlamda geçersizliği anlaşılmış olunmasına rağmen savunulmaktadır ve bunun sebebi yalnızca ideolojiktir.

Kaldı ki, bugün evrim teorisi, "tüm bilim dünyası tarafından kabul edilen bir teori" değildir. Evrimi savunanlar, bilim dünyasının geneli değil, yalnızca bazı önyargılı bilim adamlarıdır. Bilime objektif bir bakış açısıyla yaklaşan insanlar, özellikle son 20-30 senedir evrim teorisini reddeden sayısız bilim adamının görüşlerini de göz önünde bulundurmak zorundadırlar. Bugün, bilimsel araştırmaların ve gelişmelerin sonuçlarını değerlendirip evrimin bilimsel çöküşünü gören ve Yaratılış Gerçeğini açıkça kabul eden pek çok bilim adamı ve profesör vardır.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, çoğunluğa uymak her zaman doğru olana uymak anlamına gelmemektedir. Tarih boyunca insanların büyük bir kısmı, tıpkı evrimciler gibi "çoğunluk" hatasına düşmüşlerdir. Bazı insanlar, Allah'ın üstün yaratışını inkar etmek için çoğunluğu temsil ettikleri iddiasıyla ortaya çıkmışlardır. İnsanların çoğunluğunun Allah inancını kabul etmediğini iddia ederek, kendilerini ve savundukları ideolojiyi haklı göstermeye çalışmışlardır. Allah, bu tür insanlara karşı iman eden kullarını Kuran'da uyarmakta ve çoğunluğa uymanın insanları zarara sürükleyeceğini belirtmektedir:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (En'am Suresi, 116)

Darwinistlerin Çırpınışları, Yaratılış Gerçeğine Hizmettir

Darwinistler, Yaratılış Gerçeğinin sayısız örneğinin açıkça sergilenmesinin ve milyonlarca yaşayan fosilin ortaya çıkmasının anlamını fark etmişlerdir. Evrim teorisinin bir yalan olduğunu ve bunun insanlar tarafından açıkça anlaşıldığını hayret ve şaşkınlıkla anlamışlardır. Yaklaşık 150 yıldır aldatılmış olmanın şokunu yaşamışlar ve ümitsizce, çaresizce bir çırpınış içine girmişlerdir. Yıllar boyunca düşünmedikleri, üzerinde düşünmek istemedikleri gerçeklerle ister istemez karşılaşmışlar, tüm bu bilimsel deliller üzerinde artık düşünmek zorunda kalmışlardır. Bunun sonucunda, 1980'li yıllarda son derece kendilerinden eminken, düşünmeden yaşamanın, insanları sahte ve çürük temellerle aldatmış olmanın rahatlığı içindeyken, şimdi artık son derece güçsüz duruma düşmüşlerdir. Bilim yerine çürük deliller sunma yöntemleri, artık geçersizdir. Bu yöntemler, günümüzde artık Yaratılış Gerçeğinin daha fazla ortaya çıkmasına, daha iyi anlaşılmasına vesile olmakta, bilime ve Yaratılış Gerçeğine hizmet etmektedir. Çünkü artık, Yaratılış Gerçeğini kanıtlayan bilime karşı sunulan tek şey çocuksu masallar, çürük iddialar ve mantıksız ve sahte delillendirmelerdir.

Aslında Darwinistlerin bu durumdan kaçışları yoktur. Darwinistler sessiz kalsalar da, yaygaralar koparsalar da sonuç değişmeyecek, evrim teorisinin oluşturduğu fitne ortamı -Allah'ın izniyle- inananların vesilesiyle yok edilecektir.

Darwinizm artık tükenmiştir. Darwinistler ve materyalistler, artık küçük düşmüşlerdir. Dolayısıyla bu anlamsız gurur ve inattan vazgeçmeli, 150 yıllık bu büyünün etkisinden kurtulmalıdırlar. Çünkü yeryüzünde hakim olan tek gerçek vardır: Canlı ve cansız her şeyi Yüce Allah yaratmıştır.

Yeryüzü Aniden Yaratılışın Delillerini Verir, Evrim ise Delilsizdir

Darwinistlerin şu gerçeği önemle düşünmeleri gerekmektedir. Eğer yeryüzünde evrim gerçekten yaşanmış olsa, bunu reddetmenin hiçbir mantığı olmazdı. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı, bu, Allah'ın canlıları evrimle yaratmış olduğu anlamına gelirdi ve Yaratılış Gerçeğini savunan tüm eserlerde de bunun savunuculuğu yapılırdı. Bunun yanı sıra, Yüce Allah eğer canlıların yaratılışına evrimi sebep kılmış olsaydı, kuşkusuz ki bunun yeryüzünde sayısız delili olurdu. Örneğin Allah tek bir spermi insanın yaratılışına sebep kılmakta, bir hücreyi 2'ye, 4'e, 8'e bölünecek ve bir insan bedenini oluşturacak şekilde yaratmaktadır. İnsan bedeninin gelişiminde böyle açık ve anlaşılır bir yapılanma vardır. Eğer Allah dilese, canlıların gelişiminde de böyle bir sistem yaratabilir ve bunun delilleri de, tıpkı anne karnındaki bebeğin gelişimindeki gibi son derece açık olurdu. Allah bir bebeğin gelişimini 9 ay içinde tamamlanacak şekilde yaratmıştır. Eğer Allah dileseydi bu durum, tüm canlı organizmaların gelişimi için de söz konusu olur, canlılar da, örneğin 900 milyon yıl içinde gelişimlerini tamamlayacak şekilde yaratılmış olurlardı. Eğer bunun delilleri yeryüzünde olsaydı, kuşkusuz tüm Yaratılış Gerçeği savunucuları bu gerçeğin takipçisi olur, bunun kanıtlarını sunar ve Allah'ın canlıları evrim ile yarattığı düşüncesiyle hareket ederlerdi.

Ama böyle bir şey söz konusu değildir. Şu anda evrim teorisi sıfır delile dayanmaktadır ve zorlama iddialarla bile ayakta duramayacak durumdadır. Canlıların evrimi konusu ile ilgili söylenen her şey, ortaya atılan her iddia, yalnızca büyük bir yalanın parçasıdır.

SONUÇ

Darwinizm, yalan üstüne kurulmuş, baştan çöküntüye uğramış bir teoridir. Zaman içinde taraftar toplamış olsa da, tüm yalanlar, tüm sahtekarlıklar gibi Darwinizm aldatmacası da uzun zaman gizli kalmamıştır. Yüzyılımız, evrim teorisi aldatmacasının tüm dünya tarafından anlaşıldığı yüzyıl olmuştur. Darwin döneminden beri, sayısız iddiayla ortaya çıkan evrimcilerin, iddialarını destekleyecek yalnızca bir tane delil getirmesi beklenmiştir. Bu delil ortaya çıkmamıştır ve hala beklenmektedir. Darwinistlere, çok uzun zamandır, eğer varsa "tek bir tane" ara fosil kalıntısı sergilemeleri çağrısı yapılmaktadır. Ama bu bir türlü gerçekleşmemektedir. Kuşkusuz gerçekleşmesi de mümkün değildir. Çünkü evrim teorisine kanıt oluşturması gereken "tek bir tane bile" ara fosil kalıntısı bulunmamaktadır. Darwin'in, "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz?" sözünü söylerken bahsettiği çaresizlik, günümüz evrimcileri için de aynı şekilde geçerlidir. Yüce Allah, Kuran'da, inkarcıların asla Allah'a karşı bir delil getiremeyeceklerini haber vermiştir:

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (Ahkaf Suresi, 4)

Ayette işaret edildiği gibi, Darwinistlerin teorilerini dayandırabilecekleri tek bir "ilim kalıntısı" bulunmamaktadır. Çünkü Darwinizm'in iddiası çürüktür, son derece yüzeysel bir mantığa dayanır. Akıl ve bilim dışı formülü ise şudur: Çamur + zaman + kör tesadüfler = medeniyet. Darwinistlere göre bu formül var olduğu sürece, gezegenler, güneşler, uçsuz bucaksız evren, hayvanlar, fotosentez yapan bitkiler, dağlar, denizler, atmosfer, mikroorganizmalar, ağaçlar, kelebekler, balinalar, çiçekler, profesörler, cerrahlar, biyologlar, teknoloji, gökdelenler, uçaklar, uydular; projeler çizen, hesaplar yapan, bir uzay roketini inşa etmek için matematiği kullanan, sevgi duyan, fedakarlık yapan insan; İstanbul, Londra, New York gibi şehirler ve buralardaki medeniyet kolaylıkla oluşacaktır. Etrafta biraz çamur birikintisinin olması, tesadüfi, kontrolsüz, rastgele olayların gerçekleşmesi ve yeterince zaman geçmesi yeterlidir. Ne kadar bilimsel kelimelerle süslü olursa olsun, ne kadar kimya formülü gösterisi yapılırsa yapılsın, bu inanışın bir mantık zafiyeti olduğu açıktır. Hiçbir eğitimi olmayan, okuma yazma bilmeyen bir insan, hatta okul çağına henüz gelmemiş bir çocuk bile bu iddiayı komik bulacaktır. Ne var ki tüm evrimci kaynaklarda aslında anlatılmak istenen tam olarak budur.

Darwinistlerin, Yaratılış Gerçeği delillerine karşı çırpınışları ise, Darwinizm aldatmacasının ortaya çıkmış olmasının paniğinden kaynaklanmaktadır. Oysa bu çırpınışların tümü boşunadır. Tüm övgülerin ve en güzel isimlerin sahibi olan Allah, tüm varlıkların Ulu, Yüce, Güç ve Kudret Sahibi Yaratıcısı'dır. Yüce Allah dilediği takdirde, tüm evreni ve dahasını, içindeki tüm varlıklarla birlikte yoktan yaratmaya kadirdir. Darwinistleri mantık çöküntüsüne uğratan şey; bu gerçeğe inanmak istememeleri, kendilerince Allah'a karşı büyüklenmeleri ve Allah'ın Yüce Kudretinden kuşku içinde olmalarıdır. (Allah'ı tenzih ederiz.) Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

Ya, Biz ilk yaratılışta güçsüz mü düştük? Hayır, onlar 'karmaşık bir kuşku' içindedirler. (Kaf Suresi, 15)

Darwinizm'i yıkan gerçekler ve kesin bilimsel delilller karşısında yapılacak en doğru şey, son dönemlerde insanların büyük bir çoğunluğunun yaptığı şeyi yapmak ve Darwinizm'in bir aldatmaca olduğunu kabul etmektir. İnsanların büyük bir kısmı, farkına vardıkları bu önemli gerçeğe karşı kayıtsız kalmamışlar, yıllarca savundukları Darwinizm iddiasının geçersizliğini kabullenmekte tereddüt etmemişlerdir. Örneğin, 1980'lerin başında Türkiye'de evrime inanmayanların sayısı %30-40 civarındayken, 2006'da yapılan uluslararası bir anket, halkımızın %75'inin evrime inanmadığını ortaya koymuştur. Son olarak Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı (TESEV)'in yaptığı bir kamuoyu araştırmasına göre, haklımızın %87.4'ü "İnsanı Allah'ın yarattığına" inanmaktadır. Elbette en doğrusu da budur, çünkü bir insanın yıllar boyunca bir yanlışa inanması, yaşamının geri kalan kısmında da, yanlış olduğunu bile bile buna inanmakta ısrar etmesini gerektirmez. Aklını kullanan, doğruyu görebilen ve "düşünen" bir insan için yanlışta ısrar etmek ve aldatıldığını bile bile buna inanmayı sürdürmek kuşkusuz ki mantıksızdır. *(www.Allahvar.com)*

İnsanın yalnızca etrafındaki birkaç şey üzerinde düşünmesi bile bunu anlaması için yeterli olacaktır. Düşünen bir insan, Darwinizm'in, canlılığın kökenine akılcı, mantıklı ve bilimsel bir cevap veremediğini tüm açıklığıyla görecektir. Ve düşünen bir insan, tüm varlıkların Sahibi ve Hakimi olan Allah'ın mutlak ve üstün varlığını tüm ihtişamıyla fark edecektir. Bu, Allah'tan bir nimet, akledip anlayabilenler için dünyada ve ahirette büyük bir kurtuluştur.

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir "düzen" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür. [74]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.[75]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney

düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[76]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[77]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[78]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[79]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[80]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[81]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana

getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[82]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[83]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[84]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[85]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[86]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens'*e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[87]

Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[88]

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[89]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[90]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[91]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde,**

ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca

yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve
Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için

benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[92]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

**Evrim Teorisi Dünya Tarihinin
En Etkili Büyüsüdür**

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

…Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[93]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1 Sözler, 33. Söz
2 D.M. Raup, ‘Conflicts between Darwin and paleontology,’ Field Museum of Natural History Bulletin 50:22, 1979
3 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 188. (Sözler, s. 308, Nur’un İlk Kapısı, s. 96
4 Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 88
5 Bill Gates, Chairman and Chief Executive Officer, Microsoft Corporation, “The Road Ahead,” [1995], Penguin: London, Revised, 1996, s. 228
6 Davies P.C.W., "The Fifth Miracle: The Search for the Origin of Life," Penguin: Ringwood , Australya , 1998, s.57-58
7 “Marslıların Soyundan mı Geldik?”, Cumhuriyet Bilim Teknik, 13 Eylül 2003 tarihli kapak yazısı
8 James Crow, “Genetic Effects of Radiation,” Bulletin of Atomic Sciences, 14 (1958), 19-20
9 Gordon Rattray Taylor, The Great Evolution Mystery, Published in Abacus by Sphere Books Ltd., 1984, Londra, s. 4
10Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London: Burnett Books, 1985, s. 242
11 Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara, Meteksan Yayınları, s.79
12 Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, New York, Summit Books, 1986. s.127
13Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 61
14 Richard Ellis, Aquagenesis, “The Origin and Evolution of Life in the Sea”, Penguin Books, 2001, s. 7
15 Christian Schwabe, “On the Validity of Molecular Evolution”, Trends in Biochemical Sciences, c. 11, Temmuz 1986
16 Stephen Jay Gould, Life’s Grandeur, Vintage, Londra, 1996, s. 212
17 Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London: Burnett Books, 1985, ss. 290-91
18 Leslie E. Orgel, “The Origin of Life on Earth”, Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78
19 Sözler 75, Haşiye 1
20 Sözler 75
21Richard Dawkins, The Extended Phenotype, Oxford University Press, 1999, s. 40
22 Mektubat, 56-57
23 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 161. (Mesnevi-i Nuriye, s.33)
24 Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara, Meteksan Yayınları, 1984, s.8
25 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 162. (El-Huccetü’z-Zehra, s. 79-80)
26 Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.60-61
27 Sözler 72
28 Sözler 64
29 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 162. (Sözler, s. 601)
30 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 183. (Sözler, s. 651)
31 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 166. (Sözler, s. 315)
32 Sözler Bediüzzaman’ın 24. Söz’ün 2. dalında s. 354
33 Sözler 33. söz
34 Sözler 531
35 Sözler 7. bühran 279 (22. söz)

36 Sözler 80
37 Stephen Jay Gould, Life's Grandeur, Vintage, Londra, 1996, s. 220
38 Smithsonian Journal, Haziran 1970, sf. 10
39 L. L. Cavalli-Sforza, "The Genetics of Human Populations," Scientific American, Vol. 231, Eylül, 1974, s. 85, http://www.icr.org/index.php?module=articles&action=view&ID=74
40 Emirdağ Lahikası, s. 259
41 Michael Brooks, "The Mysteries of Life", New Scientist, sayı 2473, 4 Eylül 2004, sf. 24
42 Werner Gitt, In the Beginning Was Information, CLV, Bielefeld, Germany, s. 107
43 Dean L. Overman, "A Case Against Accident and Self-Organization" (Rowman & Littlefield Publishers, 1997
44 Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s.172
45 Richard Ellis, Aquagenesis, "The Origin and Evolution of Life in the Sea", Penguin Books, 2001, s. 41
46 T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, vol. 48, January 1960, s.1
47 Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur Yayınları, İstanbul 1980, s. 289
48 A. Murat Aytekin, "Arkadaşlığın Evrimi", Birgün, 15 Ağustos 2005
49 Gabriel Dover, Dear Mr. Darwin, Phoenix, Londra, 2000, s. 153
50 Stephen Jay Gould, Life's Grandeur, Vintage, Londra, 1996, s. 221
51 N. Eldredge, and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s. 45-46
52 Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280
53 Science, 17 Temmuz 1981, s. 289
54 Richard Ellis, Aquagenesis, "The Origin and Evolution of Life in the Sea", Penguin Books, 2001, s. 6
55 Phillip E. Johnson. Darwin On Trial, Intervarsity Press, Downers Grove, Illinois, 2nd ed, 1993, s. 155
56 Richard Ellis, Aquagenesis, "The Origin and Evolution of Life in the Sea", Penguin Books, 2001, s. 204
57 Phillip E. Johnson, Objections Sustained, InterVarsity Press, 1998, s. 9
58 İmam Gazali, Zübdet-ül-ihya, Huccet-ül-İslam, Muhammed Cemaleddin el-Kasımi, Salah Bilici, Kitabevi Yayınları, İstanbul, 1973, s. 579
59 Phillip E. Johnson, The Unraveling of Scientific Materialism, First Things: A Monthly Journal of Religion and Public Life. Sayı: 77, 22 Kasım 1997
60 First Things: A Monthly Journal of Religion and Public Life, Sayı: 158; Aralık 2005
61 Emin Arık, Ateizm'den İnanca, Marifet Yayınları, İstanbul, 1998, 4. baskı, s. 68
62 Stephen M. Barr, Retelling the Story of Science, This essay was originally presented in New York City, 15 Kasım 2002, as the sixteenth annual Erasmus Lecture of the Institute on Religion and Public Life.
63 Dr. Michael Walker, Quadrant, Ekim1982, s.44
64Sözler 87
65 Richard Ellis, Aquagenesis, "The Origin and Evolution of Life in the Sea", Penguin Books, 2001, s. 22
Stephen M. Barr, Retelling the Story of Science, This essay was originally presented in New York City, 15 66 Kasım 2002 as the sixteenth annual Erasmus Lecture of the Institute on Religion and Public Life.
67 Henry Gee, In Search of Deep Time "Beyond the Fossil Record to a New Hıstory of Life", The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999, s. 32
68 Henry Gee, In Search of Deep Time "Beyond the Fossil Record to a New Hıstory of Life", The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999, s. 114
69 Richard Ellis, Aquagenesis, "The Origin and Evolution of Life in the Sea", Penguin Books, 2001, s. xi
70 Daniel Dennett, Darwin's Dangerous Idea: Evolution and the Meaning of Life, 1995, s. 520
71 Sözler 108

72 Richard L. & Christina E. Kleiss, A Closer Look at the Evidence, Search for the Truth Publications, Mart 2004, s. Ocak 26
73 Richard L. & Christina E. Kleiss, A Closer Look at the Evidence, Search for the Truth Publications, Mart 2004, s. Ocak 20
74 Arda Denkel, Cumhuriyet Bilim Teknik Eki, 27 Şubat 1999, s.15
75 Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
76Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
77 "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
78 Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
79 Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
80 Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
81 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
82 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184
83 B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988
84 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
85 Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
86 Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
87 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389
88 J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
89 Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
90 Time, Kasım 1996
91 S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
92 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
93 Richard Lewontin, The Demon-Haunted World, The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
94 Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

EVRİMİN FOSİLLERE YENİLİŞİ

FOSİL NEDİR?

En genel anlamıyla fosil, uzun zaman önce yaşamış canlıların yapılarının, doğal koşullar altında korunarak günümüze kadar ulaşan izidir. Fosiller, kimi zaman organizmanın bir parçasının kimi zaman da canlının hayattayken bıraktığı izlerin (bunlara iz fosil denir) günümüze kadar gelmesidir. Ölen hayvan ve bitkilerin, çürümeden korunarak, yer kabuğunun bir parçası haline gelmesiyle fosil oluşur. Fosilleşmenin meydana gelebilmesi için, hayvanın veya bitkinin -üzerini çoğunlukla bir çamur katmanının örtmesiyle- ani ve hızlı bir şekilde gömülmesi gerekir. Bu gömülmeyi genellikle kimyasal bir süreç takip eder. Bu süreçte yaşanan mineral değişimleriyle de koruma sağlanmış olur.

Fosiller, canlılık tarihinin en önemli delilleridir. Dünyanın çeşitli bölgelerinde elde edilmiş yüz milyonlarca fosil bulunmaktadır. Fosillerin sağladığı temel bilgi, canlılığın tarihi ve yapısı hakkındadır. Milyonlarca fosil, canlılığın aniden, kompleks yapısıyla, eksiksiz olarak ortaya çıktığını ve milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadığını göstermektedir. Bu da canlılığın yoktan var edildiğinin yani yaratıldığının önemli bir delilidir. **Canlıların aşama aşama oluştuğunu, yani evrim geçirdiğini gösteren ise tek bir fosil dahi yoktur.** Evrimcilerin ara fosil olduğunu iddia ettikleri fosil örnekleri yalnızca birkaç tanedir ve bunların geçersizliği de bilimsel olarak ispatlanmış durumdadır. Aynı zamanda yine Darwinistlerin ara fosil olarak dünyaya tanıttıkları bazı örneklerin sahte çıkması da, bu konuda sahtekarlık yapacak kadar çaresiz olduklarını gözler önüne sermektedir. 150 yılı aşkın süredir, dünyanın dört bir yanında yapılan kazılarda elde edilen fosil kayıtları, balıkların hep balık, böceklerin hep böcek, kuşların hep kuş, sürüngenlerin hep sürüngen olduğunu ispatlamıştır. Canlı türleri arasında bir geçiş olduğunu -yani balıkların sürüngenlere, sürüngenlerin kuşlara dönüştüğü gibi- gösteren tek bir tane bile fosil görülmemiştir. Kısaca, fosil kayıtları, evrim teorisinin temel iddiası olan, türlerin uzun süreçler içinde değişimlere uğrayarak birbirinden türediği iddiasını kesin olarak çürütmüştür.

Fosiller canlılık hakkında verdikleri bilginin yanı sıra, kıta tabakalarının hareketlerinin yeryüzü yüzeyini nasıl değiştirdiği, Dünya tarihinde yaşanan iklimsel değişikliklerin neler olduğu gibi yeryüzünün geçmişiyle ilgili de önemli bilgiler sunarlar.

Fosiller, antik Yunan döneminden beri araştırmacıların ilgisini çekmiş, ancak 17. yüzyıl ortalarından itibaren fosillerin incelenmesi bir bilim dalı olarak gelişmeye başlamıştır. Araştırmacı Robert Hooke'un eserlerini *(Micrographia (Mikrografi), 1665; Discourse of Earthquakes (Deprem Konuşmaları)*, 1668), Niels Stensen'in (Nicolai Steno ismiyle bilinir) çalışmaları takip etmiştir. Hooke ve Steno'nun fosiller üzerinde çalışma yaptıkları dönemlerde, düşünürlerin büyük bir kısmı fo∑sillerin gerçekten yaşamış canlıların izleri olduğuna inanmıyorlar, doğanın bir şekilde canlıları taklit ettiğini iddia ediyorlardı. Fosillerin gerçek canlıların izi olup olmadığı yönündeki tartışmanın temelinde, fosillerin bulunduğu yerlerin dönemin jeolojik bilgileriyle açıklanamaması vardı. Fosiller genelde dağlık bölgelerde bulunuyor, ancak örneğin bir balığın nasıl olup da su seviyesinden bu kadar yüksek bir mekanda fosilleşmiş olabileceği teknik olarak açıklanamıyordu. Steno, tıpkı geçmişte Leonardo Da Vinci'nin öne sürdüğü gibi, tarih boyunca su seviyesinde geri çekilmeler olduğunu iddia ediyordu. Hooke ise, dağların okyanus tabanlarındaki depremler ve iç ısınma nedeniyle oluştuğunu söylüyordu.

Hooke ve Steno'nun, fosillerin geçmişte yaşamış canlıların izleri olduğunu ortaya koyan açıklamalarının ardından, 18. ve 19. yüzyılda jeolojinin de gelişmesiyle, fosil toplama ve araştırma sistemli bir bilim dalına dönüşmeye başladı. Fosillerin sınıflandırılması ve yorumlanmasında, Steno'nun belirlediği prensipler

izlendi. Özellikle 18. yüzyıl itibariyle madenciliğin gelişmesi ve demiryolları inşaatlarının artması, yer altının daha çok ve daha detaylı incelenmesine imkan tanıdı.

Modern jeoloji, yeryüzü yüzeyinin "tabaka" adı verilen katmanlardan oluştuğunu, bu tabakaların, kıtaları ve okyanus tabanını taşıyarak Dünya üzerinde hareket ettiğini, tabakalar hareket ettikçe Dünya coğrafyasında değişiklikler olduğunu, dağların da büyük tabakaların hareketleri ve çarpışmaları sonucunda meydana geldiğini ortaya koydu. Dünya coğrafyasında uzun zaman dilimleri içinde meydana gelen değişimler, şimdi dağlık olan bazı bölgelerin bir zamanlar sularla kaplı olduğunu da gösteriyordu.

Böylece kaya katmanlarında bulunan fosillerin, yeryüzünün farklı dönemleri hakkında bilgi edinmenin önemli yollarından biri olduğu ortaya çıktı. Jeolojik bilgiler, öldükten sonra çökeltiler içinde korunan canlı izlerinin yani fosillerin, çok uzun dönemler içinde, kayaların oluşumu sırasında yeryüzünün kabuğuna doğru yükseldiklerini gösteriyordu. Fosillerin bulunduğu kayaların bazıları, yüz milyonlarca yıl öncesine aitti.

Yapılan araştırmalarda, belli fosil türlerinin yalnızca belli katmanlarda ve belli kaya tiplerinde bulunduğu gözlemlendi. Üst üste gelen kaya katmanlarının her birinde kendisine has, o katmanın bir tür imzası olarak nitelenebilecek fosil grupları olduğu görüldü. Bu "imza fosiller", hem zaman dilimlerine göre hem de mekana göre farklılık gösterebiliyordu. Örneğin, aynı döneme ait bir fosil yatağında, biri eski bir göl yatağı diğeri de mercan kayalığı olan iki farklı çevre koşulu ve tortuyla karşılaşılabiliyordu. Ya da bunun tam tersine, birbirinden kilometrelerce uzakta iki farklı kayalıkta, aynı fosil "imzasıyla" karşılaşmak mümkündü. Bu izlerin sağladığı bilgilerle, günümüzde halen kullanılmakta olan jeolojik zaman çizelgesi tespit edildi.

Fosillerin Oluşumu

Bir canlının ölümünün ardından, kemikleri, dişleri, kabuğu, tırnakları gibi sert parçalarının olduğu gibi korunmasıyla ya da bunlardan geriye iz kalmasıyla fosiller meydana gelir. Genel olarak fosil, canlının söz konusu bu parçalarının taşlaşmış hali olarak bilinir. Ancak fosil, sadece taşlaşmayla meydana gelmez. Buz kütlesi içinde donmuş mamutlar, reçine içine hapsolmuş böcek ve küçük sürüngen türleri gibi, canlının yapısı hiç bozulmadan günümüze kadar ulaşan fosiller de vardır.

Bir canlının ölmesiyle birlikte, bedeni meydana getiren yumuşak dokular, bakterilerin ve çevre koşullarının etkisiyle çürümeye başlar. (Çok nadiren, çürümenin gerçekleşmediği durumlar da olabilir.) Organizmanın daha dayanıklı parçaları (bunlar, kemikler, dişler ve kabuk gibi mineral içeren kısımlardır), bazı fiziksel ve kimyasal süreçlerden geçecek kadar uzun süre varlıklarını devam ettirirler. Ve bu süreçler, fosilleşmenin oluşmasını sağlar. Dolayısıyla, fosilleşen kısımlar çoğunlukla, omurgalıların kemikleri ve dişleri, brakiyopodların (kolsuayaklılar) ve yumuşakçaların kabukları, bazı kabukluların ve trilobitlerin dış iskeletleri, mercanımsıların ve süngerlerin genel yapıları ve bitkilerin ağaçsı kısımlarıdır.

Canlının bulunduğu ortamın ve çevre koşullarının fosilin oluşumunda çok büyük etkisi vardır. Canlının içinde bulunduğu ortama göre fosilleşme olup olmayacağı tahmin edilebilir. Örneğin, su altındaki ortamlar kara ortamlarına göre fosilleşmenin olması için daha avantajlı ortamlardır.

En yaygın fosilleşme süreci, *permineralizasyon* ya da mineralleşme olarak adlandırılan süreçtir. Bu süreçte organizmanın yerini, cesedin içine gömüldüğü çökeltide bulunan sudaki mineraller alır. Permineralizasyon sürecinde şu aşamalar yaşanır:

Öncelikle, ölen hayvanın bedeninin aniden toprak, çamur ya da kumun altında kalarak havayla temasının kesilmesi gereklidir. Bunu takip eden aylar boyunca ise hayvanın gömüldüğü yerin üzerini yeni toprak tabakaları örter. Bu tabakalar, hayvanın bedenini dış etkenlerden ve fiziksel aşınmalardan koruyan özel bir kalkan görevi görür. Gitgide daha çok tabaka üst üste oluşur ve birkaç yüzyıl içinde canlının bedeni yer

yüzeyinin ya da deniz tabanının birkaç metre altında kalır. Zaman içerisinde hayvanın kemik, kabuk, pul, kıkırdak gibi dokuları yavaş yavaş kimyasal bozunmaya uğramaya başlar. Bozunmaya uğrayan dokuların içine yer altındaki sular sızmaya başlar ve bu suların içerdikleri mineraller zamanla dokulardaki kimyasalların yerini alır. Dokulardaki kimyasalların yerine yerleşen bu mineraller aşınmaya ve bozunmaya karşı çok daha dayanıklı olan kalsit, pirit, silis, demir gibi, kayaların yapı taşları olan minerallerdir. Böylece milyonlarca yıl içerisinde bu mineraller canlının bedenindeki dokuların yerini alarak onun adeta taştan bir kopyasını çıkarırlar. Sonuçta fosil, orijinal canlıyla birebir aynı biçime sahiptir, fakat ham maddesi kayadır.

Permineralizasyon yoluyla fosilleşmede farklı durumlarla karşılaşılabilir:

1. Eğer iskelet çökeltiyle tamamen dolmuşsa ve daha sonra bozunma gerçekleşmişse, iç kalıp fosilleşir.

2. Orjinal iskelet tamamen farklı bir mineralle yer değiştirmişse, kabuğun tam kopyası oluşur.

3. Eğer basınç nedeniyle iskeletin çökelti üzerinde tam kalıbı çıkmışsa, iskeletin dış yüzeyinin izi elde edilir.

Bitki fosillerinde ise, bakterilerin neden olduğu karbonlaşma söz konusudur. Karbonlaşmada, oksijen ve nitrojen yerini karbon ve hidrojene bırakır. Karbonlaşma bakterilerin, basınç ve ısı değişiklikleri ya da çeşitli kimyasal süreçler gibi nedenlerle dokuların moleküllerini parçalayarak, geriye sadece karbon lifleri kalacak şekilde, protein ve selülöz yapısında kimyasal değişime neden olmalarıyla gerçekleşir. Karbondioksit, metan, hidrojen sülfat ve su buharı gibi diğer organik materyaller yok olur. Bu süreç sayesinde, Karbonifer dönemde (354 – 290 milyon yıl) var olan bataklıklardan oluşan ormanlarda doğal kömür yatakları meydana gelmiştir.

Fosiller kimi zaman da, kalsiyum açısından zengin sulara gömülmüş organizmaların, traverten gibi mineraller tarafından kaplanmasıyla oluşur. Organizma çürürken, mineral yataklarının üzerinde izi kalır.

Canlının yumuşak kısımlarının, saçları, tüyleri ya da derisi de dahil olmak üzere tam olarak fosilleşmesi ise, oldukça ender rastlanan bir durumdur. Prekambriyen dönemine (4.6 milyar – 543 milyon yıl) ait yumuşak dokulu canlıların kalıntıları çok iyi şekilde korunmuş durumdadır. Kambriyen döneminden (543 – 490 milyon yıl) günümüze kadar pek çok canlı, sert doku kalıntılarının yanı sıra, iç yapılarının incelenmesine olanak veren yumuşak doku kalıntılarına da sahiptir. Amber ve fosil kalıntılarının içinde korunmuş olan yaklaşık 150 milyon yıl öncesine ait hayvan kılları ve çeşitli tüyler de fosil kalıntılarının detaylı araştırılmasına olanak veren örneklerdendir. Sibirya buzullarına sıkışan mamutlar, ya da Baltık ormanlarında reçine içine hapsolarak fosilleşen böcekler ve sürüngenler de yumuşak yapılarıyla fosilleşmişlerdir.

Fosillerin büyüklükleri de çok çeşitlilik gösterir. Mikroorganizmaların fosillerinden, toplu yaşayan hayvan gruplarının dev fosillerine kadar çok farklı fosil elde edilmiştir. Dev fosillerin en şaşırtıcı örneklerinden birisi İtalya'da, büyük bir tepe şeklindeki sünger resifidir. Yeryüzünün bilinen en büyük "canlı yükseltisi" olan bu resif, 145 milyon yıllık kalkerli süngerlerden oluşmaktadır. Antik Tethys Denizi'nin dibinde gelişen bu sünger resifi, tektonik tabakaların hareketi sonucunda yükselmiştir. Üzerinde, Tiras dönemine ait sünger resiflerinde yaşayan canlıların örneklerini de barındırmaktadır. Kambriyen dönemine ait binlerce canlının fosillerini barındıran Kanada'daki Burgess Shale ve Çin'deki Chengjiang fosil yatakları büyük fosil alanlarının başlıcalarındandır. Dominik Cumhuriyeti'nde ve Baltık denizinin batı sahillerinde bulunan amber yatakları önemli fosil kaynaklarıdır. Amerika'nın Wyoming eyaletinde bulunan Green River fosil yatakları, Orta Amerika'da bulunan White River fosil yatakları, Almanya'daki Eichstatt ve Lübnan'da bulunan Hajoula fosil yatakları, bunlara verilebilecek örneklerden bazılarıdır.

Fosiller Kaç Ayrı Grupta İncelenir?

Tıpkı canlılar alemi gibi, fosiller de "alem" olarak adlandırılan gruplar altında incelenir. 19. yüzyılda fosiller, bitkiler ve hayvanlar olmak üzere iki temel grup altında toplanıyorlardı. Daha sonra yapılan araştırmalar ve elde edilen fosiller, mantarlar ve bakteriler gibi canlıların da dahil olacağı ana gruplar oluşturulmasını gerekli kıldı. 1963'de geliştirilen fosil gruplandırmasına göre, fosiller beş aleme ayrılarak incelenmeye başlandı:

1. Animalya- Hayvanlar alemi fosilleri – Bilinen en eski örnekler 600 milyon yıllıktır.
2. Plantae- Bitkiler alemi fosilleri – Bilinen en eski örnekler 500 milyon yıllıktır.
3. Moneralar – Çekirdeksiz bakteri hücreleri fosilleri – Bilinen en eski örnekler, 3.9 milyar yıllıktır.
4. Protoktista – Tek hücreli organizmaların fosilleri – Bilinen en eski örnekler 1.7 milyar yıllıktır.
5. Mantarlar – Çok hücreli organizmaların fosilleri – Bilinen en eski örnekler 550 milyon yıllıktır.

Jeolojik Devirler ve Fosil Bilimi

18. yüzyıl sonları ve 19. yüzyıl başlarında, demiryolları ve tünel inşaatları sırasında, yeryüzü kabuğuyla ilgili temel bilgiler edinilmeye başlandı. Örneğin, tünel inşaatı yapan İngiliz William Smith, inşaatlar sırasında Somerset'te yer altından çıkan Jura dönemine (206 – 144 milyon yıl) ait kayaların benzerlerinin Kuzey Denizi kıyılarında da olduğunu gördü. Ülkenin bir ucundan diğerine topladığı kaya ve fosil örnekleriyle, İngiltere'nin ilk jeolojik yüzey haritasını oluşturdu. Dahası, elindeki kaya örneklerine dayanarak bazı bölgelerde jeolojik yer altı haritaları da çizdi. Bu haritaların, modern jeoloji biliminin ilerlemesinde ve yeryüzünün jeoloji zaman çizelgesinin belirlenmesinde çok büyük katkıları oldu. Haritalarda yer alan bilgiler sayesinde, kayalık zemin bitki örtüsüyle kaplı olsa dahi, yüzeyin hemen altındaki katmanın ne olduğu, neler içerdiği (demir cevheri, kömür vs) biliniyordu.

Tüm bu bilgilerin edinilmesinde fosiller hayati bir rol oynamıştı. Bugün halen kullanılmakta olan Prekambriyen (Kambriyen öncesi) devirden Kuartaneter dönemine kadar olan jeolojik zaman çizelgesi, fosil yataklarının ve kaya yapılarının işaret ettiği bilgiler kullanılarak hazırlanmıştır. Kayalar üzerinde yapılan incelemeler sayesinde, yeryüzünün hangi dönemlerde hangi aşamalardan geçtiği tespit edilmiş, kayalardaki fosiller sayesinde de farklı dönemlerde yaşayan canlılar hakkında bilgi edinilmiştir. Bu iki bilgi birleştirilerek bir çizelge meydana getirilmiştir. Bu çizelgeye göre yeryüzü tarihi, devirlere, devirler zamanlara, zamanlar da dönemlere ayrılarak incelenir.

1. Prekambriyen (Kambriyen öncesi) Devir
(4.6 milyar – 543 milyon yıl)

Prekambriyen (Kambriyen öncesi) devir, yeryüzü tarihinin en eski ve en uzun devri olarak kabul edilir. Bu uzun devir de, kendi içinde dönemlere ayrılarak incelenir. 4.6-3.8 milyar yıl arası, *Hadeyan dönemi* olarak adlandırılır. Bu, yeryüzü kabuğunun henüz oluştuğu bir dönemdir. *Arkeyan dönemi*, 3.8-2.5 milyar yıl arasıdır. Daha sonra *Proterozoik dönem* adı verilen, 2.5 milyar - 543 milyon yıl arası yaşanan dönem gelmektedir. Fosil kayıtlarında bu dönemlere ait tek hücreli ve çok hücreli mikroorganizmaların çeşitli izleri bulunmaktadır.

2. Fanerozoik Devir (543 milyon yıl – Günümüz)

Fanerozoik, kelime anlamıyla "görünür ya da bilinen yaşam" demektir. Fanerozoik devir, üç zaman dilimine ayrılarak incelenir: Paleozoik zaman, Mezozoik zaman, Senozoik zaman.

2 A. PALEOZOİK ZAMAN (543 – 251 milyon yıl)

Yaklaşık üç yüz milyon yıl süren Paleozoik, Fanerozoik devirin ilk ve en uzun zamanıdır. Paleozoik boyunca iklim genel olarak nemli ve ılımandı. Zaman zaman ise buzul çağları yaşanmıştı.

Paleozoik Zaman, Kambriyen dönemi, Ordovisyen dönem, Silüriyen dönem, Devoniyen dönem, Karbonifer dönem ve Permiyen dönem olmak üzere 5 ayrı döneme ayrılarak incelenir:

Kambriyen Dönemi (543 – 490 milyon yıl)

Kambriyen dönemi, günümüzde yaşamakta olan temel canlı gruplarının (filum) tümünün, hatta soyu tükenmiş çok daha fazlasının birdenbire ortaya çıktığı jeolojik dönemin adıdır. (Filum, canlıların sınıflandırmasında, alemden sonra gelen en büyük kategoridir. Filumlar, canlıların organlarının ve dokularının sayıları ve çeşitliliği, beden simetrisi ve diğer iç organizasyona göre belirlenir. Günümüzde 35 olarak belirlenmiş olan filum sayısı, Kambriyen döneminde yaklaşık 50 kadardır.) Bu ortaya çıkış öylesine ani ve geniş çaplı olmuştur ki, bilim adamları buna "Kambriyen patlaması" adını vermişlerdir. Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould bu olayı *"yaşamın tarihindeki en dikkate değer ve şaşırtıcı olay"* olarak nitelerken, evrimci zoolog Thomas S. Ray, *"çok hücrelilerin kökeni konusunun yaşamın başlangıcı kadar olağanüstü bir olay"* olduğunu yazmıştır.

Paleontoloji biliminin Kambriyen patlamasıyla ilgili olarak ortaya koyduğu bilgilere bakıldığında, bu bilgilerin açıkça Allah'ın yaratışını kanıtlamakta, evrim teorisini çökertmekte olduğu görülmektedir. Çünkü Kambriyen'den önceki dönem, ağırlıklı olarak tek hücreli canlıların yaşadığı, nadir olarak da belirgin özellikleri olmayan, göz ve ayak gibi kompleks yapılardan yoksun çok hücreli canlıların hüküm sürdüğü bir dönemdir. Dolayısıyla, Kambriyen canlılarına hayali evrimsel geçişi gösteren tek bir delil bulunmamakta, bu canlıların atası olduğu iddia edilebilecek tek bir fosil öne sürülememektedir. Tek hücrelilerin yaşadığı bu ıssız ortamda, birdenbire, son derece kompleks özellikleri ile hayranlık uyandırıcı bir canlı çeşitliliği meydana gelmiştir. Bu patlamayla; kendi aralarında birbirlerinden çok belirgin farklılıklarla ayrılan canlılar ortaya çıkmıştır. Bu durum, Kambriyen öncesinde yaşamış canlılar ve Kambriyen'de yaşamış canlılar arasında, hem soy bağı hem de komplekslik açısından çok derin boşluklar ortaya çıkarmıştır. Bu boşluklar öylesine dikkat çekicidir ki, canlı grupları arasında süreklilik kanıtlaması gereken evrimciler, bunlar arasında teorik düzeyde dahi akrabalık ilişkileri kurabilmiş değillerdir.

Kambriyen dönemi, canlılık tarihinin en başında birbirinden son derece farklı canlıların, oldukça kompleks yapılarla aniden ortaya çıkmış olduklarını göstermektedir, ki bu durum tam da Yaratılışın öğrettiği bir gerçektir. Canlıların sahip olduğu mükemmel yapıların kökeni Allah'ın yaratmasıdır. Bu mükemmel yapılar, tesadüflere dayalı evrim teorisinin gerektirdiği gibi eksik, yarım ve işlevsiz aşamalar sergilemeksizin, kusursuzca fosil kayıtlarında belirmişlerdir.

Ordovisyen Dönem (490 – 443 milyon yıl)

Bu dönemde çok sayıda farklı deniz omurgasızı yaşamıştır. Fosil kayıtları, Ordovisyen döneminde deniz hayvanları familyalarında çok büyük bir zenginlik olduğunu ortaya koymuştur. Bu döneme ait kara bitkileri fosilleri de bulunmaktadır. Ordovisyen'de global iklim değişiklikleri yaşanmış ve bu durum bazı türlerin

soyunun tükenmesiyle sonuçlanmıştır. Ordovisyen dönemde yaşanan buzul çağlarının sebep olduğu bu durum, "Ordovisyen yok oluşları" olarak tanımlanır.

Ordovisyen döneminde yaşayan canlıların bazıları günümüzde halen soylarını devam ettirmektedir. Bu canlılardan biri at nalı yengeçleridir. 450 milyon yıllık at nalı yengeci fosili, bu canlıların günümüzden yaklaşık yarım milyar yıl önce de aynı özelliklere ve kompleks donanımlara sahip olduğunu göstermektedir. Bilinen en eski ve en eksiksiz su örümceği fosili de, Ordovisyen dönemine (425 milyon yıl) aittir ve canlıların milyonlarca yıldan beri değişmeden kaldıklarının bir diğer önemli delilidir. Bu gerçekler, Darwinistlerin senaryolarına göre canlıların evrim geçirmeleri gereken bir dönemde, evrimin hiçbir şekilde yaşanmadığının ispatıdır.

Silüriyen Dönem (443 – 417 milyon yıl)

Sıcaklıkların yeniden artmasıyla, buzulların eridiği ve bazı kıtaların sular altında kaldığı bu döneme ait bol miktarda kara bitkisi fosili bulunmaktadır. Ayrıca bu döneme ait, deniz lalesi gibi derisidikenlilerin, deniz akrepleri gibi eklembacaklıların, çenesiz balıklar ve zırhlı balıklar gibi bazı balık türlerinin ve ayrıca bazı örümcek türlerinin çeşitli fosilleri de vardır.

Devoniyen Dönem (417 – 354 milyon yıl)

Bu döneme ait sayısız balık fosili bulunmaktadır. Devoniyen döneminde de bir "kitlesel yok oluş" yaşanmış ve bazı türlerin soyu tükenmiştir. Bu kitlesel yok oluştan, mercan resifleri etkilenmiş, tabülat-stromatoporoid (resif oluşturan bir tür mercan) resifleri ise tamamen yok olmuştur.

Devoniyen dönemde yaşamış olan binlerce balık fosilinin, günümüzde yaşayan pek çok balık türünden hiçbir farkı yoktur. Bu da bir kez daha, yüz milyonlarca yıldır canlıların hiçbir değişime uğramadığının ve aşamalı olarak evrimleşmenin söz konusu olmadığının önemli bir delilidir.

Karbonifer Dönem (354 – 290 milyon yıl)

Kömür çağı olarak da bilinen bu dönem, Aşağı Karbonifer veya Mississippiyen ve Yukarı Karbonifer veya Pensilvaniyen olmak üzere iki alt döneme ayrılır. Kıta çarpışmaları sonucu karaların yükselip alçalması ve kutup buzullarına bağlı olarak denizlerin yükselip alçalması, bu dönemde yeryüzünü ve canlı hayatını şekillendiren önemli olaylardır. Bu döneme ait, pek çok sayıda kara ve deniz canlısı fosili bulunmaktadır. Bu fosillerin en ünlülerinden biri, *Coelacanth* fosilidir. Uzun yıllar boyunca, Darwinistler tarafından sözde bir ara form olarak lanse edilen ve daha sonra da bu iddianın doğru olmadığı bizzat *Coelacanth*'ın kendisi tarafından ispatlanan bu canlı, günümüzde halen yaşamaktadır. Ve milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamış, asla "evrim" geçirmemiştir. *Coelacanth*, Darwinistlerin evrimi destekleyen "ara fosil" iddialarının aksine, evrimi tümüyle yalanlayan bir "yaşayan fosil" örneğidir. Evrimi yalanlayan bunun gibi milyonlarca yaşayan fosil örneği vardır. Ama evrimciler tarafından sayısız spekülasyona maruz kalan *Coelacanth*'ın bir yaşayan fosil olarak ortaya çıkması, evrimciler açısından büyük bir yıkımdır.

Permiyen Dönem (290 – 248 milyon yıl)

Paleozoik zamanın son dönemi olan Permiyen'in sonunda büyük bir kitlesel yok oluş daha yaşandı. Bu kitlesel yok oluş, Paleozoik'in de sonu oldu. Fosil kayıtları, bu büyük yok oluş sırasında, canlı türlerinin %90-95'inin soylarının tükendiğini göstermektedir. Buna rağmen, Permiyen döneminden günümüze dek

varlığını devam ettiren canlılar da bulunmaktadır. Yusufçuk, örümcek gibi Permiyen dönemi canlılarının fosil örnekleri, tarihin hiçbir döneminde evrim yaşanmadığının ispatlarındandır.

2 B. MEZOZOİK ZAMAN (248 – 65 milyon yıl)

Mezozoik zaman, Trias, Jura ve Kretase olmak üzere üç ayrı döneme ayrılmaktadır. Dinazorlar, Mezozoik zamanda yaşamış ve yok olmuşlardır.

Trias Dönemi (248 – 206 milyon yıl)

Trias dönemiyle birlikte yeni Mezozoik adı verilen yeni bir zaman başlamıştır. Trias döneminde yaşayan canlılara ait dünyanın dört bir yanından çok sayıda fosil elde edilmiştir. Fosil kayıtları bu dönemde hem kara hem de deniz canlılarının çok geniş bir çeşitliliğe sahip olduğunu göstermektedir. Diğer tüm dönemlerde olduğu gibi bu döneme de ait, evrimcilerin olmasını umduğu tek bir ara geçiş canlısı fosili dahi yoktur.

Jura Dönem (206 – 144 milyon yıl)

Mezozoik zamanın bu dönemi, dinozorların sayıca ve çeşit olarak yaygın olduğu bir dönemdir. Jura döneminin sonunda ammonitlerin, deniz sürüngenlerinin ve midye ve istiridye türlerinin bazılarının soyu tükenmiştir.

Jura döneminden beri değişmeden, yani hiçbir şekilde evrim geçirmeden varlıklarını devam ettiren ise pek çok canlı vardır. Fosil kayıtları bu canlıların örnekleriyle doludur. Örneğin bilinen en eski timsah fosillerinden biri yaklaşık 200 milyon yıllıktır. Tuatara kertenkelesinin de 200 milyon yıl öncesine ait fosil örnekleri bulunmaktadır. Karideslerin, Jura dönemine ait pek çok fosili vardır. Bu canlılar, günümüzde sahip oldukları mükemmel sistem ve kompleks yapıların aynısına milyonlarca yıl önce de sahiplerdi.

Kretase Dönem (144 – 65 milyon yıl)

Mezozoik zamanın son dönemi olan Kretase, dinozorların soylarının tükendiği dönem olarak bilinmektedir. Dinozorlarla birlikte pek çok kara sürüngeni ve bitki türü de yok olmuştur.

Öte yandan, bu dönemde yaşayan deniz yıldızları, yengeçler, bazı balık türleri, su akrepleri, örümcekler, yusufçuklar, deniz kaplumbağaları, timsahlar gibi pek çok hayvan türü ve çok çeşitli bitkiler günümüze kadar varlığını devam ettirmiştir. 135 milyon yıllık deniz yıldızı fosili, 140 milyon yıllık at nalı yengeci fosili, 125 milyon yıllık ginkgo ağacı yaprağı fosili gibi fosil örnekleri bu gerçeğin delillerinden sadece birkaçıdır. Aradan geçen milyonlarca yıla rağmen aynı kompleks sistemlere sahip olan bu canlılar, Darwinistlerin doğa tarihine dair iddialarını geçersiz kılmaktadır.

2 C. SENOZOİK ZAMAN
(65 milyon yıl – günümüz)

Kretase döneminin sona ermesiyle birlikte günümüze kadar olan devri kapsayan Senozoik zaman başlamaktadır. Jeologlar ve paleontologlar yakın zamana kadar Senozoik dönemi, uzunlukları bakımından oldukça eşitsiz olan iki alt bölüme ayırarak incelemekteydiler: Tersiyer ve Kuaterner. Bunlardan Tersiyer 65 milyon yıl öncesinden 1.8 milyon yıl önceye kadarki bölümü kapsarken; Kuaterner'in son 1.8 milyon yıllık

dönemi içine aldığı kabul edilmekteydi. Yakın zamanda Senozoik, üç döneme bölünerek incelenmeye başlandı. Yeni sisteme göre Senozoik devrin üç dönemi: Paleojen, Neojen ve Kuaternerdir.

Tıpkı diğer zamanlarda olduğu gibi, Senozoik zamana ait fosil kayıtları da çok bol miktardadır. Bu fosil örnekleri, canlıların ortak bir atadan rastlantılarla türediğini ileri süren evrim teorisinin doğru olmadığını göstermektedir.

Tüm bu jeolojik dönemlere ait elde edilen fosil örneklerinin en belirgin özelliklerinden biri, canlıların jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Diğer bir deyişle, bir canlı türü, fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüze gelene kadar on milyonlarca, hatta yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bu, canlıların hiçbir evrime uğramadıklarının açık bir delilidir.

Canlıların tarihi, evrim teorisini kesin ve açık olarak yalanlamaktadır. Birbirinden tamamen farklı canlı türlerini yoktan var eden, yeryüzünü canlılık için elverişli kılan üstün güç ve sonsuz ilim sahibi Yüce Allah'tır.

Fosillere En Çok Nerelerde Rastlanır?

Fosiller Dünya'nın hemen her köşesinde dağınık olarak bulunmaktadır. Bazı kaya tiplerinde hemen hiç fosile rastlanmazken, bazı kaya tiplerinde çok fazla fosil bulunur. Jeologlar kaya tiplerini üç genel gruba ayırmışlardır:

1. Magmatik kayaçlar
2. Tortul kayaçlar
3. Metamorfik kayaçlar

Magmatik kayaçlar, yeryüzünün derinliklerinde bulunan ya da volkanlardan dışarı çıkan lavların ve erimiş maddelerin soğumasıyla oluşan granit veya bazalt tipi kayalardır. Tortul kayaçlar, kum, alüvyon ve diğer küçük parçacıkların veya su içinde bulunan maddelerin üst üste yığılmasıyla oluşur. Metamorfik kayaçlar ise, yeryüzünün alt tabakalarındaki yüksek ısı ve basınç nedeniyle, yapısı değişime uğrayan magmatik veya tortul kayaçlardır.

Genellikle magmatik kayaçlarda fosile pek rastlanmaz. Bulunan nadir örnekler ise, bitki veya hayvanların lavın içine hapsolmasıyla meydana gelen fosillerdir. Metamorfik kayaçları meydana getiren yüksek ısı ve basınç altında da çok az canlı fosilleşebilir, bu imkanı bulanlar da ya ciddi olarak hasar görmüş ya da deforme olmuşlardır. Fosillerin neredeyse tümü tortul kayaçlarda ya da çökeltilerde bulunur.

Tortul kayaçların hemen hepsi, ya rüzgar veya sular tarafından taşınan maddelerden ya da diğer kayaların aşınmasından meydana gelir. Kömür gibi bazı türleri de, bitki veya hayvan kalıntılarından oluşur. Küçük parçacıklardan ve tanelerden oluşanlara kırıntılı tortul kayaçlar denir. Kumtaşı ve şist, kırıntılı tortul kayaçlara örnektir. Eğer taşınan maddelerde erime olmuşsa, kimyasal çökelme veya buharlaşma nedeniyle kırıntısız tortul kayaçlar oluşur. Kireçtaşı ve dolomit, kırıntısız tortul kayaçlara örnektir. Çoğunlukla tortul kayaçlar, kırıntılı ve kırıntısız kayaçların karışımıdır. Fosiller ise çoğunlukla şistlerde, kumtaşlarında ve kalsiyum karbonattan meydana gelen kireçtaşlarında görülür.

Fosiller Nasıl Bulunur ve Çıkarılır?

Fosil araştırmalarında kullanılan aletler, jeologların kaya türleri toplarken kullandıkları çekiç, mala, çeşitli keski araçları, pusula, fırça, süzgeç gibi basit ve sade aletlerdir.

Fosiller bazen, etraflarındaki yumuşak kaya katmanından sıyrılarak yüzeye çıkarlar. Böyle durumlarda, fosili sadece fırçayla temizlemek yeterli olur. Ancak çoğu zaman fosillerin toplanması böyle kolay olmaz. İçine gömülü oldukları kaya genellikle çok serttir ve kayadan ayrılmaları saatler sürer. Öncelikle fosil araması yapılacak alanda kayanın hangi noktadan kırılmaya başlanacağının belirlenmesi son derece önemlidir. Kaya yatağının yüzeyine göre kırılma noktaları belirlenir. Her kaya tipi farklı şekillerde parçalanır. Örneğin şistlerin kırılma noktalarının belirlenebileceği yatak yüzeyleri vardır. Tebeşir kayaların ise böyle yüzeyleri yoktur. Bu esnada fosilin zarar görmemesi için, kırılan noktalarda renk değişikliği ya da dokusal farklılıklar gibi işaretleri çok iyi takip etmek gerekir.

Fosil, kaya yatağından çıkarıldıktan sonra da çeşitli işlemlerden geçer. Öncelikle, fosilin çıkarıldığı alandan üzerinde çalışma yapılacağı laboratuvara götürülme sürecinde korumaya alınması ve güçlendirilmesi gerekir. Bunun için kullanılan yöntemlerden biri, kimyasal yapışkanlarla fosili stabilize etmektir. Büyük fosillerde ise, alçıdan kalıplar kullanılır. Fosilin taşınma sırasında risk altında olacak kısımları ıslak kağıtla sarılır ve daha sonra alçıya batırılır.

Bundan sonra fosilin tüm detaylarının tam olarak meydana çıkması için fosilin temizlenmesi gerekir. Eğer fosil kendisini çevreleyen taştan daha sertse, temizleme süreci daha kolay olur. Ancak, fosil daha yumuşak bir yapıya sahipse temizleme için kimyasal maddeler kullanılması gerekir. En sık başvurulan yöntemlerden biri ise, fosilin asitle temizlenmesidir. Böylece fosilin tüm detayları açığa çıkarılır. Bazı durumlarda, özellikle fosilin çok hassas olduğu ve kendisini çevreleyen kayalarla aynı yapıya sahip olduğu durumlarda, X ışınları ve bilgisayarlı tarama cihazları kullanılarak tespit yapılır. Böylece, fosil yerinden çıkarılmadan önce nasıl bir yapıya sahip olduğu görülebilir.

Fosillerin Canlılar Hakkında Gösterdiği Gerçek: Yaratılış

Bugüne kadar elde edilen fosil kayıtlarının iki önemli özelliği vardır ve her iki özellik de evrim teorisinin iddialarıyla çelişmektedir:

1. Durağanlık: Türler, dünya üzerinde var oldukları süre boyunca hiçbir değişim göstermezler. Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıkları andaki yapıları ne ise, kayıtlardan yok oldukları andaki yapıları da aynıdır. Morfolojik (şekilsel) değişim genellikle sınırlıdır ve belirli bir yönü yoktur.

2. Aniden ortaya çıkış: Herhangi bir bölgede, bir tür, atalarından kademeli farklılaşmalara uğrayarak aşama aşama ortaya çıkmaz; bir anda ve "tamamen şekillenmiş" olarak belirir.

Bu iki madde şu anlama gelmektedir: Herhangi bir evrim sürecinden, ara aşamadan geçmeyen canlılar yaratılmışlardır. Sahip oldukları özellikleri sonradan kazanmamışlardır, yaratıldıkları ilk günden itibaren bunlara sahiptirler.

Fosil kayıtlarının evrim teorisini yalanlandığı, Darwin'in kendisi tarafından da bilinen, ancak Darwinistler tarafından asla kabul edilmek istenmeyen bir gerçektir. Darwin, fosil kayıtlarının evrim teorisiyle açıklanmasının mümkün olmadığını *Türlerin Kökeni* kitabında, "Teorinin Zorlukları" başlığı altında itiraf etmiştir:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli

yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. *(Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s.172)*

Ara form fosillerinin yokluğu karşısında Darwin'in 140 yıl önce savunduğu "ara formlar şimdi yok, ama yeni araştırmalarla bulunabilir" argümanı ise bugün artık geçerli değildir. Günümüzdeki paleontolojik veriler, fosil kayıtlarının olağanüstü derecede zengin olduğunu göstermektedir. Dünyanın farklı bölgelerinden elde edilmiş milyarlarca fosil örneğine bakılarak, 250 bin farklı canlı türü tanımlanmıştır. Bu türler şu anda yaşamakta olan yaklaşık 1.5 milyon türe olağanüstü derecede benzerdir. Bu denli zengin bir fosil kaynağına rağmen hiçbir ara form bulunamamışken, yeni kazılarla ara formlar bulunması mümkün değildir.

Fosil kayıtları evrimcilerin delil olarak kullanabileceği tek bir "ara form" örneği dahi sunmazken, evrimin geçersizliğini gösteren milyonlarca örnek sunmaktadır. Bunların en önemlileri "yaşayan fosiller"dir. Günümüzde canlı örnekleri bulunan, fosil kayıtlarında da farklı jeolojik dönemlerde yaşadıkları görülen ve "yaşayan fosiller" olarak adlandırılan bu fosiller, "evrimsizlik" delilidirler. Yüz milyonlarca yıl önce yaşayan canlıların fosilleriyle, günümüzdeki örnekleri arasında hiçbir fark yoktur. Ve Darwinistler bu durum karşısında çaresizdirler.

Evrimci Niles Eldredge, evrimin çözemediği sayısız sırdan bir tanesini oluşturan yaşayan fosiller konusuyla ilgili hiçbir açıklamalarının olmadığını şöyle itiraf eder:

Yaşayan bir organizma ile onun uzak jeolojik geçmişteki fosilleşmiş ataları arasında -karşılaştırabileceğimiz herhangi bir parça üzerinde- neredeyse hiçbir değişiklik yok gibi görünmektedir. Yaşayan fosiller, evrimsel durağanlık fikrinin uç derecede somut örnekleridir... Yaşayan fosillerin sırrını tam anlamıyla çözemedik. *(http://www.nwcreation.net/fossilsliving.html)*

Niles Eldredge'in çözmeye çalıştığı "sır" aslında çok açık bir gerçektir. Yaşayan fosiller, canlıların evrim geçirmediklerinin, yaratıldıklarının ispatıdır. Ancak Darwinistler ideolojik kaygılarından dolayı bu gerçeğe göz yummaya çalışmakta, 150 yıl öncesinin dogmalarını ayakta tutmak için direnmektedirler. Oysa artık gerçekler, Darwin dönemindekinden daha açık ve daha fazla saptanabilir durumdadır. Gerçekleri gören ve gerçekleri tercih eden insanların sayısı artmakta, hikayelere inanıp bunları sorgulamayan insanların sayısı oldukça azalmaktadır. Gerçekler, artık Darwin döneminde olduğu gibi gizlenebilir ve ihmal edilebilir durumda değildir. Genetik, mikrobiyoloji, paleontoloji, jeoloji ve diğer tüm bilim dalları, Darwin'in ve Darwin destekçilerinin hiç istemediği ve belki de hiç beklemedikleri bir gerçeği sürekli olarak ortaya çıkarmaktadır. Ve bu gerçek, Yaratılış Gerçeği'dir.

Darwinistlerin ortaya attıkları akıl ve bilim dışı iddialar, halkı aldatmak için yaptıkları sahtekarlıklar, insanları yönlendirmek için kullandıkları propaganda yöntemleri, umutsuzca çırpınışlarının göstergesidir. Gelecek nesiller insanların bir zamanlar Darwinizm masalına nasıl inandığını hayretle sorgulayacaktır. Zira, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığı, evreni ve bütün canlıları Allah'ın yarattığı, tüm bilimsel bulguların da gösterdiği, apaçık bir gerçektir.

Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O'ndan başka İlah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. Hayır, onlar şüphe içindedirler; oynayıp-oyalanıyorlar. (Duhan Suresi, 7-9)

FOSİL KAYITLARI EVRİMİ YALANLIYOR

Dünyada, neredeyse tüm okullarda öğrencilere okutulan biyoloji kitapları, aslında gerçek olmayan bir hayat öyküsü anlatmaktadır. Evrim teorisi başlığı altında öğretilenler, tamamen sahte mekanizmalar, sahte deliller, sahte resim ve çizimler, sahte fosiller ve sahte bir canlı tarihinden ibarettir. Ders kitaplarına konu olan, eğitmenlerin her hafta sayısız kez tekrar ettikleri bu masal, o kadar benimsenmiş, o kadar gerçek gibi kabul edilmiştir ki, bu eğitimi alan hemen hiç kimse, evrimin doğruluğundan neredeyse şüphelenmemektedir. Her kişi okul sıralarında, kendisine hayat boyu yardımcı olacak bir eğitim verildiğini düşünmektedir. Dolayısıyla, yaşamın anlamını da içine alan böyle önemli bir konuda, tüm dünya çapında bir yalanın, son derece bilimsel bir üslupla durmaksızın öğretildiği haberinden dolayı büyük bir olasılıkla şaşkınlığa düşecektir.

Ama gerçek şu ki, bu yalan insanlara ısrarla kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. Bahsettiğimiz bu uygulama dünya çapında gerçekleştirilmektedir. Neredeyse tüm okullarda, kurgulanıp tasarlanmış bir "yalan" anlatılmaktadır. Medyanın büyük bir bölümünde, sahte deliller ve canlı tarihine dair sahte hikayeler üretilmektedir. Konusunda uzman, hatta kimi zaman Nobel ödülü almış bilim adamları, bir yalanı savunmakta, bir aldatmacanın duayenliğini yapmaktadır. Eğitmenlerin senelerce anlattıkları "canlılığın yaşam öyküsü" bir senaryodur. Dünya çapında, bir el birliği ve bir ittifak ile uygulanmakta olan bir aldatmaca vardır. Bu, evrim aldatmacasıdır.

Bu ittifakın güçlenmesinin, okul kitaplarına hakim olmasının, medyada öncülük etmesinin tek sebebi, materyalizm kaynaklı olmasıdır. Dünyaya şu anda hakim olan materyalist zihniyet tarafından beslenen Darwinizm, aynı zihniyetin yardımı ile güçlenip ön plana çıkarılmıştır. (Bkz. *Darwinizm Dini*, Harun Yahya) Bu materyalist zihniyet, topluma sahte delil sunmaktan çekinmemiş, insanları aldatmakta hiçbir sakınca görmemiştir. Çünkü bu zihniyetin, bu kapsamlı aldatma politikasının amacı bellidir: İnsanları Allah inancından uzaklaştırmak, Allah'ın varlığını inkar etmek ve maddeyi yegane mutlak varlık olarak göstermek!

Fakat Darwinistlerin ihmal ettikleri nokta şudur: **Canlılar yaratılmışlardır!** Canlı tarihinde evrim diye bir şey yoktur. Allah, tüm varlıkların yaratıcısı ve hakimidir. Maddeyi yaratan da, bir varlığa can veren de O'dur. Allah'tan başka Yaratıcı, Allah'tan başka bir güç yoktur. Dolayısıyla yeryüzünde yalnızca Yaratılış gerçeğinin delilleri vardır. Darwinistler yaptıkları her araştırmada, bu gerçekle karşılaşırlar. Evrimi delillendirmeye çalışır ancak başaramazlar. Çünkü doğada, evrimin gerçekleştiğine dair bir delil bulamamaktadırlar. Tek bulabildikleri, ani, kompleks ve üstün bir yaratılıştır. Sahte deliller de sahte bir teoriyi desteklememekte, aksine onu daha güvenilmez ve dayanaksız hale getirmektedir. Darwinistler ise, materyalizmi ayakta tutmak adına, büyük bir kısır döngü içinde aldatma yöntemlerine devam ederler. Ama elbette bunun da bir son noktası vardır.

Bu son noktaya artık günümüzde ulaşılmıştır. Evrim, sayısız delil ile çürütülmüştür. Bu delillerin en büyüklerinden biri ise, yeryüzündeki örneklerini her geçen gün daha fazlasıyla veren "yaşayan fosillerdir". Bir canlının 150 milyon yıl boyunca aynı kalması, 300 milyon yıl boyunca değişmemesi, evrim senaryosunu kesin olarak ortadan kaldırmaktadır. Hakkında sayısız senaryo üretilen milyonlarca canlının evrimleşmediğini göstermektedir. Ortada, Darwinistlere göre evrim geçirmesi gereken bir canlı vardır. Ama canlı, sergilediği fosil örneği ile aslında hiç evrim geçirmediğini belgelemektedir. Yaşayan fosiller, Darwinistlerin tüm iddialarını yerle bir etmektedir. Yaşayan fosiller, tüm ders kitaplarındaki evrim safsatalarını ortadan kaldıracak, tüm evrim müzelerindeki sahte ara formları yok edecek, tüm Darwinist kitap ve makalelerdeki hayali evrim senaryolarının bir yalan olduğunu gösterecek kadar büyük bir delildir.

Evrimcilerin bunları görmezden gelmeleri, söz konusu açık delilleri ortadan kaldırmamaktadır. Sayısı her geçen gün artan yaşayan fosil örnekleri, evrim iddiasını çoktan ortadan kaldırmıştır.

Elinizdeki kitapta, bu önemli delile ve Darwinistlerin söz konusu delil karşısındaki çırpınışlarına şahit olacaksınız. Teoriyi ortaya atan Charles Darwin'den beri, bu aldatmacanın aslında nasıl çökmüş olduğunu göreceksiniz. Kitaptaki yaşayan fosil örnekleri ise, bu büyük aldatmacanın geçersizliğini gösteren sayısız delilden sadece birkaçını teşkil etmektedir. Hemen her fosil katmanından, yaşayan fosil örnekleri çıkartılmaktadır. Ama şu bir gerçektir ki, bu örneklerden sadece bir tanesi bile Darwinizm'i ortadan kaldırmak için yeterlidir. Allah'ın kanunu, inkarcıların düzenini yerle bir etmektedir:

Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) 'o inkar edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. Yoksa onların, Allah'ın dışında başka bir ilahları mı var? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. Eğer gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler bile: "Üst üste yığılmış bir buluttur." derler. Öyleyse sen onları (en dayanılmaz azapla) çarpılacakları günlerine kavuşuncaya kadar bırak. O gün, ne hileli-düzenleri kendilerine herhangi bir şeyle yarar sağlayacak, ne yardım görecekler. (Tur Suresi, 42-46)

DARWIN YANILDI:
TÜRLER DEĞİŞMEMİŞTİR

Belki de (Darwin'in) uğraşmak zorunda kaldığı en büyük problem, uyum sağlamış özelliklerin, bir soydan diğerine geçişini sağlayan yollardı. Çünkü Darwin'in öldüğü dönemlerde, genetik prensipleri henüz keşfedilmemişti. Çözemediği ikinci problem ise fosil kayıtlarının karakteriyle ilgiliydi.[1]

Darwin, "evrim teorisi" adıyla geliştirdiği hipotezini, Douglas Ward'ın yukarıdaki sözlerde belirttiği iki beklentisi üzerine kurgulamıştı. Birincisi, türler arası değişimlerde, 'hayali bir biçimde' farklı özellikleri meydana getiren genlerin, sonraki soylara aktarılması; diğeri de türler arasındaki bu hayali değişimin fosil kayıtlarında sergilenmesi idi. Darwin için, canlının anatomik özellikleri üzerinde değişikliklerin meydana geldiğini ve bunların sonraki soylara aktarılarak yeni türleri meydana getirdiğini iddia etmek kolaydı. Çünkü Darwin'in fikirlerini ürettiği 1800'lü yıllar, henüz genetik biliminin tanınmadığı, bilimsel anlamda "ilkel" yıllardı. Hücrenin kompleksliği keşfedilmemişti. Bir canlının tüm özelliklerini belirleyen genlerin muhteşem yapıları, içerdikleri bilgi ve sahip oldukları hassasiyet bilinmiyordu.

Darwin için, türler arası bu hayali değişimi gösterecek fosil kayıtlarının yeryüzünün bir yerlerinde olduğunu iddia etmek de kolaydı. Çünkü onun iddiasına göre, yeryüzü katmanlarında ara geçiş fosilleri vardı, onlar sadece bulunamamışlardı. O dönemde yeryüzünden toplanan örnekler oldukça az sayıdaydı ve ara fosil vermemişti. Darwin'e göre, gelecekte bir gün insanlar, bu hayali kayıp fosillerle karşılaşmaya başlayacaklardı. Gerekli olan tek şey zaman ve yeryüzünde gerçekleştirilecek detaylı çalışmalardı.

Darwin'in teorisi bu iki temel mantık üzerine kurulmuş oldu. Dikkat edilirse, ortada herhangi bir kanıt veya gözlem değil, sadece varsayımlar vardı. Çünkü evrim teorisi aslında, bilimsel değil tamamen ideolojik sebeplerle ortaya atılmış bir teoriydi. İnsanları Allah inancından uzaklaştırmak, Yaratılış gerçeğine karşı bir alternatif olarak sunulmak üzere geliştirilmişti. Yine bu amaçla dünyaya yayılan materyalist mantığın, canlı tarihine uyarlanmış şekliydi. Ama iddianın bu yönü, dönemin "bilimsel ilkelliği" nedeniyle fark edilemedi. Teori, tümüyle bilimsellik adıyla ortaya çıkmıştı. Teorinin mantıksızlığı açıktı, ama o dönemin şartları içinde, bunun delilsizliğini ispat edecek kanıtlar henüz anlaşılamamıştı.

Aradan geçen yaklaşık 1.5 asırlık dönem, teorinin delilsizliğini ve tümüyle bir aldatmacadan ibaret olduğunu büyük bir hızla ve sayısız bilimsel delil ile göstermiştir. Türlerin küçük değişimlerle birbirlerinden meydana geldikleri iddiası, genetik biliminin ortaya koyduğu gerçekler ile tümüyle ortadan kalkmıştır. Genler, son derece kompleks ve hassastırlar. Herhangi bir mutasyondan olumsuz etkilenir ve bozulmaya uğrarlar. Dolayısıyla genler üzerinde tümüyle bilinçsiz, tesadüfi değişimlerin meydana gelmesi ve bu yapıyı, farklı işlevler gören başka bir yapıya dönüştürmeleri mümkün değildir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni*, Araştırma Yayıncılık)

Fosil kayıtları ise, Darwin için bir diğer büyük hüsrandır. Darwin'in gelecekte bulunmasını beklediği ara fosil örnekleri bulunamamıştır. Fosil kayıtlarının yetersizliği iddiasını artık hiçbir Darwinist gündeme getirmemektedir, çünkü kayıtlar, neredeyse tüm örneklerini vermiştir. Yeryüzünün büyük bir kısmı araştırılmıştır ve paleontolojinin ortaya çıkardığı gerçek, "tek bir ara geçiş" örneğinin bile olmadığı ve yüz milyonlarca yıl önce yaşamış olan canlıların "değişmediğidir". Harvard Üniversitesi'nden evrimci paleontolog Stephen Jay Gould, aslında Darwin'in de farkında olduğu bu gerçeği; "**Fosil kayıtları, Darwin'e mutluluktan çok hüzün getirdi**," sözleriyle açıkça ifade etmiştir.[2] Amerika Doğa Tarihi Müzesi'nden evrimci Niles Eldredge ve Ian Tattersall ise bu durumu şöyle açıklamışlardır:

> Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in Türlerin Kökeni'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur. Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir.
>
> Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça, söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir. Türlerin şaşırtıcı bir biçimde sabit oldukları ve uzun zaman dilimleri boyunca hep statik kaldıkları yönündeki gözlem, "kral çıplak" hikayesindeki tüm özellikleri barındırmaktadır: Herkes bunu görmüş, ama görmezlikten gelmeyi tercih etmiştir. Darwin'in öngördüğü tabloyu ısrarla reddeden hırçın bir fosil kaydı ile karşı karşıya kalan paleontologlar, bu gerçeğe açıkça yüz çevirmişlerdir.[3]

İşte, Darwin'in evrim teorisi, aslında bütün imkansızlıkların yeteri kadar bilindiği ama kasıtlı olarak görmezden gelindiği bir ortam içinde gelişmiştir. Türler üzerinde rastgele etkilerle faydalı genetik değişiklikler meydana gelmesi, bunların soylara aktarılması ihtimali bilimsel olarak yoktur. Fosiller de, böyle bir değişimi reddetmekte, milyonlarca yıl boyunca yaşamış olması gereken ara fosil örneklerinden tek bir tanesini bile vermemektedir.

O halde, evrim teorisini hangi bilimsel kanıt ayakta tutmaktadır?

Evrim teorisini ayakta tutan herhangi bir bilimsel kanıt yoktur. Bu gerçek bir kez daha gösterir ki, Darwinizm'i destekleyen sebepler bilimsel değil ideolojiktir. Bilimsellik, önce bir hipotezin ortaya atılmasını, sonra bunun delillendirilerek kuram haline dönüşmesini gerektirir. Ancak evrim teorisi için bu geçerli değildir. Teori, tek bir delil ile bile desteklenmemektedir, buna rağmen ders kitaplarındaki yerini korumakta, medyada en aldatıcı haberlerle sunulmaktadır. Kanunlarla korunmakta, adeta "değiştirilemez, hakkında aksi bir karar alınamaz" mantığıyla muhafaza edilmektedir. Bunun tek sebebi, evrim teorisinin bilimsel bir tez değil, dogmatik bir inanç olmasıdır.

Fosil kayıtları, durmaksızın Darwin'in iddialarını yalanlamakta, Yaratılış gerçeğini göstermektedir. Darwinistlerin çabası, başarısız olmuştur. Yeryüzündeki deliller, canlıların evrim geçirmemiş olduklarını belgelemiş, açıkça ilan etmiştir. Bunun en büyük delillerinden ikisi, ara fosillerin yokluğu ve fosil kayıtlarındaki durağanlık yani "stasis" gerçeğidir.

ARA FOSİL İDDİASI BİR ALDATMACADIR

"Bazı insanlar fosillerin, Darwin'in hayatın tarihi hakkındaki görüşlerine kanıt olduğunu zanneder. Oysa ki bu kesinlikle yanlış bir düşüncedir."[4] *(Chicago Doğa Tarihi Müzesi, Jeoloji Bölümü Başkanı evrimci Dr. David Raup)*

Herhangi bir doğa tarihi müzesini gezen ziyaretçilerin karşılaştıkları en önemli şeylerden biri, yoğun bir evrim propagandasıdır. Karşılarında, hayali rekonstrüksiyonlar ve hayali atalara ait sahte el yapımı kemiklerden fazla bir şey yoktur. Evrim için hiçbir delil oluşturmayan canlıların tek bir fosilleşmiş parçası, balıktan amfibiye hayali geçişin en önemli "ara form delili" olarak sunulur. Aslında açıkça Yaratılış gerçeğini destekleyen ama evrimciler tarafından tersine çevrilerek "evrime en büyük delil" olarak sunulan bir kaburga kemiği büyük bir gururla sergilenir. Bunları inceleyen ziyaretçilerin büyük bir kısmı, sözde fosilleri tanımlayan detaylı açıklamalara ve verilen Latince isimlere bakarak, evrimsel bir gerçekle karşı karşıya olduklarına ikna olurlar. Ama aslında buradaki amaç, olmayan bir şeyi var gibi göstermek, olmayan bir şey üzerine propaganda yapmaktır. Ve evrimciler bu yöntemle, söz konusu amaçlarına ulaştıklarını düşünürler. Çünkü müze ziyaretçileri belki de, evrimi destekleyen TEK BİR ARA FOSİL BİLE OLMADIĞININ ve –evrim teorisinin iddiasının aksine- milyonlarca yıldır değişmemiş canlıların fosillerinin, serginin hemen altındaki depolarda saklandığının farkında değildirler.

Aslında evrimcilerin gösterdikleri çaba, sonuçsuz bir çabadır. Yeryüzünde evrimi belgeleyen tek bir ara geçiş fosili bulunamamıştır. Milyonlarca yıl boyunca yaşamış olması gereken bu hayali, garip, yarı gelişmiş canlıların varlıklarından eser yoktur. Evrim süreci sadece bir inanıştır, Darwinistlerin olmasını çok istedikleri bir hayaldir. Ama fosil kayıtları bu hayali gerçekleştirmemiştir. Yeryüzünün neredeyse tamamından sayısız fosil çıkarılmıştır. Ama Darwin'in döneminde bulunamayan ara fosiller, hala yoktur. Ve bulunması da imkansızdır. Çünkü evrim gerçekleşmemiştir. Darwinistler hayali evrime; sahte teoriler uydurarak, hayali ara geçiş formlarını alçı ve bakalit ile kendileri oluşturarak, ara formların sözde yaşamlarını hikayeleştirip çizerek hayat vermeye çalışırlar. Oysa bu çabanın ulaşabileceği bir sonuç yoktur. Şartlar, Darwin döneminden farklıdır. Artık bilimsel gerçekler açıkça gün yüzüne çıkmakta, bilim, Yaratılış gerçeğinin delillerini sürekli olarak ortaya koymaktadır. Hiçbir Darwinist, fosil kayıtlarının yetersiz olduğunu iddia edebilecek durumda değildir. Bilimsel veriler ve fosil kayıtları, kesin gerçekleri göstermiştir. Ara fosillerin yokluğu, artık evrimcilerin gizleyemeyecekleri kadar açıktır.

Evrimcilerin bu büyük hayal kırıklığını, California Üniversitesi'nden D. S. Woodroff, *Science* dergisinde şu şekilde ifade etmiştir:

> Ama fosilleşmiş türler, tarihlerinin büyük bir bölümünde değişmeden kalmışlardır ve fosil kayıtları tek bir ara geçiş örneği vermemektedir.[5]

Darwinistler, ara fosil araştırması yaptıkları katmanlar üzerinde, sürekli olarak milyonlarca yıldır değişikliğe uğramamış, hiçbir şekilde evrim geçirmemiş olan canlıların fosillerini bulmaktadırlar. Yaratılış gerçeğinin delilleri her geçen gün milyonları aşmakta ama evrimcilerin büyük bir hevesle bekledikleri ara fosiller görünmemektedir. İşte bu nedenle, artık Yaratılış gerçeğini gösteren delilleri ara fosil olarak göstermeye bile yeltenmişlerdir. Milyonlarca yıl öncesine ait son derece gelişmiş ve kompleks canlıları, çeşitli propaganda yöntemleriyle kendi teorilerine delilmiş gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Fosiller üzerinde yorumlar yaparak, bir kuşun son derece gelişmiş ve kompleks yapıdaki kanatlarını gelişmekte olan

kanatlar, bir balığın yüzgeçlerini ise karaya çıkmaya hazırlanan bacaklar olarak tanıtmaya kalkışmışlardır. Sudan karaya geçiş için *Coelacanth*'ı, karadan havaya geçiş için ise Archaeopteryx'i bu yöntemlerle birer evrim delili olarak lanse etmeye çalışmışlardır. Oysa bu canlıların fosilleşmiş izleri bile, canlıların son derece kompleks özelliklere sahip olduğunu göstermekte ve hiçbir ara form özelliği sunmamaktadır. Nitekim, evrimcilerin spekülasyonlarına maruz kalan bu canlılardan *Coelacanth*, 1938 yılında, yani fosilleşmiş örneğinden yaklaşık 400 milyon yıl sonra, canlı örneğinin derin sularda keşfedilmesiyle, evrimcileri tam anlamıyla hayal kırıklığına uğratmıştır. Bilimsel araştırmalar, tüm özellikleri ile tam bir kuş olduğu ortaya çıkan *Archaeopteryx* için de evrimcilere benzer bir hüsranı yaşatmaktadır. Yıllarca karadan havaya hayali geçişin en önemli delili olarak sunulan *Archaeopteryx*, sahip olduğu kusursuz uçuş kasları, uçuşa uygun tüyleri ve mükemmel kanat yapısı ile ilgili detayların keşfedilmesiyle evrimciler bu konuda sessizliğe bürünmüştür.

Evrimcilerin ara geçiş açmazını gözler önüne seren diğer örnekler ise, insanın sözde evrimine delil gösterilen Piltdown ve Nebraska adamlarıdır. Ara formların yokluğu karşısında yaşadıkları büyük çaresizlik, evrimcileri, yeni ölmüş bir insan kafatasına orangutan çenesi monte etmeye, bunu Piltdown adamı olarak adlandırmaya ve bu sahtekarlığı 40 yıl boyunca sergilemeye kadar götürmüştür. British Museum'da sergilenen bu sahte fosil, söz konusu aldatmacanın anlaşılması ile alelacele müzeden çıkarılmıştır. Nebraska adamı ise, tek bir domuz dişinden yola çıkılarak çizilmiş sayısız hayali resim ve rekonstrüksiyondan ibarettir. Tek bir dişi ele alan evrimciler bunun insanlarla maymunların ortak özelliklerini taşıyan bir ara geçiş fosili olduğunu iddia etmiş, ancak daha sonra bu dişin bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılmıştır. İşte, bir evrim müzesinde ziyaretçilerin sözde "evrim delili" olarak karşılaştıkları fosiller, böylesine sahtekarca bir mantığın ürünüdürler.

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden evrimci paleontolog George Gaylord Simpson, evrimcilerin ara geçiş problemini, şu şekilde itiraf eder:

> Bu, memelilerin 32 takımı için de doğrudur… Her takımın bilinen en eski ve en ilkel üyesi, zaten tüm temel özelliklere sahiptir ve hiçbir şekilde bir takımdan bir başka takıma sürekli bir geçiş sırası göstermezler. Çoğu durumda, aradaki fark öylesine keskin ve aradaki boşluk öylesine büyüktür ki, takımların kökeni oldukça spekülatif ve fazlasıyla kuşkuludur…
>
> Ara formların hiçbir şekilde olmaması, sadece memelilerle sınırlı değildir. Bu, şimdiye kadar paleontologların belgelendirdiği kadarıyla, neredeyse evrensel bir olgudur. Bu durum, hem omurgalılar hem de omurgasızlar olmak üzere, hayvanların neredeyse tüm sınıfları için geçerlidir… ve hem sınıflar için, hem en büyük hayvan filumları, hem de bitkilerin benzer kategorileri için de aynı şekilde doğrudur.[6]

Tüm bu delilsizliğe rağmen evrimciler sürekli "canlılar evrimleşmiştir" iddiasındadırlar. Bu iddiada, milyonlarca "oluşması imkansız" varlık vardır. Ama bunların nasıl olduğu açıklanamayan hayali bir evrim sürecinde oluştukları iddia edilmektedir. Proteinin bilinçsiz bir ortam içinde kendi kendine meydana gelmesinin imkansızlığı ispatlanmıştır. Ama evrime göre bir mucize olmuş, ve protein tesadüflerin eseri olarak oluşmuştur. Hücrenin tüm organelleri ile birlikte tesadüfen oluşması imkansızdır. Ama evrime göre bir mucize olmuş ve oluşmuştur. Hücre çekirdeği, genler, DNA, enzimler ve daha sayısız kompleks yapı, günümüzde bilinçli laboratuvar koşullarında bile oluşturulamamaktadır. Ama evrime göre bir mucize olmuş ve bunların hepsi kör tesadüflerin sonucunda oluşmuştur. Şimdi de, evrimciler fosil kayıtlarında bu oluşumların, bunların değişimlerinin izlerini aramaktadırlar. Ancak yine evrimcilere göre bir mucize olmuş ve fosil kayıtlarındaki bu izler silinmiştir.

Evrimde mantık işte budur: Evrim, milyonlarca oluşamazın listesinden oluşmaktadır. Ve evrime göre bunlar, kör ve şuursuz tesadüflerin eseri olarak vardırlar. Allah'ı inkar eden, fevkalade olayları, doğaüstü gelişimleri reddeden Darwinizm, nedense milyonlarca oluşamazın "mucize eseri" var olduğunu iddia etmekten çekinmemektedir. İşte bilimsel gösterilmeye çalışılan evrim teorisi aslında sayısız mucizeden, tesadüfleri ilah edinen bir inançtan oluşmaktadır.

Evrim teorisi, tek bir proteinin kendi kendine oluşabileceğini delillendirememiş, canlıların evrimleştiklerini gösteren tek bir ara geçiş örneği verememiştir. Teori, en büyük iki dayanağı tarafından yalanlanmıştır ve büyük bir açmaz içindedir. Bu gerçek, fosil kayıtlarındaki ara fosil yokluğunun örtbas edilmesi ve her geçen gün sayısı artan yaşayan fosil örneklerinin saklanmasıyla ortadan kaldırılamaz. Tersine, delilsizlik karşısında, Darwinistlerin sahtekarlık yöntemleri çeşitlenmekte ve insanlar evrimin bilimsel sebeplerle değil, tümüyle ideolojik sebeplerle ayakta tutulmaya çalışıldığını çok daha iyi anlamaktadırlar. Darwinistlerin, olmayan ara geçiş fosillerini varmış gibi göstermeye çalışmalarının ve Yaratılışa dair delilleri müze depolarında gizlemelerinin sebebi açıktır: Onlar, sayısız ve kesin delillerle yeryüzünde egemen olan Allah'ın varlığının delillerinin farkındadırlar. Ve Allah'ın varlığına karşı mücadele içinde olduklarından, bu gerçeği gizleme çabası içindedirler. Ama Allah, Kendi varlığının tecellilerini sayısız delil ile gözler önüne sermekte ve Darwinistlerin düzenlerini sürekli olarak boşa çıkarmaktadır.

Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten Biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. O'nun hükmünün peşine düşecek yoktur. Ve O, hesabı pek çabuk görendir.

Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkar edenler pek yakında bileceklerdir. (Rad Suresi, 41-42)

Evrim teorisinin iddiasına göre, yeryüzünde yaşayan ve geçmişte yaşamış tüm canlı türleri birbirlerinden türeyerek ortaya çıkmışlardır. Türlerin birbirlerine dönüşümü ise, evrim teorisine göre, yavaş yavaş ve kademe kademe olmuştur. Dolayısıyla, bu iddiaya göre iki canlı türü arasındaki geçiş dönemini yansıtan ve her iki türden bazı özellikler taşıyan birtakım canlıların yaşamış olması zorunludur. Örneğin, evrimci iddiaya göre balıklar karaya çıkıp sürüngenlere dönüşene kadar mutlaka yarı solungaçlı yarı akciğerli, yarı yüzgeçli yarı ayaklı türden bazı canlıların milyonlarca yıl boyunca yaşamış olmaları gerekir. Evrimciler, geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali canlılara "ara geçiş formu" adını verirler.

Eğer evrim teorisi doğru olsaydı, bu tür canlıların geçmişte yaşamış olmaları ve bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekirdi. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına fosil kayıtlarında rastlanması gerekirdi. Ancak, bugüne kadar fosil kayıtlarında tek bir ara geçiş formu fosiline dahi rastlanmamıştır. Nitekim evrim teorisinin kurucusu Charles Darwin, Türlerin Kökeni kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştır:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu, benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. (Charles Darwin, The Origin of Species, ss.172-280)

Evrimci paleontologlar, Darwin'in bu sözlerine dayanarak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında fosil araştırmaları yaptılar ve bu ara geçiş formlarını aradılar. Tüm çabalara rağmen söz konusu formlara hiçbir zaman rastlanamadı. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrim

teorisinin öngörülerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını gösterdi. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, evrim teorisini benimsemesine karşın bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, vol 87, 1976, s.133)

Bir başka evrimci paleontolog Mark Czarnecki ise şu yorumu yapar:

> Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır. (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 January 1981, s.56)

Ünlü biyolog Francis Hitching de, The Neck of the Giraffe: *Where Darwin Went Wrong* (Darwin'in Yanıldığı Yer: Zürafanın Boynu) adlı kitabında şöyle demektedir:

> Eğer fosiller buluyorsak ve eğer Darwin'in teorisi doğruysa, o halde kayaların, belirli bir grup yaratığın, daha kompleks bir başka grup yaratığa doğru küçük kademelerle evrimleştiğini gösteren kalıntılar ortaya çıkarması gerekir. Bu nesilden nesile ilerleyen "küçük gelişmelerin" son derece iyi korunmuş olması gerekir. Ama durum hiç de böyle değildir. Aslında, bunun tam tersi doğrudur. Darwin'in "sayısız ara form olmalı, ama bunları neden yeryüzünün sayısız katmanında bulamıyoruz" derken yakınmış olduğu gibi. Darwin, fosil kayıtlarındaki bu "olağanüstü eksikliğin" sadece daha fazla fosil kazısı yapmakla ilgili olduğunu düşünmüştür. Ama her ne kadar yeni fosil kazısı yapılırsa yapılsın, bulunan türlerin neredeyse hepsinin, istisnasız, bugün yaşamakta olan hayvanlara çok benzediği ortaya çıkmıştır. (Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, Tichnor and Fields, New Haven, 1982, s.40)

Darwin'in ve alıntılarına yer verilen diğer kişilerin yukarıda yer alan sözleriyle ifade ettikleri gibi bugüne kadar tek bir ara geçiş fosili bile bulunamamış olması, evrim teorisinin geçersizliğini açıkça gözler önüne sermektedir. Çünkü herşeyden önce eğer canlılar başka canlılara dönüştüyse, dönüşme evresinde çok sayıda ara canlı var olmalı, yeryüzünün dört bir yanı evrimleşme aşamasındaki canlıların fosilleriyle (ara fosillerle) dolu olmalıdır. Oysa bugüne kadar çıkarılmış olan 100 milyona yakın fosilin tamamı bugün de bildiğimiz tam ve eksiksiz canlılara aittir.

Fosil kayıtları, canlı türlerinin hem bir anda ve tamamen farklı yapılarda ortaya çıktıklarını, hem de çok uzun jeolojik dönemler boyunca değişmeden sabit kaldıklarını göstermektedir. Harvard Üniversitesi paleontologlarından ve evrimci Stephen Jay Gould, bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Fosilleşmiş türlerin çoğunun tarihi, kademeli evrimle çelişen iki farklı özellik ortaya koymaktadır:
>
> 1. Durağanlık: Çoğu tür, dünya üzerinde var olduğu süre boyunca hiçbir yönde değişim göstermez. Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıkları andaki yapıları ne ise, kayıtlardan yok oldukları andaki yapıları da aynıdır. Morfolojik (şekilsel) değişim genellikle sınırlıdır ve belirli bir yönü yoktur.
>
> 2. Aniden ortaya çıkış: Herhangi bir lokal bölgede bir tür, atalarından kademeli farklılaşmalara uğrayarak aşama aşama ortaya çıkmaz; bir anda ve "tamamen şekillenmiş" olarak belirir. (S.J. Gould, "Evolution's Erratic Pace", Natural History, vol. 86, May 1977)

Oysa evrim gerçekleşmiş olsaydı, yeryüzü milyarlarca ara canlıya ait fosil ile dolu olmalıydı. Üstelik sayısı milyonları bulan bu canlıların mutasyonların etkileri nedeniyle son derece anormal varlıklar olmaları gerekirdi.

Evrimcilerin iddiasına göre tüm canlılar ve bu canlılara ait tüm organlar tesadüfen meydana gelmiş mutasyonlar sonucu oluşmuştur. Bu durumda işlevlerinin gelişmesi aşamasında anormal yapıya sahip bir organ defalarca mutasyona maruz kalmış olmalı, her seferinde anormal bir halden başka bir anormal hale dönüşmeliydi. Bugünkü en mükemmel ve estetik görünümlü canlılar oluşmadan önce, bu canlıların anormal organları ve estetik dışı görünümleri olmalıydı. Örneğin iki kulak, iki göz, burun ve ağızdan oluşan son derece simetrik insan yüzü meydana gelmeden önce, simetrisi bozuk olacak şekilde çok sayıda kulağı ve gözü olan, burnu iki gözü arasında veya çenesinde yer alan, gözlerinin bir kısmı kafasının arkasında veya yanaklarının üzerinde bulunan, burnu kulağının yerinde bulunup boynuna kadar uzayan ve bu şekilde milyonlarca hatta milyarlarca farklı şekilde örneklendirebileceğimiz anormal yüzler oluşmalıydı. Hatta bu aşamaya gelmeden önce ayağının altında kulağı veya sırtında gözü olan, ağzı karnında yer alan, kafatasının içinde, bir yerine 2-3 ayrı beyne sahip, diz kapakları henüz oluşmadığı için ayakta duramayan, gövdesinin iki yanından birer tane yerine 3'er, 5'er tane farklı uzunlukta kol çıkan, ayak kemikleri dengede durabileceği şekilde öne değil arkaya veya yana bakan garip varlıklar da yaşamalıydı. Bu iddiaya göre yeraltında her aşaması ayrı anormalliklere sahip bu yapıların fosillerinden milyonlarcasının bulunması gerekirdi. Ama tek bir tane bile yoktur. İki, üç, dört, beş başlı insanlar, böcekler gibi yüzlerce göze sahip, bir çok kolu olan ve hatta 2-3 metrelik kolları olan ve bu tarzda anormalliklere sahip pek çok insan fosili bulunmalıydı. Aynı bu şekilde her hayvan ve bitki türü için de anormal örnekler olması gerekirdi. Bütün deniz hayvanlarının da ara fosillerinin son derece anormal varlıklara dönüşmesi gerekirdi. Ancak bunlardan da tek bir tane bile yoktur. Fosilleri bulunan milyonlarca örneğin hepsi normal canlılara aittir.

Bu gerçek, evrim teorisinin çöküşünün açık bir ifadesidir. 150 senedir bulunan her fosilin evrimi yalanlamasına rağmen hala "bir gün bulunur" umuduyla bu teoriyi savunmak akıl sahibi bir insanın yapacağı şey değildir. Aradan 140 sene geçti, dünyada kazılmadık fosil yatağı kalmadı, milyarlarca dolar harcandı ama Darwin'in öngördüğü ara canlılara ait fosiller bulunmadı. Bulunamaz da. Çünkü Darwinizm'in delil olarak kullanabileceği tek bir ara fosil yoktur. Buna karşı "Yaratılış gerçeği"ni gösteren milyonlarca "yaşayan fosil" bulunmaktadır.

GÖZ KÖR TESADÜFLERİN DEĞİL, ÜSTÜN AKIL SAHİBİ RABBİMİZ'İN ESERİDİR

- Gözler, altı kemik uzantısı ile kafatasına bağlanan, etrafları özel dokularla çevrelenmiş göz yuvaları içinde, koruyucu bir yağ yastıkçığı üzerine yerleştirilmişlerdir. Burun kemeri, kaşlar ve elmacık kemikleri tarafından dış etkenlere karşı korunurlar.

- Gözler, çok iyi korunmalarının yanı sıra vücutta, görmeyi en rahat ve en ideal biçimde sağlayacak bir bölgeye yerleştirilmişlerdir. Acaba gözler yüzün başka bir yerinde, örneğin burnun altında bulunsalardı ne olurdu? Hem emniyet açısından riskli bir durum oluşur hem de estetik olarak oldukça çirkin bir görünüm meydana gelirdi. Görüş açısı da şu ankinden çok daha kısıtlı olurdu.

- Gözlerin her yönden, olabilecek en ideal yerde, simetrik bir biçimde bulunmaları estetiğe de son derece uygundur. İki gözün arası ortalama tek göz boyundadır. Bu oran bozulduğunda, gözlerin arası daha açık veya daha yakın olunca yüzün tüm ifadesi değişir.

- Göz, sahip olduğu bütün özellikleri ile insanı Allah'ın yarattığını ispatlayan bir delildir. Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir:

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne Yücedir. (Mümin Suresi, 64)

Evrimciler ise gözün bu kusursuz yapıya tesadüfi mutasyonların etkisi ile aşama aşama sahip olduğunu iddia ederler. Bu iddiaya göre milyonlarca yıl boyunca ard arda kör ve şuursuz tesadüfler meydana gelmiş ve dolayısıyla göz bu kusursuz yapıya ulaşıncaya kadar milyonlarca farklı anormalliğe sahip olmuştur. Örneğin insanın kafasında değil ayağında veya sırtında yer alan, simetrik şekilde yerleştirilmiş iki tane yerine arılarınki gibi petek şeklinde çok sayıda olan, gözyaşı bezleri olmadığı için kısa sürede kuruyup körleşen, korneası şeffaf olmadığı için ışığı geçirmeyen ve dolayısıyla görme fonksiyonu olmayan, irisi henüz oluşmadığı için küçük bir ışık değişiminde bile görme işlevini yitiren gözler meydana gelmiş olmalıdır. Üstelik bunlar oluşabilecek anormalliklerin çok küçük bir kısmıdır, gözün tüm organelleri ve işlevleri göz önünde bulundurulduğunda bu şekilde milyonlarca anormal göz şekli düşünülebilir.

Oysa bugüne kadar bahsedilen anormal ve bozuk yapılı gözlere sahip tek bir canlı bile bulunmamıştır. Fosil kayıtlarında yer alan tüm canlılar kendilerine has mükemmel göz sistemlerine sahiptirler. Bu gerçek göstermektedir ki, evrim teorisinin küçük değişimlerle meydana gelen canlılar iddiası kesin bir aldatmacadır.

FOSİL KAYITLARI
YARATILIŞI İSPATLIYOR:

Fosil Kayıtlarındaki Durağanlık (Stasis)

Yeryüzünün binlerce asırlık katmanlarında araştırma yapan paleontologlar, çok önemli fosillerle karşılaştılar. Milyonlarca yıllık fosil katmanları üzerindeki bu canlılar, günümüz örümcekleri, sinekleri, kurbağaları, kaplumbağaları ve balıklarıydı. Evrime göre, milyonlarca yıllık zaman dilimi içinde değişim göstermesi gereken bu canlılar, canlılık tarihinin en eski dönemlerinde, en kompleks halleri ile yaşamışlar ve hiçbir değişim göstermeden günümüze kadar gelmişlerdi. Yani bu canlılar, evrimleşmemişti. Fosil kayıtlarında, evrimcilere göre olmaması gereken bir durağanlık vardı.

Darwin, milyonlarca yıl boyunca aynı kalan bu canlıların, teorisi için ne kadar büyük bir problem olduğunu görüyor, bunu sık sık dile getiriyordu. Bu özel fosillerin Darwin tarafından isimleri de konulmuştu: Yaşayan Fosiller.

Evrimci paleontolog Peter Douglas Ward, Darwin'in bu sorununu, şu şekilde vurgulamıştır:

> Yine de, Darwin'in en temel inancı, çoğu organizmanın zamanla değişmiş olduğuydu. Ama acaba bunlar aynı seviyede mi değişmişlerdi, yoksa değişimin oranı farklı mıydı? Darwin, değişim oranının farklı olduğundan emindi, çünkü daha önce gördüğü, üstelik bazıları oldukça eski katmanlardan çıkan fosillerin çok benzeri olan oldukça fazla sayıda canlı gösterebilirdi. Darwin, bu problemle birkaç defa karşılaştı. Türlerin Kökeni'nde yaptığı açıklama ile tatmin olmuş gözükse de, sürekli olarak "yaşayan fosiller" konusunu okuyucunun dikkatine sunması, onun bu olgu konusunda tam anlamıyla rahat olmadığını gösteriyordu. Örneğin, konuyla ilgili olarak şunları yazmıştı: *"Bazı durumlarda ... aşağı derecede organize olmuş formlar, günümüze kadar korunmuş gibi gözükmektedir. Bunlar, daha az ciddi rekabetlere maruz kaldıkları ve yetersiz sayılarının uygun şekilde değişim ihtimalini yavaşlattığı, sınırlı veya özel bölgelerde yaşamışlardı."* Bu açıklamaya rağmen yine de, ismini Darwin'in kendisinin koyduğu 'yaşayan fosiller'in varlığı, onun kafasını karıştırmaya devam etti ve onu eleştiren çok sayıda kişinin, ona karşı kullanabilecekleri bir koz haline geldi.[7]

Darwin, söz konusu canlıları "aşağı derecede organize olmuş canlılar" olarak nitelendirmişti. Dolayısıyla, onların hayatta kalmalarına sözde kılıf bulmaya çalışarak sorunu küçük göstermeye çalışıyordu. Ancak bu fosiller, günümüz canlılarından farksızlardı. Son derece gelişmiş kompleks özelliklere sahiplerdi. Ve hayatta kalmaları, Darwin'in kendisinin bile inanmakta zorlandığı birkaç bahane ile açıklanacak gibi değildi.

Darwin'in takipçileri için ise sorun, Darwin dönemindeki kadarla kısıtlı kalmıyordu. Yeryüzü katmanlarının büyük bir bölümünden çıkan yaşayan fosillerin sayısı, milyonları aşıyordu. Ara fosil arayışları, yaşayan fosil bulguları ile sonuçlanıyordu. Canlılar, milyonlarca yıllık katmanlardan, günümüzdeki halleri ile ortaya çıkıyorlardı. Ve bu durum evrim teorisi için büyük bir çöküşün en önemli delillerindendi.

Darwin, kendi döneminde yaşayan fosillerin varlığından yoğun şekilde tedirgin olsa da, bunların kapsamının o kadar da farkında değildi. Çünkü gelecek yılların ne kadar daha yaşayan fosil örneği vereceğinden habersizdi. Darwin ve teorisi için ne kadar büyük bir hayal kırıklığıdır ki, Darwin'den sonraki yıllar, onun beklediği ara geçiş formlarının yerine, durmaksızın yaşayan fosil örnekleri sundu.

Şu anda fosil katmanlarından çıkarılmış olan yaşayan fosillerin sayısı milyonları aşmış durumdadır. Bu fosillerin birkaçı medyada ön plana çıkarılırken, büyük bir kısmı da çeşitli müzelerin depolarına kaldırılmış durumdadır. Ancak yaşayan fosiller gerçeği, saklamakla örtbas edilecek gibi değildir. Çünkü araştırılan her fosil katmanı, durmaksızın yeni yaşayan fosil örnekleri vermektedir. Gelişmeleri basından izleyenler, oldukça nadir olarak bulunmuş sayısı belli birkaç yaşayan fosil örneğinin var olduğunu zannedebilirler. Ama gerçek bu değildir. Bu fosiller her yerdedir. Ve günümüz canlılarının milyonlarca yıl önceki temsilcileridirler.

Darwin'in açıklayamadığı fosil kayıtlarındaki bu durağanlık, Darwin'in takipçileri tarafından da açıklanamamaktadır. Evrimciler, ilk başlarda, 350 milyon yıllık örnekleri bulunan hamam böceği gibi canlıların "her ortamda yaşayabilen ve her şekilde beslenebilen" canlılar oldukları için değişmediklerini iddia etmişlerdir. 350 milyon yıl önceki bir hamam böceğinin, evrimcilere göre sözde ilkel bir dönemde, nasıl tüm kompleks özellikleriyle ortaya çıktığı sorusuna nedense hiç değinmeyen evrimciler, bu canlının, ortama ne kadar uyumlu olursa olsun, evrim iddiasına göre gelişme göstermesi gerektiğini kasıtlı olarak gözardı etmişlerdir. Sonra başka canlılar için başka iddialar ortaya çıkmıştır. 200 milyon yıl öncesine ait tuatara kertenkelesinin değişmemiş olduğu gerçeğine karşı, canlının yavaş evrim geçirdiğini iddia etmişlerdir. Ama nedense bu iddia, hızla üreyen hamam böcekleri ve 3.5 milyar yıllık fosilleri bulunan ve dakikalar içinde üreyen arkeabakteriler için geçerli değildir. Evrimcilerin, yaşayan fosillerin yalnızca bir kısmını ön plana çıkarmalarının nedeni budur. Birkaç yaşayan fosil için bilimsellikten uzak, mantıksız ve tutarsız da olsa gerekçe uydurmak onlar için son derece olağandır. Eğer yaşayan fosillerin tümü ön plana çıkarılsa, her biri için bir bahane bulmak hem mümkün hem de inandırıcı olmayacaktır.

New Scientist dergisi, "evrimsel aşamalar, yaşayan fosillerin tümünün ısrarcılığını açıklayamıyor" şeklindeki yoruma, evrimcilerin sürekli geçersiz gerekçe bulma ihtiyaçlarını ve bunların nasıl sonuçsuz kaldığını belirterek şöyle devam etmektedir:

> Bütün bunlar, bu istisnai yaşamların sırrını arayanlara oldukça karmaşık bir görüntü sunuyor. Genelleşmiş veya özelleşmiş ol. Hızlı veya yavaş yaşa. Basit kal veya kalma. Doğru zamanda doğru yerde ol. Eğer diğer her şey başarısız olursa, bu durumda, her şeye karşı koyabilen bir fizyolojiyle kutsanmış bir "süpertür" olmayı dene. …[8]

Bir başka deyişle Darwinistler, yaşayan fosillerin varlığına, Yaratılış gerçeği dışında her türlü açıklamayı getirmeye hazırdırlar. Açıklamaların tümü sonuçsuz kalırsa, *New Scientist* dergisinin de açıkça belirttiği gibi, bunu bir "süper tür" olarak bile kabul etmek olasıdır. Darwinistlere göre yapılmaması gereken tek şey, bu canlının "yaratılmış" olduğunu kabul etmektir.

Darwin'in ardına sığındığı, günümüz Darwinistlerinin de dile getirmekten genellikle çekindikleri bu tutarsız iddialar, zaten durağanlığı belgeleyen fosillerin olağanüstü sayısı karşısında tamamen çürütülmüştür. Yaşayan fosiller, haklarında senaryolar üretilemeyecek kadar çoktur ve evrimin gerçekleşmediğini açıkça göstermektedir. Evrime göre, kurt benzeri bir canlı, bir gün denize girip elli milyon yıl içinde balina gibi dev bir deniz memelisine dönüşmüştür.[9] Eğer evrim -tüm mantıksızlığına rağmen- bu kadar kısa bir sürede, kurda benzer bir kara canlısını balinaya çevirebiliyorsa, nasıl olur da bir semenderi 160 milyon yıl boyunca hiçbir değişime uğratmamıştır? Bu soru, hiçbir evrimci tarafından bilimsel olarak cevaplanamamıştır.

Üstelik bu durum sadece semender için değil, günümüzde yaşayan örnekleri bulunan –kitabın ilerleyen bölümlerinde örneklerini göreceğiniz- sayısız tür için geçerlidir. Fosil kayıtlarındaki durağanlığın sayısız örnekle delillendirilmesi, Amerikan Doğa Tarihi Müzesi paleontologlarından evrimci Niles Eldredge tarafından da şu şekilde ifade edilmiştir:

Stasis (durağanlık) artık, türlerin evrimsel tarihinde egemen bir paleontolojik seyir olarak oldukça fazla sayıda belgelenmiştir.[10]

Yeryüzünde bulunan örnekler, canlıların büyük bir kısmının milyonlarca yıl önce de aynı anatomik özelliklerle yaşadıklarını kanıtlamıştır. Öyle ki, 100 milyon yıl önce var olan böcek familyalarından %84'ü bugün yaşamaktadır.[11] Botanikçi Margaret Helder, evrimci Niles Eldredge'in görüşlerini de dile getirerek, yaşayan fosillerdeki bu müthiş çeşitliliği şöyle açıklamıştır:

Bir organizmanın yaşayan fosil olarak tanımlanması, onu inceleyen kişinin onun canlı hali ile fosil hali arasında aradığı benzerlik derecesine bağlıdır. Eğer organizmanın genel kategorileri açısından bir tanımlama yapılacak olursa, yani genel olarak süngerler, genel olarak eğrelti otları hatta eğrelti otlarının belirli grupları gibi, o zaman Niles Eldredge'in görüşüne göre, "böyle bir kıstasa göre, neredeyse her şey yaşayan fosildir."[12] Tanımlama bu kadar geniş tutulsun veya tutulmasın, yaşayan fosillerin hiç de az olmadıkları sonucuna varmak oldukça güvenli ve sağlamdır.[13]

Kuşkusuz bu canlıların çok fazla sayıda ortaya çıkışları, akılcı düşünen bir insan için şaşırtıcı değildir. Eğer bir insan, canlıların tümünü Allah'ın yaratmış olduğunu, karşısındaki açık örneklerden görebiliyorsa, o zaman fosil kayıtlarının kendisine gösterdiği delili anlayabilir. Canlılar evrim geçirmemiş, canlılık tarihi boyunca aniden, en kompleks ve en mükemmel özellikleri ile ortaya çıkmışlardır. Bu durum, canlıların tümünün yaratılmış olduklarını göstermektedir. Allah için, hayranlık uyandırıcı özelliklerle bugün var olan bir canlıyı, milyonlarca yıl önce yaratıp var etmiş olmak kuşkusuz çok kolaydır. Bunu takdir edebilen insanlar için yaşayan fosillerin varlığı, Allah'ın üstün yaratmasının birer delilidir. Yeryüzü, Darwin'in iddia ettiği evrimin delillerini vermemekte, Yaratılış gerçeğini tasdik etmektedir. Niles Eldredge, bunu itiraf eden evrimcilerden yalnızca bir tanesidir:

Basit çıkarımlar işe yaramıyor. Bunu, Darwin'in bize, dağların yüzeylerinden fosillerimizi toplarken, doğal seleksiyonun tam olarak böyle bir işaret bırakmış olması gerektiğini söylemesinden beri, -hepimizin orada olması gerektiğini düşündüğü yavaş, sabit yönlü değişim örneklerini belgelemek için boşuna uğraştığım - 1960'lı yıllarda fark ettim. Darwin'in bu iddiasının aksine, türlerin fosil kayıtlarında bir kerede ortaya çıktıktan sonra neredeyse hiçbir değişim göstermediklerini gördüm. Türler ısrarla ve amansız bir şekilde tesadüfe karşı koyuyorlardı.[14]

Tüm bunlar göstermektedir ki, evrimcilerin, "fosil kayıtlarındaki kanıtlar", "evrimsel süreç" ve "canlılardaki aşamalı veya sıçramalı değişim" şeklindeki iddiaları yalnızca birer spekülasyondan ibarettir. Fosil kayıtlarındaki gerçeklere bakan hiç kimse, söz konusu Darwinist spekülasyonlara inanmayacaktır. Bu spekülatif iddialar, kitabın ilerleyen bölümlerinde daha detaylı şekilde çürütülmüştür.

Dünyaca ünlü Fransız zoolog ve evrimci Pierre-Paul Grassé, söz konusu evrim yanılgısını şu sözlerle ifade etmiştir:

Julian Huxley ve diğer biyologların "evrim iş başında" iddiaları, yalnızca demografik gerçeklerin, bölgesel genotip dalgalanmalarının, coğrafi dağılımların bir gözleminden ibarettir. Genellikle söz konusu türler, yüzlerce asır boyunca aynı kalmışlardır! Çevresel şartlar sonucunda meydana gelen dalgalanma, genomda daha önce meydana gelen değişikliklerle birlikte, evrim anlamına gelmemektedir. Ve bizler, pek çok pankronik türde (milyonlarca yıl boyunca değişmeden kalan yaşayan fosiller) bunun elle tutulur delillerine sahibiz.[15]

Yaşayan fosil örneklerinin çıktığı ülkelerde, hükümetlerin bunları ön plana çıkarıp, bu önemli bilimsel delilleri dünyaya tanıtması büyük bir gerekliliktir. Aksi takdirde, sırf propaganda ve aldatmaca yoluyla, bilimin gösterdiği gerçeklerin tamamen tersi olan anlayış, yani evrim teorisi, körü körüne desteklenmeye

devam edecektir. Yeryüzündeki yaşam tarihini belgeleyen fosil kayıtlarının gösterdiği gerçek, canlıların evrim geçirmedikleri, tüm kompleks özellikleri ile aniden ortaya çıktıklarıdır. Yani fosil kayıtları, Yaratılış gerçeğini belgelemiştir.

COELACANTH FOSİLLER ÜZERİNDEKİ SPEKÜLASYONLARI SUSTURMUŞTUR

Coelacanth, yaklaşık 150 cm. boyunda, iri yapılı, zırhı andıran ve bütün gövdesini kaplayan kalın pullara sahip bir balıktır. Kemiklibalıklar (Osteichthyes) sınıflamasına aittir ve fosillerine ilk olarak Devoniyen (408-360 milyon yıl arası) dönemine ait katmanlarda rastlanmaktadır.

1938 yılından önce, evrimciler için *Coelacanth* fosilleri, büyük bir problemin çözümü olarak öne sürüldü. Fosil kayıtlarında milyonlarca, hatta milyarlarca olması gereken ara fosil örneklerinden eser yoktu. Evrimciler için, canlıların denizden karaya hayali çıkışlarını belgeleyecek bir delile ihtiyaç vardı. İşte bu nedenle, bu senaryo için oldukça uygun buldukları *Coelacanth* fosilini alıp, üzerinde propaganda yapmaya başladılar. Canlının yüzgeçlerini "yürümek üzere olan ayaklar", vücudunda fosilleşmiş bir yağ kesesini ise "ilkel bir akciğer" olarak yorumladılar. Bu büyük kanıt sıkıntısı içinde *Coelacanth*, evrimciler için adeta bir kurtarıcıydı. Canlı üzerinde yapılan tamamen hayali iddialar sonucunda artık evrimciler, milyarlarca olması gereken kayıp halkalardan nihayet "birine" kavuşmuş olacaklardı.

Coelacanth konusunda yıllarca araştırma yapmış olan Fransız evrimci Dr. Jacques Millot, Coelacanth'a adeta bir kurtarıcı gibi sığındıklarını şu sözlerle anlatıyordu:

> Evrimin en büyük problemlerinden biri, balıklarla onların karadaki soyları arasındaki anatomik geçişi bulmaktı… Uzun zaman boyunca evrimciler balıklar ve amfibiler arasındaki bu büyük boşluk nedeniyle sıkıntı içindeydiler. Ama bu boşluk, eski balıklar üzerindeki çalışmalar ile aşıldı ve işte burada Coelacanth devreye girdi.[16]

Ama evrimcilerin bu hevesi pek uzun sürmedi. 1938 yılında Coelacanth'ın canlı bir örneğinin balıkçılar tarafından yakalanması, evrimciler için büyük bir hayal kırıklığı oldu. Rhodes Üniversitesi'nde Kimya bölümü doçenti, aynı zamanda İngiltere Güney sahillerindeki çeşitli balık müzelerinin fahri başkanı olan James Leonard Brierley Smith, yakalanan bu Coelacanth karşısında şaşkınlığını şu sözlerle dile getiriyordu:

> "... balığı ilk gördüğümde bu görüntü beni beyaz parlak bir patlama şeklinde çarptı. ... Taştan bir baston gibi kalakalmıştım. Evet, hiçbir şüphe olmaksızın, her puluna, her kemiğine, her yüzgecine kadar bu gerçek bir Coelacanth idi."[17]

İnsanın sözde atalarıyla yakından bağlantılı olduğuna inanılan bu hayali ara fosilin, yani Coelacanth'ın bir yaşayan fosil olarak bulunması, Darwinist çevreler için oldukça büyük bir olaydı. Çünkü evrim teorisinin en büyük hayali ara geçiş delili bir anda yok olmuştu. Denizden karaya hayali çıkışın en büyük adayı, günümüz denizlerinde yaşayan, hiçbir ara form özelliği göstermeyen, son derece kompleks bir canlıydı. Darwin'in evrim teorisi, bu canlı örnek karşısında büyük bir darbe almıştı. Canlının basına tanıtıldığı 1939 yılının Mart ayının ortalarında, haftalar boyunca, New York'dan Sri Lanka'ya kadar bütün gazete ve dergilerde konuyla ilgili makaleler yayınlandı. London Illustrated News gazetesinde canlının birebir büyüklükteki resimleri basıldı. Resmin yanında British Museum'dan Dr. E. I. White'ın bir makalesi vardı. Makalenin başlığı ise şuydu: "Yirminci Yüzyıl Doğa Tarihinin En Önemli Olaylarından Biri". Makale, keşfi "heyecan uyandırıcı" olarak tanımlıyor ve "bu olayın, Mezozoik çağın 2.5 metrelik Diplodocus dinozorunun canlı bir örneğinin keşfedilmesi kadar şaşırtıcı" olduğunu iddia ediyordu.[18]

J. L. B. Smith, sonraki yıllarda *Coelacanth* üzerinde sayısız çalışmalar yapmış, adeta tüm yaşamını bu çalışmalara adamıştı. *Coelacanth*'ın deniz dibindeki canlı halinin bulunabilmesi ve canlının iç organlarının detaylı bir şekilde incelenebilmesi için dünyanın çeşitli yerlerinde arama çalışmalarına öncülük etti. (İlk

yakalanan *Coelacanth*, yakalanmasından uzun bir süre sonra J. L. B. Smith'in dikkatine sunulduğu için iç organlarını muhafaza etmek mümkün olmamıştı).

Sonraki yıllarda ikinci *Coelacanth* ile karşılaşmak mümkün oldu. Canlı, yaşadığı derin sulardan sığ ve ılık sulara çıkarıldığı için kısa bir süre sonra ölmüştü. Ama yine de iç organlarını incelemek mümkün oldu. İncelemeyi yapan Dr. Jacques Millot ve meslektaşları, beklediklerinden çok daha farklı olan gerçeklerle karşılaştılar. Canlının iç organları, hiç de sandıkları gibi ilkel özellikler göstermiyor, canlı, hayali ilkel bir atayı temsil eden ara geçiş niteliklerini taşımıyordu. Canlı, evrimcilerin iddia ettikleri gibi ilkel bir akciğere sahip değildi. Evrimci araştırmacıların ilkel akciğer olduğunu düşündükleri yapı, balığın vücudunda bulunan bir yağ kesesinden ibaretti.[19] Ayrıca, sudan çıkmaya hazırlanan bir sürüngen adayı olarak lanse edilen canlı, okyanusun en derin sularında yaşayan ve 180 m derinliğin üzerine çıkmayan bir dip balığıydı.[20] Canlının sığ sulara çıkarılması bile, onun ölümüne sebep olmuştu. Dolayısıyla, Millot'a göre, aradıkları "kayıp halka"yı temsil etmesi gereken bu önemli canlı, sözde evrim geçirdiğini iddia ettikleri canlının ilkel özelliklerinden yoksundu.[21] Bir başka deyişle balık, bir ara form değildi ve 400 milyon yıl boyunca derin denizlerde aynı kompleks özellikleri ile yaşamıştı.

Peter Forey adlı evrimci paleontolog, *Nature* dergisinde yayınlanan bir makalede bu konuda şunları söylüyordu:

> Coelacanthların tetrapodların atasına yakın olduğuna dair görüş uzun süredir kabul gördüğü için, Latimeria'nın (Coelacanth) bulunmasıyla birlikte, balıklardan amfibiyenlere geçişi hakkında doğrudan bilgilerin elde edileceği ümit edilmişti... Ama Latimeria'nın anatomisi ve fizyolojisi üzerinde yapılan incelemeler, bu ilişki varsayımının sadece bir temenniden ibaret olduğunu ve Coelacanth'ın bir "kayıp bağlantı" olarak gösterilmesinin bir dayanağının olmadığını ortaya koydu.[22]

Bundan sonra defalarca karşılaşılan ve kendi yaşadıkları ortamda izlenen Coelacanthlar'ın tümü, bu önemli gerçeği tekrar tekrar ve daha da detaylı olarak ortaya çıkarmıştı. Canlının yürümek üzere değişim geçirmekte olan yüzgeçleri iddiası, sadece bir aldatmacaydı. Max Planck Enstitüsü'nden Alman evrimci zoolog Hans Fricke, **"İtiraf ediyorum, üzgünüm ama Coelacanth'ı hiçbir zaman yüzgeçleri üzerinde yürürken görmedik"** açıklamasını yapıyordu.[23]

Darwinistler için, yaşayan fosillerin bulunması ve çokluğu zaten başlıbaşına bir problemdi. Ama bir ara geçiş formu olarak lanse ettikleri, diledikleri gibi propaganda malzemesi yaptıkları ve insanlara "en büyük delil" olarak gösterdikleri Coelacanth'ın "yaşayan fosil" olarak karşılarına çıkması, onlar için problemlerin belki de en büyüklerinden biriydi.

Bu durum, yaşayan fosiller hakkında evrimcilerin geliştirdikleri tüm teorileri de ortadan kaldırıyordu. Darwinistler, bir canlının değişmeden kalabilmesi için "genelleşmiş" olması gerektiğini iddia etmişlerdi. Bir başka deyişle canlının değişmemesi için, her ortamda yaşayabilmesi, her şekilde beslenebilmesi gerekiyordu. Ama Coelacanth örneği ile karşılarında son derece kompleks "özelleşmiş" bir canlı vardı. Coelacanth, oldukça derin sularda yaşamaktaydı ve özel bir ortama ve beslenme şekline sahipti. İşte bu nedenle evrimcilerin bu iddiaları da geçersiz oluyordu.

Bu canlı, evrimin iddialarına göre, kendi yaşam tarihleri içinde mevcut yeryüzü değişimlerine karşı nasıl direnç göstermiş, nasıl değişmeden kalabilmişti? Hayali evrime göre, Yaklaşık 250 milyon yıl önce sözde değişime uğrayan kıtalar, 400 milyon yıldır varlığını sürdüren Coelacanthlar üzerinde de etkili olmalıydı. Ama her nedense, canlılar, değişen ortam şartlarına rağmen, herhangi bir değişim göstermemişlerdi. Focus dergisi, bu durumu şu şekilde açıklıyordu:

> Bilimsel verilere göre, günümüzden yaklaşık 250 milyon yıl önce, tüm kıtalar birleşikti. "Pangea" adı verilen bu büyük kara parçasını tek ve dev bir okyanus çevreliyordu. Yaklaşık 125 milyon yıl önce, kıtaların yer değiştirmesi sonucunda, Hint Okyanusu açıldı. Günümüzde, Coelacanthlar'ın doğal ortamlarının önemli bir parçasını oluşturan Hint Okyanusu'ndaki volkanik mağaralar da kıta hareketlerinin etkisiyle ortaya çıktı. İşte tüm bu verilerin ışığında önemli bir gerçek daha karşımıza çıkıyor. Doğal ortamlarında meydana gelen bunca değişikliğe rağmen, yaklaşık 400 milyon yıldan beri var olan bu hayvanların değişmediği gerçeği!

Bu durum, herhangi bir mazerete olanak vermeden, canlının milyonlarca yıl boyunca değişmeden kaldığını, yani evrim geçirmediğini doğrulamaktadır. Konuyla ilgili olarak Prof. Keith S. Thomson, *The Story of the Coelacanth* (Coelacanth'ın Hikayesi) ismini taşıyan kitabında şu sözlere yer vermiştir:

> Örneğin, bilinen en eski Coelacanth (Diplocercides) da, kesinlikle aynı biçimde bir rostral organa (kafatasının içinde bulunan peltemsi bir maddeyle dolu kese ve ona bağlı altı tüp, zoologlarca rostral organ olarak adlandırılıyor), özel bir kafatası eklemine, içi boş bir sırt ipine (notokord) ve az sayıda dişe sahipti. Tüm bunlar, grubun Devoniyen döneminden beri (400 milyon yıldır) hemen hemen hiç değişmediğini gösterdiği gibi, fosil kayıtları arasında büyük bir boşluğun olduğunu da gösteriyor. Çünkü, Coelacanthlar'ın hepsinde görülen ortak özelliklerin ortaya çıkışını gösteren ata fosiller zincirine sahip değiliz.[24]

Coelacanth ile İlgili Yeni Bilgiler

Coelacanth'ın kompleks yapısı ile ilgili son bilgiler, evrimciler için sorun oluşturmaya devam etmektedir. Güney Afrika'da bulunan dünyaca ünlü JLB Smith Balık Bilimi Enstitüsü'nün yöneticisi profesör Michael Bruton, Coelacanth'ın keşfedilen kompleks özellikleri ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

> Doğum, bu canlıların kompleks özelliklerinden biridir. Coelacanthlar yavrularını doğumla dünyaya getirirler. Portakal büyüklüğündeki yumurtaları, balığın içindeyken çatlar. Üstelik yavruların annenin bedeninden plasenta benzeri bir organ sayesinde beslendiklerine dair bulgular mevcuttur. Plasenta anneden yavruya oksijen ve besin sağlamanın yanı sıra yavrunun bedeninde solunum ve sindirimden arta kalan maddeleri uzaklaştıran kompleks bir organdır. Karbonifer döneme ait (360-290 milyon yıl önceki dönem) embriyo fosilleri böyle kompleks bir sistemin memelilerin ortaya çıkmasından çok önce var olduğunu göstermektedir.[25]

Öte yandan, Coelacanth'ın çevredeki elektromanyetik alanlara duyarlı olduğunun tespit edilmesi de, bu canlıda kompleks bir duyu organının varlığını göstermiştir. Bilim adamları, balığın rostal organının beyne bağlandığı sinirlerin düzenine bakarak, bu organın elektromanyetik alanları algılama görevini yürüttüğünü kabul etmektedirler. Bu mükemmel organın en eski Coelacanth fosillerinde dahi mevcut olması, diğer kompleks yapılarla birlikte ele alındığında evrimcilerin çözümleyemeyeceği bir sorun ortaya çıkarmaktadır. Focus dergisinde bu sorun şöyle ifade edilmektedir:

> Fosillere göre, balıkların ortaya çıktığı tarih, günümüzden yaklaşık 470 milyon yıl öncesine denk geliyor. Coelacanth'ın ortaya çıkması ise bu tarihten 60 milyon yıl sonra. Çok ilkel özelliklere sahip olması beklenen bu yaratığın, son derece karmaşık bir yapı sergilemesi şaşkınlık uyandırıyor.[26]

Aşamalı bir evrim süreci beklentisi içinde olan evrimciler için, hayali ilkel canlıların bulunmasını bekledikleri dönemde, kompleks yapısı ile Coelacanth'ın ortaya çıkışı elbette şaşkınlık uyandırıcıdır. Ama akılcı düşünen, tüm canlıların üstün kompleks yapılarıyla, Allah'ın dilediği şekilde ve dilediği zamanda

aniden yarattığını kavrayabilen bir insan için bunda hiçbir şaşırtıcı yön yoktur. Allah'ın kusursuz yarattığı örnekler, Allah'ın gücünü ve kadrini takdir edebilmek için birer vesiledirler.

1966 yılında yakalanan ve dondurulan Coelacanth ise, canlının kan yapısı ile ilgili yeni bilgiler sunmuştur. Coelacanth dışındaki tüm kemikli balıklar (Osteichthyes), deniz suyu içip, fazla tuzu gövdelerinden atarak su gereksinimlerini karşılarlar. Coelacanth'ın gövdesinde bulunan sistem ise, kıkırdaklı balıklar (Chondrichthyes) sınfında bulunan köpek balığının gövdesindeki sistem gibidir. Köpek balığı, proteinlerin parçalanması sonucunda açığa çıkan amonyağı üreye dönüştürür ve insan için ölümcül olabilecek düzeylerde üreyi kanda tutar. Çevredeki suyun tuzluluk oranına göre kanda bulunan bu maddelerin oranı ayarlanır, sonuçta kan, deniz suyu ile izotonik duruma geldiğinden (içteki ve dıştaki suların ozmotik basınçları eşitlendiğinden, yani aynı yoğunluğa ulaştıklarından) dışarıya su kaybı olmaz. Coelacanth'ın karaciğerinin üre üretmek için gereken enzimlere sahip olduğu da ortaya çıkarılmıştır. Yani Coelacanth, dahil edildiği sınıflamada başka hiçbir türde bulunmayan ve ancak on milyonlarca yıl sonra, tamamen farklı bir sınıfa dahil olan köpek balıklarında ortaya çıkan özgün kan özelliklerine sahiptir.[27]

Bütün bunlar şu gerçeği göstermektedir: Canlıların sözde evriminde en büyük halkayı oluşturduğu iddia edilen Coelacanth, günümüzde yaşayan sayısız canlı örneği ile, evrimcilerin tüm iddialarını yalanlamıştır. Bu örnek, evrimcilerin tek bir fosil üzerinden, "hiçbir somut delile dayanmadan", ne kadar kapsamlı propaganda yapabileceklerini, bu aldatmacayı nasıl yaygınlaştırabileceklerini açıkça göstermektedir. Coelacanth'ın canlı örneğinin ele geçmesi sonucunda, iddialarından vazgeçmeye yine de yanaşmamaları, canlı örnek üzerinde "yürümek üzere değişim geçirmekte olan yüzgeç" arayışlarını sürdürmeleri de dikkat çekicidir. Sayısız kompleks özelliğinden, yaratılmış bir canlı olduğu açık olan Coelacanth'ın bir ara form olduğuna dair hiçbir kanıt bulamamışlardır. Onlar, Allah'a karşı deliller ortaya çıkarmaya çalışmış, ama Allah onların sahte delillerini ortadan kaldırmıştır. Bunun yerine karşılarındaki gerçek, mükemmel bir yaratılış delilidir.

SIÇRAMALI EVRİMİN ÇIKIŞ NOKTASI

Darwin'in takipçileri, Darwin'in öne sürdüğü yavaş ve aşamalı evrim örneklerini, fosil kayıtlarında görebilmek için çok çaba gösterdiler. Darwin, bunların bulunamayışını "fosil kayıtlarındaki yetersizliğe" bağlamıştı. Aslında onun döneminde bile geniş örneklerini sunmuş olan ve Kambriyen patlaması gibi tarihin en erken döneminde tüm kompleks canlıların varlığını gösteren fosil kayıtları, bir mucize bulmak ümidiyle evrimciler tarafından araştırılmaya devam edildi. Amaç, Darwin'in haklı olduğunu göstermek, fosil kayıtlarının onun zamanında gerçekten yetersiz olduğunu kanıtlamak ve canlıların evrim geçirdiğine dair deliller, yani ara geçiş örnekleri bulabilmekti.

Ama fosil kayıtları, sürekli olarak Darwin'in beklentilerinden farklı sonuçlar verdi. Yeryüzünün neredeyse tamamı araştırılmıştı, yani kayıtlar artık yetersiz değildi. Darwin, kendi takipçilerinin gelecekte beklenen ara geçiş örneklerini bulacaklarına inandığını söylerken yanılmıştı. Fosil kayıtları, tek bir ara geçiş örneği bile vermiyordu. Bunun yerine fosil kayıtlarının ortaya çıkardığı gerçek, sayısız canlının, hiçbir değişim geçirmemiş olduğu ve kompleks yapılarıyla milyonlarca yıl önce yaşamış olduklarıydı. Fosil kayıtları Darwin'i yalanlamıştı. Ara geçiş örneği yokluğu ve stasis gerçeği, aşamalı evrime kesin olarak delil vermemekteydi.

Darwin'in aşamalı evrim modelinin stasis gerçeği karşısında büyük bir yenilgiye uğradığını açıkça gören ve bunu kabul eden evrimcilerin bazıları, bu gerçek karşısında evrimin "farklı bir şekilde işlediği" fikrini ortaya attılar. 1970 yılında Harvard Üniversitesi'nden paleontolog Stephen Jay Gould ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Niles Eldredge, Sıçramalı Evrim (Punctuated Equilibrium – Kesintiye Uğramış Denge) adıyla alternatif bir evrim teorisi geliştirdiler ve 1972 yılında bunu yayınladılar. Buradaki tek amaç, stasis gerçeğine bir açıklama getirmekti.

Aslında bu teori, 1930'larda Avrupalı paleontolog Otto Schindewolf tarafından ortaya atılmış olan "*Hopeful Monster*" (Umulan Canavar) teorisinin yeniden düzenlenmiş bir haliydi. Schindewolf, canlıların, küçük mutasyonların zamanla birikmesi sonucuyla değil, ani ve dev mutasyonlarla evrimleştiklerini öne sürmüştü. Schindewolf teorisine örnek verirken, tarihteki ilk kuşun, bir "gross mutasyon"la, yani genetik yapıda tesadüfen meydana gelen dev bir değişiklikle, bir sürüngen yumurtasından çıktığını iddia etmişti.[28] Aynı teoriye göre, bazı kara hayvanları, geçirdikleri ani ve kapsamlı bir değişiklikle birdenbire dev balinalara dönüşmüş olabilirlerdi. Bilinen tüm genetik, biyofizik ve biyokimya kurallarına aykırı olan bu iddialar, ancak kurbağaların prenslere dönüştüğünü anlatan çocuk masalları kadar bilimseldi. Schindewolf'un bu fantastik "Hopeful Monster" teorisi, 1940'lı yıllarda da Berkeley Üniversitesi'nden genetikçi Richard Goldschmidt tarafından benimsendi ve savunuldu. Ama teori o kadar tutarsızdı ki, kısa zamanda terk edildi.

Gould ve Eldredge'i bu teoriye yeniden sarılmaya zorlayan etken ise, başta belirttiğimiz gibi fosil kayıtlarının hiçbir "ara form" olmadığını göstermesiydi. Bu kayıtlardaki "durağanlık" ve "aniden ortaya çıkış" gerçeği o kadar açıktı ki, bu iki isim, bu durumu açıklamak için "umulan canavarlar"a yeniden el atmak zorunda kaldılar. Gould'un, "*Return of the Hopeful Monsters*" (Umulan Canavarların Geri Dönüşü) adlı ünlü makalesi, bu zorunlu geri dönüşün bir ifadesiydi.[29]

Elbette Gould ve Eldredge, Schindewolf'un fantastik teorisini aynen tekrarlamadılar. Teoriye "bilimsel" bir kimlik kazandırabilmek için, söz konusu "ani evrimsel sıçrayış"lara bir tür mekanizma geliştirmeye

çalıştılar. (Teori için seçtikleri "punctuated equilibrium" şeklindeki ilginç terim, bu bilimsellik çabasının bir ifadesiydi.) Gould ve Eldredge'in teorisi ilerleyen yıllarda diğer bazı paleontologlar tarafından da benimsendi ve detaylandırıldı. Oysa sıçramalı evrim teorisi, en az Darwin'in aşamalı evrim teorisi kadar büyük çelişki ve tutarsızlıklarla doluydu.

Aşamalı evrim yanlıları, durağanlığı görmezden geliyorlardı ama fosil kayıtları sürekli olarak stasis örnekleri sergiliyor ve canlıların milyonlarca yıl boyunca değişmediğini öngörüyordu. S. J. Gould ve N. Eldredge'in diğer Darwinistlerden tek farkı, fosil kayıtlarındaki stasis gibi kesin ve mutlak bir gerçeğe artık kayıtsız kalınamayacağını fark etmeleriydi. Fosillerin ortaya koyduğu Yaratılış gerçeğini kabul etmektense, kendilerini yeni bir evrim anlayışı geliştirmeye mecbur hissetmişlerdi.

Stephen Jay Gould, bu konuyla ilgili olarak şu sözleri söylüyordu:

> (Fosil kayıtlarındaki) eksiklik stasis'i nasıl tevil edebilir ki? ... stasis bir veridir. Eldredge ve ben, pek çok meslektaşımızın bu son derece açık noktayı anlayamamaları karşısında o kadar hayal kırıklığına uğradık ki, ... bu küçük sözcük öbeğini bir slogan halinde birleştirmeyi teşvik ettik. Bunu, bir hafta boyunca kahvaltılardan önce on kere söyleyin. O zaman bu konu bilinçsizce belleğinize yerleşecektir: "stasis bir veridir, stasis bir veridir..."[30]

Gould, Eldredge ve diğer sıçramalı evrim taraftarları, aşamalı evrim savunucularını, stasis gerçeğini görmemelerinden dolayı kıyasıya eleştirmektedirler. Aslında onların yaptıkları şey de, diğer Darwinistlerden farklı değildir. Fosil kayıtlarının bekledikleri gibi bir sonuç vermemesinden dolayı hayali evrimin şeklini değiştirmişler ve bunu oldukça detaylı şekilde kurgulamışlardır. Aşamalı evrim yanlılarına kızgınlıklarının ve yoğun eleştirilerinin tek nedeni, bu meslektaşlarının fosil kayıtlarındaki durağanlığı kabul etmedikleri sürece, kamuoyunda evrim teorisinin inandırıcılığını kaybetmesine sebep olacak olmalarıdır. İşte bu nedenle, fosil kayıtlarının gösterdiği gerçekler karşısında "artık doğruyu bulmuş" oldukları izlenimi oluşturmaya çalışmaktadırlar. Oysa sıçramalı evrim teorisi, en az aşamalı evrim kadar asılsız, delilsiz ve çürütülmüş bir teoridir.

Stephen Jay Gould'un "geçmişteki hatalı bakış açısı" ile ilgili itirafları, aşamalı evrim taraftarlarına yönelttiği bir eleştiridir:

> Uzun zamandır stasis ve ani ortaya çıkış konusundan haberdarız. Ama bunu, yetersiz fosil kayıtlarının üzerine atmayı tercih ettik.[31]

Niles Eldredge ise, aşamalı evrim taraftarlarının önemli bir gerçeği görmezden geldiklerini şu sözlerle anlatmaktadır:

> Paleontologlar, Darwin'den beri (genellikle boşu boşuna), Darwin'in evrimsel sürecin doğal ürünü olarak düşündüğü, türlerin toplu değişim örnekleri olarak duran, sezilmeyecek şekilde birbirlerine dönüşen fosil dizilerini arayıp duruyorlar. Türlerin çoğunun, çeşitli çağlara ait jeolojik katmanlarda bulundukları süre boyunca, tam olarak aynı görünümde kaldıkları, neredeyse hiç değişmemiş oldukları ... şaşırtıcı bir gerçek olmasına rağmen, bu paleontologların az bir kısmı, buna (fosil arayışına) itiraz etmek için bir sebep görüyor.[32]

Niles Eldredge ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden arkeolog Ian Tattersall fosil kayıtlarındaki durağanlık nedeniyle Darwin'in evrim iddiasının çürütülmüş olduğunu şu sözlerle vurgulamaktadır:

> Darwin'in aşamalarla olsa da, yaygın olan ve şu ana kadarki tüm soyları etkileyen değişim iddiası çürütülmüştür. Fosil kayıtları karşımızdadır ve kayıtlar olağanüstü bir anatomik korunma göstermektedir. Darwin'in beklediği anlamda değişiklik, fosil kayıtlarında bulunmamaktadır.[33]

Stephen Jay Gould başka bir sözünde, bir "evrimsizlik" delili olan durağanlığın evrim taraftarları tarafından nasıl görmezden gelindiğini şu şekilde anlatmaktadır:

> Pek çok fosilleşmiş türün, tüm jeolojik yaşam süreleri boyunca stasis veya değişmezlik göstermeleri, tüm paleontologlar tarafından dile getirilmeyen ama bilinen bir gerçekti. Ama bu durum, neredeyse hiçbir zaman açık bir şekilde incelenmedi, çünkü hakim olan teori, stasis'i, evrimsizlik için cansız bir kanıt olarak görüyordu. … Stasis'in olağanüstü derecede yaygınlığı, fosil kayıtlarında utanç verici bir özellik halini aldı. İşte bu yüzden, hiçbir şeyi temsil etmiyor gerekçesi ile (yani evrimsizliği temsil ettiği için) bu gerçek görmezden gelinmeliydi.[34]

Gould ve Eldredge'in tüm çabaları, vazgeçemedikleri evrim teorisini fosil kayıtlarına uyarlayabilmekti. İşte bu nedenle stasis'i kendi alternatif evrim iddiaları için en önemli kanıt olarak ortaya attılar. Fosil kayıtlarındaki değişmezlik, her nasılsa değişimin bir delili haline getiriliyordu. Fosil kayıtları teoriye uygun hale gelmeyince, teori fosil kayıtlarına uygun hale getirilmişti. İşte sıçramalı evrim teorisi bu anlayışla ortaya atıldı.

Oxford Üniversitesi müzesi zoolojik koleksiyonlar müdürü Tom S. Kemp, *New Scientist* dergisindeki makalesinde, tıpkı sıçramalı evrim örneğinde olduğu gibi, "bulguların nasıl evrim teorisine delil haline getirildiğini" şu sözlerle ifade ediyordu:

> ... farz edilen evrimsel süreçler, bu süreçlerin meydana getirmesi gereken fosil örneklerine uymadığında, bu örnek genellikle "yanlış" olarak tanımlanır. Dolambaçlı bir argüman başlar: Fosil kayıtlarını evrim teorisine göre yorumla, yorumu gözden geçir ve bunun teoriyi onayladığını kaydet. Şimdi onaylıyor, değil mi?[35]

Sıçramalı evrim taraftarlarına göre, fosil kayıtlarındaki stasis, "kesintiye uğramış denge" (punctuated equilibrium) şeklinde ifade edilen teorideki "denge"yi teşkil ediyordu. Sıçramalı evrim iddiasına göre türler, birkaç bin yıl gibi kısa bir süre içinde evrimleşiyorlar, sonra bir stasis dönemi içine giriyor ve milyonlarca yıl boyunca değişmeden kalıyorlardı. Dolayısıyla, ortaya attıkları bu iddianın canlıların büyük bir bölümünde görülen stasis gerçeğini açıkladığını düşünüyorlardı. Fosil kayıtlarının evrime meydan okuduğu gerçeği, onlara göre bu şekilde örtbas edilmiş oluyordu. Oysa bu, büyük bir aldatmacaydı.

Sıçramanın Mekanizması

Sıçramalı evrim teorisi, bugünkü haliyle, canlı popülasyonlarının çok uzun süreler boyunca değişim göstermediklerini, bir tür "denge" (equilibrium) durumunda kaldıklarını kabul eder. Bu iddiaya göre evrimsel değişiklikler, çok kısa zaman aralıklarında ve çok dar popülasyonlar içinde gerçekleşir. (Denge, kesintiye, yani "punctuation"a uğratılır.) Popülasyon çok dar olduğu için büyük mutasyonlar çok kısa sürede doğal seleksiyon yoluyla seçilir ve böylece yeni tür oluşumu sağlanır.

Bu teoriye göre, örneğin bir sürüngen türü milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadan yaşamını sürdürür. Ancak bu sürüngen türünün içinden bir şekilde ayrılan az sayıdaki bir grup sürüngen, nedeni açıklanamayan bir seri yoğun mutasyona maruz kalır. Bu mutasyonların avantaj sağlayanları (gözlemlenebilmiş hiçbir faydalı mutasyon örneği yoktur) bu dar grup içinde hızlı bir biçimde seçilir. Grup hızla evrimleşir ve kısa sürede bir başka sürüngen türüne, hatta belki de memelilere dönüşür. Tüm bu süreç çok hızlı olduğu ve dar bir popülasyonda gerçekleştiği için de, geriye çok az fosil izi kalır.

Dikkat edilirse, aslında bu teori, "geride fosil izi bırakmayacak kadar hızlı bir evrim süreci nasıl hayal edilebilir?" sorusuna cevap geliştirmek için ortaya atılmıştır. Bu cevabı geliştirirken de, iki temel varsayım kabul edilmektedir:

1. "Makro mutasyonların", yani canlıların genetik bilgisinde büyük değişimler oluşturan geniş çaplı mutasyonların, canlılara avantaj sağladıkları ve yeni genetik bilgi ürettikleri varsayımı.

2. Sayıca dar olan hayvan popülasyonlarının, genetik yönden daha avantajlı oldukları varsayımı.

Oysa her iki varsayım da bilimsel bulgularla açıkça çelişmektedir.

Makromutasyonlar Yanılgısı

Sıçramalı evrim teorisi, az önce belirttiğimiz gibi tür oluşumuna yol açan mutasyonların çok büyük ölçeklerde gerçekleştiğini ya da bazı bireylerin üst üste yoğun mutasyonlara maruz kaldıklarını varsaymaktadır. Oysa bu varsayım, genetik biliminin tüm gözlemsel verilerine aykırıdır.

Yüzyılın ünlü genetikçilerinden R. A. Fisher'ın deney ve gözlemlere dayanarak ortaya koyduğu bir kural, bu varsayımı açıkça geçersiz kılmaktadır. Fisher, *The Genetical Theory of Natural Selection* (Doğal Seleksiyonun Genetik Teorisi) adlı kitabında, " bir mutasyonun, bir canlı popülasyonunda kalıcı olabilmesinin, mutasyonun fenotip üzerindeki etkisiyle ters orantılı" olduğunu bildirir.[36] Bir başka deyişle, bir mutasyon ne kadar büyük olursa, toplulukta kalıcı olma ihtimali de o kadar azalır.

Bunun nedenini görmek de zor değildir. Mutasyonlar, canlıların genetik bilgisinde rastlantısal değişiklikler oluştururlar ve hiçbir zaman canlının genetik bilgisini geliştiren bir etkileri yoktur. Aksine, mutasyondan etkilenen bireyler, ciddi hastalık ve sakatlıklara maruz kalır. Dolayısıyla bir birey mutasyondan ne kadar fazla etkilenirse, yaşama ihtimali de o kadar azalacaktır.

Darwinizm'in ısrarlı savunucularından Harvard Üniversitesi evrim biyoloğu Ernst Mayr, bu konuda şu yorumu yapar:

> Mutasyonlar sonucunda genetik canavarların oluşması gerçekten de gözlemlenen bir olgudur, fakat bunlar o kadar garibe canlılardır ki, ancak "umulmayan canavarlar" olarak tanımlanabilirler. O denli dengesizleşmişlerdir ki, dengeleyici seleksiyon mekanizması yoluyla elenmekten kurtulmak için hiçbir imkanları yoktur... Gerçekte bir mutasyon fenotipi ne kadar çok etkilerse, onun (doğal ortama olan) uygunluğunu o kadar azaltır. Bu tip radikal bir mutasyonun, farklı bir adaptasyon sağlayacak yeni bir fenotip oluşturacağına inanmak, bir mucizeye inanmak demektir... Bu "umulmayan canavara" çiftleşeceği uygun bir eş bulmak ve bunların, popülasyonun normal bireylerinden türeyici bir biçimde izole edilmeleri de, bence asla aşılamayacak zorluklardır.[37]

Mutasyonların evrimsel bir gelişme sağlamadığı açıktır ve bu gerçek sıçramalı evrim teorisini çıkmaza sürüklemektedir. Mutasyon bir tahrip mekanizması olduğuna göre, sıçramalı evrim savunucularının sözünü ettikleri makromutasyonlar, canlılar üzerinde "makro" düzeyde tahribatlar oluşturacaktır. Kimi evrimciler, DNA'daki "düzenleyici genler" (regulatory genes) üzerinde oluşan mutasyonlara umut bağlamaktadırlar. Ama diğer mutasyonlar için geçerli olan tahrip edici özellik, bu mutasyonlar için de geçerlidir. Sorun, mutasyonun rastgele bir değişim olması sorunudur. Genetik bilgi gibi kompleks bir yapı üzerindeki her türlü rastgele değişim, zararlı sonuçlar verir.

Genetikçi Lane Lester ve popülasyon genetikçisi Raymond Bohlin, *The Natural Limits to Biological Change* (Biyolojik Değişimin Doğal Sınırları) adlı kitaplarında söz konusu mutasyon çıkmazını şöyle anlatırlar:

> Sonuçta dönüp-dolaşıp gelinen temel nokta, herhangi bir evrim modelinde, her türlü genetik varyasyonun mutlak kökeninin mutasyon oluşudur. Bazıları, küçük mutasyonların birikmesi düşüncesinin sonuçlarından rahatsız olmakta ve evrimsel yeniliklerin kökenini açıklamak için

> makromutasyonlara yönelmektedir. Goldschmidt'in umulan canavarları gerçekten de geri dönmüştür. Ancak makromutasyonlar tarafından etkilenen popülasyonlar, gerçekte yaşam mücadelesinde yenik düşen popülasyonlar haline gelmektedir. Makro mutasyonların, kompleksklik artışı sağlamasının (genetik bilgiyi geliştirmesinin) ise izi bile yoktur. Eğer yapısal gen mutasyonları (küçük mutasyonlar) gerekli değişimleri oluşturmakta yetersiz kalıyorlar ise, düzenleyici genler üzerindeki mutasyonlar daha da işe yaramaz olacaktır, çünkü adaptasyon sağlamayan ve hatta yıkıcı etkiler oluşturacaktır... Bir nokta son derece açıktır: Mutasyonların, ister büyük isterse küçük olsunlar, sınırsız bir biyolojik değişim oluşturabilecekleri tezi, bir olgudan çok bir inanç olarak kalmaya devam etmektedir.[38]

Gözlem ve deneyler, mutasyonların genetik bilgiyi geliştirmediğini ve canlıları tahrip ettiğini gösterirken, sıçramalı evrim savunucularının mutasyonlardan büyük "başarılar" beklemeleri, açık bir tutarsızlıktır.

Dar Popülasyonlar Yanılgısı

Sıçramalı evrim savunucularının vurgu yaptıkları ikinci kavram, "dar popülasyonlar" kavramıdır. Buna göre, yeni bir türün oluşumunun, ancak sayıca son derece az hayvanı ya da bitkiyi barındıran topluluklarda gerçekleştiğini ifade ederler. Bu iddiaya göre, çok sayıda hayvanı barındıran popülasyonlar, evrimsel bir gelişme göstermezler ve "stasis" (durağanlık) halini korurlar. Ancak bu popülasyonlardan bazen küçük gruplar ayrılır ve bu "izole" gruplar sadece kendi içlerinde çiftleşir. (Bunun çoğu zaman coğrafi şartlardan kaynaklandığı varsayılır.) Kendi içlerinde çiftleşen bu küçük gruplarda ise makromutasyonların etkili olduğu ve çok hızlı bir "türleşme" yaşandığı iddia edilir.

Acaba sıçramalı evrim savunucuları neden dar popülasyonlar kavramı üzerinde durmaktadırlar? Sorunun cevabı açıktır: Amaçları, fosil kayıtlarındaki ara form yokluğuna bir "açıklama" getirmeye çalışmaktır. "Evrimsel değişiklikler çok dar popülasyonlarda ve çok hızlı gelişti ve dolayısıyla geriye yeterince fosil izi kalmadı" şeklindeki anlatımlarını bu nedenle ısrarla vurgularlar.

Oysa son yıllarda yapılan bilimsel deney ve gözlemler, dar popülasyonların genetik yönden evrim teorisi için avantajlı değil, dezavantajlı olduğunu ortaya koymaktadır. Dar popülasyonlar, yeni bir tür oluşumuna yol açacak şekilde gelişmek bir yana, aksine ciddi genetik bozukluklar ortaya çıkarmaktadır. Bunun nedeni, dar popülasyonlarda, bireylerin sürekli dar bir genetik havuz içinde çiftleşmeleridir. Bu yüzden normalde "heterozigot" olan bireyler giderek "homozigot" haline gelmektedir. Bunun sonucunda da, normalde çekinik (resesif) olan bozuk genler, baskın (dominant) hale gelmekte ve böylece popülasyonda giderek daha fazla genetik bozukluk ve hastalık ortaya çıkmaktadır.[39]

Bu konuyu incelemek için, tavuklar üzerinde 35 yıl süren bir gözlem yapılmıştır. Gözlemlerde, dar bir popülasyon içinde tutulan tavukların giderek genetik yönden zayıf hale geldiği belirlenmiştir. Tavukların yumurta üretimi %100'den %80'e düşmüş, üreme oranı da %93'ten %74'e inmiştir. Ancak insanların bilinçli müdahalesiyle, yani başka bölgelerden getirilen tavukların popülasyona karıştırılmasıyla, bu genetik gerileme durmuş ve tavuklar normalleşme eğilimine girmiştir.[40]

Bu ve benzeri bulgular, sıçramalı evrim savunucularının sığındıkları "dar popülasyonlar evrimsel gelişmelerin kaynağıdır" şeklindeki iddianın bilimsel bir geçerliliği olmadığını açıkça göstermektedir. James W. Valentine ve Douglas H. Erwin, sıçramalı evrim mekanizmalarıyla yeni bir türün oluşmasının imkansızlığını şu sözlerle ifade etmişlerdir:

Gereken değişiklik hızı, ya birkaç büyük adım veya çok sayıda ve aşırı derecede hızlı küçük adımlar anlamına gelir. Büyük adımlar, sıçramalarla eşdeğerdir ve uygunluk bariyerleri problemini beraberinde getirir. Küçük adımlar sayısız olmalıdır ve mikroevrim başlığı altında tartışılan problemleri beraberinde getirir. Stasis süreleri, tüm soyun, fosil kayıtlarında bulunması ihtimalini ortaya çıkarmaktadır ama burada tekrar yinelemek gerekirse, gerçek olduğunu varsaydığımız ara formlardan hiçbirini bulamadık. Son olarak, içinden başarılı soyun seçildiği havuzu oluşturmak için üretilmesi gereken oldukça fazla sayıda tür, hiçbir yerde bulunamamıştır. Sonuç olarak, türlerin seçiminin, daha üst biyolojik kategorilerin kökenine dair genel bir çözüm oluşturma ihtimali yüksek değildir. Aynı zamanda türler seviyesindeki evrimsel değişimleri açıklamak için çelişen teorilerin hiçbiri, -yani kalıtımsal aşamalı evrim veya sıçramalı evrim-, yeni vücut planlarının kökeni problemine uygulanabilir gözükmemektedir.[41]

Sıçramalı Evrim, Evrimciler İçin Büyük Bir Hayal Kırıklığıdır

Sıçramalı evrimin hayali mekanizması, bugün bilimsel olarak tam anlamıyla çürütülmüştür. Canlıların söz konusu metodlarla evrimleşemeyeceği ispatlanmıştır. New York State Üniversitesi'nden Jeffrey S. Levinton'ın da belirttiği gibi, türlerin söz konusu oluşumu, eğer fosil kayıtlarında açıkça görülemiyorsa, teorinin test edilebilme imkanı yoktur. Levinton, buradan yola çıkarak şu sonuca varmıştır: "Kanıtların tamamı bunu (sıçramalı evrimi), takip etmeye değmeyecek bir teori haline getirmektedir."[42]

Elbette bu doğrudur. Teorinin temellerini oluşturan iddiası, bilimsel olarak yalanlanmıştır. Ama asıl önemli olan, teorisyenlerin yola çıktıkları fosil kayıtlarının sıçramalı evrime hiçbir delil kazandırmadığı, aksine teoriyi çürüttüğü gerçeğidir. Sıçramalı evrimin iddia ettiği, milyonlarca yıl süren "denge" durumundaki canlıların fosilleri, fosil kayıtlarında milyonlarcadır. Ama her nedense, yine teoriye göre binlerce yıl sürmesi gereken evrimleşmenin izinden eser yoktur. Fosil kayıtları, evrim geçirmesi beklenen sayısız canlının tek bir örneğini bile vermemektedir. Sıçramalı evrimin, herhangi bir şekilde işlediğini gösteren tek bir delil bulunmamaktadır. Evrimciler, büyük bir çaresizlik eseri olarak, Yaratılış gerçeğinin en büyük delillerinden bir tanesini alıp bunu evrime dayanak noktası yapmaya çalışmaktadırlar. Bu gerçek, içine düştükleri vahim durumu açıkça belgelemektedir.

Böylesine tutarsız bir teori, nasıl popüler hale gelmiştir? Şu bir gerçektir ki, sıçramalı evrim savunucularının neredeyse hepsi fosil bilimcidir. Dolayısıyla bu paleontologlar, fosil kayıtlarının Darwinist teoriyi yalanladığını açıkça görmektedirler. Adeta bir panik yaşamakta ve teoriyi her ne pahasına olursa olsun ayakta tutmaya çalışmaktadırlar.

Öte yandan genetikçiler, zoologlar ya da anatomistler, doğada bu tür "sıçramalar" oluşturacak bir mekanizma olmadığını görmekte ve bu nedenle de ısrarla Darwinist kademeli evrim modelini savunmaktadırlar. Oxford Üniversitesi zooloğu Richard Dawkins, sıçramalı evrim modelini savunanları şiddetle eleştirmekte ve onları "evrim teorisinin inandırıcılığını ortadan kaldırmakla" suçlamaktadır.

İki taraf arasındaki bu sonuçsuz diyaloğun ortaya koyduğu asıl sonuç ise, evrim teorisinin içine düştüğü bilimsel krizdir. Ortada hiçbir deney, gözlem ya da paleontolojik bulgu ile uyuşturulamayan hayali bir "evrim" efsanesi vardır. Ortaya atılan hiçbir iddia test edilememektedir. Her evrimci teorisyen, bu efsaneye kendi uzmanlık alanına göre bir dayanak bulmaya çalışmakta, ancak diğer bir bilim dalının bulguları ile çatışmaya girmektedir. Bu karmaşa, kimi zaman "bilim bu tür akademik tartışmalarla ilerler" gibi yüzeysel yorumlarla geçiştirilmeye çalışılmaktadır. Oysa sorun, bu tartışmaların, doğru bir bilimsel teoriyi geliştirmek adına yapılan fikir jimnastikleri değil, yanlış bir teoriyi inatla savunmak adına yapılan dogmatik spekülasyonlardan ibaret olmasıdır.

Sıçramalı evrim teorisyenlerinin istemeden ve farkında olmadan ortaya koydukları gerçek ise, fosil kayıtlarının hiçbir şekilde evrim kavramıyla uyuşmadığını göstermeleri ve kayıtlardaki en önemli gerçeklerden biri olan stasisi görülür hale getirmeleridir. Gould bunu şu sözlerle ifade etmiştir:

> … kaçınılmaz olarak evrimin yokluğu anlamına gelen stasis, bir konu değilmiş gibi muamele gördü. Oysa tüm paleontolojik olguların en yaygın olanının ilgi veya dikkat gösterilemeyecek bir konu olarak tanımlanması ne kadar da garip![43]

Artık Darwinistlerin tümü, görmek istemedikleri, bile bile arka plana attıkları, bir veri olarak bile kabul etmedikleri fosil kayıtlarındaki stasis gerçeğini, kabul etmek zorunda kalmışlardır. Fosil kayıtlarında evrim geçirmekte olan canlıların belgelenmeyişi, yani kayıtlarda ara geçiş formlarının bulunmaması ise, stasis üzerine yapılan tüm spekülasyonları ortadan kaldırmış ve bunun açıkça Yaratılış gerçeğinin en önemli delili olduğunu ortaya koymuştur. Sıçramalı evrim, hem ileri sürdüğü mekanizmalar, hem de delil olarak göstermeye çalıştığı fosil kayıtları tarafından çürütülmüş durumdadır.

EVRİMCİLERİN
ARA GEÇİŞ FORMU ÇIKMAZI

Evrimciler, canlıların birbirinden kademe kademe evrimleşerek türediği iddialarını doğrulayabilmek için fosil kalıntılarına başvururlar. Ancak bugün fosil kayıtlarının %99'u ortaya çıkarılmış olmasına rağmen evrim iddiasına destek olarak öne sürebildikleri tek bir delil bile yoktur. Bu nedenle teorilerine delil oluşturabilmek için kimi evrimciler kendileri fosil üretmeye çalışmış, sonradan bunların sahtekarlık veya çarpıtma ürünü olduğu anlaşılmıştır. Günümüzde yeryüzü katmanlarındaki fosiller, canlıların ilk yaratıldıklarından beri kusursuzca var olduklarını doğrulamaktadır. Glasgow Üniversitesi paleontoloji profesörü T. Neville George, bu gerçeği yıllar önce şu şekilde kabul etmiştir:

> Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir... Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir.[44]

Harvard Üniversitesi'nden paleontolog Niles Eldredge ise, Darwin'in "Fosil kayıtları yetersiz, ara formları o yüzden bulamıyoruz" iddiasının geçerli olmadığını şöyle açıklamaktadır:

> Tüm deliller, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucun doğru olduğunu göstermektedir: (Fosil kayıtlarında) gördüğümüz boşluklar, hayatın tarihindeki gerçek olayları yansıtmaktadır, bunlar yetersiz bir fosil birikiminin sonucu değildir.[45]

Çoğu insan, fosil kayıtlarından söz edildiğinde, bu kayıtlarla Darwin'in teorisi arasında olumlu bir bağlantı olduğu şeklinde yanlış bir izlenime kapılmaktadır. Bu yanılgıdan Science dergisindeki bir makalede şöyle bahsedilir:

> Evrimsel biyoloji ve paleontoloji alanlarının dışında kalan çok sayıda iyi eğitimli bilim adamı, *ne yazık ki, fosil kayıtlarının Darwinizm'e çok uygun olduğu gibi bir yanlış fikre kapılmıştır.* Bu büyük olasılıkla ikincil kaynaklardaki olağanüstü basitleştirmeden kaynaklanmaktadır; alt seviye ders kitapları, yarı-popüler makaleler vs... Öte yandan büyük olasılıkla biraz taraflı düşünce de devreye girmektedir. Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama yine de iyimser bir bekleyiş devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir.[46]

Amerikalı paleontolog S. M. Stanley de, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu bu gerçeğin bilim dünyasına hakim olan Darwinist dogma tarafından nasıl göz ardı edildiğini ve ettirildiğini şöyle anlatır:

> Bilinen fosil kayıtları kademeli evrimle uyumlu değildir ve hiçbir zaman da uyumlu olmamıştır. İlgi çekici olan, birtakım tarihsel koşullar aracılığıyla, bu konudaki muhalefetin gizlenmiş oluşudur... Çoğu paleontolog, ellerindeki kanıtların Darwin'in küçük, yavaş ve kademeli değişikliklerin yeni tür oluşumunu sağladığı yönündeki vurgusuyla çeliştiğini hissetmiştir... ama onların bu düşüncesi susturulmuştur.[47]

KAMBRİYEN DÖNEMİ FOSİLLERİ ve TÜRLERİN YARATILIŞI

Kompleks canlıların fosillerine rastlanan en eski yeryüzü katmanı, yaşı 543 ila 490 milyon yıl olarak hesaplanan Kambriyen tabakadır. Kambriyen devirden daha eski tabakalarda, tek hücreli canlılar dışında hiçbir canlının fosiline rastlanmaz. Kambriyen devirde ise, birbirinden son derece farklı canlı türleri aniden ortaya çıkar. Deniz anaları, deniz yıldızları, trilobitler, salyangozlar, deniz laleleri, balıklar gibi otuzu aşkın canlı türü bir anda belirir.

Üstelik aniden ortaya çıkan bu canlılar, evrim teorisinin varsayımlarının tam aksine, basit değil son derece kompleks vücut yapılarına sahiptirler.

Evrim teorisinin yanılgılarına göre, canlı türlerinin daha ilkel başka canlılardan evrimleşmiş olmaları gerekir. Oysa Kambriyen dönemi canlılarının öncesinde, başka hiçbir kompleks canlı yoktur. Kambriyen devri canlıları, hiçbir ataları olmadan, bir anda var olmuşlardır.

Evrim teorisinin yaşayan en ünlü savunucusu olan İngiliz zoolog Richard Dawkins bu konuda şu itirafı yapar:

> Kambriyen devri canlıları, sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibidirler.[48]

Bu durum, evrim teorisini kesinlikle geçersiz kılmaktadır. Çünkü Darwin, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında şöyle yazmıştır:

> Eğer aynı sınıfa ait çok sayıdaki tür gerçekten yaşama bir anda ve birlikte başlamışsa, bu, doğal seleksiyonla ortak atadan evrimleşme teorime öldürücü bir darbe olurdu.[49]

Darwin'in korktuğu bu öldürücü darbe, fosil kayıtlarının henüz başlangıcında Kambriyen devirden gelmiştir.

Kambriyen devirden sonraki fosil katmanlarında da canlı türleri hep bir anda ve eksiksiz yapılarıyla belirir. Balıklar, amfibiyenler, sürüngenler, kuşlar ve memeliler gibi temel canlı grupları ve bunların içindeki yüz binlerce farklı tür canlı, yeryüzünde hep bir anda ve eksiksiz biçimde ortaya çıkmıştır. Bu grupların arasında evrimcilerin hayal ettikleri ara geçiş formlarından tek bir tane bile yoktur.

Fosil kayıtlarının ortaya koyduğu bu gerçek, ne işlevsel ne de şekilsel olarak canlıların basitten komplekse doğru bir evrim geçirmediğini, canlı türlerini Allah'ın yarattığını ispatlamaktadır. Evrimci paleontolog Mark Czarnecki, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Teoriyi ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar... Ve bu beklenmedik durum, türlerin Allah tarafından yaratıldığını savunan yaratılışçı görüşü desteklemektedir.[50]

BİR KISIM MEDYANIN "KAYIP HALKA BULUNDU" MANŞETLERİ BİLİM DIŞI BİR ALDATMACADIR

Bir fosil bulgusunu haber veren bir gazetenin, manşetten "kayıp halka"nın bulunduğu gibi bir duyuru yaptığını mı gördünüz? O halde okumakta olduğunuz haberin, hiçbir bilimsel değer taşımadığına hemen o anda kanaat getirebilirsiniz. Ciddi bilim adamları "kayıp halka" fikrinin ve fosillere dayalı evrimsel hikaye anlatımının bilim dışı olduğunu on yıllar önce kabul etmiş ve bunun kullanımını terk etmişlerdir.

Dünyanın en ünlü bilim dergilerinden *Nature*'ın editörü ve aynı zamanda bir paleontolog olan Henry Gee, 1999 basımı *In Search of Deep Time* (Geçmiş Zamanların Arayışında) başlıklı kitabında bu gerçek hakkında şunları yazar:

> Gazeteciler ve manşet yazarlarının, ataları bulma arayışları ve kayıp bağların keşfiyle ilgili olarak dört bir yanda sürdürdükleri gevezelikle karşılaştığımızda şunu öğrenmek şaşırtıcı gelebilir: Birçok profesyonel paleontolog, canlılığın tarihini senaryo ve hikayelere dayanarak incelememektedirler ve *evrimsel tarihin hikaye anlatım şeklini, bilimdışı olması yüzünden* otuz seneden fazla bir süre önce terk etmişlerdir.[51]

Israrla sürdürülen kayıp halka haberlerinin amacı, türlerin başka türlerden evrimleştiği varsayımının doğrulanmasının bir ‘keşif meselesi' olduğu izlenimini vermektir. Ne var ki bir asırdan fazla süredir yapılan kazılar, türler arasında geçiş formları bulunacağı şeklindeki beklentiyi sonuçsuz bırakmıştır. Önde gelen paleontologlardan A. S. Romer, bu gerçeği kabul ederek, daha 1963 yılında şunları söylemiştir:

> Bağlantılar, tam da [türler arasında geçiş gösterebilmek için] onlara en hararetli bir şekilde ihtiyaç duyduğumuz noktalarda bile kayıptırlar ve birçok bağlantının kayıp olmayı sürdürmesi kuvvetle muhtemeldir.[52]

Paleontologlar "kayıp halkaları" hala "kayıp listesinde" tutmaktadırlar. İtirafları da bazı medya kuruluşlarının oluşturmaya çalıştığı izlenimin tam tersi yöndedir. Örneğin ABD'nin en önde gelen paleontologları arasında yer alan Harvard Üniversitesi'nden Niles Eldredge ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Ian Tattersall'un şu sözleri, medyadaki ümitvar beklenti havasından tümüyle yoksundur:

> Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur.[53]

Özetle, kayıp halka, bir keşif meselesi değil, paleontologlar için çoktan geçerliliğini yitirmiş bir fikirdir ve bilimsel incelemenin konusu olamaz. O halde neden ısrarla bu bilimdışı efsanenin propagandası yapılmaktadır?

Bu soruya verilecek cevap, evrim teorisinin temsil ettiği dünya görüşüyle ilgilidir. Darwin'in evrim teorisi, 19. yüzyılda ortaya atıldığından beri, materyalistlerin ve ateistlerin var güçleriyle tutunup ayakta tutmaya çalıştıkları bir teoridir. Çünkü bu teori, tamamen hayali bir senaryoya dayanıyor olmasına rağmen, materyalistlere sözde bilimsel bir var oluş hikayesi sunmuştur.

Evrimci düşünür Mary Midgley, bu gerçeği **"Evrim teorisi, bizim var oluş hikayemizdir… Bizlere buraya nasıl geldiğimizi söyler ve bizler bize ne olduğumuzu söylemesini umarız"** diyerek ifade etmiştir. [54]

Darwinist biyolog Edward O. Wilson, yazarı olduğu biyoloji ders kitabı *Life on Earth (Yeryüzünde Yaşam)*'ın sonunda, kitapta ortaya koyduğu evrimci iddialar için şu itirafı yapmaktadır:

Her nesil kendi var oluş hikayesine ihtiyaç duyar ve bunlar da bizimkiler. [55]

İşte ‘kayıp halka' propagandası, Midgley ve Wilson'ın işaret ettiği evrimci var oluş masalının, toplumda yaşatılması için devam ettirilen bir aldatmacadır. Evrim propagandası, materyalistler açısından dünya görüşlerini ayakta tutma çabalarının bir numaralı aracıdır. Kayıp halka kavramı da Darwin'in teorisinin vadettiği hayali ortak atalar fikri açısından kilit bir kavramdır. Dolayısıyla evrimciler bu kavramı ne kadar gündemde tutabilirlerse, materyalist inançlarına o kadar çok destek sağlayacaklarını ummaktadırlar. Kayıp halka manşetleri vasıtasıyla, Darwinizm'in çöküşünün gizlenmeye çalışılmasının sebebi de budur.

Evrimci medyanın tüm çabasına rağmen, kayıp halka manşetleriyle duyurulan fosiller, ne bir kayıp halkadır ne de bunların Darwin'in teorisini doğrular bir yönü vardır. Bu haberler, soyu tükenmiş türlere ait yeni fosiller üzerinde yapılan bilim dışı spekülasyonlardan ibarettir. Bu bilim dışı propaganda şu gerçeği değiştiremeyecektir: Bizzat evrimci bilim adamları kayıp halka fikrinin hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını, fosil kayıtlarında geçiş formlarından eser bulunmadığını itiraf etmektedirler. Fosil kayıtlarının gösterdiği gerçek evrimin hiçbir şekilde yaşanmadığıdır.

Yaratılış Atlası serisinin 3. cildi olan bu kitabın ilerleyen sayfalarında –önceki 2 ciltte de olduğu gibi- on milyonlarca hatta yüz milyonlarca yıldır hiçbir değişim geçirmemiş canlıların fosillerini ve bunların günümüzdeki örneklerini göreceksiniz. Bugün sayısız örneği bulunmuş olan bu "yaşayan fosiller"in evrimci yayın organlarında pek duyurulmamasının, bunun yerine hayali "kayıp halka" haberlerine başvurulmasının son derece ön yargılı bir propagandanın ürünü olduğuna şahit olacaksınız. Bilimsel gelişmeleri duyurmak adı altında çeşitli sahtekarlıkların, gerçek dışı iddiaların gündemde tutulmasının materyalist zihniyetin bir ürünü olduğu gerçeğiyle karşılaşacaksınız.

Aynı zamanda milyonlarca yıldır mükemmel ve kompleks özellikleriyle, tam ve noksansız olarak varlıklarını sürdüren canlıların, Yaratılış gerçeğinin açık birer kanıtı olduğunu da hiçbir şüpheye yer vermeyecek, kesin bir kanaat oluşturacak şekilde okuyacaksınız.

DARWIN'İN, MANTIK VE BİLİM DIŞI FORMÜLÜ

Evrim teorisi söz konusu olduğunda pek çok kişi, bunun, bilimsel bir mesele olduğunu ve bilim adamları kadar bilgi sahibi olmayanların Darwinizm'i anlamalarının imkansız, üzerinde tartışmalarının da yersiz olduğunu zanneder. Nitekim Darwinistler de bu yanlış düşünceyi teşvik etmek için, Latince kelimeler ve halkın geneli tarafından bilinmeyen bilimsel terimler kullanır, karmaşık anlatımlar yapar, sık sık demagojiye başvurur ve içi boş sloganlar kullanarak bilimsel bir konudan bahsediyorlarmış izlenimi uyandırırlar.

Oysa Darwinizm'in temel iddiası tamamen bilim dışıdır ve bu iddiadaki mantık sefaleti, ilkokul çağındaki çocukların dahi anlayabileceği kadar açıktır. Sözde ilkel dünya ortamında, çamurlu bir su birikintisinin içinde, nasıl olduğu asla açıklanamayan bir şekilde ilk hücre meydana gelmiş, daha sonra tesadüfler bu hücreden hayvanları, bitkileri, insanları ve medeniyetleri meydana getirmiştir. Yani tüm insanlık ve medeniyet, bütün bitki ve hayvan alemi, sözde, bol miktarda çamur, uzun zaman ve bol bol tesadüfün eseridir.

Açıkça bir mantık çöküntüsü içinde olan Darwinistlere göre, her biri şuursuz olan bu maddeler, akıl ve vicdan sahibi, düşünen, seven, merhamet eden, muhakeme yeteneğine sahip, tablolar ve heykeller yapan, senfoniler besteleyen, romanlar yazan, gökdelenler inşa eden, atom reaktörleri kuran, hastalıkların sebebini bulan ve şifaya vesile olacak ilaçlar üreten, siyaseti yönlendiren insanları meydana getirmiştir. Yeterince zaman geçince, çamurlu suyun içinden tesadüfler sonucunda, aslanlar, kaplanlar, tavşanlar, geyikler, filler, kediler, köpekler, kelebekler, sinekler, timsahlar, balıklar, kuşlar çıkmıştır. Yine aynı çamurdan, birbirinden farklı koku ve lezzetleriyle çeşit çeşit meyveler ve sebzeler, portakallar, çilekler, muzlar, elmalar, üzümler, domatesler, biberler; eşsiz görünümleriyle çiçekler ve diğer bitkiler çıkmıştır.

Kısaca, Charles Darwin'den bugüne sayısız evrimci makalede, kitapta, filmde, gazete haberlerinde, dergi yazılarında, televizyon programlarında anlatılan masal, bataklığın içinden tesadüfen ortaya çıkan canlılığın senaryosundan ibarettir. Yani, siz bir Darwiniste "Bu medeniyet nasıl oluştu?", "Bu kadar farklı canlı türü nasıl meydana geldi?" , "İnsan nasıl var oldu?" gibi sorular yönelttiğinizde, size vereceği cevabın özü şudur: Tesadüfler, bir bataklığın içinden tüm bu sayılanları, zaman içinde meydana getirdi.

Kuşkusuz böyle bir hikayeye inanabilmek için ya akıl zayıflığı içinde olmak ya da kavrama ve düşünme yeteneğinden tamamen yoksun olmak gerekir. Ama asıl şaşırtıcı olan, böylesine akıl ve mantık dışı bir teorinin yıllar boyunca destek görmesi, bilimsellik kılıfı altına gizlenerek sürekli telkin edilmesidir.

Darwinizm'in Yalanları Deşifre Olmuştur

19. yüzyılın ilkel koşulları altında ortaya atılan evrim teorisinin, gelişen bilim ve teknolojinin bulgularıyla geçersizliği ispatlanmış, Darwin'in iddialarının hiçbir gerçekliği olmadığı görülmüştür. Evrim sürecinin mekanizmaları olarak öne sürülen doğal seleksiyon ve mutasyonların, Darwinistlerin ön gördüğü gibi bir etkisi olmadığı, yani yeni canlı türleri meydana getirmelerinin imkansız olduğu anlaşılmıştır.

Darwinizm'e asıl darbeyi vuran ise fosil bulguları oldu. Darwin'in iddiasına göre, bütün farklı canlı türleri sözde tek bir ilkel atadan meydana gelmişti. Bu iddianın ispatlanabilmesi içinse, canlı tarihinin önemli bir belgesi olan fosil kayıtlarında, bu sözde ilkel atayı ve bu hayali atadan türlerin nasıl geliştiğini gösteren izler olmalıydı. Örneğin, eğer tüm memeliler evrimcilerin iddia ettiği gibi sürüngenlerden türemişlerse, mutlaka yarı sürüngen yarı memeli bir canlıya ait fosilin bulunması gerekiyordu. Yapılan

araştırmalarda, pek çok canlı türüne ait, milyonlarca fosil elde edildi. Ancak canlı türleri arasında geçiş olduğunu gösteren bir tane dahi fosil bulunamadı. Bulunan tüm fosiller, canlıların sahip oldukları tüm özelliklerle eksiksiz olarak bir anda ortaya çıktıklarını, yani yaratıldıklarını göstermekteydi.

Bu gerçek karşısında evrimciler, çeşitli yalanlara başvurdular. Paleontolojinin yüz karası olarak kabul edilen fosil sahtekarlıkları yaptılar. Soyu tükenmiş bazı canlılara ait fosiller üzerinde oynamalar yaparak, çeşitli senaryolar öne sürerek insanları aldatmaya çalıştılar.

Bu senaryoların en ünlülerinden biri "atın evrimi" hikayesidir. Hindistan, Güney Amerika, Kuzey Amerika ve Avrupa'da değişik zamanlarda yaşamış, farklı tür canlılara ait fosiller evrimcilerin hayal güçleri doğrultusunda küçükten büyüğe doğru dizilerek gerçek dışı bir şema oluşturulmuştur. Değişik araştırmacıların öne sürdükleri, 20'den fazla değişik atın evrimi şeması vardır.

Hepsi de birbirinden farklı olan bu soy ağaçları hakkında evrimciler arasında da görüş birliği yoktur. Bu sıralamalardaki tek ortak nokta, 55 milyon yıl önceki Eosen döneminde (54 – 37 milyon yıl) yaşamış *Eohippus (Hyracotherium)* adlı köpek benzeri bir canlının atın ilk atası olduğuna inanılmasıdır. Oysa atın milyonlarca yıl önce yok olmuş atası olarak sunulan *Eohippus*, halen Afrika'da yaşayan ve atla hiçbir ilgisi ve benzerliği olmayan *Hyrax* isimli hayvanın hemen hemen aynısıdır.[56]

Üstelik, *Eohippus* ile aynı katmanda, günümüzde yaşayan at cinslerinin de *(Equus nevadensis ve Equus occidentalis)* fosillerinin bulunduğu tespit edilmiştir.[57] Bu, günümüzdeki at ile onun sözde atasının aynı zamanda yaşadığını göstermektedir ki, atın evrimi denen sürecin hiçbir zaman yaşanmadığının kanıtıdır.

Evrimciler tarafından ortaya atılan "at serisinin" uğradığı akıbet, kuşların, balıkların, sürüngenlerin ve memelilerin, kısaca tüm canlı türlerinin, hayali ortak ataları ve sözde evrimsel soy ağaçları için de geçerlidir. Bugüne kadar, herhangi bir canlı türünün atası olarak gösterilen fosillerin tamamının, ya soyu tükenmiş bir canlıya ait olduğu anlaşılmış ya da evrimcilerin fosil üzerinde oynama yaptıkları ortaya çıkmıştır.

Şeytanın Oyunu Bozulmuştur

Darwinizm, dünya tarihinin en kapsamlı ve en hayret verici aldatmacası olarak tarihe geçmiştir. Milyarlarca insanın adeta hipnoza girmiş gibi bu aldatmacaya kapılmış olması, tüm mantık dışı iddialarına rağmen Darwinizm'den etkilenmesi ise aslında mucizevi bir durumdur. Bugüne kadar evrim teorisine dünya genelinde verilen destek ve bu masalın böylesine kabul görmesi, şeytanın insanlığa bir oyunudur. Şeytan, büyük bir kitleyi Darwinizm'i öne sürerek yönlendirmektedir.

Çok yakın tarihe kadar, kimse şeytanın bu oyununu bozmaya, insanlara gerçeği göstermeye cesaret edememiştir. Ancak içinde bulunduğumuz yüzyılda şeytanın bu oyunu, artık tamamen bozulmuştur. Bu aldatmacanın cevabı çok detaylı olarak anlatılmış, toplumlar bu konuda tam anlamıyla bilinçlenmiştir. Allah'ın izniyle, Darwinizm'in çöküşü durdurulması mümkün olmayan bir noktaya gelmiştir. Nitekim, Darwinist dünya imparatorluğunda yaşanan paniğin asıl sebebi de budur.

Bu kitapta bir bölümüne yer verdiğimiz fosiller Darwinist-materyalist ideolojiye karşı indirilen ağır bir bilimsel darbenin göstergesidir. Bu kitap ve Yaratılış Atlası gibi eserler Darwinistler tarafından özenle saklanan fosilleri ortaya çıkarmış, tüm insanlara canlıların evrim geçirmediğini göstermiştir. Bu kitapta yer alan fosillerin her biri "canlıların evrim geçirmediğini" ilan etmektedir. Burada sadece belirli sayıda örneğine yer verdiğimiz 350 milyondan fazla fosil, evrimsel sürecin bir hayal, bir masaldan ibaret olduğunu ispatlayan somut birer bulgudur. Yüz milyonlarca fosil; canlıların hiç değişmediklerini, ara aşamalardan geçmediklerini, mevcut tüm uzuvlarıyla bir anda var olduklarını göstermektedir. Yaratılışı gösteren yüzmilyonlarca fosile karşılık ise “tek bir tane bile ara form fosili yoktur”. Bunun anlamı ise açıktır: Evrim

yoktur, Yaratılış bilimsel bir gerçektir. Darwinistlerin bu gerçek karşısında sunabilecekleri hiçbir delilleri, savunabilecekleri hiçbir açıklamaları bulunmamaktadır. İşte bu nedenle fosiller, Darwinizm'e fikren öldürücü darbeyi indirmiştir.

SONUÇ

Acaba Darwin *Türlerin Kökeni*'nde, yaşayan fosillerden, neden büyük sıkıntı sebebi olarak bahsetmiştir? Neden evrimci bilim adamları, bu fosiller karşısında aşamalı evrim iddialarından vazgeçip yeni bir evrim teorisi üretme ihtiyacı duymuşlardır? Neden Coelacanth'ın canlı örneğinin bulunması, büyük bir hayal kırıklığı yaratmış, ona bel bağlayan evrimcileri büyük bir sessizliğe sevk etmiştir? Yaşayan fosiller gerçeği karşısında tüm Darwinistleri yıkıma uğratan nedir?

Bu, yaşayan fosillerin Yaratılış gerçeğini ilan etmesidir.

Darwinistlerin duydukları hayal kırıklığı ise, teorilerine olan ideolojik bağlılıkları sebebiyledir. Teorinin çürütülmüş olduğunu gördükleri, Yaratılış gerçeğinin ispat edildiğini bildikleri halde tüm bunları anlamazlıktan gelmeleri, hatta durumu örtbas etmek için aldatma yöntemlerine başvurmaları bunun en büyük delillerindendir. Yaşayan fosiller gerçeği karşısında Yaratılış gerçeğini kabul etmek yerine, akla ve mantığa uymayan, bilimsel olarak ise hiçbir delil içermeyen teorilere başvurmaları da bir diğer büyük şüphedir. Yaşayan fosil örneklerini gizlemeye çalışmaları, el yapımı sahte fosilleri, ara geçiş formu olarak ön plana çıkartırken, milyonlarca yaşayan fosil örneğini ortadan kaldırma çabaları, korkularının açık göstergesidir. Müzelerde sayısız sahte fosili sergiler ve *Coelacanth* gibi son derece kompleks canlıları ara geçiş örneği olarak lanse etmeye çalışırken, yaşayan fosilleri müze depolarında saklamaları düşündürücüdür. Acaba teori delillendirilemediğinde, delilleri teoriye uyarlamaya çalışmak ne kadar bilimseldir? Evrimciler, iddialarının lehinde hiçbir delil olmamasına rağmen acaba hangi gerekçe ile bunu ispatlı ve bilimsel bir gerçek olarak öne sürmektedirler? Acaba neden keşfettikleri bilimsel delillere sahip çıkmak yerine bunlardan dolayı utanç duymaktadırlar? Evrimcileri, aleyhteki tüm verilere rağmen, teorilerinden hiçbir şekilde vazgeçmemeye iten sebep nedir?

Bu sebep, Darwinizm'in batıl bir din, bir inanç sistemi olmasıdır. Asla reddedilemez bir dogma olmasıdır. Maddenin sonsuzdan beri var olduğunu ve maddenin dışında hiçbir şey olmadığını savunan materyalist felsefenin bir dayanağı olmasıdır. İşte bu yüzden, teori her geçen gün sayısız delil ile çürütülmesine rağmen, ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Ama artık bu çabaların etkisi sona ermiştir. Darwinizm'in ve Darwinistlerin aldatma yöntemleri artık sonuçsuzdur. Evrimi çürüten deliller her geçen gün artmaktadır. Her geçen gün evrimcileri hayal kırıklığına uğratan, onları yeni aldatıcı açıklamalar üretmeye zorlayan Yaratılış delilleri ortaya çıkmaktadır. Yaşayan fosiller, işte bu yüzden Darwinistleri şaşırtmakta, Darwin için büyük bir sıkıntı sebebi olmakta ve alelacele depolara kaldırılmaktadır. Darwinistler, bu yollarla Allah'ın üstün sanatını gizlemeye çalışmaktadırlar. Oysa Allah, tüm varlıkları yaratan, onların her yaptıklarını bilen, onları her an hakimiyeti altında tutandır. Darwinistler, Allah'a karşı planlar kurarken, Allah kendilerini görmektedir. Onlar, Allah'ın üstün yaratma sanatını gizlemeye çalışırken, Allah onları izlemektedir. Onlar Allah'ın varlığını inkar ederlerken, Allah onların tüm yaptıklarını yazmaktadır. Ve onlar, inansalar da inanmasalar da, isteseler de istemeseler de ahirette mutlaka Allah'ın huzuruna çıkarılacaklardır.

Darwinistlerin fark edemedikleri büyük gerçek işte budur: Allah'a karşı mücadele içinde olanların yaptıkları, mutlaka bozulmaya ve hüsrana uğrayacaktır. Hak ve galip gelecek olan, mutlaka Allah'ın kanunudur.

Yaşayan fosillerin varlığı, Allah'ın, Darwinistlerin tüm düzenlerini ortadan kaldırmak, tüm sahtekarlıklarını ortaya çıkarmak için yarattığı, üstün bir delildir. Darwinistler, hak din ile mücadele ederken, bunun delillerini de Allah'ın yarattığını unutmaktadırlar. Oysa onlar, baştan yenik durumdadırlar. Evrim

teorisinin okullarda okutulması, sayısız medya kuruluşu tarafından evrimci iddiaların spekülasyonlarının yapılması, bilim adamlarından taraftarlar toplanması, yalnızca geçici bir durumdur. Allah, **"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir..."** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle bildirdiği gibi, batıl olan her inancı ortadan kaldıracaktır.

Darwinistler, şu anda bunun paniğine kapılmışlardır. Bu gerçek bu kadar açıkken, Darwinizm'i gerçek zannedenlerin, tüm delillerin Yaratılış gerçeğini gösterdiğini en kısa zamanda görmeye çalışması ve evrim teorisi gibi sahte bir dinin aldatıcı oyununa gelmemeleri gerekmektedir. Dünyayı eşsiz şekilde yaratan Allah'ın, sonsuz bir ahiret yaşamı yaratmaya kadir olduğunu fark etmeleri gerekmektedir. Çünkü insan, yalnızca bu gerçeği fark edip kavradığında kurtuluş bulacaktır. İnsana, tek kurtarıcısı olan Allah'ı inkar etmekten başka bir yol göstermeyen, sürekli yalan ve oyunlarla hayatta kalmaya çalışan evrim teorisi, büyük bir vakit kaybı ve büyük bir hüsrandır. Bu gerçeği ahirette, büyük bir pişmanlık içinde anlamak yerine, dünyada, tüm deliller ortadayken görebilmek, insan için dünyada ve ahirette büyük bir kurtuluş olacaktır.

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkar edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur.

Dünya hayatında onlar için bir azap vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur.

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkar edenlerin sonu ise ateştir. (Rad Suresi, 33-35)

Deniz Canlılarından Fosil Örnekleri

Coelacanth
Dönem: Jura

Yaş: 145 milyon yıl

Bölge: Solnhofen Oluşumu, Eichstatt, Almanya

Sardalya
Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: ABD

Sardalya balıkları sürü şeklinde yaşayan balıklardır. 54-37 milyon yıllık bu fosilde, birkaç sardalyanın aynı anda, bir arada fosilleştiği görülmektedir. Bu fosil, sardalya balıklarının sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda yaratıldıklarının ve on milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramadıklarının delilidir.

Canlının fosili sardalya balığının kafa yapısını, vücudunun altındaki ve üstündeki küçük yüzgeçlerini, iki parçaya ayrılmış kuyruk yapısını çok net bir şekilde göstermektedir. Sardalya balıkları da kâinattaki tüm canlılar gibi üstün güç ve akıl sahibi Rabbimiz'in eseridir.

Deniz Yıldızı
Dönem: Ordovisyen

Yaş: 500 - 440 milyon yıl

Bölge: Fas

Deniz yıldızları genellikle deniz dibinde yaşarlar, 7000 metre derinliğinde yaşayan türleri bulunmaktadır. Yaklaşık yarım milyar yıldır hiç değişmeden soylarını devam ettiren bu canlılar karşısında evrimciler çaresizlik içindedir. Çünkü söz konusu canlılar on milyon değil, yüz milyon değil, iki yüz milyon değil, yaklaşık beş yüz milyon yıldır aynıdırlar. Eğer evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, deniz yıldızları beş yüz milyon yıllık zaman dilimi içinde çoktan başka canlılara dönüşmüş olacak, bu esnada yarı deniz yıldızı yarı başka bir hayvan olan pek çok garip canlının izi, fosil kayıtlarında günümüze kadar gelecekti. Ancak fosil kayıtlarında evrimcilerin bu iddialarının hiçbir delili yoktur.

Resimdeki 500 milyon yıllık deniz yıldızının da ispatladığı gibi, deniz yıldızları hep deniz yıldızı olarak var olmuşlardır, başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya dönüşmemişlerdir.

Ringa

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Fosil kayıtlarının her açıdan evrim teorisini açıkça yalanladığı görülmektedir. Resimdeki ringa fosili 54 - 37 milyon yaşındadır. 54 - 37 milyon yıl önce yaşayan ringa balıklarının fizyolojik özellikleriyle günümüzde yaşayan ringa balıkları arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. Ringa balığının 54 - 37 milyon yıllık fosili incelendiğinde balığın kafa yapısının, yüzgeçlerinin ve kuyruk yapısının hiç değişmediği açıkça görülmektedir. Ringa fosillerinin gösterdiği gerçek, canlıların evrim geçirmedikleri, hepsini Yüce Allah'ın yarattığıdır.

Zargana

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Eğer Darwinistlerin, canlıların birbirlerinden türedikleri iddiaları doğru olsaydı, iki farklı canlının özelliklerini taşıyan (örneğin yarı zargana yarı ringa, yarı köpek balığı yarı balina, yarı alabalık yarı timsah vs) pek çok fosil örneğine rastlamamız gerekirdi. Ancak böyle bir fosile hiç rastlanmamıştır. Aslında Darwin de, daha teorisini ortaya atarken bu durumun kendisi için ciddi bir açmaz olduğunu görmüştür. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştır:

"Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz..." (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

Güneş Mercanı

Dönem: Devoniyen

Yaş: 350 milyon yıl

Bölge: Fas

Evrimciler yıllardır bıkmadan usanmadan yeni hayali iddialar ortaya attılar ve her seferinde de bu iddialarını geri almak zorunda kaldılar. Kimi zaman fosilleri saklama yoluna gittiler, kimi zaman hayali rekonstrüksiyonlar yaptılar. Bilimsel dergilerde hayal güçleriyle çizdikleri ara fosilleri kapaktan yayınladılar, ancak kısa bir süre içinde yaptıkları yeni yayınlarda özür dilemek zorunda kaldılar. Çünkü yer altından çıkarılan fosil kayıtları evrimcilerin iddialarını tek tek yerle bir etti.

Resimde görülen 350 milyon yıllık güneş mercanı yaratıldığı ilk günden günümüze kadar hiç değişmemiştir. Bu fosil de tıpkı diğer milyonlarca fosil gibi Darwinizmin yalnızca sapkın bir ideoloji olduğunu, bilimsellikle hiçbir ilgisinin olmadığını ispatlamaktadır.

Keman Vatozu
Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

95 milyon yıl önce yaşayan keman vatozu da, günümüzde yaşayan keman vatozu da, uzun ince kuyruğu, bedeninden çıkan küçük yüzgeçleri, koniyi andıran öne doğru sivrilen kafa yapısı ile tamamen aynıdır.

Bir çok hayvan kendine özgü yapılarıyla, o kadar ayırt edilebilir şekilde fosilleşmiştir ki, fosil kayıtlarını inceleyen bilim adamları evrim teorisinin tarihe gömüldüğünü kabul etmek zorunda kalmışlardır. Allah'ın üstün yaratışının izleri olan fosiller, evrimcilerin yalanlarını her geçen gün daha da güçlü bir şekilde deşifre etmektedir.

Keman vatozu on milyonlarca yıldır değişmeden kalan canlılara sadece bir örnektir. Tüm detaylarıyla korunmuş milyonlarca fosil evrimin bir aldatmaca, Yaratılışın ise bir gerçek olduğunu bize göstermekte ve insanlara kainattaki mükemmelliğin tesadüfen oluşamayacağını anlatmaktadır.

21. yüzyıl Allah'ın izniyle Darwinist aldatmacanın kesin olarak yenilgiye uğradığı kutlu bir dönem olacaktır.

Yılan Balığı
Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca hiç değişim göstermedikleri, Darwin'in *Türlerin Köken*'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde

bulunmuştur. Ama aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülmüştür.

Resimde görülen yılan balığı da aradan 95 milyon yıl geçmesine rağmen en ufak bir değişiklik geçirmemiş, evrimleşmemiş ve başka bir canlıya dönüşmemiştir.

Deniz Atı

Dönem: Pliosen

Yaş: 3 milyon yıl

Bölge: İtalya

Denizatları dış görünümleri ve son derece özel bir düzene sahip olan genel yapıları ile dikkat çekici canlılardır. Boyları 4 ila 30 cm arasında değişen denizatları, genellikle kıyı şeridinde yosunların ve diğer bitkilerin arasında yaşarlar. Sahip oldukları koruyucu kemiksi zırh bu hayvanları tehlikelerden korur. Zırh o kadar sağlamdır ki, kurumuş ölü bir denizatını elinizle kırmanız neredeyse imkânsızdır. Resimdeki 3 milyon yıllık denizatı, "canlıların evrim geçirmediğini", tümünü Allah'ın yarattığını söylemektedir.

Uskumru

Dönem: Miosen

Yaş: 5 milyon yıl

Bölge: İtalya

Bugüne kadar elde edilen 100 milyon fosile bakıldığında görülen tek bir gerçek vardır: O da canlıların evrim geçirmediği. Eğer canlılar evrim geçirmiş olsaydı, örneğin uskumrular bir başka canlı türünden değişe değişe bugünkü hallerine kavuşmuş olsalardı, bu durumda günümüzdeki uskumrularla bundan milyonlarca yıl önce yaşamış olanlar arasında pek çok fark olması gerekirdi. Ancak böyle bir fark yoktur. Bugünkü uskumrular nasılsa bundan 5 milyon yıl önce yaşamış olanlar da öyledir ve bunun anlamı açıktır: Bilimsel bulgular “Evrim yalan” demektedir.

Güneş Balığı, Ringa Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Canlıların milyonlarca yıldır yapılarında hiçbir değişiklik olmadığını gösteren yaşayan fosiller, evrim teorisine ağır bir darbe oluşturmaktadır. Bilindiği gibi evrim teorisi, ancak değişen çevre şartlarına uyum sağlayabilen canlıların hayatta kalacağını, hayali birtakım rastlantısal değişimlerin etkisiyle canlıların bu süreçte başka canlılara evrimleşeceğini iddia etmektedir. Yaşayan fosiller ise, teorinin, türlerin zaman içinde değişen şartlara göre değişim geçireceği iddiasının asılsız bir hikayeden ibaret olduğunu ortaya koymaktadır.

Kemikli Turna Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Bugüne kadar elde edilen yüzlerce kemikli turna balığı fosili, bu canlıların milyonlarca yıldır en küçük bir değişikliğe uğramadıklarını göstermektedir. Resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık kemikli turna balığıyla, günümüz denizlerinde yaşayanları arasında hiçbir fark yoktur. Bu farksızlık, Darwinistlerin açıklayamayacağı bir durumdur ve Yaratılış gerçeğini bir kez daha ispatlamaktadır.

Yengeç

Dönem: Oligosen

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Danimarka

Fosil kayıtları, Darwinistlerin yaklaşık 150 yıldır öne sürdükleri "ara form fosilleri bulunmuş değil, ama ileride bulunabilir" argümanının artık geçerli olmadığını göstermektedir. Fosil kayıtları canlılığın kökenini anlamak için yeterince zengindir ve karşımıza somut bir tablo çıkarmaktadır: Farklı canlı türleri, aralarında evrimsel "geçiş formları" olmadan, yeryüzünde bir anda ve farklı yapılarıyla, ayrı ayrı ortaya çıkmışlardır. Bunun ise anlamı açıktır: Canlıları Allah yaratmıştır.

Bu gerçeği ifade eden bulgulardan biri de resimde görülen 37 – 23 milyon yıl yaşındaki yengeç fosilidir.

Vatoz Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Vatoz balıkları, kıkırdak yapılı deniz canlılarındandır. Herhangi bir tehlikeyle karşı karşıya kaldıklarında, kuyruklarındaki zehirli iğneyi batırarak kendilerini savunurlar. Gözleri bedenlerinin üzerinde, ağızları ise bedenlerinin altında yer alır. Yiyeceklerini, tıpkı köpek balıklarında olduğu gibi, koku duyularını ve elektriksel alıcılarını kullanarak bulurlar. Çoğu zaman yalnızca gözleri ve kuyrukları görülecek şekilde, deniz dibinde gömülü olarak yaşarlar.

Resimdeki fosil, vatoz balıklarının evrim geçirmediğini gösteren bir delildir. 50 milyon yıl önceki vatoz balıkları, günümüzdekilerden farksızdır. Milyonlarca yıl geçmesine rağmen, vatoz balıklarının yapılarında bir değişiklik olmamıştır. Evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, bu zaman zarfında vatoz balıkları değişik aşamalardan geçmeli ve bu aşamaları gösteren pek çok fosil kaydı olmalıydı. Ancak bulunan her fosil, günümüzdeki vatoz balıklarıyla geçmişte yaşayanların aynı olduğunu göstermekte, yani evrimcilerin iddiasını çürütmektedir.

Mürekkep Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Mürekkep balıklarının tarih boyunca hep mürekkep balığı olarak var olduklarının ispatı olan resimdeki 95 milyon yıllık fosil, evrimcilerin iddialarına meydan okumaktadır. Mürekkep balıklarının evrim geçirdiğine dair en küçük bir delil dahi öne süremeyen evrimciler, fosil kayıtları karşısında büyük perişanlık içindedirler.

Ringa Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Yaşayan fosiller, canlıların evrim geçirmediklerini, yaratıldıklarını göstermektedir. Türler günümüzdeki beden yapılarına, evrimcilerin öne sürdüğü gibi tesadüfi bir değişim sürecinden geçerek ulaşmamışlardır. Hepsi Yüce Allah tarafından kusursuzca var edilmişlerdir ve yeryüzündeki varlıkları boyunca hep yaratıldıkları şekilde yaşamışlardır.

Resimde görülen ringa balığı fosili de bu açık gerçeğin ispatlarından biridir. Milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramayan ringa balıkları, var oldukları ilk gün nasıllarsa bugün de öyledirler. Diğer tüm fosiller gibi, bu fosil de evrim teorisinin yalanlar üzerine kurulu olduğunu söylemektedir.

Kedi Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Darwinizm'in bilim dışı iddialarına göre bitkiler, havyanlar, mantarlar, bakteriler hep aynı kaynaktan gelmişlerdir. Hayvanların 100'e yakın farklı filumu (yani yumuşakçalar, eklembacaklılar, solucanlar, süngerler gibi temel kategorileri) hep tek bir hayali ortak atadan türemiştir. Teoriye göre omurgasız canlılar zamanla (ve tesadüfen) omurga kazanarak balıklara, balıklar amfibiyenlere, onlar sürüngenlere, sürüngenlerin bir kısmı kuşlara, bir kısmı ise memelilere dönüşmüştür. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara tür"ün oluşmuş ve yaşamış olması gerekir. Ancak böyle bir ara türün izine fosil kayıtlarında hiç rastlanmamıştır. Fosil kayıtları her zaman, resimdeki 95 milyon yıllık kedi balığı gibi, tüm yapılarıyla hep noksansız var olmuş ve milyonlarca yıl boyunca hiç değişmemiş canlıların varlığını göstermektedir. Bu da, evrimin fosiller karşısında yenildiğinin ilanıdır.

Yengeç

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Fosil kayıtlarının en belirgin özelliklerinden biri, canlıların bu kayıtlarda gözlemlendikleri jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Diğer bir deyişle, bir canlı türü, fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüze gelene kadar on milyonlarca, hatta yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bu, canlıların evrim geçirmediklerinin açık bir delilidir.

50 milyon yıldır, tüm özelliklerini aynen muhafaza eden, herhangi bir değişime uğramayan yengeçler de bu delillerden biridir. Günümüzde yaşayan yengeçlerle, milyonlarca yıl önce yaşayanlar aynıdır.

Percopsidae

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde görülen *Percopsidae* fosili, bu canlıların milyonlarca yıldır değişmeden varlıklarını devam ettirdiklerini, yani evrim geçirmediklerini göstermektedir. Eğer bir canlı, milyonlarca yıl önceki tüm

özellikleriyle günümüzde kusursuz şekilde varlığını sürdürüyorsa ve hiçbir değişim geçirmediyse, bu durum Darwin'in öngördüğü aşamalı evrim modelini tamamen ortadan kaldıran güçlü bir kanıttır. Ve yeryüzünde bunu kanıtlayacak tek bir örnek değil, milyonlarca örnek bulunmaktadır. Söz konusu *Percopsidae* fosili de bu kanıtlardan sadece biridir.

Deniz Kestanesi

Dönem: Karbonifer

Yaş: 295 milyon yıl

Bölge: ABD

Deniz kestaneleri dünyanın dört bir yanındaki denizlerde rastlanan, Ekinoid sınıfına dahil dikenli deniz canlılarındandır. Yaklaşık 300 milyon yıllık deniz kestanesi fosilleri, bu canlıların kompleks yapılarıyla yüz milyonlarca yıldır var olduklarını göstermektedir. Bu zaman zarfında yapılarında bir değişiklik olmamış, herhangi bir ara aşamadan geçmemişlerdir. Darwinistler, bu fosiller karşısında çaresizdirler. Çünkü bu fosiller, Darwinistlerin iddia ettiği evrim sürecinin hiçbir zaman yaşanmadığının ispatıdırlar.

Asker Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosil kayıtları, canlıların on hatta çoğu zaman yüz milyonlarca yıldır hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini göstermiştir. Bu açık gerçek, Darwinizm için ciddi bir sorundur ve pek çok evrimci de bu durumun farkındadır. Örneğin evrimci paleontolog Steven M. Stanley, Darwinist açıklamaların fosillerle uyuşmadığını şu sözlerle ifade eder:

> *"Uzun süredir kapalı bir kutu olarak kalan fosil kayıtları bugün artık bizleri, evrimin bu geleneksel anlayışını yeniden gözden geçirmeye mecbur etmektedir. Artık ortaya çıkmıştır ki saysız canlı türü, milyonlarca yıldır gözle görülen herhangi bir evrim geçirmeden yeryüzünde varlığını devam ettirmektedir."* (Steven M. Stanley, The New Evolutionary Timetable, 1981 New York, s. 3)

Catostomidae

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde görülen Catostomidae familyasına dahil olan bu balık 50 milyon yaşındadır ve 50 milyon yıldır hiçbir değişime uğramamıştır. Günümüz denizlerinde yaşayan türleriyle aynı olan bu fosil, evrim teorisinin geçersizliğinin bir delilidir.

Güneş Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Günümüz denizlerinde güneş balıklarının çok fazla türü yaşamaktadır. Resimde görülen güneş balığı fosili, güneş balıklarının herhangi bir evrim sürecinden geçmediğini göstermektedir. Aradan geçen milyonlarca yıl boyunca güneş balığının fizyolojisinde herhangi bir değişiklik olmamıştır. Bundan 55 milyon yıl önceki güneş balıklarının görünümü ve yapıları nasılsa, günümüzdekilerin de öyledir.

Kurt Ringa

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosiller evrimin iddialarını yerle bir ettiği içindir ki, çoğunlukla evrimciler tarafından göz ardı edilmekte ya da üzerlerinde çeşitli oynamalar yapılarak evrimci propagandaya alet edilmeye çalışılmaktadır. Ancak son dönemlerde Yaratılış'ın delili olan yüzlerce fosilin sergilerle, kitaplarla, internet siteleriyle ortaya çıkarılması, evrimcilerin içinde bulunduğu açmazı tüm açıklığıyla gözler önüne sermiştir. Fosilleri ve yaşayan örneklerini yanyana gören insanlar, ek bir açıklamaya bile gerek kalmadan, evrimin yalan olduğunu hemen anlamaktadır. Evrimcileri paniğe sürükleyen sebep de budur. Evrimciler, bu defa geri dönüşü mümkün olmayan şekilde, teorilerinin dünya çapında çöktüğünü görmekte ve acı içinde bu çöküşü seyretmektedirler. Evrim teorisinin çöküşünün delillerinden biri de resimdeki 95 milyon yıllık kurt ringası fosilidir.

Tang Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Wendell R. Bird, The Origin of Species Revisited adlı kitabında, evrim teorisinin ara form iddiasının hayali bir hikayeden ibaret olduğunu şöyle ifade ediyor:

> *"... Jeolojik kayıt en baştan söylenen şeyi bir daha vurguluyor: Farklı jeolojik dönemlere ait türler arasında yaşadığı varsayılan ara formlar hayali şeylerdir, yalnızca teoriyi desteklemek için ortaya atılmıştır."* (Wendell R. Bird, The Origin of Species Revisited, Thomas Nelson Inc, Aralık 1991, s. 44)

Bugüne kadar yapılan fosil araştırmaları, evrimcilerin iddialarına destek olabilecek, herhangi bir ara form örneği ortaya koymamıştır. Örneğin bulunan hiçbir tang balığı fosili yarım, az gelişmiş, organlarının bazısı oluşmuş bazısı oluşmamış değildir. Ne kadar geriye gidilirse gidilsin, elde edilen her tang balığı fosili bugün yaşayan tang balıklarıyla birebir aynı özellikleri taşımaktadır. Resimdeki 95 milyon yıllık tang balığı fosili de bu gerçeğin delillerindendir.

Dikenli Çütre Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Evrimciler, balıkların omurgasız deniz canlılarından, amfibiyenlerin ve günümüz balıklarının sözde "atasal" bir balıktan, sürüngenlerin amfibiyenlerden, kuşların ve memelilerin ayrı ayrı sürüngenlerden ve en son olarak insanların ve günümüz maymunlarının ortak bir atadan evrimleştiklerini iddia ederler. Fakat fosil kayıtlarında bu iddiaları doğrulayan tek bir ara geçiş formu bile bulunamamıştır.

Bu sayfada görülen 95 milyon yıllık dikenli çütre balığının fosili ile günümüzde yaşayan örneği tamamen birbiriyle aynıdır. Dolayısıyla bu canlı da diğer türler gibi yaşadığı milyonlarca yıl boyunca en ufak bir değişikliğe uğramamış, evrim geçirmemiştir. Bulunan her fosil, evrim teorisinin hiçbir zaman gerçekleşmediğini ve tüm canlıların Allah tarafından mükemmel halleriyle yaratıldıklarını ispat etmektedir.

Yayın Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde gördüğünüz 50 milyon yıllık yayın balığı günümüze kadar hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Bu balık tıpkı yaratılan diğer milyonlarca balık gibi evrim geçirmemiştir. Evrimcilerin iddia ettiği sudan karaya geçiş de hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Diğer canlılar gibi bu yayın balığı da, 50 milyon yıl önceki görüntüsü ve şekliyle hala yaşamaktadır.

Balta Balığı

Dönem: Oligosen

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: Çek Cumhuriyeti

Gümüş renkli, baltayı andıran bu parlak ve küçük balıkların diğer birçok derin deniz balığı gibi, karınlarının alt kısmında ışık üreten organları vardır. Bu balıklar, vücutlarının altında mavimsi ışık yayabilen 100 kadar ışık organına sahiptirler. Bu mükemmel yaratılışla milyonlarca yıldır denizlerde yaşayan balta balığı başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya da dönüşmemiştir. Resimde gördüğünüz 37-23 milyon yıllık Oligosen dönemine ait balta balığı fosili Çek Cumhuriyeti'nde bulunmuştur ve günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynıdır.

Kedi Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bazı fosiller "çift parçalı" fosil olarak adlandırılır. Bu durumda, fosilin bulunduğu taş tabakası tam ortadan ikiye ayrılmakta ve fosil, taşın her iki tarafında da negatif ve pozitif olarak görülmektedir. Resimde görülen 95 milyon yıllık kedi balığı fosili de çift parçalı bir fosildir.

Kedi balıkları, köpek balıkları takımına dahil olan balıklardır. Resimde görülen kedi balığı da *Scyliorhinidae* familyasına dahildir. Bugün yaşayan kedi balıklarının tamamen aynısı olan 95 milyon yaşındaki kedi balıkları, evrim teorisine meydan okumaktadır.

Denizanası

Dönem: Kambriyen

Yaş: 500 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde görülen 500 milyon yıllık denizanası fosilinin günümüze kadar gelmesi adeta bir mucizedir. Çünkü denizin altında yaşayan bu canlının balıklar gibi bir iskeleti yoktur, tamamen jölemsi bir yapıya sahiptir. Normal şartlarda bu hayvanın günümüze kadar gelen bir fosilinin kalmaması gerekir. Ancak Allah,

evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmak için bu canlının da fosilleşmesini sağlamış ve 500 milyon yıl öncesinden günümüze bir delil sunmuştur.

Denizanalarının kalpleri, beyinleri, kemikleri, pulları ve gözleri yoktur. Sinir sistemleri sinir ağı biçiminde şekillenmiştir. Denizanalarının bazı türleri zehirlidir. Zehirsiz olanlarda da savunma amacıyla kullanılan biyolüminesans denen, kimyasal bir reaksiyon sonucunda meydana gelen ışığı yayma özelliği vardır. Denizanaları da tıpkı diğer canlılar gibi Allah'ın muhteşem yaratma sanatının birer tecellisidir.

Mürekkep Balığı

Dönem: Jura

Yaş: 148 milyon yıl

Bölge: Almanya

148 milyon yıllık bu mürekkep balığı diğer yaratılmış canlılar gibi hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Bu da evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğinin ve tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığının apaçık delilidir. Onkollular grubunda yer alan mürekkep balıklarının ağız bölgesinden çıkan 10 tane kolu vardır. Mürekkep balıkları son derece hassas bir koku ve tat alma duyusuna ve gözlere sahiptirler. Gözleri o kadar kuvvetlidir ki tam 70 milyon hücreyle yaptıkları görme işlemi sonucu, arkalarından gelen bir tehlikeyi dahi hemen fark edebilir ve çok seri hareket ederek kendilerini koruyabilirler. Allah bu balıkta mükemmel bir savunma sistemi yaratmıştır. Saldırıya uğradığında mürekkep kesesinden koyu renkli bir sıvı püskürten mürekkep balığı, düşmanını bu şekilde aldatarak hizla tehlikeden uzaklaşabilir.

Kemikli Turna

Dönem: Jura

Yaş: 152 milyon yıl

Bölge: Almanya

Kemikli turna balığı uzun ince koni biçimli, güçlü dişlerle donanmış uzun ve gagamsı bir çeneye sahiptir. Bu canlının Almanya'da bulunan 150 milyon yıllık fosiliyle günümüzde yaşayan örneği karşılaştırıldığında özel görünümlü çenesinden, kemik ve kuyruk yapısına kadar hiçbir değişikliğe uğramadığı çok net bir şekilde görülmektedir. Kemikli turna balıkları, evrimin geçersizliğini gözler önüne seren sayısız canlıdan biridir. Bilinen en eski örnekleri Jura döneminde (206 - 144 milyon yıl) yaşamış olan kemikli turna balıkları milyonlarca yıldır aynı kalmışlardır.

Mercan

Dönem: Jura

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

Mercanlar denizin derinliklerinde yaşayan omurgasız canlılardır. Yumuşak mercanlar, boynuzsu mercanlar, dikenli mercanlar gibi çeşitleri vardır. Mercan kuruyup katılaştığında taş gibi bir yapıya sahip olur, denizin dibinde ise adeta bitki gibidir. Mercanlar denizin diplerinde rengârenk çiçek bahçelerini andırırlar.

Resimde görülen 150 milyon yıllık mercan fosili tüm detaylarıyla korunacak şekilde fosilleşmiştir. İki resimde açıkça görüldüğü gibi fosillerdeki mercanlar, günümüzde yaşayan örnekleriyle birebir aynıdırlar. Bunun anlamı ise, mercanların aradan geçen 150 milyon yıla rağmen hiç değişmedikleri, yani evrim geçirmedikleridir.

Boynuzlu Köpekbalığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Boynuzlu köpekbalığının günümüzde yaşayan canlı örneğini incelediğimizde balığın uzun gövdesinde geniş çıkıntılar olduğu görülür. Balığın 95 milyon yıllık fosiline baktığımızda da uzun gövdesinde yer alan çıkıntıların, kafa ve kuyruk yapısının en ufak bir değişikliğe uğramadığı açıkça görülmektedir. Boynuzlu köpekbalığı denizin derinliklerinde yaşar, bazen karın kanatçıklarını kayalara sürter. Mağara veya resiflerde avlarına pusu kurarlar. Yaklaşık 1 metre boyları vardır. Resimdeki 95 milyon yıllık boynuzlu köpekbalığı fosili de, Darwinistlerin yenilgisini bir kez daha vurgulamakta, tüm canlıları Rabbimiz'in yarattığı gerçeğini ispat etmektedir.

Iskarmoz (Barracuda)

Dönem: Miosen

Yaş: 5 milyon yıl

Bölge: İtalya

Iskarmoz balığı bütün sıcak ve ılık denizlerin sığ sularından 100 metre derinliğe kadar olan bölgede yaşayan bir balıktır. Sürü halinde dolaşırlar ve son derece yırtıcıdırlar, öyle ki köpek balıklarına bile hücum ederler. Balığın 5 milyon yıl önce İtalya'da bulunan, Miosen dönemine ait fosili, canlının kafasının tam altında ve kuyruklarında olan küçük yüzgeçlerini, ince ve uzun kafa yapısını, uzun ince gövdesini çok net bir şekilde göstermektedir. Tüm bu detaylar ıskarmoz balığının aradan geçen 5 milyon yıla rağmen hiç değişmediğini, yani evrim geçirmediğini ispatlamaktadır.

Mantis Istakozu

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Karbonifer döneminden (354 - 290 milyon yıl) beri hiç değişmeden varlıklarını devam ettiren mantis ıstakozları, evrim teorisini geçersiz kılan canlılardan biridir. Bir canlının yaklaşık 300 milyon yıl boyunca hiç değişmemesi evrimcilerin mantıksız izahlarıyla açıklanabilecek bir durum değildir. Resimdeki mantis ıstakozu fosili ise 95 milyon yaşındadır ve hem 300 milyon yıl önce yaşamış hem de günümüzde yaşayan mantis ıstakozlarının tamamen aynısıdır.

Mantis ıstakozunun boyu 30 santimetreye ulaşabilir ve üzerinde çok farklı renkler barındıran bir kabuğa sahiptir. Tehlikeli kıskaçları sebebiyle dalgıçlar tarafından "parmak yaran" olarak adlandırılan mantis ıstakozları, hayvanlar âlemindeki en kompleks göz sistemine sahip canlılardandır. Mantis ıstakozu, insanlardan dört kat fazla olmak üzere, 12 ana rengi görebilir ve aynı zamanda farklı tip ışık kutuplanmalarını yani ışık dalgalarındaki titreşimlerin yönünü algılayabilir.

Ahtapot

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Ahtapot gibi kabuksuz ve omurgasız hayvanların dahi tüm detaylarıyla fosil kayıtlarında bulunması Allah'ın mucizelerinden biridir. Bu yumuşakçaların kafa yapısı, kolları ve göz çukurları dahi, bulunan fosillerde çok net bir şekilde görülmektedir. Böylece insanlar Allah'ın yarattığı bütün türlerin fosil kayıtlarını görerek bütün canlıların hiçbir değişikliğe uğramadığına şahit olmaktadırlar. Ahtapot *Kafadanbacaklılar* sınıfından bir yumuşakçadır. Vücutları kısa ve yuvarlak yapıdadır. Bir çift gelişmiş gözleri vardır. Başının çevresinden 8 adet kol çıkar. Bu kolların uzunlukları aynı olup, dipte kısa bir zarla birbirlerine bağlıdır. Her kolda iki sıra vantuz bulunur. 2-3 santimetreden 10 metreye kadar ulaşan değişik büyüklükte türleri vardır.Ahtapot da tıpkı diğer hayvanlar gibi Allah'ın muhteşem yaratışının eseridir.

Mene Balığı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: İtalya

Menidae familyasına dahil olan Mene balığına özellikle Pasifik Okyanusu'nda sıkça rastlanır. Canlının, Senozoik zamana (65 milyon yıl - günümüz) ait pek çok fosil örneği elde edilmiştir. Resimde görülen, 54-37 milyon yıllık Eosen dönemine ait fosili bu canlının hiçbir şekilde değişmediğini gösteren önemli bir kanıttır. Fosil günümüzde yaşayan canlı örneğiyle tamamen aynı olup balığın geniş gövdesini, küçük kuyruk yapısını, iskelet yapısını ve bedeninin altından çıkan iki uzun yüzgecini çok net bir şekilde göstermektedir. Fosil kayıtları canlıların milyonlarca yıl önceki hallerinin adeta resmini yansıtır. Eğer bir canlı on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi geçirmemişse, o zaman canlıların evrimi senaryosundan bahsetmek mümkün değildir.

Vatoz

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

95 milyon yıldır aynı kalan vatozlar çok önemli bir gerçeği tüm netliğiyle gözler önüne sermektedir: Canlıların yapısındaki değişmezlik, evrimi yalanlamaktadır. Evrim teorisi bilimsel bulgularla desteklenmeyen bir senaryodan ibarettir. Fosiller bu senaryonun gerçek dışı olduğunu deşifre etmiş, Yaratılış'ın reddedilmesinin mümkün olmadığını gözler önüne sermiştir.

At Nalı Yengeci

Dönem: Jura

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

Resimdeki 150 milyon yıllık at nalı yengeci fosili, söz konusu canlıların yüz milyon yılı aşkın zamandır değişmediklerinin delilidir. Bu delilin gösterdiği gerçek çok açık ve anlaşılırdır: Tarih boyunca evrim yaşanmamış, tüm canlıları Yüce Allah yaratmıştır.

Spatula Balığı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Spatula balığının, neredeyse vücudunun uzunluğuna yakın son derece belirgin, spatulaya benzeyen ağız ve burun yapısı ile küçük yüzgeçleri 50 milyon yıllık fosilde de son derece net bir şekilde görülmektedir. Canlı aradan 50 milyon yıl geçmesine rağmen en ufak bir değişikliğe uğramamış, evrim geçirmemiştir. Charles Darwin evrim teorisini ortaya atarken canlıların mutasyonlar yoluyla birbirlerinden türediklerini iddia etmiştir. Fakat bulunan milyonlarca fosil canlıların birbirlerinden evrimleşmediklerini, ilk yaratıldıkları halden günümüze kadar aynı şekilde kaldıklarını göstermektedir. Bilim adamı Stephen Jay Gould mutasyonlarla türler arasında geçiş olamayacağını şöyle ifade etmektedir:

"Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz." (Stephen Jay Gould, "Is a New and General Theory of Evolution Emerging?", Lecture at Hobart&Wm Smith College, 4 Şubat 1980)

Mezgit

Dönem: Oligosen

Yaş: 37-23 milyon yıl

Bölge: Polonya

Darwinistler tüm canlıların değişim geçirdikleri ve birbirlerinden türedikleri iddiasındadırlar. Milyonlarca yıl önceye dayanan fosil örnekleri işte bu nedenle çok önemlidir. Canlılar aradan milyonlarca yıl geçmesine rağmen hiç değişmemişlerdir. Tek bir yaşayan fosil bile bu gerçeği ispat etmek için yeterliyken, yeryüzü sayısız yaşayan fosil örneği ile doludur.

Evrim teorisini geçersiz kılan örneklerden bir tanesi de yaklaşık 37-23 milyon yıllık mezgit balığıdır. Canlının şu anki iskelet yapısı, kafa, kuyruk ve yüzgeç yapısı incelediğinde anatomik özelliklerinin günümüzde yaşayan örneğiyle tamamen aynı olduğu görülmektedir. Mezgit balıkları ılıman ve oldukça soğuk denizlerde 30-300 metre arasındaki derinliklerde yaşayan gezginci balıklardır. İnce uzun gövdeli bir balık olan mezgitin boyu çeşitlerine göre 20-50 cm. arasında değişir. Ağırlığı 1-2 kilogramı bulanlar vardır. Mezgitler sürü halinde yaşarlar. Denizdeki küçük balık ve diğer kabuklu deniz hayvanları ile beslenirler. Bir dişi mezgit yaklaşık olarak 200.000 yumurta yumurtlar. Mezgit balığının fosili de tıpkı diğer türlerin fosillerinde olduğu gibi evrim teorisinin hiçbir zaman yaşanmadığını ispat etmektedir.

Karides

Dönem: Jura

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Almanya

150 milyon yıl önce yaşayan bir canlının fosil kayıtlarında bu kadar net teşhis edilebilmesi, canlının vücudunun tüm detaylarının gözlemlenmesi evrim teorisine çok büyük darbe indirmiştir. Resimdeki 150 milyon yıl önce yaşamış karidesin vücut yapısı, bedeninin altından çıkan ayakları, kafa yapısı ile çok net bir

şekilde görülmektedir. Tam 150 milyon yıl boyunca hiç değişmeden varlıklarını devam ettiren karidesler, canlıların sürekli değişerek sözde ilkelden gelişmişe doğru ilerledikleri iddiasındaki Darwinistlerin gerçekleri söylemediklerini açıkça göstermektedir.

Avrupa denizlerinde ve Kuzey Amerika kıyılarında yaşayan karides, kabuklular sınıfındandır. Silindirik vücutlu, uzun duyargalıdır. Vücudu kalsiyum karbonattan meydana gelen bir zırhla örtülüdür. Gövdesi eklemlidir.

Chimaera Balığı

Dönem: Karbonifer

Yaş: 320 milyon yıl

Bölge: ABD

Resimde yüzgeçleriyle, kafa ve kuyruk yapısıyla mükemmel bir şekilde korunmuş tam 320 milyon yıllık Chimaera balığının fosili görülmektedir. Muntazam diş yapısına, her iki yanında yüzgeçlere, insan gözüne benzeyen göz yapısına ve ip şeklindeki 30 santim uzunluğunda kuyruğa sahip olan bu balıklar, tam 320 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Canlının tüm detayları ve hiçbir değişime uğramadığı fosil resminde açıkça görülmektedir. Evrimin geçersizliği, fosil kayıtlarının sunduğu kanıtlarla, her geçen gün daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Tüm canlıları Allah sonsuz bir ilimle ve sanatla yaratmıştır.

Sinagrit

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: İtalya

Fosillerin tüm detaylarıyla taşların üzerinde belirmesi evrimcilerin tüm senaryolarını altüst etmiştir. Allah milyonlarca yıl önce yaşamış canlıların fosillerini adeta bir fotoğraf gibi taşların üzerine yerleştirmiştir. Böylece canlıların en ufak bir değişikliğe bile uğramadıkları, evrim geçirmedikleri bilim dünyası tarafından gözlemlenmiştir. Nitekim Darwin de bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu *Türlerin Köken*i kitabının "Teorinin Zorlukları" adlı bölümünde şöyle itiraf etmiştir:

> *Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Keman Vatozu

Dönem: Kretase

Yaş: 144 - 65 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Darwinistler tüm canlıların değişim geçirdikleri iddiasındadırlar. Milyonlarca yıl önceye dayanan fosil örnekleri işte bu nedenle çok önemlidir. Canlılar değişmemişlerdir. Tek bir yaşayan fosil bile bu gerçeği ispat ederken, yeryüzü sayısız yaşayan fosil örneği ile doludur. Evrim teorisini geçersiz kılan örneklerden bir tanesi de yaklaşık 130 milyon yıllık bu keman vatozudur. Canlının şu anki kompleks yapısı ve anatomik özellikleri bundan 130 milyon yıl önce de aynı şekildedir. Fosilin detaylarından bu gerçek açıkça görülebilmektedir. Evrim teorisi, bu gerçek karşısında büyük bir çıkmazdadır.

Mantis Istakozu

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bilimsel bulgular canlıların evrim geçirmediğini ortaya koymaktadır. Resimde görülen mantis ıstakozu fosili de evrimcilerin gizlemeye çalıştıkları bu gerçeği ortaya çıkaran delillerdendir. Bu fosilin günümüzde yaşayan mantis karideslerinden hiçbir farkı yoktur.

Mantis ıstakozları göğüs kısımlarından çıkan uzantıları kullanarak beslenir. Bunların her biri kıskaçlıdır. İkincisi özellikle iridir ve avı vurmada ve yakalamada kullanılır. İkinci uzantının dikenli şekli, mantis böceğinin uzantılarına benzediği için, bu canlılar yaygın olarak "mantis ıstakozu" olarak bilinirler. Mızraklı ve ökçeli olarak iki tipte olan uzantılar, türlere göre değişiklik gösterir. İrice bir mantis ıstakozu, 22 kalibrelik bir tabancadan çıkan mermi kadar kuvvetli vuruş yapabilir. *("Seeing the World in Many Colors", Maryland Üniversitesi İnternet Sitesi, http://www.umbc.edu/ gradschool/research/profile_11.html)*

Testereli Vatoz

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Günümüzdeki örnekleriyle resimde gördüğünüz 95 milyon yıllık testereli vatoz arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. Bu da evrim teorisini tek başına çıkmaza sokan bir durumdur. Yüce Rabbimiz tüm

canlıları ayrı türler olarak yaratmıştır ve bu canlılar yaratıldıkları andan itibaren hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze dek gelmişlerdir.

Kedi Balığı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Milyonlarca yıl önce yaşamış olan kedi balıkları, bugün yaşamakta olan kedi balıklarının sahip olduğu tüm özelliklere eksiksiz sahiptir. Nitekim resimde görülen 95 milyon yıllık kedi balığının günümüz kedi balıklarından farksız olması da bu gerçeği teyit etmektedir.

Allah, bütün canlıları olduğu gibi, kedi balıklarını da tam ve noksansız yaratmıştır ve kedi balıkları da diğer canlılar gibi evrim geçirmemiştir.

Mersin Balığı

Dönem: Jura

Yaş: 144 - 65 milyon yıl

Bölge: Çin

Günümüzde sadece iki familyası soyunu devam ettiren mersin balıkları hep mersin balığı olarak var olmuşlardır. Başka bir canlıdan türememiş, başka bir canlıya da dönüşmemişlerdir. Bu gerçeğin teyidi olan fosil bulguları, diğer tüm canlılar gibi mersin balıklarının da evrim geçirmediklerini söylemektedir.

Uçan Balık

Dönem: Kretase

Yaş: 100 - 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Uçan balıklar, kuyruk yüzgecinin çok hızlı harketiyle sudan dışarıya fırlayan ve belirli bir mesafe süzüldükten sonra yeniden yavaş yavaş suya düşen balıklardır. Uçma olarak adlandırılan bu hareketleri sırasında hızları saatte 50 km.ye ulaşabilir. Bundan yaklaşık 100 milyon yıl önce yaşayan uçan balıklarla günümüzde yaşayanlar arasında hiçbir fark yoktur. 100 milyon yıldır en küçük bir değişikliğe dahi uğramayan bu balıklar, evrimcilerin canlıların kökeni ve tarihi hakkındaki tüm iddialarını yerle bir

etmektedirler. Bilimsel bulgular canlıların kademeli olarak evrimleşmediklerini, Yüce Allah tarafından yaratıldıklarını ortaya koymaktadır.

Bitki Fosillerinden Örnekler

Söğüt Yaprağı
Dönem: Paleojen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Dallarıyla Birlikte Karaağaç Yaprağı
Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Fosil kayıtlarında, bir bitki türünün küçük değişiklikler sonucunda evrimleşerek bir başka bitkiden meydana geldiğini gösteren tek bir örnek dahi yoktur. Elde edilen sayısız fosil örneği her bir bitkinin kendisine has özelliklerle yaratıldığını ve var olduğu müddet boyunca herhangi bir değişime uğramadığını göstermektedir. Bu gerçeği gösteren bulgulardan biri de resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık dallarıyla birlikte karaağaç yaprağı fosilidir.

Kayın Ağacı Yaprağı
Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Kayın ağacı, genellikle Avrupa, Asya ve Kuzey Amerika'da yaşayan bir ağaç türüdür. Fagaceae familyasına dahil olan bu ağaçların hiçbir zaman evrim geçirmediklerini gösteren en vurucu delillerden biri fosil kayıtlarıdır. Fosil kayıtlarında hep aynı görünüm ve özelliklerle izlenen kayın ağacı, on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik dahi geçirmemiştir. Bu da, söz konusu ağacın bir başka bitkiden aşamalı olarak türemediği ve bir başka bitkiye de dönüşmediğini göstermektedir. Diğer tüm canlılar gibi, kayın ağacını da Rabbimiz üstün bir akılla, hiçbir örnek edinmeden, kusursuz olarak yaratmıştır.

Kozalak
Dönem: Paleojen

Yaş: 65 - 23 milyon yıl

Bölge: Almanya

Ait oldukları ağacın çoğalması için gerekli olan tohumları taşıyan kozalakların yapısı diğer tüm canlılar gibi, milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişime uğramamıştır. Günümüzdeki kozalaklarla aynı olan 65 - 23 milyon yıl yaşındaki kozalaklar, tarih boyunca evrimin hiçbir zaman yaşanmadığının önemli örneklerinden biridir.

Manolya Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Fransız biyolog Pierre Magnol'un isimlendirdiği manolya ağacının bilinen yaklaşık 210 türü vardır. Yaklaşık 95 milyon yıllık fosilleri bulunan manolyalar, var oldukları ilk andan itibaren hep manolya olarak var olmuşlar, herhangi bir başka bitkiden türememişler, bir başka bitkiye de dönüşmemişlerdir. Fosil kayıtları bu gerçeğin en önemli delilleridir. Resimde görülen fosil ise yaklaşık 50 milyon yıl yaşındadır.

Tohumlarıyla Birlikte Amerikan Çınarı

Dönem: Oligosen

Yaş: 37 - 23 milyon yıl

Bölge: ABD

Bitkilerin ortak bir atadan türediklerini iddia eden evrimciler, bu iddialarını delillendirebilecek tek bir bilimsel bulgu ortaya koyamamışlardır. Öte yandan bitkilerin kendilerine has özelliklerle, ayrı ayrı yaratıldıkları ve evrim geçirmediklerini gösteren sayısız bulgu vardır. Bunlardan biri de resimde görülen 37 - 23 milyon yıl yaşındaki tohumlarıyla birlikte fosilleşmiş bir Amerikan çınarı dalıdır. Günümüzdeki Amerikan çınarlarının tohumlarından hiçbir farkı olmayan bu fosil, evrimin geçersizliğinin ispatlarındandır.

Erguvan Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Hem genel yapı olarak, hem de mikrobiyolojik açıdan incelendiğinde yaprakların her yönüyle en fazla enerji üretimini sağlamak üzere planlanmış, çok detaylı ve kompleks sistemlere sahip oldukları görülecektir. Yaprağın enerji üretebilmesi için ısı ve karbondioksidi dış ortamdan alması gerekir. Yapraklardaki tüm yapılar da bu iki maddeyi kolaylıkla alacak şekilde düzenlenmiştir. Örneğin yaprakların dış yüzeyleri geniştir, bu da fotosentez için gerekli olan gaz alışverişlerinin (karbondioksidin emilmesi ve oksijenin atılması gibi işlemlerin) kolay gerçekleşmesini sağlar.

Var oldukları ilk andan beri tüm bitkilerin yaprakları bu özelliklere sahiptir. Hiçbiri bunları kör tesadüflerin neticesinde kendi kendilerine kazanmamışlardır.

Ginkgo Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Canlıların kökenini açıklamaktan aciz olan evrim teorisi, ginkgoların on milyonlarca yıldır değişmeden kaldıklarını gösteren fosil örnekleri karşısında da çaresizdir. Canlıların soyları devam ettiği müddetçe aynı kaldıklarının ispatı olan fosiller evrim teorisine büyük darbe vurmuştur. Diğer pek çok bilim dalı gibi paleontoloji de Yaratılış'ın açık bir gerçek olduğunu teyit etmektedir.

Yaklaşık 150 yıldır dünyanın dört bir yanında fosil araştırmaları yapılmaktadır. Bu araştırmalar neticesinde milyonlarca fosil elde edilmiştir. Ancak bu fosillerin içinde bir tane bile, yarım gelişmiş, iki farklı canlının özelliklerini taşıyan, ara form niteliğinde yani evrimcilerin iddialarını destekleyen fosil bulunmamıştır. Bulunan her fosil, canlıların aniden ortaya çıktıklarını ve soyları devam ettiği müddetçe hiç değişmediklerini ortaya koymaktadır. Bunun anlamı ise açıktır: Canlıları Allah yaratmıştır.

Green River, ABD

Ginkgo Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Tarih boyunca kaplumbağalar kaplumbağa, sivrisinekler sivrisinek, karıncalar karınca, ginkgo yaprakları da ginkgo yaprağı olarak yaşamış ve o şekilde varlıklarını sürdürmüşlerdir. Bir ginkgo yaprağının ne kadar eski fosil örneğine bakarsak bakalım, onun günümüzde var olan aynı ginkgo olduğuna şahit oluruz. Bundan yüz milyonlarca yıl önceki de, 50 milyon yıl önceki de, günümüzdeki de hep aynı yapraktır. O da, diğer tüm

canlılar gibi, hiçbir değişim geçirmemiştir, bir evrimleşme süreci yaşamamıştır. Bunun sebebi, her birinin Allah'ın üstün sanatı ile aynı şekilde yaratılmış olmalarıdır.

Eğrelti Otu
Dönem: Karbonifer

Yaş: 320 milyon yıl

Bölge: İngiltere

Tüm canlılar gibi bitkiler de yaratılmışlardır. İlk ortaya çıktıkları andan itibaren bütün mekanizmaları eksiksiz olarak vardır. Evrimci literatürde kullanılan "zamanla gelişim, tesadüflere bağlı değişimler, ihtiyaçlar sonucunda ortaya çıkan adaptasyonlar" gibi terimler, hiçbir gerçekliğe karşılık gelmemektedir ve bilimsel bir anlamları yoktur. Fosil bulguları da bu gerçeğin en önemli delilleridir.

Kayın Ağacı Yaprağı
Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

150 yıldır yapılan bütün araştırmalara ve harcanan büyük emek ve imkanlara rağmen evrim teorisini destekleyecek bulgular bir türlü ortaya çıkmamaktadır. Oysa, eğer evrim diye birşey gerçekleşmiş olsaydı, bu konuda sayılamayacak kadar çok delilin bulunmuş olması gerekirdi. Nitekim Darwin'den bu yana pek çok evrimci bilim adamı, çok sayıda delil olması gerektiğini, ama bunların bir türlü bulunamadığını kabul etmiştir.

Öte yandan Yaratılış'ın apaçık bir gerçek olduğunu ortaya koyan sayısız delil ve bulgu vardır. Bunlardan biri de, kayın ağaçlarının 50 milyon yıldır hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini ispatlayan resimdeki fosil örneğidir.

Sekoya Yaprağı
Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Sekoya ağacının günümüze ulaşan sayısız kalıntıları, bu bitkinin on milyonlarca yıl boyunca dünyanın çeşitli yerlerinde varlığını sürdürdüğünü ve hiçbir değişime uğramadığını kanıtlamaktadır. Darwinistlerin,

bitkilerin hayali evrimine dair spekülasyonları, bu önemli kanıtlar ile ortadan kalkmış bulunmaktadır. 50 milyon yıllık bu sekoya yaprağı da evrimi ortadan kaldıran kanıtlardan biridir.

Kanada'daki Cache Creek Oluşumu çok sayıda ve farklı türe ait bitki fosilinin elde edildiği mekanlardan biridir. Bu oluşum bundan yaklaşık 50 milyon yıl önce çevre dağlarda ve havzada bulunan ormanın izlerini taşımaktadır. Yapraklar, çiçekler ve diğer bazı küçük canlılar rüzgarların ve akarsuların yardımıyla bölgede bulunan göle taşınmış ve burada dibe batıp fosilleşmeye başlamışlardır.

Bölgeden bugüne kadar elde edilen fosillerin 2/3'si günümüzde yaşayan bitkilere ait örneklerdir. Bir kısmı da çok nadir bulunan veya henüz tanımlanmamış bitkilerin fosilleridir.

Yaklaşık 50 milyon yıllık bir fosil ormanına sahip olan bu arazinin silis açısından zengin olan yapısı, detayları çok iyi korunmuş fosil örnekleri elde edilmesini sağlamaktadır. Bu detaylar sayesinde bulunan fosillerin günümüzde yaşayan örnekleriyle kapsamlı bir şekilde karşılaştırılması mümkün olmaktadır. Ve bu karşılaştırma bilinen bir gerçeği bir defa daha gözler önüne sermektedir: Canlılar on milyonlarca yıldır aynıdırlar, diğer bir deyişle evrim geçirmemişlerdir.

Cache Creek Oluşumu, Kanada

Paleontologların yıllardır devam eden çalışmaları, Darwinistlerin karşısına hep aynı gerçeği çıkarmaktadır: Bilimsel bulgular evrim teorisini reddetmektedir.

Polonya'da Baltık amberi elde edilen sahalardan biri

Kayaarmudu Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Kanada

Diğer tüm canlılar gibi bitkiler de fosil kayıtlarında bir anda ve kendilerine özgü yapılarıyla ortaya çıkarlar. Bugün sahip oldukları görünüm ve donanım ne ise, bundan milyonlarca yıl önce de sahip oldukları görünüm ve donanım aynıdır. Bu bilgi bizlere, canlıların üstün akıl sahibi bir Yaratıcı tarafından var edildiklerini göstermektedir.

At Kestanesi Yaprağı

Dönem: Paleojen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Fosil kayıtları evrim teorisini yıkan en önemli bulgulardan biridir. Bilim adamlarının büyük bir çoğunluğu da aslında bu gerçeğin farkındadır. Örneğin N. Eldredge ve I. Tattersall bu konuda şu önemli yorumu yaparlar:

> "Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in Türlerin Kökeni'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise, gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir. Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir." (N. Eldredge ve I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s. 45-46)

Darwin'in öngörülerinin yanlış olduğunu gösteren bu fosillerden biri de resimdeki 58 milyon yıllık at kestanesi yaprağı fosilidir.

Eğrelti Otu

Dönem: Karbonifer

Yaş: 300 milyon yıl

Bölge: İngiltere

Fosil kayıtları diğer canlılar gibi bitkilerin de herhangi bir evrim sürecinden geçmediğini ispatlamıştır. 300 milyon yıl önce yaşamış olan eğrelti otları gerek görünüm gerekse yapı olarak bugünkü eğrelti otlarının tamamen aynısıdır. Bu aynılık, evrimi geçersiz kılmakta, Yaratılış'ın bilimsel ve açık bir gerçek olduğunu ortaya koymaktadır. Tüm canlıları sahip oldukları bütün özelliklerle, eksiksiz ve kusursuz olarak Yüce Allah yaratmıştır, fosil bulguları da bu gerçeği desteklemektedir.

Sekoya Kozalağı

Dönem: Kretase

Yaş: 146 - 65 milyon yıl

Bölge: ABD

100 metreden fazla uzayabilen ve genellikle Kuzey Amerika'da yaşayan sekoyaların, on milyonlarca yıldır aynı olduklarını gösteren sayısız fosil örneği vardır. Resimdeki fosil ise yaklaşık 140 milyon yaşındadır. Bu örnekler, bitkilerin ilk olarak nasıl ortaya çıktığını ve nasıl bu kadar çok türe sahip olduklarını bilimsel olarak açıklayamayan evrimcileri, bir kez daha sessizliğe mahkum etmektedir. Her biri kendisine has özelliklerle fosil kayıtlarında birdenbire beliren ve milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden soylarını devam ettiren bitkiler, açıktır ki, Yüce Allah tarafından yaratılmışlardır.

Allophyllum Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Polemoniaceae familyasına dahil olan bu bitkiler, milyonlarca yıldır değişmeyen yapılarıyla evrim teorisine meydan okuyan canlılardan biridir. Sayısız fosil örneği evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını gösterirken, Darwinistlerin teorilerinde ısrarcı olmaları, bulguların taşıdığı anlamı düşünmemelerinden kaynaklanmaktadır. Bugüne kadar bulunan milyonlarca fosil arasında bir tane bile ara geçiş formunun bulunmamış olmasını hiç düşünmeyen evrimciler, aynı masalları anlatmaya devam ederler. Eskiden bu masallarla teselli bulan ve kendilerini avutan evrimciler, bugün artık çok detaylı bilgilenmiş olan kitleler karşısında daha fazla yalanlarını devam ettiremez hale gelmişlerdir.

Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Kavakların bir başka bitkiden türemediklerini, herhangi bir evrimsel ataya sahip olmadıklarını, hep kavak olarak var olduklarını gösteren bu fosil, bir Yaratılış delilidir.

Günümüzdeki kavakların her yönüyle aynısı olan, yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış kavaklar, evrimin hayal ürünü bir senaryodan ibaret olduğunu gözler önüne sermektedir.

Yalancı Servi Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

İğne yapraklı bitkilerden olan yalancı servi ağacının 50 milyon yıldır değişmediğini gösteren resimdeki fosil, evrimcilerin iddialarının doğru olmadığını söylemektedir. Charles Darwin'in iddialarına göre, geçmişte dünya üzerinde hayali tek bir ortak atadan diğer canlı türlerini kademeli olarak türeten bir evrim süreci yaşanmış olmalıdır. Ancak fosil kayıtları, istisnasız, bunun tam tersini söylemektedir. Soyu tükenmiş veya devam eden farklı canlılara ait sayısız kalıntı vardır, ama bu kalıntılar Darwin'in teorisinin gerektirdiği gibi

birbirlerine akrabalık bağı ile bağlı değildir. Bilinen her fosil, bilinen her canlı gibi, kendine has özelliklere sahiptir. Doğa tarihi, birbirine çok benzeyen ve yakın türlere değil, birbirlerinden çok farklı ve aralarında büyük yapısal farklılıklar bulunan gruplara ayrılmıştır.

Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Paleobotanikçi Daniel Axelrod, "The Evolution of Flowering Plants" adlı makalesinde çiçekli bitkilerin kökeni konusunda şu yorumu yapar:

> "Angiospermlere, yani çiçekli bitkilere yol açan ilkel grup, fosil kayıtlarında henüz tespit edilmemiştir ve yaşayan hiçbir angiosperm böyle bir bağlantıya işaret etmemektedir." (Daniel Axelrod, The Evolution of Flowering Plants, Evolution After Darwin, Cilt 1, editör S. Tax, Chicago, University of Chicago Press, 1960, s. 264-274)

Bu itiraftan da anlaşılacağı gibi, yaklaşık 150 yıldır yapılan fosil araştırmaları, çiçekli bitkilerin sözde ortak atası olarak nitelendirilebilecek tek bir fosil dahi ortaya koyamamıştır. Bu da bitkilerin, uzun zaman dilimleri içinde, küçük değişimlere uğrayarak birbirlerinden türedikleri iddiasında olan Darwinistleri yalanlamaktadır. 50 milyon yıllık sütleğen yaprağının da gösterdiği gibi, aradan geçen on milyonlarca yıla rağmen bitkiler hiç değişmemiş, yani evrim geçirmemiştir.

Hanımeli Yaprağı

Dönem: Paleosen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Evrim teorisinin bilimsel bulgularla desteklenmediği ve hayali bir hikaye olmaktan öteye gitmediği, pek çok bilim adamı tarafından da ifade edilen bir gerçektir. Evrimci biyologlar, Gilbert, Opitz ve Raff, Developmental Biology dergisinde yayınlanan 1996 tarihli bir makalelerinde, Darwin'in evrim teorisinin çözümsüz olduğunu şöyle ifade ederler:

> "Goodwin'in 1995'te belirttiği gibi, türlerin kökeni, yani Darwin'in problemi, çözümsüz kalmaya devam etmektedir." (Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", Developmental Biology, vol. 173, article no. 0032, 1996, s. 361).

Bu sözler, evrimin somut bilimsel bulgular karşısındaki yenilgisinin itirafıdır. Resimdeki 58 milyon yıllık hanımeli yaprağı fosili de, bu yenilgiyi bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Sabun Ağacı Yaprağı

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bugüne kadar elde edilen hiçbir fosil, sabun ağaçlarının sözde evrimsel sürecini göstermemiştir. Çünkü tüm sabun ağacı fosilleri, günümüzde yaşayan sabun ağaçlarıyla aynı özelliklere sahiptir. Evrimciler, sadece sabun ağaçlarının değil, hiçbir canlının hayali evrim sürecini ve sözde ortak atasını gösteremezler. Çünkü fosil bulgularına göre tüm canlı türleri yeryüzünde birden bire ortaya çıkmış, Bugüne kadar 250 bin farklı canlı türüne ait milyarlarca fosil örneği çıkarılmıştır, ama içlerinden bir tanesi bile evrim masalını desteklememektedir.

Astronium Çiçeği

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Bu bitkide görüldüğü gibi; eğer bir canlı 50 milyon yıl boyunca hiç değişmeden varlığını devam ettiriyorsa, bu durumda o canlının evrimleştiğinden söz etmek hiçbir şekilde mümkün değildir. Fosil kayıtlarına baktığımızda tüm canlıların var oldukları andan itibaren milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini görürüz. Evrimciler bu durumu ısrarla göz ardı etmeye çalışır ve sanki hiç böyle bir bilgiye sahip değillermiş gibi taraflı, yanlış bilgiler vermeye devam ederler. Oysa bizzat kendileri tarafından da 150 yıldır yapılan kazı çalışmaları ve elde edilen yüz milyonlarca fosil, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ispatlamaktadır.

Sassafras Yaprağı

Dönem: Miosen

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: İspanya

Bitkilerin evrimi senaryosu savunucularının bugün içine düştükleri en büyük çıkmaz, ilk bitki hücresinin nasıl olup da evrimleştiğidir. Bundan sonra gelen, tek bir hücreden ilk bitki ve bu bitkiden binlerce çeşit bitkinin nasıl oluştuğu soruları da yine cevapsızdır. Böyle bir evrimi gösteren tek bir ara geçiş fosili dahi bulunmamaktadır; yarı oluşmuş organlara, sistemlere sahip hiçbir ilkel bitki fosili yoktur, bir bitkinin bir

başka bitkinin atası olduğuna dair elde hiçbir kanıt da yoktur. Dolayısıyla bitkilerle ilgili çizilen evrim ağaçları tamamen hayal gücünün ürünüdür ve hiçbir bilimsel yanı yoktur.

Üvez Ağacı Yaprağı (Sorbus Aucuparia)
Dönem: Miosen

Yaş: 10 milyon yıl

Bölge: Macaristan

Eldeki fosiller, bitkilerin birbirlerinden bağımsız olarak, yeryüzünde aniden belirdiklerini göstermektedir. Bu durumu itiraf eden Cambridge Üniversitesi'nden evrimci Prof. Dr. Edred Corner'ın sözleri şöyledir:

> "Hala önyargısız olursak şöyle düşünüyorum: Bitkilerin fosil kayıtları özel yaratılışın lehinde görünüyor. Bir orkidenin, bir su mercimeğinin ve bir palmiyenin aynı atadan gelmiş olmalarını aklınız alıyor mu? Üstelik bu tahmin için herhangi bir kanıtımız yokken. Evrimciler bir cevap vermek için hazırlanmalı ama bence, çoğu tartışma başlamadan bitecek." (E. J. H. Corner, Evrim, Çağdaş Botanik Düşünce, Macleod ve L. S. Copley (Chicago, Quadrangle Kitaplar, 1961))

Katsura Yaprağı
Dönem: Paleosen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: ABD

Bitkilerin sahip oldukları tüm yapılar bitki için son derece hayati öneme sahiptir. Bir bitkinin yaşayabilmesi ve çoğalabilmesi için tıpkı bugünkü gibi kusursuz işleyen sistemlerin hepsine sahip olması gerekir. Dolayısıyla bu yapılar kademe kademe gelişemezler. Bulunmuş olan tüm bitki fosilleri de bitkilerin yeryüzünde ilk ortaya çıktıklarından bu yana, aynı mükemmel yapılara sahip olduklarını doğrulamaktadır. Bunlardan biri de resimde görülen ve bütün detaylarıyla korunarak, günümüze kadar gelmiş olan 85 milyon yıllık katsura yaprağı fosilidir.

Arokarya Kozalağı
Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Yeryüzünde, birbirinden farklı çok fazla sayıda tür yaşamaktadır. Bu canlılar, Darwinizm'i tümüyle ortadan kaldıran birbirinden kompleks özelliklerle donatılmışlardır. Darwinistler bu gerçeğe karşı bir açıklama bulamazlarken, bu canlıların milyonlarca yıl önceden günümüze ulaşan kusursuz fosilleri, onları tam anlamıyla açıklamasız bırakır.

Milyonlarca yıl öncesine ait yaşayan fosiller, canlıların evrimleşmediğini, evrim teorisinin delilsiz ve tamamen geçersiz bir teori olduğunu gözler önüne sermektedir. Canlılar, tüm kompleks donanımları ve türlerine has özellikleri ile milyonlarca yıl önce de, şimdi olduğu gibi Allah'ın yarattığı birer mucizedirler.

Kozalaklı Bitki Dalı

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Bu 125 milyon yaşındaki kozalaklı bitki fosilinde tüm detaylar ortadadır ve bitkinin günümüzdeki örnekleriyle hiçbir farkının bulunmadığı açıkça görülmektedir.

Evrimci eserler, Darwinistlerin fosiller karşısında içinde bulundukları açmazın itirafı niteliğindeki yazılarla ve açıklamalarla doludur. Bunlardan biri de George Gaylord Simpson'a aittir:

> Evrim tarihinin büyük bölümünü temsil eden ara-geçiş formları nerededir? Henüz hiçbir yerde bulunamadılar. Bu nokta evrimciler için fosil kayıtlarındaki şaşırtıcı boşluklar açısından çok önemlidir. (G.G. Simpson, The Meaning of Evolution, Bentam Books, Inc. New York, 1971, s. 16-19)

Frenk Üzümü Yaprağı

Dönem: Miosen

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: ABD

Yapılan kazılar neticesinde yeryüzünün hiçbir yerinde yarım gelişmiş, farklı iki türün özelliklerini taşıyan herhangi bir fosil örneğine rastlanmamıştır. Ve bu durum evrim teorisinin en büyük açmazıdır. Nitekim teorinin kurucusu Charles Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve teorisinin ne kadar çürük bir temel üzerine inşa edildiğini biliyordu. Darwin'in bu konudaki bir itirafı şöyledir:

> "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim

teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır." (Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s. 172, 280)

Sığla Ağacı Meyvesi

Dönem: Eosen

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: ABD

Tam da Darwin'in itiraf ettiği gibi, ara fosil diye birşey yoktur. Darwinistler şok içindedirler. Darwin'in kehaneti doğru çıkmıştır. Gelişen bilim, doğal seleksiyonun evrimleştirici gücü olmadığını, canlıların genetik yapılarının olağanüstü derecede kompleks olduğunu, bu mükemmel yapıya hiçbir şekilde rastgele bir müdahalenin yapılamayacağını ve yeni bir genetik bilgi eklenemeyeceğini ve canlılığın cansız maddelerden asla meydana gelemeyeceğini de ortaya çıkarmıştır.

Bunlar Darwin'in hiç bilmedikleridir. Ayrıca, fosil kayıtlarının ardından Darwinistlerin başlarına en büyük yıkım, tek bir proteini oluşturamadıklarında gelmiştir. Laboratuvarda oluşturulamayan proteinin –yani hücrenin temel yapı taşının– bilinçsiz bir ortamda TESADÜFEN MEYDANA GELMESİ İMKANSIZDIR. İşte tüm bu gerçekler Darwinizm'in çöküşünü oluşturmuştur.

Kayısı Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Bundan 50 milyon yıl önce de kayısı ağaçları tıpkı bugünkü gibi çiçek açıyor, meyve veriyordu. Aradan geçen 50 milyon yıla rağmen kayısı ağaçlarının hiç değişmediğini gösteren bu fosiller evrimin olmadığının en açık kanıtlarından biridir.

Sumak Yaprağı

Dönem: Oligosen

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Fransa

Günümüzde Darwin'in 150 yıl önce söylediği sözler gerçek oldu ve Darwin'in 19. yüzyılda itiraf ettiği gibi, gerçekten de ara fosil diye bir şey olmadığı ortaya çıktı.

Yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında 350 milyonu aşkın fosil bulundu. Fakat bunların tek bir tanesi bile ara fosil değildi. Bulunan 350 milyonu aşkın fosil, doğanın Darwin'in öngördüğü gibi bir karmaşa içinde olmadığını aksine tam, mükemmel, kusursuz ve tüm parçaları yerli yerinde olan canlılardan oluştuğunu ortaya çıkardı. Hiçbir jeolojik yapıda ve hiçbir tabakada canlıların birbirine sözde bağlantısını gösteren hiçbir ara canlı fosili olmadığı anlaşıldı. İşte bu gerçekler 21. yüzyılda Darwinizm'e yıkıcı darbeyi indirdi.

Sumak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: ABD

Bitkiler milyonlarca yıl önce de aynı bugünkü gibi fotosentez yapmaktaydılar. Betonları çatlatacak kadar güçlü hidrolik sistemlere, topraktan emilen suyu metrelerce yukarıya çıkaracak pompalara, canlıların besinini üreten kimyasal fabrikalara sahiplerdi. Yüz milyonlarca yıl önce bitkiler yaratılmışlardı. Onları yaratan alemlerin Rabbi olan Allah, bugün de onları yaratmaya devam etmektedir. Allah bu gerçeği Neml Suresi'nde şöyle bildirmektedir:

"(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir." (Neml Suresi, 60)

Arokarya Kozalağı

Dönem: Jurasik

Yaş: 206-144 milyon yıl

Bölge: Arjantin

Birçok kozalaklı ağacın yaprakları sert bir deri gibidir ve dökülmez. Yapraklarının üzerindeki mumlu yüzey de suyun buharlaşma yolu ile kaybını azaltır ve bu dayanıklılık yaprakların dökülmesini ya da su basıncı dolayısıyla bitkinin solmasını önler. Bundan başka kozalaklı ağaçların yapraklarının çoğu iğne şeklindedir ve dona karşı da dayanıklıdır. Yaprakların dayanıklılığı önemlidir, çünkü hava koşullarının elverişli olduğu her fırsatta bitki hemen fotosentez yaparak besin depolar.

Resimlerde görülen Arokarya kozalağı da bu özelliklere sahiptir ve bitkilerin 206 - 144 milyon yıl öncesinden günümüze kadar hiç değişmediğini bu fosille ispatlamaktadır.

Saçlı Meşe Yaprağı

Dönem: dönemi

Yaş: 5.1 - 1.8 milyon yıl

Bölge: Bulgaristan

Bitkiler, ışığı besine çeviren fotosentez sistemleri, hiç durmadan enerji ve oksijen üreten, doğayı temizleyen, ekolojik dengeyi sağlayan mekanizmaları, tat, koku, renk gibi insana hitap eden estetik özellikleriyle muhteşem canlılardır.

Çok özel faydalar için benzersiz sistemlere sahip olan bitkilerin bugüne kadar sadece 10.000 türü incelenebilmiş, bu araştırmalar sonucunda her bitkinin insanı hayrete düşürecek yaratılış özelliklerine sahip olduğu ortaya çıkmıştır.

Evrimcilerin bitkilerin nasıl ortaya çıktıkları sorusuna verilecek mantıklı ve bilimsel bir cevapları yoktur. Diğer konularda olduğu gibi bitkilerin varoluşu konusunda da bütünüyle hayal gücüne dayalı senaryolardan başka bir açıklama üretemezler. Bitkileri yaratan, göklerin yerin ve ikisi arasındaki herşeyin Yaratıcısı olan Yüce Allah'tır.

Palmiye Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

150 yıldır yapılan fosil araştırmaları Darwin'in ve onu izleyen evrimcilerin boş yere umutlandıklarını göstermiş ve bir tek ara geçiş formuna ait fosil bile bulunamamıştır. Günümüzde dünyanın her yerinde, binlerce müzede ve koleksiyonda yaklaşık 350 milyon fosil bulunmaktadır. Bu fosillerin hepsi birbirlerinden kesin hatlarla ayrılan, özgün yapılara sahip türlere aittir. Evrimcilerin ümitle aradıkları yarı balık-yarı amfibiyen, yarı dinozor-yarı kuş, yarı maymun-yarı insan ve benzeri canlıların fosillerine kesinlikle rastlanmamıştır. Elde edilen fosillerin tamamı resimde görülen palmiye fosili yaprağı gibi, evrimi yalanlayan bulgulardır.

Yosun

Dönem: Kretase

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosil kayıtlarında milyarlarca yıl önce yaşamış olan canlıların dahi fosilleri korunmuştur. Buna rağmen, evrimcilerin iddia ettikleri hayali ara geçiş formlarına ait tek bir tane bile fosilin bulunamamış olması oldukça dikkat çekicidir. Karıncalardan bakterilere, kuşlardan çiçekli bitkilere kadar birçok canlı türünün fosilleri mevcuttur. Bunlaırn hepsi de evrim olmadığının delilidir. Resimde görülen 95 milyon yıllık yosun fosili de bunlardan biridir.

Eğrelti Otu

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Fosillerin muhafaza edildiği ortamlardan biri de amberlerdir. Ağaçlardan çıkan amberlerin bir bitkinin veya bir canlının üzerine akıp donmasıyla o anın sanki milyonlarca yıl dayanacak bir fotoğrafı çekilmiş olur. Amber fosillerin ayırt edici özelliği hapsettiği canlının tüm dokusunu muhafaza etmesidir. Yumuşak dokuların en ince ayrıntısna kadar görülebildiği amberler canlıların yumuşak dokularında da milyonlarca yıldır hiçbir değişiklik olmadığını kanıtlarlar. Bu 25 milyon yıllık eğrelti otu fosilinin günümüzde yaşayan eğrelti otuyla hiçbir farkı yoktur. Evrim yaşanmamıştır.

Ceviz

Dönem: Pliosen

Yaş: 2.5 milyon yıl

Bölge: Hollanda

Doğada hemen her yerde yetişen farklı türlerde ceviz ağaçları mevcuttur. Burada fosillerini gördüğümüz cevizler milyonlarca yıl içinde hiçbir değişikliğe uğramamış, yaratıldıkları ilk günden beri aynı şekilde varlıklarını sürdürmüşlerdir.

Ak Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Yer: Kanada

İsveçli embriyolog Soren Lovtrup, Darwinizm yalanını şu sözlerle dile getirmiştir:

İnanıyorum ki, bir gün Darwin miti bilim tarihindeki en büyük aldatmaca olarak yerini alacak. Bu olduğunda ise pek çok insan şu soruyu soracak: "Böyle bir şey nasıl olabildi?" (S. Lovtrup, Darwinism: The Refutation of a Myth, Londra, Croom Helmm, 1987, s. 422 - Nicholas Comninellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 220)

İnsanlar gerçekten de günümüzde Darwinistler tarafından aldatılmış olmanın şokunu yaşamaya başlamışlardır. Dünya çapında bir oyunun parçası olduklarını gün geçtikçe daha fazla fark etmektedirler. Yakın bir gelecekte batıl Darwinizm dininin gerçek yüzü, tüm dünya tarafından tam olarak anlaşılacak ve insanlar gerçekten de aldatılmış olmayı şaşkınlıkla karşılayacaklardır. Bir yalandan kurtulmalarının ardından Darwinizm'in kirlettiği akıl ve vicdanları temizlenmiş olacak ve herşeyin Allah'ın muhteşem yaratışının eserleri olduğunu kavrayacaklardır.

Bir Tür Meşe Yaprağı

Dönem: Oligosen

Yaş: 30 milyon yıl

Bölge: Fransa

Yeryüzünde yaşayan ve soyu tükenmiş canlı türlerinin fosilleri incelendiğinde, hepsinin aniden ortaya çıktıklarını ve varlıklarını sürdürdükleri süre boyunca hiç bir değişiklik geçirmediklerini görürüz. Allah tüm canlıları bugün oldukları şekilde yaratmıştır. Resimdeki 30 milyon yıllık yaprak fosili de yaratılış gerçeğini ortaya koymaktadır.

Çitlembik Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: British Kanada

Geçersizliği bilimsel bulgularla kesin olarak ortaya konmuş olan Darwin'in evrim teorisine göre, canlılar tek bir sözde ortak atadan geliyordu ve zaman içinde küçük değişiklikler geçirerek birbirlerinden türemişlerdi. Oysa bugün paleontoloji biliminin ortaya koyduğu delillere göre, canlıların tümü bugün varoldukları şekilde ortaya çıkmışlar, yani yaratılmışlardır. Resimde görülen 50 milyon yıllık çitlembik yaprağı fosili de bunu kanıtlayan delillerden biridir.

Persea Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Yaklaşık 150 türü bulunan ve kışın yapraklarını dökmeyen bu bitki ailesinin en bilinen üyesi avokadodur. 50 milyon yıllık bu persea yaprağı fosili, günümüzde yaşayan persea yaprakları ile tamamen aynıdır. Ne hayvanlar ne de bitkiler zaman içinde bir değişim geçirmemiş, evrimleşmemişlerdir. Tüm canlıları Allah yaratmıştır.

Kurtpençesi Otu

Dönem: Karbonifer

Yaş: 330 milyon yıllık

Bölge: İngiltere

Irmak kenarlarında, yakınındaki ağaçlara sarılarak yetişen bu bitki, sarıldığı bitkinin kökündeki sudan faydalanır. Kurtpençesi otunun tüm özellikleri, bundan yüz milyonlarca yıl önce de bugünle aynıdır. Resimde görülen 330 milyon yıllık kurtpençesi otu fosilinin, günümüzde yaşayan kurtpençesi otlarından en küçük bir farklılığı dahi yoktur.

Çam İğnesi

Dönem: Miosen

Yaş: 23-5 milyon yıl

Bölge: ABD

Kışın yapraklarını koruyan iğneyapraklılardan olan çamlar, kozalaklı bir ağaç cinsidir. Evrimciler canlıların ortak bir atadan gelip, zaman içinde küçük değişiklikler geçirerek farklı türlere dönüştüğünü iddia ederler. Bu iddianın hiç bir bilimsel dayanağı yoktur. Fosil kayıtları, canlıların asla bir değişim geçirmediklerini, yaratıldıkları ilk günkü formları ile varlıklarını sürdürdüklerini göstermektedir. Resimde görülen Miosen dönemine ait çam iğnesi fosili de bu gerçeği destekleyen kanıtlardan biridir. Çamlar, bundan milyonlarca yıl önce de hiç bir farkları olmadan varlık göstermişlerdir

Distylium Yaprağı

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: ABD

Hamamelidaceae familyasına dahil, yaprağını dökmeyen 18 farklı türü olan bu bitkiler, fosil kayıtlarında iz bırakmış milyonlarca cinsten biridir. Resimde 50 milyon yıllık bir distylium yaprağının yapısına bakıldığında, günümüzde yaşayan distyliumlarla tamamen aynı olduğu göze çarpmaktadır. Evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, bu bitkilerin aradan geçen 50 milyon yıl boyunca birçok değişim geçirmiş olmaları gerekirdi. Bu fosil tek başına bile, Darwinizm'i yalanlayan bir delildir. Yer katmanları, aynı bunun gibi tamamen yaratılışı destekleyen milyonlarca fosille doludur.

KAFATASI FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER

Kafatası Fosillerinin Darwinizm'e İndirdiği Darbe

Darwin'in insanlarla maymunların ortak bir atadan geldikleri tezi, ortaya ilk atıldığı dönemde de sonraki dönemlerde de bilimsel bulgularla desteklenemedi. O zamandan bu yana, yaklaşık 150 yıldır, insanın evrimi masalını desteklemek için gösterilen bütün gayretler boş çıktı. Elde edilen fosiller, maymunların hep maymun, insanların da hep insan olarak var olduklarını, maymunların insanlara dönüşmediklerini ve maymunla insanın ortak bir ataya sahip olmadıklarını ispatladı.

Darwinistlerin yoğun propagandalarına ve akademik çevrelerdeki sindirme girişimlerine rağmen, pek çok bilim adamı da bu gerçeği dile getirdi.

Bunlardan biri Harvard Üniversitesi paleoantropologlarından David Pilbeam'dir. Pilbeam, insanın sözde evriminin bilimsel verilere dayanmayan bir iddia olduğunu şu şekilde ifade eder:

> Farklı bir bilim dalından, zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle "Bu konuyu unutun, devam etmek için yeterli delil yok" diyecektir.[1]

Paleoantropoloji üzerine hazırlanmış olan *The Bone Peddlers* adlı kitabın yazarı olan William Fix ise, insanın sözde evriminin bulgularla desteklenmediğini şöyle dile getirir:

> İnsanın kökeni hakkında hiçbir şüphe duymamamız gerektiğini söyleyen hala sayısız bilim adamı vardır, ancak tek eksiklikleri bir delillerinin olmamasıdır...[2]

Fosil kayıtlarının kendilerini hayal kırıklığına uğratması ve içinde bulundukları delilsizlik karşısında, evrimcilerin yaptıkları tek şey, hiçbir gerçekliği olmayan kafataslarını tekrar tekrar sıralamak, sahteliği çoktan belgelenmiş fosiller üzerinde spekülasyonlar yapmak oldu.

Oysa gerek maymunların, gerek diğer canlıların, gerekse geçmişte yaşamış farklı ırklara ait insanların kafatasları üzerinde yapılan incelemeler, bu canlıların sahip oldukları tüm özelliklerle var olduklarını ve tarih boyunca hiç değişikliğe uğramadıklarını göstermiştir. Bunun anlamı, canlıların evrim geçirmedikleri, hepsini Yüce Allah'ın yarattığıdır. İlerleyen sayfalarda yer alan örneklerde de görüleceği gibi, kurbağa, kertenkele, yusufçuk, sinek, hamam böceği gibi pek çok canlının, vücutlarının diğer uzuv ve organlarında olduğu gibi, baş bölgelerinde de hiçbir değişiklik olmamıştır. Kuşların ve balıkların baş yapıları da değişmemiştir. Kaplan, kurt, tilki, gergedan, panda, aslan, leopar, sırtlan gibi sayısız hayvanın yaratıldıkları ilk andan beri on milyonlarca yıl boyunca kafatasları aynıdır. Ve bu aynılık, canlıların evrimi iddiasını yalanlamaktadır.

Tüm bu canlı türleri için geçerli olan değişmezlik, insan için de geçerlidir. Nasıl ki on binlerce canlı türünün, milyonlarca yıl boyunca kafatası yapılarında bir değişiklik olmamışsa, insanların da kafataslarında evrimsel bir değişiklik olmamıştır. Balıkların hep balık, kuşların hep kuş, sürüngenlerin hep sürüngen olması gibi insanlar da hep insan olarak var olmuştur. Hiçbir canlının hiçbir organ ve yapısında, evrimcilerin iddia ettiği gibi "ilkelden gelişmişe doğru ilerleme" diye birşey söz konusu değildir.

Evrimciler, insanın sözde evrimi hikayesini anlatırken, buldukları kafataslarının hacmini, kaş çıkıntılarını veya alın yapılarını öne sürerek, kendilerince evrimsel bir sıralama ve soy ağacı oluştururlar. Halbuki evrimcilerin ortaya koydukları kafataslarındaki yapısal farklılıklar evrime delil değildir. Çünkü bu kafataslarının bir kısmı soyu tükenmiş maymunlara, bir kısmı da geçmişte yaşamış farklı insan ırklarına

aittir. Farklı insan ırklarının farklı kafatası yapılarına sahip olmaları ise son derece doğaldır. Farklı balık türlerinin de farklı kafa şekilleri vardır. Örneğin, bir alabalığın kafa şekli bir yılan balığının kafa şekline benzemez. Ancak her ikisi de balıktır. Aynı şekilde, farklı insan ırklarının da kafatası yapıları arasında farklılıklar olabilir. Pigmelerle İngilizlerin, Ruslarla Çinlilerin, Aborjinlerle Eskimoların, zencilerle Japonların alın yapılarında, göz çukurlarında, kaş çıkıntılarında, kafatası hacimlerinde doğal olarak farklılıklar olacaktır. Ama bu farklılıklar, bir ırkın diğerinden türediği ya da bir ırkın diğerinden daha ilkel veya daha gelişmiş olduğu anlamına gelmez. Bir Aborjin soyu, bir başka soy ile karışmadığı sürece daima aynı özelliklerde kalacaktır. Ne kadar zaman geçerse geçsin, bu insanlar daha farklı özelliklere sahip olacak şekilde evrimleşmeyecek, kafatası hacimleri şu an olduğundan daha fazla büyümeyecek, farklı anatomik özelliklere sahip olmayacaklardır.

Örneğin, evrimcilerin sözde ilkel kabul ettikleri *Homo Erectu*s kafataslarının sahip olduğu büyük kaş çıkıntılarına ve geriye doğru eğimli alın yapısına, günümüzde yaşayan bazı Malezya yerlileri de sahiptir. Eğer evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, söz konusu Malezya yerlilerinin de sözde "maymunluktan yeni çıkmış, tam gelişmemiş insan" yapısında ve görünümünde olmaları gerekirdi. Oysa böyle birşey söz konusu değildir. *Homo Erectus*'un kafatasının anatomik özelliklerinin günümüzde de görülmesi, hem *Homo Erectus*'un ilkel bir tür olmadığını hem de evrimcilerin "insanın soy ağacı" senaryosunun yalan olduğunu gösterir.

Kısaca, geçmişte yaşamış olan bazı insan ırklarının günümüzde yaşayan insanlardan farklı anatomik yapıya sahip olmaları hiçbir şekilde evrime delil olamaz. Anatomik farklılık tarihin her döneminde, farklı her insan ırkı arasında görülebilir. Amerikalılarla Japonların, Avrupalılarla Aborjinlerin, Eskimolarla Zencilerin veya pigmelerin kafatasları aynı değildir. Ama bu durum, söz konusu ırkların birinin diğerinden daha gelişmiş veya daha geri olduğunu göstermez.

Bundan binlerce yıl sonra, 2000'li yıllarda yaşamış 1.90 boylarında iri yapılı bir Amerikalının kafatasını bulan geleceğin bilim adamları, bu kafatasını, yine 2000'li yıllarda yaşamış 1.60 boylarında bir Japon'un kafatasıyla karşılaştırsalar, başta büyüklük olmak üzere pek çok farklılık göreceklerdir. Bu farklılıklara dayanarak, Japonların ilkel bir insanımsı olduğunu, Amerikalıların ise hayali evrim basamağında daha ileri bir canlı olduğunu öne sürseler, elbette doğruyu yansıtmayan bir yorumda bulunacaklardır.

Üstelik kafatası boyutu bir insanın zekasının veya kabiliyetlerinin ölçüsü de değildir. Beden yapısı gelişmiş, ama zekası yeterince gelişmemiş pek çok insan vardır. Aynı şekilde, bedeni ve dolayısıyla kafatası diğer insanlara göre daha küçük olan, ancak çok zeki birçok insan bulunmaktadır. Bu insanların kafataslarının, gelecekteki bazı bilim adamları tarafından, sadece boyutlarına dayanılarak sözde evrimsel sıralamaya sokulmasının elbette bilimsel bir değeri olmayacaktır. Çünkü bu sıralama gerçekleri yansıtmayacaktır. Kafatası hacmi farklılığının, zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı bilinen bir gerçektir. Hayatı boyunca yoğun zihinsel faaliyetlerde bulunan bir insanın kafatası büyümez, zekası güçlenir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir.[3]

Maymunların Taklit Kabiliyetleri Onların İnsana Dönüşeceği Anlamına Gelmez

Darwinistlerin, insanların sözde maymunlardan türedikleri iddialarına dayanak göstermeye çalıştıkları bilgilerden biri de, bazı maymun türlerinin taklit kabiliyetleridir.

Maymunlar, karşılarında gördükleri hareket ve tavırları taklit edebilme yeteneğine sahiptirler. Verilen eğitimler doğrultusunda, eşyaların şekillerini ve renklerini ayırt edebilir, zekice tepkiler gösterebilirler. Ama bu, günün birinde insana dönüşmelerini sağlamaz. Eğer böyle olsaydı zeki olduğu bilinen diğer hayvan türlerinin de zamanla insan olmaları gerekirdi. Örneğin papağanlar da eğitildikleri takdirde kareyi

yuvarlaktan, kırmızıyı maviden ayırt edebilmekte, kendisinden istenilen şekilde eşyaları yerleştirebilmektedir. Üstelik papağanların maymunlara ek olarak bir de, sesleri taklit ederek konuşma yetenekleri vardır. Bu durumda, Darwinistlerin mantıksız iddialarına göre, papağanların insana dönüşme ihtimali çok daha yüksek olmalıdır.

Zeki olmalarıyla bilinen bir diğer canlı da tilkilerdir. Darwinistlerin akıl ve bilim dışı mantık örgülerine göre, tilkilerin de zamanla zekalarıyla orantılı olarak kafatası hacimleri büyümeli ve bir müddet sonra onlar da insan gibi akıllı ve şuurlu varlıklara dönüşmelidir. Ancak bu hiçbir zaman gerçekleşmemiş, ne kadar zeki olursa olsun tilkiler hep tilki olarak kalmıştır.

Son derece mantıksız olan bu iddiaları, akademik kariyer sahibi insanların bilimsel terimler ve latince kelimelerle süsleyerek son derece ciddi bir üslupla anlatıyor olmaları hayret vericidir. Maymunlar istedikleri kadar zeka ve el becerilerini geliştirsinler, istedikleri kadar gördüklerini taklit etsinler, bu onları günün birinde insan yapmayacaktır. Maymunlar hep maymun olarak var olmuştur ve maymun olarak kalacaklardır. İnsan ise, Allah'ın kendisine lütfettiği akıl, şuur ve vicdanla ve sahip olduğu tüm üstün özelliklerle ayrı olarak yaratılmıştır. Yaratıldığı ilk andan itibaren tarih boyunca hep insan olarak var olmuştur. Aklın ve bilimin ortaya koyduğu gerçek budur.

İnsanın Evrimi Masalı Sahtekarlıklarla Doludur

Tarih boyunca 6000'den fazla maymun türü yaşamıştır. Bunların çok büyük bir bölümü, nesli tükenerek ortadan kaybolmuştur. Bugün yalnızca 120 kadar maymun türü yeryüzünde yaşamaktadır. İşte, bu 6000 civarındaki nesli tükenmiş maymun türünün fosilleri, evrimciler için çok zengin bir aldatmaca malzemesinin kaynağını oluşturur. Hiçbir zaman somut bilimsel delil ortaya koyamayan evrimciler, 'nesli tükenmiş maymunlara ait' fosilleri, ön yargılı yorumlarla süsleyerek, evrim lehine birer delilmiş gibi sık sık gündeme getirirler. Yıllardır bu yöntemlerle evrime taraftar toplamaya ve kamuoyunu aldatmaya çalışmaktadırlar. Ancak artık bu yöntemin fayda vermediğini görmeleri gerekir.

Evrimcilerin insanın evrimi masalını kendilerince inandırıcı kılabilmek için ortaya attıkları sahte delillerden bazılarını şöyle özetleyebiliriz:

1. Charles Dawson tarafından 1912 yılında bulunan, 500 bin yıl yaşında olduğu iddia edilen **Piltdown Adamı** yıllarca evrimciler tarafından insanın sözde evriminin delili olarak sahiplenildi ve savunuldu. Ancak ilerleyen tarihlerde yapılan araştırmalar büyük bir sahtekarlığı ortaya çıkardı. İnsanın sözde atası Piltdown adamının kafatası 500 yaşında bir insana, çene kemiği ise yeni ölmüş bir orangutana aitti. Dişler, insana ait olduğu izlenimi vermek için sonradan eklenmiş, eklem yerleri törpülenmiş, eski görünmeleri için potasyum dikromat ile lekelendirilmişti.

2. 1922 yılında Amerikan Doğa Tarih Müzesi müdürü Henry Fairfield Osborn, Pliosen dönemine ait bir azı dişi fosili bulduğunu açıkladı. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktaydı. Bu dişe **Nebraska Adamı** adı verildi. Bu tek dişe dayanılarak Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücudunun rekonstrüksiyon resimleri çizildi. Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska Adamı'nın, eşinin ve çocuklarının doğal ortamda ailece resimleri yayınlandı. Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulundu. Bulunan yeni parçalara göre bu diş ne maymuna ne de insana aitti. Dişin, Prosthennops cinsinden yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne ait olduğu anlaşıldı.

3. İnsanın evrimi masalının en uzun süren yalanlarından biri de, ***Ramapithecus***'tur. Bu isim, 1932 yılında Hindistan'da bulunan ve insan ile maymun arasında 14 milyon yıl önce meydana geldiği iddia edilen ayrımın ilk basamağı olduğu söylenen fosil kayıtlarına verilmişti. 50 sene boyunca da

evrimciler tarafından kesin bir delil olarak kullanıldı. Ancak yapılan incelemeler, *Ramapithecus*'un diş yapısının günümüzde yaşayan şempanzelerle neredeyse aynı olduğunu ortaya koydu. Örneğin, Etiyopya'nın yüksek kesimlerinde yaşayan bir babun türü *(Theropithecus galada),* aynen *Ramapithecus*'taki gibi kısa, derin bir yüze ve öbür maymunlara göre küçük kesici ve doğrayıcı dişlere sahipti. *Ramapithecus*'un soyu tükenmiş bir orangutandan başka birşey olmadığı, *Science* dergisinde yayınlanan 1982 tarihli *"İnsanlık Bir Atasını Kaybediyor"* başlıklı makalede ilan edildi.

4. Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında bulunduğu için **Turkana Çocuğu** adıyla anılan fosil de, bir müddet evrimciler tarafından insanın sözde evrimine delil olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Ancak daha sonra, fosilin günümüz insanından hiçbir farkı olmadığı ortaya çıkmıştır.

Örneğin, Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, "ortalama bir patoloğun bu fosilin iskeletiyle, günümüz insanı iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu" söyler.[4] Turkana Çocuğu, evrimcilerin iddia ettiği gibi, maymunlarla insan arasında ara bir tür değil, her yönüyle tam bir insandır.

5. Lucy, 1974 yılında Amerikalı antropolog Donald Johanson tarafından bulunan ünlü fosilin adıdır. Birçok evrimci Lucy'nin insanla sözde maymunsu ataları arasındaki ara geçiş formu olduğunu iddia etmiştir. Ancak ilerleyen yıllarda yapılan incelemeler Lucy'nin sadece nesli tükenmiş bir maymun türü olduğunu ortaya çıkarmıştır. Lucy, insanın hayali evrimi ile ilgisi olmadığını ortaya konan *Australopithecus* cinsine ait bir maymun türünü temsil etmektedir. Bu türün *(Australopithecus afarensis)* şempanzelerle aynı büyüklükte bir beyni vardır, kaburgaları ve çene kemiği günümüz şempanzeleriyle aynı şekildedir, kolları ve bacakları canlının bir şempanze gibi yürüdüğünü göstermektedir. Hatta leğen kemiği de şempanzelerinki gibidir.[5]

6. Richard Leakey, 2.8 milyon yıl yaş biçtiği ve **"KNM-ER 1470"** olarak adlandırdığı kafatasını antropoloji tarihinin en büyük buluşu gibi tanıtmış ve büyük yankı uyandırmıştı. *Australopithecus* gibi küçük bir kafatası hacmi olan, ancak insansı bir yüze sahip bulunan canlı, Leakey'e göre, *Australopithecus* ile insan arasındaki kayıp halkaydı. Ancak bir süre sonra anlaşılacaktı ki, KNM-ER 1470 kafatasının bilimsel dergilere kapak olan "insansı" yüzü, gerçekte kafatası parçalarını birleştirirken yapılan -belki de kasıtlı- hataların sonucuydu.Dolayısıyla bu kafatası, insanın sözde evrimini gösteren bir bulgu kesinlikle değildi. Sadece, evrimcilerin çaresizliğini gözler önüne seren sayısız örnekten biriydi.[6]

Burada sadece birkaç örneğine yer verdiğimiz evrimci sahtekarlıkların sayısı çok daha fazladır. Medyada yer alan tüm "insanın atası" haberleri ve bu haberlerde kullanılan resimler uydurmadır. Somut bilimsel bulgular, insanın aşama aşama gelişerek insan olduğu hikayesini yerle bir etmiştir.

Kitabın ilerleyen sayfalarında, evrim teorisini geçersiz kılan sayısız kafatası fosilinden birkaç örneğe yer verilmiştir. Bu kafatasları, tarih boyunca hiçbir canlının değişmediğinin, bir başka canlıya dönüşmediğinin, her canlı türünün hep sahip olduğu özelliklerle birlikte var olduğunun delillerindendir. Bu delillerle birlikte, Darwinist düşüncenin açmazlarını ve mantıksızlıklarını vurgulayan açıklamalara da yer verilmektedir. Örneğin, canlıların sürekli değişerek ilerlediği iddiasındaki Darwinistlere, tüm canlı türlerinde açıkça görülen değişmezliği nasıl açıkladıkları sorulmaktadır. İnsanın sözde maymundan türediğini öne süren evrim teorisinin, maymunların yaşadığı hayali insana dönüşüm sürecinin bir benzerini, neden diğer canlıların yaşamadığını açıklaması gerekir. Neden bir ayının da günün birinde iki ayağı üzerinde yürümeye karar vermediği, bir tilkinin neden zekasını geliştirip bir profesöre dönüşmediği, bir pandanın neden etkileyici eserler yapan bir sanatçı olmadığı sorusuna evrimcilerin verebileceği bir cevap yoktur. Konunun, bu şekilde çocukların dahi anlayabileceği örnekler ve mantık yürütmeler kullanılarak anlatılmasının sebebi ise,

Darwinizm'in akıl almaz mantıksızlıklarının ifşa edilmesidir. Bilimsel bir teori gibi sunulan Darwinizm, aslında, inanılmaz derecede mantıksız bir ideolojidir.

Dünya tarihinin en büyük skandalı olan Darwinizm'in, yalanlar, sahtekarlıklar akıl ve mantık dışı iddialar üzerine kurulu olduğu tam anlamıyla ortaya çıkmıştır. 21. yüzyılda tüm dünya Darwinizm'in çöküşüne tanıklık edecektir.

1 Richard E. Leakey, The Making of Mankind, Michael Joseph Limited, London, 1981, s. 43
2 William R Fix,. The Bone Peddlers, Macmillan Publishing Company: New York, 1984, s. 150-153
3 Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 136
4 Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 83
5 Richard Allan & Tracey Greenwood, Primates and Human Evolution in the textbook: Year 13 Biology, 1999.
6 Student Resource and Activity Manual, (Biozone International, printed in New Zealand.), s. 260

Yaban Domuzu Kafatası

Dönem: Paleosen

Yaş: 58 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwinistler daha önce ilkel mantıklar kullanarak kendilerine taraftarlar bulabiliyorlardı. Bilimsel cehalet ortamında çamurlu sudan zaman içinde kendi kendine proteinlerin ve nihayet hücrenin oluştuğuna, suda avlanan ayıların bir müddet sonra yüzgeçler kazanarak balinaya dönüştüğüne, maymunların ağaçtan ağaca atlamaktan vazgeçip dik yürümeye karar verip insan olduklarına kitleleri inandırmak kolaydı. Genetik ve paleontoloji bilinmediğinden, bütün bu hayali dönüşümler adeta kesin gerçekmiş gibi lanse ediliyordu. Ama şu anda Darwinistler için durum hiç de kolay değildir. Genetik bilimi hücrenin kompleksliğini ortaya koymuştur, paleontoloji ise canlıların değişmediğini... 58 milyon yıllık yaban domuzu kafatası fosili gibi sayısız örnek, milyonlarca yıllık canlıların günümüzdekinden farksız bir komplekslik sergilediğini göstermektedir. Artık Darwinizm'in, insanları aldatması mümkün değildir.

Maymun Kafatası

Dönem: Oligosen

Yaş: 32 milyon yıl

Bölge: Çin

Bugüne kadar yarı maymun yarı insan özelliği taşıyan bir tane bile fosil bulunamamıştır. Bir zamanlar sözde insanın evrimine delil olarak öne sürülen fosil örneklerinin birer sahtekarlık ürünü olduğu ortaya çıkmış ve bunların hepsi evrimciler tarafından geri çekilmiştir. Geriye Darwinistlerin hayal ürünü senaryoları dışında bir şey kalmamıştır.

Somut bulgular, maymunların hep maymun, insanların hep insan olarak var olduklarını, evrimin bir yalan olduğunu ispatlamıştır. Bu bulgulardan biri de resimdeki 32 milyon yıllık maymun kafatası fosilidir.

Zebra Kafatası
Dönem: Eosen

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Çin

Allah her canlıyı farklı görünümde ve biçimde yaratmıştır. Yaşama şekilleri, ihtiyaçları birbirinden farklı olduğu gibi, beden yapılarında da derin farklılıklar bulunmaktadır. İşte bu nedenle ele geçirilen fosilleri tanımlamak zor değildir. Fosili bulunan canlının tüm anatomik özelliklerini kalıntılardan anlamak mümkündür. Resimde görülen 45 milyon yıllık zebra fosili de bu ayrımı açıkça göstermektedir. Fosil özelliklerinden canlının günümüz zebralarından hiçbir farkı olmadığı açıkça görülmektedir.

Kuşkusuz bu, Allah'ın büyük bir mucizesidir. Eldeki bilimsel kanıt, evrimci bile olsalar, bilim adamları için reddedilemeyecek bir kesinlik taşımaktadır. Canlıların değişmedikleri, yani herhangi bir evrim sürecinden geçmedikleri somut bir bilimsel bulgudur.

Sırtlan Kafatası
Dönem: Kretase

Yaş: 73 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrim tarihi sayısız sahtekarlığa sahne olmuştur. Çeşitli soyu tükenmiş fosiller veya birkaç kemik parçası hayali ara geçişe delil gibi gösterilmeye çalışılmış, günümüzde yaşayan canlıların fosilleri yıllarca evrimleşmekte olan canlılar olarak kamuoyuna sunulmuştur. Fakat fosiller üzerindeki bu aldatıcı spekülasyonların yerini uzun bir zamandır bir sessizlik kaplamıştır. Çünkü resimde görülen 73 milyon yıllık sırtlan kafatasında görüldüğü gibi, günümüz canlılarının büyük bir bölümünün milyonlarca yıl önce bugünkü halleriyle yaşamış olduğu ve dolayısıyla evrim geçirmedikleri anlaşılmıştır. Şimdi artık, evrimcilerin insanın evrimi hikayesi üzerinde yapmakta oldukları sahtekarlıkların ve spekülasyonların da son bulma vakti gelmiştir.

Deve Kafatası
Dönem: Pliosen

Yaş: 3,9 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrimcilerin iddialarına göre, deve gibi dev bir memelinin büyük kafatasının, uzun boynunun, hörgüçlerinin bugünkü görünümünü alması için seri halinde birçok mutasyon gerçekleşmeli, bunların sonucunda boynu yarı gelişmiş, kafa şekli garip bir hal almış, hörgüçleri tam oluşmamış sayısız ara canlının yaşamış olması gerekirdi. Bu hayali ara canlılara fosil kayıtlarında sıkça rastlanması, resimdeki gibi tam oluşmuş deve örneklerinin ise milyonlarca yıl öncesine ait hiçbir izinin bulunmaması gerekirdi. Ama fosil kayıtlarından elde ettiğimiz veriler, hayali ara formların hiç yaşamadığını, develerin herhangi bir ara aşamadan geçmediklerini, hep deve olarak var olduklarını göstermektedir.

Hint Misk Kedisi Kafatası

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 40 milyon yıl

Bölge: Çin

Stephen Jay Gould, 1993 yılında, Natural History dergisindeki yazısında canlıların fosil kayıtlarında hep aynı yapılarıyla gözlenmeleri konusunda şöyle demektedir:

> "Birçok fosil türünün jeolojik yaşam süresi boyunca durağanlığı ya da hiçbir değişim geçirmeyişi, tüm paleontologlar tarafından sözle ifade edilmeksizin onaylanmıştır. Ancak asla üzerinde etraflıca çalışılmamıştır... Durağanlığın çok yaygın olması, fosil kayıtlarının utandırıcı bir özelliği haline geldi, ama yokluğun (ki bu evrimin yokluğudur) bir ilanı olarak göz ardı edilmiş olarak bırakıldı." (S. J. Gould, 'Cordelia's Dilemma', Natural History, Şubat, s. 10-18)

Fosil kayıtlarındaki durağanlığın evrimciler tarafından "utandırıcı" olarak nitelendirilmesinin ise tek sebebi vardır: Canlıların hiçbir değişim geçirmemeleri, evrim teorisinin sonu demektir. Evrimin hiç yaşanmadığını gösteren bu bilgi, Yaratılış gerçeğini teyit etmektedir..

Penguen Kafatası

Dönem: Miosen

Yaş: 10 milyon yıl

Bölge: Şili

Bir tür deniz kuşu olan penguenler, kutuplarda buz üstünde yaşayan en kalabalık topluluktur. Bu canlılar, yaklaşık -40C'lik bir ortamda yaşamak zorundadırlar. Ancak sahip oldukları özel donanımlar ile hiçbir sorun olmadan bu zorlu koşullarda yaşamlarını rahatlıkla sürdürürler. Penguenlerin vücutlarının büyük bölümü, sahip oldukları su geçirmez tüyleri sayesinde soğuktan korunur. Derilerinin altında bulunan kalın yağ tabakası ve tüyler, birlikte son derece iyi bir ısı izolasyonu sağlar. Penguenlere ait fosiller bize bu canlıların

milyonlarca yıldır aynı beden yapısına sahip olduklarını göstermektedir. 10 milyon yaşındaki penguen fosili de bunun delillerindendir.

Step Kedisi Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 73 milyon yıl

Bölge: Çin

Step kedisi, kedigiller ailesinden bir türdür. Bir ev kedisi büyüklüğündedir. 73 milyon yıllık step kedisi kafatası fosili üzerinde tespit edilen özellikler, günümüzde yaşayan step kedilerinin on milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini ortaya koymuştur. Kafatası üzerinde canlının evrim geçirdiğini gösteren tek bir delil bile bulmak mümkün değildir. Step kedileri evrim teorisini yalanlayan sayısız türden bir tanesidir.

Jaguar Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 87 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwin'in insanlarla maymunların ortak bir atadan geldikleri tezi, ortaya ilk atıldığı dönemde de sonraki dönemlerde de bilimsel bulgularla desteklenemedi. O zamandan bu yana, yaklaşık 150 yıldır, insanın evrimi masalını desteklemek için gösterilen bütün gayretler sonuçsuz kaldı. Elde edilen fosiller, maymunların hep maymun, insanların da hep insan olarak var olduklarını, maymunların insanlara dönüşmediklerini ve maymunla insanın ortak bir ataya sahip olmadıklarını ispatladı. Fosil kayıtlarının kendilerini hayal kırıklığına uğratması ve içinde bulundukları delilsizlik karşısında, evrimcilerin yaptıkları tek şey, hiçbir gerçekliği olmayan kafataslarınıı tekrar tekrar sıralamak, sahteliği çoktan belgelenmiş fosiller üzerinde spekülasyonlar yapmak oldu. Ancak resimdeki 87 milyon yıllık jaguar kafatası fosili gibi fosiller bu spekülasyonları tamamen geçersiz kılmaktadır. Hiçbir canlının kafatasında on milyonlarca yıl boyunca en küçük bir değişiklik olmadığı gibi, maymunlarda ve insanlarda da evrimsel bir değişiklik olmamıştır.

Tazmanya Canavarı Kafatası

Dönem: Oligosen

Yaş: 31 milyon yıl

Bölge: Çin

Dinozorların Sessiz Gecesi kitabının yazarı, evrimci Hoimar Von Ditfurth şöyle söylemektedir:

> "Geri dönüp baktığımızda, neredeyse ızdırapla aranan o geçiş biçimlerini bir türlü bulamamış olmamıza şaşırmamamız gerektiğini anlıyoruz. Çünkü büyük olasılıkla böyle bir ara aşama hiç var olmadı. ("Wasserstoff, "Secret Night of the Dinosaurs", Vol. 2 (pp. 22-23 in Turkish edition).

Von Ditfurth, evrimcilerin içinde bulunduğu durumu kendince kurtarmaya çalışarak, her ne kadar "büyük olasılıkla" diye ifade etmiş olsa da, ara aşama diye bir sürecin hiç yaşanmamış olduğu net bir gerçektir. Canlılık tarihi, aşama aşama oluşan varlıkların değil, tarihin her döneminde tüm yapı ve uzuvlarıyla eksiksiz olarak bir anda ortaya çıkan ve varlığını devam ettiren mükemmel canlıların izleriyle doludur. Bu izlerden biri de, resimdeki 31 milyon yıllık Tazmanya canavarı kafatasıdır.

Kızıl Panda Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 67 milyon yıl

Bölge: Çin

Allah'ın sanatı eşsizdir. Bu sanat yeri, göğü ve tüm varlık alemini kaplamıştır. Allah'ın üstün ve muhteşem yaratması, yoktan var ettiği her varlıkta tecelli etmektedir.

Allah'ın benzersiz yaratışını kavrayamayan evrimciler, canlıların kökenine dair birçok senaryo ortaya koyarlar. Ancak bu senaryolar, bilimin hiçbir dalı tarafından teyit edilmemiştir. Darwinizm'e en ciddi darbe indiren bilim dallarından biri ise paleontoloji olmuştur. Elde edilen milyonlarca fosil, evrimin yaşandığına dair en küçük bir iz bile taşımamaktadır. Bugün doğada gördüğümüz kızıl pandalardan hiçbir farkı olmayan resimdeki 67 milyon yıllık kızıl panda kafatası fosili de bu gerçeği teyit etmektedir.

Pelikan Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 75 milyon yıl

Bölge: Çin

Pelikanlar, ılıman bölgelerde, çoğunlukla toplu halde yaşar ve koloniler halinde yuvalanırlar. Hiç güç sarf etmeden kanatları açık bir biçimde su yüzeyinin hemen üstünde uzun süre süzülerek uçabilen pelikanların çok özel ve büyük kanatları vardır. Tüy yapılarından, içi boş hafif kemiklerine kadar pelikanların bedenlerindeki her detay kusursuzdur. Bu mükemmel yapılar onların su üzerindeki ince bir hava tabakası üzerinde bile tutunarak süzülebilmelerini sağlar.

Resimde görülen pelikan fosili bu yapıların 75 milyon yıldır aynı şekilde var olduğunu bize göstermektedir.

Panda Kafatası

Dönem: Pliosen

Yaş: 4.6 milyon yıl

Bölge: Çin

Pandaların hep panda olarak var olduklarını gösteren bu fosil, canlıların evrimi iddialarını yalanlamaktadır. Bugüne kadar pandaların, sözde ortak atasını gösteren veya günümüzdeki hallerini alana kadar farklı ara aşamalardan geçtiklerini kanıtlayan bir tane bile fosil bulunmamıştır. Bulunan her fosil, yaşı kaç olursa olsun, günümüzdeki pandaların sahip oldukları özelliklerin aynısını taşımaktadır. Bu gerçek karşısında Darwinistler açıklamasız kalmaktadırlar.

Kızıl Kurt Kafatası

Dönem: Eosen

Yaş: 51 milyon yıl

Bölge: Tayvan

Resimdeki, 51 milyon yıl öncesine ait kızıl kurt kafatası, sahip olduğu mükemmel detaylarla bu canlılara ait özellikleri olduğu gibi yansıtmaktadır.

Eğer böyle bir fosil örneği ortaya çıkmamış olsaydı, Darwinistler hiç kuşkusuz kızıl kurtların hayali evrimi üzerinde de sayısız senaryolar üretmeye devam ederlerdi. Sayısız sahte ara form öne sürer, sayısız masallar anlatırlardı. Fakat bu fosil örneği, Darwinist masallara geçit vermemektedir. Bu durum, diğer tüm canlılar ve insan için de geçerlidir. Darwinistler tarafından üretilen her senaryo, tümüyle yalan üzerine kuruludur ve bu artık herkesin kabul ettiği bir gerçek haline gelmiştir.

Kutup Tilkisi Kafatası

Dönem: Paleosen

Yaş: 59 milyon yıl

Bölge: Çin

Fosil kayıtları, Darwinistlerin bilimsel ve akılcı cevap vermelerinin mümkün olmadığı pek çok bilgi ortaya koymuştur:

- Tüm canlı örnekleri gibi, kutup tilkisinin de sözde aşama aşama gelişerek, yani evrimleşerek bugünkü halini aldığını gösteren bir tane bile ara form fosili yoktur.

- On milyonlarca yıl önce yaşamış olan kutup tilkileri, tıpkı bugünküler gibi tam ve kusursuz yapıya sahiptirler. Herhangi bir sözde ilkel görünümleri veya yapıları yoktur.

- Bugün yaşayan kutup tilkilerinin 59 milyon yıl önce yaşamış olanlardan en küçük bir farklılığı yoktur. Bu da söz konusu canlıların on milyonlarca yıldır hiç değişmediğini göstermektedir.

Tüm bu bilgiler, Darwinistleri büyük bir açmazın içine sürüklemekte ve canlıların kökeninin Yaratılış olduğunu bize göstermektedir.

Aslan Kafatası

Dönem: Kretase

Yaş: 82 milyon yıl

Bölge: Çin

Darwinistlerin iddiasına göre, 82 milyon yıl öncesine ait bu fosilin, eksikliklerle, yarı gelişmiş organlarla dolu olması gerekirdi. Fosilin göz çukurlarında, çene yapısında, kulak yerlerinde pek çok pataloji olması lazımdı. Fakat durum hiç de böyle değildir. Resimdeki milyonlarca yıllık aslan kafatası mükemmel bir şekilde korunmuştur ve sahip olduğu detaylar, canlının kusursuz görünümde, tıpkı günümüzdekiler gibi bir aslan olduğunu göstermektedir.

Darwinistlerin insanın hayali evrimine dair iddialarının sebeplerinden biri, üzerinde spekülasyon yapabilecekleri maymun fosillerinin sayıca fazla oluşudur. Oysa fosil kayıtlarının verdiği sonuç, spekülasyon değil, hiç kimsenin inkar edemeyeceği kesin bilimsel sonuçlardır. Buna göre canlılık hiçbir değişim geçirmemiş, ara aşamalardan geçmemiştir. Bilim, evrim teorisini inkar etmektedir.

KUŞ FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER

Darwinistlerin Kuşların ve Uçuşun Kökeni Aldatmacası

Evrim senaryosunun iddialarından biri de kuşları kapsamaktadır. Bu senaryoya göre sudaki canlılardan -amfibiyenlerden- bir kısmı sürüngenlere dönüşüp tam bir kara hayvanı haline gelmiştir. Bu canlılardan bir kısmı da kuşlar grubunu oluşturmuşlardır.

Evrimci iddialara göre kuşlar, günümüzden yaklaşık 150-200 milyon yıl önce, sözde sürüngen atalarından türemişlerdir. Kuş adayı olan bu hayali canlılar, tam birer kuş olana kadar aşama aşama yeni özellikler kazanmışlardır. Dolayısıyla uçma yeteneği de senaryo gereği aşama aşama bugünkü mükemmel halini almıştır. Ancak evrimcilerin yaşadıklarını varsaydıkları yarı kuş-yarı sürüngen canlıların izine -1.5 asırdır süren çabalara rağmen- hiçbir yerde rastlanmamıştır. Yeryüzü katmanlarında yarısı pul yarısı tüy kaplı derileri olan ya da tek kanatlı veya yarım kanatlı ara geçiş formlarına rastlanmadığı gibi, iddiaların tersine sadece mükemmel yapılardaki, kusursuz, tam canlılara ait fosiller bulunmuştur.

Elbette ki bu durum evrimcilerin iddiaları açısından son derece düşündürücüdür. Çünkü bu bilim dışı hikayeyi doğrulayan hiçbir delil olmamasına rağmen, evrimciler bu iddialarını ısrarla sürdürürler; bir gün bu hayallerinin gerçek olacağı umudunu taşırlar. Evrimcilerin bir türlü gerçekleşmeyen hayallerine destek sağlama çabaları, ilerleyen bölümlerde detaylı olarak değineceğimiz çarpıtmalardan, taraflı yorumlardan öteye gidememiştir.

Kuşlarda gördüğümüz harika özellikler evrimi yalanlıyor

Yeryüzünde on binden fazla kuş türü yaşamaktadır. Bu kuşların her biri birbirinden farklı özelliklere sahiptir. Şahinin keskin gözleri, geniş kanatları ve sivri pençeleri vardır. Yüzlerce metre yükseklikte süzülürken, yukarıdan yavru bir tavşanı fark edebilecek kadar keskin gözlere sahiptir.

Birkaç yüz gramlık yağmur kuşları, her yıl kışı geçirmek üzere 4.000 kilometrelik yolu 88 saat boyunca kanat çırparak ve okyanus üzerinde rotalarını şaşırmadan katederler.

Papağanlar ses taklidi yetenekleri ile en zeki birkaç canlıdan biridir. Papağanlar, çok farklı bir ses organı anatomileri olduğu halde -örneğin dişleri ve dudakları olmamasına rağmen- insanların çıkardığı seslere çok benzer sesler çıkarabilmektedirler.

Bilinen en küçük kuş olan sinek kuşu, uzun gagasıyla çiçek nektarları ve çiçeklerin içinde bulunan küçük böceklerle beslenebilir. Besin alabilmek için çiçeğin önünde havada asılı olarak kalması gerekir ve sahip olduğu özel yaratılışla bunu yapabilen tek kuş sinek kuşudur.

Baykuş ise ince ama keskin olmayan tüylerindeki özel yaratılış sayesinde, geceleri yaptığı av uçuşları sırasında tam bir sessizlik elde eder. Bugün baykuşun kanatları, hava türbülansını -gürültüyü- engellemesiyle bilim adamlarının taklit etmeye çalıştıkları tasarımlar arasında yerini almıştır.

3.5 metrelik kanatları ile en uzun kanat sahibi olan albatroslar yaşamlarının %92'sini açık denizlerde geçirirler ve neredeyse hiç karaya inmezler. Albatrosların çok uzun süre hiç durmadan uçabilmeleri ise, kanatlarını olabildiğince geniş açıp, kanat çırpmadan, hava akımlarını kullanmalarıyla mümkün olur.

Kuşların sahip oldukları özellikleri zaman içinde yavaş yavaş kazanmış olmaları mümkün değildir, çünkü böyle bir sürecin ara aşamalarında hayatta kalmaları imkansızdır. Nitekim evrimcilerin iddia ettikleri

gibi aşama aşama mükemmelleşen bir canlı yoktur; aksine farklı canlı grupları, yeryüzü katmanlarında ilk belirdikleri andan itibaren şu anki mükemmel halleriyle bulunmaktadır.

Tüm bunlar, kuşların yaratıldığının bilimsel kanıtlarıdır. Bu kanıtlar, insanlara Kuran'da öğretilen bir gerçeği teyit etmektedir: Bu canlıları, sahip oldukları yeteneklerle ve buna uygun tasarımlarla yaratan, herşeyin Yaratıcısı olan Allah'tır. Kuran'da Allah **"... O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur..."** (Hud Suresi, 56) ayetiyle canlılar üzerindeki hakimiyetini bildirmektedir.

Kuşlar da sahip oldukları kusursuz özellikleriyle göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'ın sanatının ve ilmininin örneklerini sergilemektedir.

Confuciusornis Sanctus

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrim teorisi, kuşların küçük yapılı ve etobur theropod dinozorlardan, yani bir sürüngen türünden türediği iddiasındadır. Oysa hem kuşlarla sürüngenler arasında yapılan anatomik karşılaştırmalar hem de fosil kayıtları bu iddiayı yalanlamaktadır. Resimlerde görülen fosil, ilk örneği 1995 yılında Çin'de bulunan, Confuciusornis olarak adlandırılan soyu tükenmiş bir kuş türüne aittir.

Confuciusornis'in 125 milyon yıllık fosili bu canlı hakkında bize çok önemli bilgiler vermektedir. Dişleri olmayan, gagası, tüyleri ve iskelet yapısı günümüz kuşlarıyla aynı özellikleri gösteren Confuciusornis'te uçuşta kuyruk tüylerine destek olan yapı da bulunmaktadır.

Özetle, Archæopteryx ile yaklaşık olarak aynı dönemde yaşamış olan Confuciusornis günümüzde yaşayan kuşlarla çok büyük benzerlik gösterir. Confuciusornis, kuşların evrimi senaryosunu kesin olarak yıkmıştır.

Darwinistlerin kamuoyuna "en eski uçan dinozor" olarak lanse ettikleri bu fosil, gerçekte çok sık rastlanan gagalı bir kuş türüne aittir.

125 milyon yıl öncesinden günümüze kadar ulaşan Confuciusornis'in bütün özellikleri canlının evrimleşmediğini, ilk ortaya çıktığı andan itibaren uçucu bir kuş olduğunu bize göstermektedir.

Milyonlarca yıl öncesinden günümüze ulaşan Confuciusornis benzeri fosiller dinozor-kuş evrimi senaryolarını kesin olarak geçersiz kılmaktadır.

Evrimcilerin bu gerçeği kabullenmemekte direnmeleri, teorinin körü körüne savunulan bir iddiadan ibaret olduğunu ortaya koyması bakımından son derece önemlidir.

Confuciusornis Sanctus

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Çin

125 milyon yıl önce yaşamış, sık rastlanan gagalı kuşlardan biri olan Confuciusornis'in dişleri yoktur, gagası ve tüyleri ise günümüz kuşlarıyla aynı özellikleri göstermektedir. İskelet yapısı da günümüz kuşlarıyla aynı olan bu kuşun kanatlarında pençeler bulunmaktadır. Ayrıca kuyruk tüylerine destek olan "pygostyle" isimli yapı bu kuşta da görülmektedir.

Bütün bunlar günümüzde yaşayan kuşlarda da var olan özelliklerdir.

Bu ve benzeri fosiller, farklı kuş türlerinin birbirlerinden evrimleştiklerini göstermez. Aksine, günümüz kuşlarının ve Archæopteryx benzeri bazı özgün kuş türlerinin beraberce yaşadıklarını ispatlamaktadır. Bu kuşların bazılarının, örneğin Confuciusornis veya Archæopteryx'in soyları tükenmiş, günümüze ancak belli sayıda kuş türü gelebilmiştir. Soyu tükenen kuşlar evrimciler tarafından spekülasyon konusu haline getirilmeye çalışılmaktadır. Ancak Darwinistlerin çabaları nafiledir çünkü fosil kayıtlarında çok detaylı olarak görüldüğü gibi Confuciusornis günümüz kuşlarından farksızdır.

Kuşların ve diğer uçucu canlıların kara canlılarından evrimleştiğine dair hiçbir bilimsel kanıt yoktur. Aksine, sahip oldukları kompleks yapılar ve bunların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkışı, tüm bu canlıların gerekli uçuş sistemleriyle birlikte yaratıldıklarını göstermektedir.

Confuciusornis

Dönem: Kretase

Yaş: 120 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrim teorisi, kuşların küçük yapılı ve etobur theropod dinozorlardan, yani bir sürüngen türünden türediği iddiasındadır. Oysa hem kuşlarla sürüngenler arasında yapılan anatomik karşılaştırmalar hem de fosil kayıtları bu iddiayı yalanlamaktadır.

Resimde görülen fosil, ilk örneği 1995 yılında Çin'de bulunan, *Confuciosornis* olarak adlandırılan soyu tükenmiş bir kuş türüne aittir. Günümüz kuşlarına çok büyük bir benzerlik gösteren Confuciosornis, evrimcilerin on yıllardır öne sürdükleri kuşların evrimi senaryosunu yıkmıştır.

Liaoxiornis

Dönem: Kretase

Yaş: 140 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrimcilerin kuşların kökeni konusundaki iddialarını geçersiz kılan bulgulardan biri de resimde görülen Liaoningornis kuşu fosilidir. İlk olarak Çin'de Kasım 1996'da bulunan, 130 milyon yaşındaki Liaoningornis isimli bu kuşun varlığı paleontologlar Lianhin Hou, Martin ve Alan Feduccia tarafından Science dergisinde yayınlanan bir makaleyle duyuruldu.

Liaoningornis, günümüz kuşlarında bulunan uçuş kaslarının tutunduğu göğüs kemiğine sahipti. Diğer yönleriyle de bu canlı günümüz kuşlarından farksızdı. Tek farkı, ağzında dişlerinin olmasıydı. Bu durum, dişli kuşların, hiç de evrimcilerin iddia ettikleri gibi ilkel bir yapıya sahip olmadıklarını gösteriyordu. Nitekim Alan Feduccia, Discover dergisinde yayınlanan yorumunda, Liaoningornis'in, kuşların kökeninin dinozorlar olduğu iddiasını geçersiz kıldığını belirtmişti. (Old Bird", Discover, 21 Mart 1997)

Liaoxiornis

Dönem: Kretase

Yaş: 120 milyon yıl

Bölge: Çin

Elde edilen tüm fosiller kuşların hep kuş olarak yaşadıklarını, herhangi bir canlıdan türemediklerini göstermektedir. Kuşların kara hayvanlarından türediği iddiasında olan Darwinistler de aslında bu gerçeğin farkındadırlar. Kanatların ve uçma mekanizmasının evrimsel süreçle ve mutasyon gibi rastlantısal mekanizmalarla nasıl meydana geldiğini açıklayamazlar.

Türk biyolog Engin Korur, kanatların evrimleşmesinin imkansızlığını şöyle kabul eder:

"Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde görevlerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu doğanın henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır." (Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", Bilim ve Teknik, Sayı 203, Ekim 1984, s. 25)

Kanatların; kuşun göğüs çıkıntısına sağlam bir biçimde tutturulmuş olması, kuşu havaya kaldırmaya, havadaki dengesini ve her yöne hareketini sağlamaya elverişli bir yapıda olması zorunludur. Kuşun kanat ve kuyruk tüylerinin hafif, esnek ve birbiriyle orantılı bir yapıda olması, kısaca uçuşa imkan veren mükemmel bir aerodinamik düzende işlemesi de şarttır. İşte evrim, bu noktada büyük bir açmaz içindedir: Kanatların bu kusursuz yapısının nasıl olup da birbirini izleyen rastlantısal mutasyonlar sonucu meydana geldiği sorusu tümüyle cevapsızdır. Bir sürüngenin ön ayaklarının, genlerinde meydana gelen bir bozulma (mutasyon) sonucunda nasıl kusursuz bir kanada dönüşeceği evrim teorisiyle asla açıklanamamaktadır.

Önceki sayfadaki alıntıda da belirtildiği gibi, "yarım kanatla uçulmaz". Dolayısıyla eğer herhangi bir mutasyonun bir sürüngenin ön ayaklarında belirsiz bir değişim yaptığını varsaysak bile, bunun üzerine yeni mutasyonlar eklenerek "tesadüfen" bir kanat oluşmuş olabileceğini öngörmek tamamen akıl dışıdır. Çünkü ön ayaklarda meydana gelecek bir mutasyon, canlıya çalışır bir kanat

kazandırmadığı gibi, onu ön ayaklarından da mahrum bırakacaktır. Bu ise, bu canlının, diğer türdeşlerine göre daha dezavantajlı (yani sakat) bir bedene sahip olması anlamına gelir.

Kaldı ki, biyofizik araştırmalara göre, mutasyonlar çok nadir gerçekleşen değişimlerdir. Dolayısıyla, bu sakat canlıların milyonlarca yıl eksik ve vasıfsız kanatlarının küçük küçük mutasyonlarla tamamlanmasını beklemeleri, her yönden imkansızdır.

Confuciusornis

Dönem: Kretase

Yaş: 120 milyon yıl

Bölge: Çin

Günümüzdeki kuşların aynısı olan Confuciosornis Sanctus ismi verilen bu kuşla ilgili olarak Science et Vie isimli dergide şu yorum yer almıştır:

"Confuciosornis Sanctus adı verilen fosili inceleyen Çinli ve Amerikalı paleontologlara göre, ortada birinci dereceden bir keşif söz konusuydu. Bir tavuk büyüklüğündeki bu uçucu kuş 157 milyon yaşındaydı...Yine de Archæopteryx'ten daha yaşlıydı." (Jean Philippe Noel, "Les Oiseaux de la Discorde", Science et Vie, no: 961, s.83, Ekim 1997)

Bu keşfin anlamı açıktır, Confuciosornis'in kuşların sözde atası olduğu öne sürülen bir canlıyla aynı dönemde yaşamış olması ve günümüzdeki kuşlara büyük benzerlik göstermesi, evrimcilerin iddialarını geçersiz kılmıştır.

Kuşlar ve sürüngenler arasında birçok yapısal farklılık bulunur. Bunlardan en önemlilerinden biri kemiklerin yapısıdır. Evrimciler tarafından kuşların atası olarak kabul edilen dinozorların kemikleri, büyük ve cüsseli yapıları nedeniyle kalındır ve içleri dolguludur. Buna karşın yaşayan ve soyu tükenmiş tüm kuşların kemiklerinin içleri boştur ve bu sayede çok hafiftir. Bu hafif kemik yapısı, kuşların uçabilmesinde büyük önem taşır.

Sürüngenler ve kuşlar arasındaki bir diğer farklılık da metabolik yapıdır. Sürüngenler canlılar dünyasında en yavaş metabolik yapıya sahipken, kuşlar bu alandaki en yüksek rekorları ellerinde tutarlar. Örneğin bir serçenin vücut ısısı hızlı metabolizması nedeniyle zaman zaman 48°C'ye kadar çıkabilir. Diğer tarafta ise sürüngenler kendi vücut ısılarını bile kendileri üretmez, bunun yerine vücutlarını güneşten gelen ısıyla ısıtırlar. Sürüngenler doğadaki en az enerji tüketen canlılar iken, kuşlar en fazla enerji tüketen canlılardır.

Alan Feduccia, bir evrimci olmasına karşılık, bilimsel bulgulara dayanarak kuşların dinozorlarla akraba olduğu teorisine kesinlikle karşı çıkmaktadır. Feduccia sürüngen-kuş evrimi tezi hakkında ise şöyle demektedir:

"25 sene boyunca kuşların kafataslarını inceledim ve dinozorlarla aralarında hiçbir benzerlik görmüyorum. Kuşların dört ayaklılardan evrimleştiği teorisi, paleontoloji alanında 20. yüzyılın en büyük utancı olacaktır." (Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", New Scientist, 1 Şubat 1997, s. 28)

Messel Kuşu

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Almanya

Resimde görülen kuş fosili, ünlü Messel Oluşumu'nda bulunduğu için bu isimle anılmaktadır. Kara canlılarından tamamen farklı bir yapıya sahip olan kuşların hiçbir vücut mekanizması kademeli evrim modeliyle açıklanabilir durumda değildir. Herşeyden önce kuşu kuş yapan en önemli özellik olan kanatlar evrim teorisi için çok büyük bir çıkmazdır. Evrimciler bizzat kendileri, bir sürüngenin uçabilmesinin imkansızlığını ve bu iddianın fosil kayıtlarıyla çeliştiğini dile getirmektedirler. Örneğin kuş bilimci Alan Feduccia şöyle söylemektedir:

"Kuşları ağır, yere bağımlı, kuyruğu ve önde kısalmış ön ayaklarıyla bir sürüngenden nasıl türetebilirsiniz? Biyofizik açısından bu imkansız". (Anonim "Jurassic Bird Challenges Origin Theories" Geotimes, vol.41. (Ocak, 1996) sf. 7)

Kuşların fosilleşmesi, kemik yapıları nedeniyle (kuş kemiklerinin içi boştur) genellikle zor olan bir süreçtir. Almanya'daki Messel Oluşumu'nda ise tüm uzuvlarıyla birlikte iyi korunmuş kuş fosillerine sıkça rastlanır. Resimde görülen Messelornis Cristata en çok bulunan kuş örneklerinden biridir. Yaklaşık bir su tavuğu boyutlarında olan bu kuş, genellikle turnaların familyasına dahil edilir. Kısa tüyleri, uzun bacakları ve kısa tırnakları vardır. Kuyruk tüyleri ise oldukça uzundur. Baş kısmında, miğferi andıran bir ibik bulunur. Toplam iskelet uzunluğu 25 - 30 cm.dir.

BÖCEK FOSİLLERİNDEN ÖRNEKLER

Amber Fosillerinin Oluşumu

Fosillerin oluştuğu ortamlardan biri de amberlerdir. Amber içindeki fosiller, ağaçlardan salgılanan reçinenin canlının üzerinde donması ve canlının o anki haliyle muhafaza edilmesiyle meydana gelir. Reçine, kimyasal olarak farklı organik maddelerden meydana gelir. Suda çözülmez, havayla temas ettiğinde ise çok kısa sürede donar. Daha sonra polimerizasyon (monomer moleküllerin üç boyutlu zincirler meydana getirmek için kimyasal reaksiyona girmeleri) süreci başlar ve reçine milyonlarca yıl boyunca katılaşmaya devam eder. Reçinenin üzerine döküldüğü canlı da o anki haliyle milyonlarca yıl boyunca kalır.

Şu an dünyada 100'den fazla amber yatağı olduğu bilinmektedir. Lübnan'da elde edilen bilinen en eski amber örnekleri Lübnan dağlarında bulunan, Kretase dönemine ait 130 - 120 milyon yıllık amberlerdir. Son dönemlerde yapılan araştırmalar Mezozoik zamana ait bazı yeni amber yataklarını ortaya çıkarmıştır. Bunlardan bazıları, yaklaşık 120 milyon yaşındaki Ürdün amberleri, yaklaşık 80 milyon yaşındaki New Jersey amberleri, 80 – 75 milyon yıllık Cedar gölü amberleri, 70 milyon yıllık Fransız amberleri ve 100 milyon yıllık Pirene amberleridir. Diğer pek çok amber yatağında elde edilen fosil örnekleri ise çoğunlukla Eosen – Miosen dönemlerine (54 – 5 milyon yıl) aittir.

Dominik Cumhuriyeti'nde elde edilen amber fosiller ise çoğunlukla, Eosen – Miosen dönemlerine aittir. Dominik'te iki önemli amber yatağı bulunmaktadır. Bunlardan biri Santiago şehrinin kuzeyinde bulunan dağlık bölgedir. Diğeri de, Santo Domingo şehrinin kuzeydoğusunda yer alan El Valle kasabası yakınlarındaki madenlerdir. Dominik amberlerinin, Hymenaea cinsi ağaçların reçinelerinden meydana geldiği bilinmektedir. Dominik amberlerinin en önemli özelliklerinden biri, fosilleşmiş canlı türlerinin çeşitliliğidir. Çok sayıda böcek türünün yanı sıra, amber içinde fosilleşmiş kurbağa, kertenkele, akrep örnekleri de vardır.

Dominik Cumhuriyeti'nde bulunan on binlerce amber fosili, bulunan tüm diğer fosiller gibi, çok önemli bir gerçeği göstermektedir: Canlılar milyonlarca yıldır hiçbir değişime uğramamış, yani asla evrim geçirmemişlerdir. Sivrisinekler hep sivrisinek, karıncalar hep karınca, arılar hep arı, yusufçuklar hep yusufçuk, örümcekler hep örümcek olarak var olmuşlardır. Kısacası, tüm canlılar dünyaya geldikleri ilk andan itibaren hep aynı özelliklerle, aynı şekilde varlıklarını devam ettirmişlerdir. Milyonlarca yıl önce yaşamış ve amber içinde muhafaza edilmiş canlılarla, günümüzdeki örnekleri tıpatıp aynıdır. Bu gerçek evrim teorisine büyük bir darbe vurmakta, Yaratılış gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Kanatlı Karınca

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Kanatlı karınca türünün 5 - 8 mm uzunluğunda iki uzun kanadı vardır. Yuvalarını su ve yiyecek kaynaklarına yakın yaparlar. Bu karıncalar milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramamışlardır.

25 milyon yıllık amber içindeki kanatlı karınca fosili, söz konusu canlıların milyonlarca yıldır aynı olduklarını, yani evrim geçirmediklerini göstermektedir.

Scelionid Yaban Arısı

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Scelionid arıları genelde dökülmüş yapraklar altında yaşarlar. Bu arıların çok fazla böcek türüne, özellikle bunların yumurtalarına zarar verdikleri bilinmektedir. Resimdeki scelionid arısı uçarken fosilleşmiştir. Günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı yoktur.

25 milyon yıllık scelionid arısı amberi, diğer tüm canlılar gibi, yaban arılarının da evrimleşmediğini göstermektedir.

Kanatlı Karınca

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

25 milyon yıllık kanatlı karıncalarla, günümüzdeki örnekleri arasında hiçbir fark yoktur. Aradan geçen milyonlarca yıla rağmen aynı kalan kanatlı karıncalar evrim olmadığının delillerindendir.

Örümcek

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Günümüzde yaşayan örümceklerin sahip oldukları tüm özelliklere milyonlarca yıl önce yaşayan örümcekler de sahiptir. 25 milyon yıllık amber içindeki örümcek fosili bu gerçeğin ispatlarındandır.

Kara Kanatlı Mantar Sivrisineği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Amber içinde fosilleşmiş kara kanatlı mantar sivrisineği görülmektedir. 25 milyon yıldır aynı olan bu canlılar, evrimcilerin iddialarına meydan okumaktadır.

Çekirge

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Fosil kayıtlarında yer alan tüm çekirge örnekleri, günümüzde yaşayanlarla aynıdır. Bundan 25 milyon yıl önceki çekirgelerle günümüzdekilerin birbirlerinden farksız olması, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir.

Sinek

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Sinekler hep sinek olarak var olmuşlar, herhangi bir canlıdan türememiş, herhangi bir ara aşamadan geçmemişlerdir. Bu gerçeğin delillerinden biri de, resimde görülen 25 milyon yaşındaki amber içinde sinek fosilidir.

Yaykuyruk Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

25 milyon yıl önce yaşamış olan yaykuyruk böceklerinin günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı yoktur.

Kanatlı Termit

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Termitler karıncalara benzer canlılar olsa da, aslında onlardan çok farklı özelliklere ve yeteneklere sahiptirler. Termitler milyonlarca yıldır koloni hayatı yaşayan, yapılarında hiçbir değişiklik olmadan günümüze kadar gelmiş canlılardır. 25 milyon yıllık termit fosilleri bunun kanıtlarından biridir. Bu milyonlarca yıllık süre boyunca yaşamış olan bütün termitler bugünkülerle aynı özelliklere sahiptir. 25 milyon yıl önceki işçi termitler de bugünküler gibi fedakarlıklar yapmakta, larvaları, askerleri, kraliçeleri beslemekte, gözleri görmediği halde metrelerce uzunlukta yuvalar inşa etmektedirler. Bugünkü termitlerin özellikleri milyonlarca yıldır yaşayan istisnasız her termit için geçerlidir.

Resimde görülen amber içindeki termit fosili ise, 25 milyon yaşındadır.

Kulağa Kaçan Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Milyonlarca fosil Darwinizm'i tam anlamıyla susturmaktadır. Darwinistleri aciz bırakan bu fosillerden biri, resimde görülen 25 milyon yıllık amber içinde kulağakaçan fosilidir. Diğer tüm fosil bulguları gibi, bu fosil de evrimin geçersizliğini göstermektedir.

Kimyasal Böcek

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Cantharidae familyasına dahil olan resimdeki böcek, bundan 100 milyon yıl önce de canlıların kimyasal savunma mekanizmaları kullandığını göstermesi açısından çok önemli bir örnektir. Oregon Üniversitesi'nden amber uzmanı George Poinar'ın yayınladığı bilimsel makalelere göre, daha önce de fosil kayıtlarında kimyasal savunma mekanizması kullanan canlı örnekleri bulunmuştu. Örneğin, Jura dönemine ait bazı mürekkep balığı fosillerinin zehir keseleri, Dominik amberleri içinde asker termitlerin savunma salgıları,

yine Dominik amberleri içinde bu mekanizmayı kullanan bazı solucan türleri elde edilmişti. Ancak bu kadar eski tarihli bir kimyasal böcek türünün, sahip olduğu bu mekanizmayı kullanırken fosilleşmiş haline daha önce hiç rastlanmamıştı.

Eğer bir canlı, evrimcilerin sözde ilkel bir yaşam olduğunu öne sürdükleri 100 milyon yıl önce son derece kompleks olan bir savunma mekanizmasına sahipse ve bunu tam olarak kullanıyorsa, bu durumda elbette evrimden söz etmek mümkün değildir.

Taş Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Bir canlının sözde evrimsel gelişmesini tamamlaması için 100 milyon yıl oldukça uzun bir süredir. Eğer evrimciler doğru söylüyor olsaydı, aradan geçen 100 milyon yıl içinde taş böcekleri değişe değişe çok farklı bir canlıya dönüşmeli, bugünkü taş böcekleriyle aralarında neredeyse hiçbir benzerlik olmamalıydı. Ancak 100 milyon yıl geçmesine rağmen, diğer tüm canlılar gibi, taş böcekleri en küçük bir değişiklik dahi geçirmemişlerdir. 100 milyon yıl önceki taş böcekleri neyse, günümüzde yaşamakta olanlar da odur. Bu durumda evrimden söz etmek mümkün değildir.

Buğday Biti

Dönem: Eosen

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Curculionoidea üst familyasına dahil olan buğday bitlerinin farklı familyalar altında toplanmış 60 binden fazla türü bulunmaktadır. Fosil kayıtlarına bakıldığında buğday bitlerinin hep buğday biti olarak var oldukları, başka bir canlıdan türemedikleri, on milyonlarca yıl boyunca hiç değişmedikleri ve başka bir canlıya da dönüşmedikleri görülür. Bu gerçeği ispatlayan delillerden biri de resimde görülen ve günümüzde yaşayan buğday bitlerinden hiçbir farkı olmayan 54 – 37 milyon yaşındaki buğday biti fosilidir.

Tüylü Sivrisinek

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Kanada

Tüylü sivrisinek, on milyonlarca yıldır değişmeyen yapısı ve görünümüyle evrimcilerin iddialarına meydan okuyan sayısız canlıdan biridir. Ortalama 3 – 12 mm boyutunda olan bu sinekler, ilkbaharda ortaya çıkarlar. Toprak yüzeyine yakın yaşayan türleri, bitkilere zarar verirler. Bu familyaya dahil olan canlılar bilinen en eski sinek türlerindendir.

Phasmatidae (Cadı Çekirgesi)

Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Phasmatidae familyasına dahil olan bu canlıların önemli özelliklerinden biri renk değiştirebilme yeteneğine sahip olmasıdır. Işığın, sıcaklığın, nemin hatta besinin durumuna göre renklerini değiştirebilir. Bu değişim, pigment yoğunluğunun yer değiştirmesi ya da pigmentlerin yeniden oluşumuyla meydana gelir.* Resimde görülen 50 milyon yaşındaki *Phasmatidae* tıpkı bugün yaşayan örnekleri gibi rengini değiştirebiliyordu. Günümüzde yaşayan *Phasmatidae* hangi özelliklere sahipse, 50 milyon yıl önce yaşayanlar da aynı özelliklere sahipti. Bu gerçek karşısında, evrimcilerin sözde ilkelden gelişmişe doğru ilerleme, aşama aşama gelişme gibi iddialarının bir anlamı kalmamaktadır.

** Ali Demirsoy, Yaşamın Temel Kuramları, Cilt II, Kısım II, s. 406*

Parlak Kınkanatlı (Nitidulidae)

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Nitidulidae (parlak kınkantlılar) familyasına dahil olan böceklerin sadece çiçekler üzerinde yaşayan türleri zararlı olarak kabul edilir. Türlerin büyük çoğunluğu polenler ve bitki öz sularıyla beslenir. Bugün yaşayan parlak kınkanatlıların sahip olduğu tüm özelliklere bundan milyonlarca yıl önce yaşamış olanları da sahiptiler. Fosil bulgularıyla da ispatlanmış olan bu gerçek, söz konusu böceklerin aşama aşama oluşmadıklarının yani evrim geçirmediklerinin göstergesidir.

Örümcek

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Evrim teorisi, her türlü bilimsel kriterden yoksun, hiçbir geçerli delile dayandırılamamış, tamamen spekülatif bir iddiadır. Daha da ötesi, bütün iddiasını, var olan her canlının, gerçekleşmesi ihtimal dışı sayısız tesadüflerin ardı ardına gelmeleri sonucunda oluştuğu gibi akıl ve bilim dışı bir temel üzerine kurmuştur. Bilimsel araştırma ve incelemeler de bu durumu teyit eder. Örneğin fosil kayıtları incelendiğinde, evrimcilerin iddia ettiği gibi bir sürecin hiç yaşanmadığı görülür. Canlıların art arda gelen değişikliklerle gelişmedikleri, sahip oldukları tüm özelliklerle bir anda ortaya çıktıkları anlaşılır. Bu da canlıların evrim geçirmedikleri, yaratıldıkları anlamına gelir.

Bitki Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Yeryüzünde tanımlanmış yaklaşık 1 milyon yaşayan böcek türü, 15 bin de fosil türü bilinmektedir. Her yıl yeni birkaç bin böcek türü daha keşfedilmektedir. Bu böcek türlerinin her biri farklı sistemlere, metabolizmalara, yaşam ortamlarına sahiptir. Evrimciler tüm bu türlerin, ufak değişimlerle kademeli olarak birbirlerinden meydana geldiğini iddia ederler. Ancak böceklerin ilk sözde ilkel atasının ne olduğunu da, türler arasındaki hayali akrabalık ilişkisini de gösteremezler. Bunu gösterebilecekleri fosilleri umutsuzca ararlar. Ancak elde edilen her fosil, tüm böcek türlerinin kendilerine has özelliklerle yoktan var olduklarını, yani yaratıldıklarını; on milyonlarca hatta yüz milyonlarca yıl boyunca da hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini gözler önüne serer. Bu durumun ispatlarından biri de resimdeki 125 milyon yaşındaki bitki böceği fosilidir. Günümüzdeki bitki böceklerinin birebir aynısı olan bu fosil, evrimi yalanlamaktadır.

Yusufçuk

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Yusufçukların kanat yapısı ve uçma mekanizmasının üstünlüğü günümüz teknolojisiyle dahi tam olarak taklit edilememektedir. Yusufçuklar bundan 125 milyon yıl önce de, bugün sahip oldukları sistemlerin aynısını kullanarak, aynı mükemmelikte uçmakta ve manevralar yapmaktaydı. Bu gerçeğin ispatı olan resimdeki fosil, Darwinistleri yalanlarken, tüm canlıların Allah'ın eseri olduğu gerçeğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Cırcır Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Eğer cırcır böcekleri, evrimcilerin iddia ettiği gibi, başka böceklerden meydana gelmişlerse, bu durumda cırcır böceğine yeni yeni dönüşmeye başlamış, "yarı cırcır böceklerinin"nin birçok fosil örneğinin bulunması gerekirdi. Oysa şimdiye kadar bulunan tüm cırcır böceği fosilleri tam ve eksiksiz yapılarıyla, günümüzde yaşayan örneklerinin aynısıdır. Canlıların ortak bir atadan türediği tezi ise bir hayal olarak kalmıştır. Paleontoloji profesörü Steven Stanley bu durumu şöyle dile getirir:

> *"Bir zamanlar, diğer canlılara dönüştüğüne inanılan türlerin zaman içinde hayali atalarla örtüştüğü anlaşıldı. Gerçekte ise, fosil kayıtları canlıların birbirlerine dönüştüklerini gösteren inandırıcı tek bir örnek dahi gösterememişlerdir." (Stanley, S.M., The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, 1981, s. 95)*

Mantis

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Mantodea alt takımında yer alan bu böceklerin bilinen 2.340 türü bulunmaktadır. Çoğu tropikal ve subtropikal bölgelerde yaşayan bu canlılar türlerine göre kamuflaj olarak yeşil ya da kurumuş bir yaprağa, parlak renkli bir çiçeğe ya da karıncaya, ince bir dala veya bir likene benzer görünüme bürünebilirler. Mantisler, böcekler arasında boyunlarını iki yana hareket ettirebilen tek böcek türüdür. En üstteki resimde amber içinde görülen 100 milyon yıllık mantis fosili, mantislerin tüm özellikleri ile birlikte yaratıldıklarını gösteren bir delildir.

Yaban Arısı

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Genel Paleontoloji kitabının yazarı A. Brouwer, Darwinizm'in fosiller karşısında uğradığı hezimeti şöyle özetler:

"Geçtiğimiz yüzyılın en olumsuz paleontolojik sonuçlarından biri ara formların neredeyse hiç görülmemesidir. Darwin'in döneminde, bu durumun paleontolojik kayıtların yetersizliği ve bilgi eksikliğinden kaynaklandığı düşünülebilirdi. Ama o günden bu yana sayısız fosil türü elde edilmiştir. Ara formların yokluğu için bugün artık başka bir bahane bulunmalıdır." (Brouwer, A., "General Paleontology," [1959], Transl. Kaye R.H., Oliver & Boyd: Edinburgh & London, 1967, s. 162-163)

Evrimcilerin yapması gereken Brouwer'in ifade ettiği gibi "bahane bulmak" değil, gerçekleri görmek olmalıdır. Resimdeki 125 milyon yıllık yaban arısı fosili gibi sayısız fosil, evrimin yaşanmadığını, canlıların yaratıldığını göstermektedir.

Dantel Kanatlı
Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Dantel kanatlı, Neuroptera takımının Chrysopidae ailesine aittir. Kuzey Amerika ve Avrupa'da yaygın olarak görülen bu canlı, en az yüz milyon yıldır hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir. Evrimciler canlıların zaman içinde kademeli değişimlerle sözde farklı türlere dönüştüklerini iddia ederler. Fakat bu örnekten de görüldüğü gibi, canlılar yaratıldıkları ilk andan itibaren hiç bir değişim geçirmemişlerdir.

Evcikli Böcek
Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Evcikli böcekler Trichoptera takımına dahil canlılardır ve larvaları sıklıkla balıkçılıkta yem olarak kullanılır. Bu canlı 100 milyon yıldır hiç bir değişikliğe uğramamıştır. Darwinistlerin gözardı etmeye çalıştıkları fosil kayıtlarındaki durağanlık, bu fosille bir kez daha kanıtlanmaktadır. 100 milyon yıllık bu evcikli böcek, hiç bir değişim geçirmemiştir. 100 milyon yıl önce bugünkü özelliklerine sahip olarak bir anda var olmuş yani yaratılmıştır.

Yaban Arısı (Scelionidae)
Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Küçük veya büyük olsunlar canlıların tümü, oldukça üstün donanımlara ve son derece kapsamlı davranış şekillerine sahiptirler. Bu gerçek, canlıların tesadüfen meydana gelemeyeceğini, bunların, kendilerine ilham edileni yapan, özel olarak yaratılmış varlıklar olduklarını açıkça gösterir. Onların hücrelerinin her birinde ayrı ayrı işleyen sistemler var eden ve onlara kendilerine has ama aynı zamanda üstün bir akla dayanan davranış şekilleri ilham eden, herşeyi yoktan yaratmış olan Allah'tır. Bu özellikler 50 milyon yıl önce yaratılan yaban arılarının genlerinde kodlanmıştır, bu yüzden bu canlı da tıpkı diğer milyonlarca canlı gibi hiçbir değişikliğe uğramamış ve evrim geçirmemiştir.

Yaban Arısı (Mymaridae)

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

100 milyon yıllık bu yaban arısının o zamanki anatomik yapısı nasılsa, şu an yaşayan yaban arılarının da anatomik yapıları aynıdır. Allah bu canlıları kusursuz şekilde yaratmıştır ve hiç bir canlı evrim sürecinden geçmemiş ve hiç bir değişime uğramamıştır.

Boncuk Böceği (İsopod)

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Dokunulduğunda kıvrılarak top şeklini aldığı için boncuk böceği olarak adlandırılan bu canlılara dünyanın birçok yerinde sıklıkla rastlanır. Yan sayfadaki resimde görülen 25 milyon yıllık amber içinde fosilleşmiş boncuk böceği günümüzde yaşayan boncuk böcekleri ile tamamen aynı özellikleri taşımaktadır. Canlılar hiçbir değişim geçirmemişlerdir, onları herşeyi bilen Yüce Allah yaratmıştır.

Coleoptera Takımından Bir Böcek

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Coleopteralar yani kınkanatlılar, böceklerin en büyük takımını oluştururlar. Şimdiye kadar gözlemlenmiş tüm *Coleoptera* fosilleri, günümüzde yaşayan cinslerle tıpatıp aynıdır. Tarihte yaşamış hiç bir canlı türünün değişime uğramaması gibi, *Coleopteralar* da aynen yaratıldıkları şekilde bugün varlıklarını sürdürmektedirler.

Örümcek
Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Polonya

Hayvanlar aleminin en kalabalık canlı gruplarından olan örümceklerin pek çok mucizevi özelliği vardır. Bunlardan bir tanesi de Allah'ın onlara ilham ettiği geometri bilgisi ve bu bilgiyle tasarlayıp kurdukları mimari harikası ağlarıdır. 25 milyon yıllık bu örümcek fosilinin, günümüzde yaşayanlarla aynı olması, bu canlının sahip olduğu tüm özelliklerle bir anda yaratıldığını ve hiç bir değişim göstermediğini kanıtlar.

Deve Sineği
Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

150 türü olduğu tahmin edilen deve sinekleri, tüm canlı türlerinin aniden ortaya çıktıklarını ve hiç değişmeden günümüze geldiklerini kanıtlayan örneklerden biridir. 125 milyon yıllık bu deve sineği fosili, halihazırda yaşayan deve sinekleri ile tamamen aynı görünüme, aynı muhteşem özelliklere sahiptir.

Kamçılı Akrep
Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Kamçılı akrepler zehirli değildirler. Sadece bir tehlike hissettiklerinde, karınlarının arka kısmındaki bezlerden asetik asit ve oktanoik asit karışımı bir maddeyi 80 cm'i aşan bir mesafeye kadar püskürtebilirler. Bu madde düşmanlarını caydıracak tarzda etkili bir silah vazifesi görür. 125 milyon yıl önce de aynen şu anda sahip oldukları özelliklere sahip olan kamçılı akrepler evrime darbe vuran delillerden biridir.

Su Böceği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Gyrinidae familyaısna ait olan bu böceklerin büyük çoğunluğu, tatlı sularda yaşarlar. Rahatsız edilmedikleri sürece su üzerinde kalabalık gruplar halinde dolaşan bu böcekler saldırıya uğradıklarında hızla suya dalarak suyun altında yüzebilirler. Bu canlılar da diğer tüm canlı türleri gibi kendine özgü özellikleri ile beraber yaratılmıştır. Resimdeki 125 milyon yıllık su böceği fosilinin, günümüzde yaşayan örnekleriyle hiçbir farkı yoktur. Tüm canlıları yaratan Allah'tır.

Suda Koşan

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Evrimcilerin iddia ettiği değişimler tarih boyunca asla gerçekleşmemiştir ve canlıların tümü eksiksiz olarak bir anda yaratılmışlardır. Suda koşmak gibi bir yeteneğe sahip bu böcek de bundan 125 milyon yıl önce aynen şu anki sistemlerine sahip olarak var olmuştur.

Uzun Bacaklı Çayır Sineği

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Sık rastlanan bir sinek türü olan uzun bacaklı çayır sivrisineklerinin, günümüze kadar ulaşan bir çok fosil örneği vardır. Fosiller bize bu canlıların bundan 125 milyon yıl önce de tıpkı şu anki anatomik yapıya sahip olduklarını göstermektedir. Canlılar evrimleşmemiş, tümünü Yüce Allah yaratmıştır.

Dantel Kanat

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Zarif görünüşü ile hemen göze çarpan bu canlı, Neuroptera takımının Chrysopidae ailesine mensuptur. Kuzey Amerika ve Avrupa'da yaygın olarak bulunan bu canlılar, yarasaların ultrason seslerini duyabilme yeteneğine sahiptirler. Bir yarasanın kendilerini uçarken tespit edebileceğini anlamalarını sağlayan ultrason sesiyle karşılaştıklarında kanatlarını kapatıp yere düşerler ve yarasadan kurtulurlar. Bu olağanüstü özelliğe sahip canlılar, milyonlarca yıl önce aynen bugün sahip oldukları özellikleri ile yaratılmışlardır.

Çayır Çekirgesi

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Tettigoniidae familyasına dahil olan çayır çekirgelerinin büyük çoğunluğu tropik bölgelerde yaşarlar. Sadece Kuzey Amerika'da yaşayan 225'ten fazla türü vardır. Çayır çekirgeleri milyonlarca yıldır değişmeden, aynı kalmışlardır. Resimde fosili görülen 125 milyon yaşındaki çayır çekirgesi de bu gerçeğin önemli delillerindendir.

Kara Böcekgillerden

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Fosil kayıtları diğer canlılar gibi yaprak böceklerinin de herhangi bir evrim sürecinden geçmediklerini ispatlamıştır. Resimde görülen fosilden de anlaşıldığı gibi 100 milyon yıllık bu kara böcek, gerek görünüm gerekse yapı olarak bugünkü yaprak böceklerinin tamamen aynısıdır. Tüm canlıları sahip oldukları bütün özelliklerle, eksiksiz ve kusursuz olarak Yüce Allah yaratmıştır, fosil bulguları da bu gerçeği desteklemektedir.

Örümcek Akarı

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Resimde 100 milyon yıllık fosili görülen örümcek akarları çıplak gözle zor görülecek kadar küçük canlılardır. Boyları toplu iğne başından ufaktır. Bu canlıların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkmaları, hiçbir sözde evrimsel ataya sahip olmamaları, son derece kompleks organlara sahip olmaları ve en önemlisi de bu kadar fazla çeşitlilik göstermeleri, evrim teorisi için cevaplanması imkansız soruların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Evrimciler mikrobiyoloji ve entomolojinin gelişmesiyle ortaya çıkan bu detaylar karşısında çaresizliklerini gizleyememektedirler. Tüm canlılar hiçbir değişim geçirmeden, bir anda fosil kayıtlarında belirmişlerdir. Bu ise canlıları Allah'ın yarattığının bir delilidir.

Yalancı Akrep

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Bu böcekler kıskaçlarının akreplere olan benzerliği nedeniyle yalancı akrep olarak adlandırılır. Küçük boyutlarına rağmen bazen çıplak gözle de görülebilirler.

Allah bu küçük canlıda pek çok detay ve özellik yaratmıştır. Yeryüzündeki hiçbir canlıda eksiklik, patalojik veya anormal yapı olmadığı gibi, bu 100 milyon yıllık yalancı akrepte de hiç bir eksiklik, anormal yapı veya patoloji görülmemektedir. Böceğin her organı muazzam orantılı ve simetriktir. Tesadüfler sonucunda böylesine bir simetri ve mükemmellik oluşamaz. Tüm canlılarda görülen muhteşem simetri ve oran Yüce Allah'ın yaratmasıdır.

Cephalotes Karıncası

Dönem: Miosen

Yaş: 20 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Doğa tarihini incelediğimizde karşımıza, "farklı anatomik yapılara evrimleşen" değil, yüz milyonlarca yıl boyunca hiç değişmeden kalan canlılar çıkmaktadır. Fosil kayıtlarındaki bu "değişmezlik", bilim adamları tarafından "stasis" (durağanlık) olarak tanımlanmıştır. Yaşayan fosiller ve günümüzde varlığını korumayan ama dünya tarihinin birbirinden farklı dönemlerinde fosil bırakmış olan canlılar, fosil kayıtlarındaki durağanlığın somut delilleridirler. Ve fosil kayıtlarındaki söz konusu durağanlık, aşamalı bir evrim sürecinin yaşanmadığını bize gösterir.

Nitekim fosilde görülen ve adeta zırhlı bir donanıma sahip bu karınca da, 20 milyon yıl önce yaşayan örnekleriyle tıpatıp aynıdır. Fiziksel yapısında hiçbir değişiklik olmamış canlı evrim geçirmemiştir.

Anobium (Tahta Böceği)
Dönem: Eosen

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Anobiidae familyasından, zararlı bir kınkanatlı böcek türü olan Anobiumlar, beslenmeden bir yıl yaşayabilirler. Bu dayanıklı böcekler, dünyanın pek çok bölgesinde bulunurlar. Resimdeki Anobium, 50 milyon yıl önce Polonya'da bir amberin içinde hapsolmuş ve günümüze kadar fosilleşerek gelmiştir. Bu örnekte de görülmektedir ki, canlılar hiç bir zaman değişmemiş, evrimleşmemişlerdir. Fosiller canlıların Allah'ın yaratmasındaki üstün akıl, sanat ve kudreti bize göstermekte ve evrim taraftarlarının nasıl büyük bir çıkmaza düştüklerini kanıtlamaktadır.

Suikastçı Böcek
Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Elde edilen 350 milyonu aşkın fosil, canlıların aşamalarla birbirlerinden türemediklerini, hiçbir şekilde evrimleşmediklerini gözler önüne sermiştir. Yukarıda gördüğünüz 100 milyon yıllık suikastçı böcek fosili hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Darwinistlerin hiç değişmemiş milyonlarca fosili görmelerine rağmen hala evrimin yaşandığını iddia etmeleri, bir dogmaya büyülenmiş şekilde inandıklarını göstermektedir. Evrimcilerin çabaları hiçbir fayda vermemiş, 21. yüzyıl fosil bilimi ile evrim teorisi tam anlamıyla çökmüştür.

Kara Sinek (Scatopsidae)
Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

25 milyon yıllık kara sineğin muhteşem petek göz yapısının amberin içinde hiç bozulmadan kalmış olması tam anlamıyla bir mucizedir. Gözlerinde binlerce mercek bulunup, gördüklerini anlamlandıracak bir beyin sistemine sahip olması sinekteki mükemmel yaratılışı gösterir. Muhteşem düzgünlükteki mühendislik harikası gözlere sahip bu canlılar yaklaşık 390 milyon yıldır yaşamaktadırlar. Kompleks bileşik göz yapısı, 530 milyon yıl önce Kambriyen döneminde yaşamış olan trilobitlerde de görülmektedir. Son derece kompleks bir organ olan göz, evrimcilerin üzerinde konuşmaktan en çok kaçındıkları, teorilerini yerle bir eden konulardan da biridir.

Bütün bu merceklerin görüntüyü birleştirip tek bir görüntüye dönüştürmesi Allah'ın yaratma sanatının üstünlüğünü gösterir. Milyonlarca yıl önce yaşayan kara sineğin böyle kompleks bir organa sahip olması evrim geçirmediğini, Allah'ın onu muhteşem bir sanatla yarattığını gösterir.

Mantar Sivrisineği

Dönem: Kretase

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Fosil bulgularının en önemli özelliklerinden biri, canlıların fosil kayıtlarında gözlemlendikleri jeolojik dönemler boyunca değişime uğramamalarıdır. Yani, bir canlı türü fosil kayıtlarında ilk olarak nasıl belirdiyse, bu tür yok olana kadar veya günümüze gelene kadar on milyonlarca, hatta yüz milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişim göstermemekte, aynı yapıyı korumaktadır. Bunun anlamı açıktır: Evrim yoktur.

Milyonlarca yıl boyunca değişmeden varlığını devam ettiren canlılardan biri de mantar sivrisinekleridir. Resimde, 100 milyon yaşındaki mantar sivrisineği görülmektedir.

Mayıs Sineği

Dönem: Eosen

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Rusya

Bugüne kadar elde edilen tüm fosil örneklerinde, resimdeki 45 milyon yıllık fosilde de olduğu gibi, mayıs sinekleri şu anda sahip oldukları tüm özelliklerle birlikte görülmektedir. Bu da, evrim iddialarını tamamıyla anlamsız kılan bir durumdur. Somut bilimsel bulguların ortaya koyduğu gerçek, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığı, tüm canlıları yarattığı her canlıyı bilen Allah'ın yarattığıdır.

Ateş Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Ateş böcekleri kendi bedenlerinde soğuk ışık üretebilen mucize canlılardır. Işık insan hayatı için vazgeçilmez bir gerekliliktir. İnsanlar çağlar boyu ışık elde etmek için pek çok farklı yöntem denemişler, çeşitli araç gereçler kullanmışlardır. Ateş böceği ise kendi bedeninde dışarıdan hiçbir kimyasal madde

kullanmadan, hiçbir bilgi ve tecrübeye sahip olmadan maksimum randımanla bu soğuk ışığı üretebilmektedir.

Bilim adamları yıllardır sürdürdükleri araştırmalar ve çalışmalarla ateş böceklerinin ürettikleri kadar verimli bir ışık üretmeye çalışmaktadırlar. Işıktan maksimum verim elde eden ve neredeyse hiç enerji kaybetmeyen ateş böcekleri, bu özellikleri nedeniyle yıllardır araştırma konusu olmuştur.

Allah canlılarda böyle mükemmel özellikler yaratmış ve insanlar için de onları örnekler kılmıştır. Yüce Allah'ın detaylar yaratmasının hikmetlerinden biri de, insanları düşündürmektir.

Mantar Sivrisineği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Bu 25 milyonluk mantar sivrisineği fosilindeki detayların tüm özelliklerinin korunmuş olması insanı hayrete düşürecek boyuttadır.

Bu fosilde görebileceğiniz gibi sinek mükemmel bir petek göz sistemine sahiptir. Petek gözleri olan canlılar "ommatid" adı verilen küçük gözleri sayesinde 360 derecelik bir açıyla dünyayı görürler. Çünkü her ommatid farklı bir yöne bakar. Örneğin karasinekte 4.000 küçük göz bulunur; ateş böceklerinin dişilerinde 300; mayıs böceklerinde 5.100; bazı böceklerde bu sayı 10.000-28.000 hatta 56.000 göze kadar yükselmektedir. Her ommatide 8 duyu hücresi bağlıdır ve petek göz saniyede yaklaşık 100 görüntü alabilmektedir.

Akrep

Dönem: Kretase

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

1.300 türü bulunan bu canlı, 400 milyon yıldır dünya üzerinde aynı anatomik özelliklere saip olarak vardır. 2 gün su altında yaşamlarını sürdürübilen bu canlılar, gece avlanırlar. Resimdeki fosilde görülen 125 milyon yıllık akrep, günümüzde yaşayan akreplerle aynı özelliklere sahiptir. Akrepler hiç bir zaman evrim geçirmemiştir, onları da Allah yaratmıştır.

Kalkık Kuyruk Böceği

Dönem: Oligosen

Yaş: 25 milyon yıl

Bölge: Dominik Cumhuriyeti

Eğer bir canlı, milyonlarca yıl önceki tüm özellikleri ile günümüzde kusursuz şekilde varlığını sürdürüyorsa ve hiçbir değişim geçirmediyse, bu durum aşamalı evrim modelini tamamen ortadan kaldıracak kadar güçlü bir kanıttır. Öyle ki, yeryüzünde bunu kanıtlayacak tek bir örnek değil, milyonlarca örnek bulunmaktadır. Canlılar, milyonlarca yıl hatta kimi zaman yüz milyonlarca yıl önce var oldukları hallerinden hiçbir farklılık göstermemektedirler. Bu durum, Niles Eldredge'in açıkça ifade ettiği gibi, paleontologların, hala savunulmakta olan evrim fikrinden artık "kaçınmalarına" sebep olmaktadır:

> "Paleontologların evrimden bu kadar uzun süre kaçınmış olmaları hiç de şaşırtıcı değildir. Evrim asla gerçekleşmemiş gibi görünmektedir..." (http://members.iinet.net.au/~sejones/fsslrc02.html)

Fosil kayıtlarındaki durağanlık, gerçekten de evrim savunucuları için en büyük problemi teşkil eder. Çünkü evrimciler, hayali evrim süreci için gereken kanıtları fosil kayıtlarında ararlar. Ancak fosil kayıtları, beklenen ara geçiş formları örneklerini vermemekte, dahası, yüz milyonlarca yıl içinde değişim geçirdiği iddia edilen bir canlının aslında hiçbir evrim geçirmediğini gözler önüne sermektedir.

Hortumlu Böcek

Dönem: Eosen

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: ABD

Günümüzde tarım zararlılarından biri olarak tanınan hortumlu böcekler, evrimi yalanlayan delillerden biridir. Bu canlılar dünya üzerinde var oldukları günden beri hiçbir değişim geçirmemişlerdir. Diğer tüm canlıları olduğu gibi, hortumlu böcekleri de Allah, tüm özellikleri ile birlikte bir anda yaratmıştır. Allah üstün güç sahibidir.

KAYNAKÇA:

1 Peter Douglas Ward, *On Methuselah's Trail*, W. H. Freedman and Company, 1992, s. 9
2 Stephen J. Gould, *The Panda's Thumb*, 1980, s. 238-239
3 N. Eldredge, and I. Tattersall, T*he Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, s. 45-46
4 Dr. David Raup (Chicago Doğa Tarihi Müzesi, Jeoloji Bölümü Başkanı) SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland
5 D.S. Woodroff, *Science*, vol. 208, 1980, s. 716 - http://www.genesispark.org/genpark/after/after.htm
6 George G., Simpson, *Tempo and Mode in Evolution*, Columbia University Press, New York, 1944, s. 105, 107 - http://www.arn.org/docs/abstasis.htm
7 Peter Douglas Ward, *On Methuselah's Trail*, W. H. Freedman and Company, 1992, s. 10
8 "The Creatures Time Forgot", *New Scientist*, 23 Ekim 1999, s. 36, http://www.answersingenesis.org/creation/v22/i2/living_fossil.asp
9 "Balinaların Evrimi", *National Geographic*, Kasım 2001, s. 156-159
10 Niles Eldredge, *Reinventing Darwin*, 1995, s. 77 - http://bevets.com/equotese.htm
11 http://www.icr.org/index.php?module=articles&action=view&ID=774
12 Eldredge and Steven M. Stanley, *Living Fossils*, Springer Verlag, New York, s. 291
13 http://www.create.ab.ca/articles/lfossils.html
14 Niles Eldredge, *Reinventing Darwin*, 1995, s. 3 - http://bevets.com/equotese.htm
15 Phillip E. Johnson, *Darwin On Trial*, Intervarsity Press, Illinois, 1993, s. 27; http://joshualetter.org/evolution/paper/3_critiques_of_darwinism.htm
16 Jacques Millot, "The Coelacanth", *Scientific American*, vol. 193, December 1955, s. 34 - http://www.creationscience.com/onlinebook/ReferencesandNotes65.html
17 Samantha Weinberg, *A Fish Caught in Time; The Search For the Coelacanth*, Perennial Publishing, 2000, s. 20
18 Samantha Weinberg, *A Fish Caught in Time; The Search For the Coelacanth,* Perennial Publishing, 2000, s. 28-29-30
19 www.ksu.edu/fishecology/relict.htm
20 *Bilim ve Teknik*, Kasım 1998, Sayı 372, s. 21; http://www.cnn.com/TECH/ Science /9809/23/living.fossil/index.html
21 Samantha Weinberg, *A Fish Caught in Time; The Search For the Coelacanth,* Perennial Publishing, 2000, s. 102
22 P. L. Forey, *Nature*, vol 336, 1988. s. 7
23 Hans Fricke, "Coelacanths: The Fish That Time Forgot", *National Geographic*, Vol. 173, No. 6, June 1988, p. 838 - http://www.creationscience.com/onlinebook/ReferencesandNotes65.html
24 *Focus*, Nisan 2003
25 *Focus*, Nisan 2003
26 *Focus*, Nisan 2003
27 *Focus*, Nisan 2003
28 Stephen M. Stanley, *Macroevolution: Pattern and Process*, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, s. 35, 159.
29 Gould, S. J. 1980. "Return of the Hopeful Monster"; *The Panda's Thumb*, New York, New York: W. W. Norton Co., s. 186-193.
30 http://www.blavatsky.net/features/newsletters/2005/fossil_record.htm
31 Stephen J. Gould, "The Paradox of the First Tier: An Agenda for Paleobiology", *Paleobiology*, 1985, s. 7 - http://www.genesispark.org/genpark/after/after.htm
32 Niles Eldredge, "Progress in Evolution?", *New Scientist*, vol. 110, 1986, s. 55 - http://www.genesispark.org/genpark/after/after.htm
33 N. Eldredge and I. Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, 1982, s. 48
34 Stephen J. Gould, "Cordelia's Dilemma", *Natural History*, 1993, s. 15
35 Kemp, Tom S., "A Fresh Look at the Fossil Record", *New Scientist*, vol. 108, 1985, s. 66-67
36 R. A. Fisher, T*he Genetical Theory of Natural Selection*, Oxford, Oxford Univesity Press, 1930
37 Ernst Mayr, *Populations, Species, and Evolution,* Cambridge, Mass: Belknap Press, 1970, s. 235
38 Lane Lester, Raymond Bohlin, *The Natural Limits to Biological Change,* Probe Books, Dallas, 1989, s. 141
39 M. E. Soulé and L. S. Mills, "Enhanced: No Need To Isolate Genetics", *Science*, 1998, vol. 282, s. 165
40 R. L. Westemeier, J. D. Brawn, J. D. Brawn, S. A. Simpson, T. L. Esker, R. W. Jansen, J. W. Walk, E. L. Kershner, J. L. Bouzat and K. N. Paige, "Tracking The Long-term Decline and Recovery of An Isolated Population", *Science*, 1998, vol. 282, s. 1695.
41 Valentine and Erwin, 1985, s. 96 - http://www.arn.org/docs/abstasis.htm
42 http://www.dhushara.com/book/evol/evop. htm
43 Gould. S. J. and Eldredge. N., 1993. "Punctuated Equilibrium Comes of Age", *Nature,* 366, s. 223, - http://www.answersingenesis.org/tj/v8/i2/ punct.asp
44 T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, vol. 48, January 1960, s.1
45 N. Eldredge and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s.59
46 Science, July 17, 1981, s.289

47 S. M. Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, Basic Books Inc. Publishers, N.Y., 1981, s.71
48 Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, 1986, s.229
49 Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s.302
50 Mark Czarnecki, McLean's, 19 Ocak 1981, s.56
51 Henry Gee, *In Search of Deep Time, Beyond the Fossil Record to a New Hıstory of Life*, The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999,sf. 5
52 A.S. Romer, Chapter in Genetics, Paleontology and Evolution (1963), p. 114
53 Niles Eldredge, Ian Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, ss.126-127
54 Midgley M., "Evolution as a Religion: Strange Hopes and Stranger Fears," [1985], Methuen: London, 1986. sf. 154; Stephen E. Jones' Home Page at 66. http://members.iinet.net.au/~sejones/
55 Wilson E.O., et. al., "Life on Earth," [1973], Sinauer Associates: Sunderland MA, 1975, Third Printing, sf. 624
56 Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields, 1982, s. 30-31
57 Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe*, s. 30-31